

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

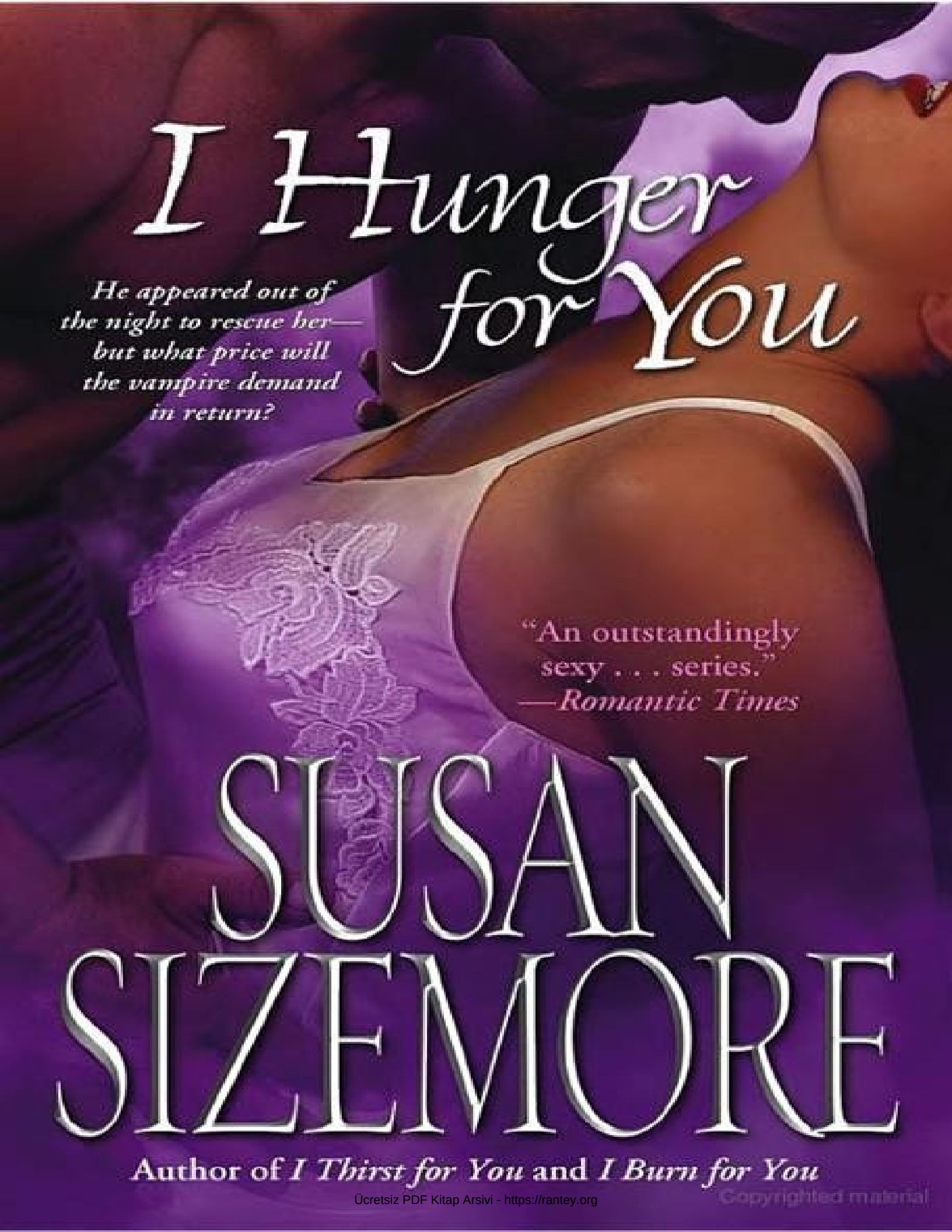
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

I Hunger for You

*He appeared out of
the night to rescue her—
but what price will
the vampire demand
in return?*

*“An outstandingly
sexy . . . series.”
—Romantic Times*

SUSAN SIZEMORE

Author of I Thirst for You and I Burn for You

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Colin, Mia'ya eve kadar eşlik ederken kasıtlı olarak saldırı hakkında konuşmadı.

Herhangi bir ayrıntıdan bahsetmemişti ve eğer sivri dişler ya da parlayan gözler gibi çirkin bir şey , muhtemelen bunu hayal gücüne bağlardı. Ne de olsa aklı başında hiç kimse vampirlerin gerçekten var olduğuna inanmıyordu.

Mia'nın kapısına vardıklarında Colin onu bıraktı ama bu hareket Mia'nın kolunu okşamaya . Onun titrediğinin farkındaydı ve Teninin onun dokunuşuyla ısınması. Arzu içinde kıvrılırken kendi nefesi kesildi.

İkisi de hızlı bir adım geri çekildi. Colin'in parmakları bilinçli bir irade olmaksızın yavaşça yanağına dokunmak için uzandı, ama son anda başını çevirdi.

"buradan," dedi, sesi gergin ve zor duyuluyordu. "Sadece ." boşluk

"Susan Sizemore okuyucuları ediyor ve yakında zirveye yükselecek yazarlar arasındaki haklı yerini sağlamlaştırıyor."

-Romantic Times

Senin İçin Yanıyorum'a Övgü

"Sizemore, kadim vampir ilmine getirdiği yeni yorumla mükemmel ve son derece ilgi çekici yeni bir dünya yaratıyor. "Senin İçin Yanıyorum seksi, heyecan verici ve tek kelimeyle sürükleyici. Ateşli, yeni bir seri için mükemmel bir başlangıç."

-Romantic Times

"Senin İçin Yanıyorum'a bayıldım ve umarım bu kitap Bayan Sizemore'un bir başka harika vampir serisinin başlangıcı olur."

-Old Book Barn Gazette

"Sizemore uzun zamandır iki yazar şapkası takıyor; romantizm yazarı fantezi yazarı... İki edebi dünyanın birbirine bağlanması, Alex ve Domini'nin birbirleri için hissettikleri kadar güçlü, kahkahalarla dolu bu seksi okuma, yeni ve ateşli bir serinin ilk kitabı."

-Booklist

"Sizemore'un seksi vampirleri beni her zaman ziyaret edebilir! Bu kitabın bittiğini gördüğüme çok üzuldüm. Bu kitabı mutlaka almalısınız."

-All About Romance Review

Sana Susadım

"Vampir kahramanlarını ateşli, seksi ve (alfa erkek olarak okuyun) seven hayranlara hitap edecek."

-Library Journal

"Heyecan, ateşli bir romantizm ve harika bir vampir bilgisiyle birleşiyor!"

-Romantic Times

"Asla yavaşlamayan, aksiyon dolu, gerilim dolu bir roller-coaster yolculuğu. [Okurlar bu tutkulu çifti çok sevecek. Sakın kaçırmayın!"]

-Romance Reviews Today

Susan Sizemore'un

Çalışmaları İçin Daha

Fazla Övgü

"Kötü bir duygusallık."

-Christina Dodd

"Heyecan verici, cinsellik yüklü."

-Booklist

"Sizemore gerçekçi vampirleri nasıl yazacağını biliyor."

-All About Romance Review

Susan Sizemore tarafından da

Senin İçin

Susadım Senin

İçin Yandım

Geçmiş Noel'in Gölgelele (Christine

Feehan ile birlikte)

fm

CEP KİTAPLARININ ORİJİNAL YAYINI

Bir Cep Yıldızı Kitabı tarafından yayınlandı

logo POCKET BOOKS, Simon & Schuster, Inc. şirketinin bir

bölümüdür. 1230 Avenue of the Americas, New York, NY

10020

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Herhangi bir Gerçek olaylar, yerler veya yaşayan ya da ölmüş kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif Hakkı © 2005 Susan Sizemore

Bu kitabı veya bölümlerini herhangi bir biçimde çoğaltma hakkı da dahil olmak üzere tüm hakları saklıdır.

Bilgi için adres Pocket Books, 1230 Avenue of the Americas, New York, NY 10020

ISBN: 1-4165-0673-X

Pocket Books ciltsiz ilk baskı Nisan 2005

POCKET STAR BOOKS ve kolofon Simon & Schuster, Inc. şirketinin tescilli ticari markalarıdır.

Bizi World Wide Web'de ziyaret

edin: <http://www.SimonSays.com>

Scott Ham için

Yoğun trafikte araba kullanırken

bile zeki ve ilham verici olabilen

Birinci Bölüm

"Şüpheliler sonunda telefona cevap verdi. Görünüşe göre kötü giden bir soygunumuz var. Belki talepleri üzerinde çalışabiliriz." Colin Foxe'un kulaklığından duyulan arabulucunun sesi rahatlamış gibiydi.

"Beklememizi mi istiyorsunuz?" Colin'in takım lideri sordu.

Arabulucu uzun bir duraksamadan sonra, "Ekibini , ama gitmesini bekle," dedi. İçeride zaten bir memur vardı; arabayla geçerken şüpheli bir şey fark etmiş bir polis. bulunmuş, sonra da içeri girmiş. Ateş açılmıştı. Durum bundan sonra hızla tırmanmıştı ve şimdi Colin'in SWAT ekibi yerde ve hareket halindeydi.

Penceredeki kurşun deliğinden yaralı memurun kan kokusunu alabiliyordu. Ayrıca kalp atışlarının belli belirsiz çarpıntısını da hissedebiliyordu. O değildi

ölmüştü ama fazla zamanı yoktu. Ofis binasının ön tarafındaki geniş pencerelerin perdeleri çekilmiş olduğu için içeriği göremiyordu ama fiziksel işaretlerin ve yüksek duyguların karışık bir karışımını hissedebiliyordu.

Bu durumu durdurmak ekipteki herkesin göreviydi ama Colin bunu çok kişisel olarak algıladı. İnsanlığı korumak ve onlara hizmet etmek için ettiği yemin, Los Angeles polisi olarak ettiği yeminden bile çok daha güçlü ve bağlayıcıydı.

O ve SWAT ekibi rehinelerin ve yaralı polisin kurtarıldığını görmek için buradaydı. İyi eğitilmiş, iyi koordine edilmiş, iyi yönetilen harika bir ekipti; bunun bir parçası olmaktan gurur duyuyordu.

Tamamen siyah giysiler içinde, ekibin geri kalanıyla aynı hızda ilerledi. Alçaktan çömelerek, tek katlı binaya gizlice gevşek bir çember oluşturdular. Hedefleri, sakın bir ara sokaktaki ofis parkında bulunan küçük bir yayıncılık şirketi idi. İçeride en az dört silahlı adam vardı ve ellerinde bir düzine rehine tutuyorlardı.

Bulutlu gece ekibin hareketlerini engelledi. Gece dürbünü kullandılar. Colin hariç hepsi hedeflerine odaklanmak için gözlüklerini kaskının kenarına yerleştirmişti. Karanlıkta görebiliyordu.

Dışarıdan sakın görünse de avın heyecanı içini yakıp kavuruyordu. Farkındaydı, çoğu zaman dizginlediği ekstra duyuları şimdi tamamen odaklanmıştı. Korkunun kokusunu ve tadını alabiliyordu. Şiddet tehdidi ofis binasının etrafında bir duman gibi asılı duruyordu. Ve öfkenin bir dokunuşu duyularını arduvaz üzerindeki çiviler gibi çizdi.

Öfkenin faillerden birinden geldiğini düşünmüyordu. Birinden geliyordu. ve o-evet, bu kesinlikle güçlü bir kadınlık duygusuydu -Çok sinirlenmişti. Bir rehine durumunda, olmaktansa korkmuş olmak daha iyiydi. Korkmuş insanların başlarını öne eğip söyleneni yapmaları daha olasıydı ve bu da hayatta kalma şanslarını artırıyordu. Colin öyle yapmadı. ; duruma risk kattı. Eğer bu kadın aptalca bir şey yaparsa.

Telepati onun en güçlü duyusu değildi ve bunu kullanmak dikkatini ekip çalışmasından . Ayrıca, içeride tek bir kişiyi etkileyemeyecek kadar çok sayıda duyuları gelişmiş insan vardı. Yine de hem suçlulara hem de rehinelere tek bir düşünce gönderme riskini göze aldı.

Sakin ol.

Sakinim, hemen cevap geldi.

Şaşkınlıkla çömeldiği yerden fırlamasını engellemek için tüm eğitimini alması gerekti. Onu duydu! Ve cevap verdi! Ve zihninin onunkine kısa dokunuşu onu kızdırdı.

Binadan bağırışlar yükseldi, ardından silah sesleri geldi. Ve çığlıklar.

"Gidin!"

Emir geldiğinde bile ayaktaydı ve hareket ediyordu.

Kapıdan ilk giren oydu, kendisini vuracak olan adamın silahını elinden alan uçan yan tekmeıy görmek için tam zamanında içeri daldı.

"Hey!" Colin tetikiyi etkisiz hale getiren kadına bağırdı.

"Dikkatini dağıttığın için teğekkrler." Sonra zıpladı ve kötü adamın çenesinin altına doğru bir tekme daha attı. Adam bir kaya gibi yere düştü.

Colin aşağı inerken onu belinden yakaladı ve yere doğru itti.

"Olduğun yerde kal," diye emretti, ekibinin geri kalanı kırdığı kapıdan kaynayarak içeri .

İri kahverengi gözler baktı, şok ve öfkeyle doluydu ve içini yakıp kavuruyordu. Ona yakındaki bir masanın altına girmesini işaret etti, sonra döndü ve başka bir silahlı adamı indirdi. nc bir adam daha vardı; Karate Kid'in onu da hakladığına şüphe yoktu. Çatışma da muhtemelen bu yüzden başlamıştı.

Daha geride, bu resepsiyon alanının ötesindeki odalarda bağırışlar ve çığlıklar duydu. Ekip yeleri koşarak o tarafa doğru gidiyordu. Bir sağlık ekibi yaralı polisle ilgilenmeye başlamıştı bile; diğerleri de yere düşen adamları kelepeliyordu.

"Herkesin ölümüne neden olabilirdin!" Colin kadına bağırdı. "Ama ldrtmedim!" diye karşılık verdi kadın.

Tartışmanın sırası değildi. Colin hızla ekibine katıldı ve bir kurtarma operasyonunun alışılmış ritmine girdi.

Ama kötü adamların geri kalanının güvenliğini sağlamaya yardım ederken bile, bir yanı hâlâ ona sarıldığı anda edindiği sert kasların üzerindeki yumuşak, sıcak et izleniminin farkındaydı. Teninde zencefil kokusu vardı ve psişik imzası saf sıcaklıktaydı, sanki kanına acı biber katılmış gibiydi.

Bunun bırakamazdı. Her yer güvenli hale gelir gelmez binanın önüne doğru yürüdü. O sırada kadın masanın altından çıkmıştı ve sağlık görevlilerinden biri onunla tartışıyordu. Colin yüzünün bir tarafının fena halde morarmış olduğunu ve sağ eliyle sol elini tuttuğunu fark etti.

bir öfke ve sıcak, sahiplenici bir koruyuculuk fışkırdı. "Sana kim zarar verdi?" diye sordu.

Etrafına bakındı ve koyu kahverengi gözleri onunkilere kilitlendi. "Ben iyiyim." "Bu sorunun cevabı değil."

Bakışları yerde yatan baygın bir suçluya kaydı, sonra tekrar Colin'e döndü. "Ben icabına baktım." Kadının yanıtı Colin'in kızgınlığını yeniden ona yöneltmekten başka bir işe yaramadı. Kaskını ve kulaklığını çıkarıp ona ters baktı. "Yaptığın şeyle hiç işin yoktu-"

"Hey!" Onun sözünü kesti. "Kıçını kurtardım."

"Hayır, kurtarmadın."

"O kapıdan girdiğinde seni vuracaktı."

". Colin kadını omuzlarından tuttu ve teninin sıcaklığını anında ve yakından fark etti.

"Benim işim kurtarmak."

Öfkesi alev alev yanıyordu. "Biraz geç kaldınız. O adamlar bizi dört saat boyunca rehin tuttu. Sen neredeydin?"

"Güvenli bir kurtarma organize etmek." Onunla ilgili her şey onu yakıyordu ama hoşuna gidiyordu. Onu çileden çıkarıyordu, evcilleştirilmesi gerekiyordu ve bu da hoşuna gidiyordu.

"Yolda Starbuck's'ta birkaç saatliğine mola verdiniz mi?" Başını sağlık görevlilerinin yaralı subay üzerinde çalıştığı yere doğru salladı. "Ölebilirdi. Hepimiz ölebilirdik. Birinin bir şeyler yapması gerekiyordu."

"Demek kahramanı oynamayı kendine görev edindin? Kötü hamle, kardeşim."

Başını hızla kaldırdı, kahverengi gözleri parladı. Onu o anda öpebilirdi. "Ben senin kız kardeşin değilim."

"Ve sen de kahraman değilsin," diye karşılık verdi Colin.

"Memur bey," diye girdi sağlık görevlisi. Bir elini sıkıca Colin'in koluna koydu. "Memur Bey." Colin'in Prime kısmı neredeyse dişlerini göstererek doktora saldıracaktı, sanki adam ona bir eş için meydan okuyormuş gibi. Bu içgüdüsel dürtünün bir ölümlü tarafından neredeyse tetiklenmesi onu şoke etti ve vampir yanını kontrol altına alması bir anını aldı. Gözlerini kapatması, derin bir nefes alması ve kadının gitmesine izin vermesi gerekiyordu.

Doktorun "Bayan Luchese yaralandı," dediğini duydu. "Onu acil servise götürmeliyiz."

"Sana iyi olduğumu söyledim," dedi.

Bu, Colin'e birkaç dakika önce onu inciten birine bunu ödetme dürtüsünü hatırlattı. Ona baktı ve şöyle dedi: "Luchese, sen Her zaman en iyisini bildiğini düşünürsün ve asla sana söyleneni yapmazsın, değil mi?" Gülümsedi. Hınzır ve sinirliydi ve bu onun içinde farklı bir ateş yaktı.

"Evet," diye onayladı.

"Doktorla birlikte git," dedi ona. Kadın daha fazla itiraz edecekti ama adam zihnine sert bir emir gönderdi: Git.

Sonra ekip komutanı onu aradı ve Colin işine geri döndü.

Birkaç saat sonra, tedavi odasından çıkan Luchese'li kadınla acil servisin bekleme odasında karşılaştı. Etrafta çok sayıda polis vardı, bu da onun varlığını kargaşa içinde oldukça anonim hale getiriyordu, bu yüzden onu beklemek için etrafta dolaşıyormuş görünmüyordu.

Yine de onu hemen fark etti, sanki o da onun ona çekilmişti. Onun kendisine bakmasını ve sonra gözlerini kaçırmasını izledi. Onun düşündüğünü hissetti

yanından geçip kapıdan ıktı. Sol kolu askıdaydı ve yüzündeki morlukları parlak bir krem örtüyordu.

Omuzlarında yorgun bir çökme vardı ama onu görünce bilinçli bir şekilde omuzlarını düzeltti. Görünüşe göre yeniden savaşmaya hazırıldı.

"ok güzel görünüyorsun," dedi ona doğru yaklaşarak.

Gözleri şaşkınlıkla irileşti. Belli ki adamın kendisiyle geçtiğini düşündü ve "Memur bey, böyle mi konuşmanız gerekiyor?" diye sordu.

"Görevde değilim."

"Buraya ifade vermeye gelmediniz değil mi?" "Bir memur

sizinle konuşmadı mı zaten?"

"Evet. Bana herkesin sağ salım çıktığını söyledi. Ama sen neden-"

"Seni kontrol etmek istedim." Elini onun yaralanmamış kolunda gezdirmekten kendini alamadı. Onun titrediğini hissetti. "Nasıl hissediyorsun?"

"Kırık yok, sadece bileğim burkuldu," diye cevap verdi. "Askılığa ihtiyacım yok ama ona bakan kibar stajyere hastane kapısından çıkana kadar onu takacağıma söz verdim." Derin bir nefes aldı ve yüzünde alaycı bir ifade belirdi. "Sana bağırdığım için özür dilerim. Bizi kurtarmak için hayatını riske attın. Teşekkür ."

Hafifçe omuz silkti ve ona bunu yapmaması gerektiğini söylemekten kaçındı. onun türüne göz kulak olmak için oradayken hayatını riske atmıştı. Ölümlülerin hayatı değerliydi; çaresizleri korumak bir onurdu - Luchese öyle olduğunu düşünmese bile.

"Korkmuştum," diye devam etti. "Bu beni çok üzdü."

"Seni esir alan kişiyle ön ofiste ne yapıyordun? Neden diğerleriyle birlikte arkada bağılı değildin?"

"Buraya soru sormaya gelmediğinizi sanıyordum."

"Resmi olarak değil. Merak ettim. Bir şeylerin , değil mi?"

"Fidye talep ediyorlardı," diye cevap verdi. "Onlar silahlı beceriksiz aptallardı. Onlar-"

"Yanlış binadaydılar," diye ekledi. "Bunu onları sorguladığımızdan biliyoruz. yaptıklarını anladıklarında, polis memuru soygunu ihbar etmişti. Ama siz ne yapıyordunuz?"

"Onları ayırmaya çalışıyordum, böylece birini indirip silahını alabilecektim. Çok para istiyorlardı ve alamazlarsa insanları öldürmekle tehdit ediyorlardı. Ben de bir mirasçı olduğumu ve ailemi aramama izin verirlerse zengin olacaklarını söyledim. İçlerinden birinin beni ön tarafa götürmesini sağladım, böylece resepsiyon görevlisinin telefonunu kullanabilecektim, diğerlerinden biri ise arka tarafta arabulucunuzla konuşmakla meşguldü. İşe yaradı." Güldü ama sesi biraz titrek çıkıyordu. "Ve ben sadece arkadaşım Courtney'i öğle yemeğine götürmek için oradaydım." Parmağını kızın burnunun altında salladı. "Luchese, bu yaptığın çok aptalcaydı. Ama cesurca," diye ekledi, kızın içinden bir kızgınlık parıltısı geçerken. Burnunun ucuna dokundu, sonra kendini dudaklarının dış hatlarını izlerken buldu. Yumuşak, dolgun, sıcak dudaklar. İçine bir açlık dalgası gönderdiler. Onu öpecekti o dudaklar yakında. Kızın ona attığı için için yanan bakış, onun da bunu bildiğini gösteriyordu.

Onun tadına bakacaktı. Ama burası yeri değildi.

Kendini bir adım geri atmaya zorladı. "Adım Colin Foxe," diye kendini tanıttı sonunda. "Senin bir adın var mı, Luchese?"

"Mia," diye cevap verdi. "Mia Luchese."

Mia. Kısa, güzel, karmaşık olmayan bir ölümlü ismi. Vampir dişilerin karmaşık ve güzel isimleriyle hiçbir ortak yanı yoktu.

Bir gün bir vampir dişiyle bağ kuracaktı ama şu anda bu insan kadını istiyordu.

Uzandı ve onun yaralanmamış elini tuttu. "Seni eve götüreceğim."

İkinci Bölüm

Altı ay sonra

Her gece buraya geldiği doğru değildi.

Sadece görevde olmadığı ya da başka biriyle seks yapmasının söz konusu olmadığı geceler ya da şehirde olduğu zamanlar. , buraya çok sık geliyordu ama bu onun bir sapık olduğu anlamına gelmiyordu.

Kesinlikle aşık değildi; bu duygusal bir bağ değildi. Bu sadece fiziksel bir şeydi, içgüdüsel bir şey, onu mahveden psişik bir kalıntıydı.

Aslında Colin öfkeliydi -kendisine ve ona- çünkü henüz bu işin peşini bırakamamıştı.

Sadece bir ağrıydı. Bir saplantısı olduğunu itiraf edecek kadar ileri gitti. Kısa süreli bir saplantı.

Onu düşündükçe sertleşiyor ve havadaki kokusu onu çılgına çeviriyordu. Arada sırada uzaktan bir düşünce ya da duygu yakalıyordu ve bu daha da kötüydü. Böyle kazara araya girmeler bile yanlıştı. Onun öpücüklerinin ve teninin -zencefil kokulu, satenimsi etinin altındaki sert kaslarının- tadını iškenceydi.

Ama bunu atlatacağını biliyordu.

İhtiyacı olan tek şey zamandı, uzaklaşmaktı ve onunla ne kadar tatlı olduğuna dair anıları boğmak için yeterince başka kadınla sevişmekti. Ona gitme çağrısına boyun eğmeyi reddetti. Bunun onun duygularına saygı duymakla hiçbir ilgisi yoktu ve her şey kendi duygularına hâkim olmakla ilgiliydi. Mia'yı İstemek Luchese onun ustalaşacağı bir saplantıydı. daha güçlüydü.

Colin burada, onun evinin karşısında bir kez daha durdu, Coldwater Kanyonu'nun yukarısındaki yamaca tünemiş evine baktı ve

zorlama. Onu yenecekti. Onu unutacaktı. Hayatına devam edecekti.

O ölümlüydü. Hiçbir şey bile, arzusunun nesnesinden daha uzun yaşayacaktı. Kadın yaşlanacak, ölecek ve adam onsuz yaşamaya devam edecekti.

"Oh, tanrıça!"

İlk ay o kadar da kötü geçmemişti. Seyahat ve doğa sporları dergileri için makaleler araştırdığına şüphe yok. Onsuz bile Mia istediği zaman ve istediği yere gidebiliyordu. Faillere mirasçı olduğu konusunda söylediklerinin doğru olduğu ortaya çıktı. Colin bunu nasıl öğrendiğini hatırladı.

Yatak odasının önündeki balkon küçüktü, ferforje parmaklıklı bir tünekten fazlası değildi ama muhteşem manzarayı seyretmek için mükemmeldi. Saat gece yarısını biraz geçmişti, serin bir esinti tenlerindeki teri kurutuyordu ve tepelerinde dolunay vardı.

Ona göre gün gibi ve Mia ay ışığında çok güzeldi, krem rengi teni gümüşle yıkanıyordu.

Çok zorlu bir operasyondan hemen sonra ona gelmişti. Biri ölmüştü ve bu kötü adamlardan biri değildi. Ona ihtiyacı vardı ve o da onu yatağına almıştı. Seks çılgınca, katartık ve harikaydı.

Şimdi balkondaydılar, birbirlerine o kadar yakın durmuşlardı ki, çıplak ten çıplak tene, adam nerede durduğunu ve kadının nerede başladığını anlayamıyordu. Onun Elleri belindeydi; aya bakarken başı arkaya doğru eğilmiş, göğsüne yaslanmıştı. Zihninin yanlış giden şeyleri tekrar tekrar düşünmesini engellemek için söyleyecek ya da yapacak bir şeyler bulmaya çalıştığını hissetti.

Dikkatinin dağılmasını memnuniyetle karşıladı ve "bir evde yaşayarak ne yapıyorsun?" diye sorarak ona yardımcı oldu. İspanyol tarzı ev büyük değildi ama çok güzeldi, bir havuzu ve yüksek bir sıva duvarla çevrili yarım dönümlük bir bahçesi vardı.

Serbest yazar olduğunu biliyordu ama aynı zamanda zamanının çoğunu tehlikeli, fiziksel olarak zorlayıcı hobilerle uğraşarak geçiriyordu. Koşardı, koşardı.

karate ve kung fu ile ilgileniyordu; hedef atıcılığını seviyordu ve geleneksel okçulukta yarışıyordu. Ona paraşütle atlamadan, snowboard'dan bahsetmişti; birlikte kaya tırmanışına gitmişlerdi. Kadındı ama hiç de yumuşak değildi.

Mia'nın kendi ilgi alanlarından bazılarını paylaşması ve kazanmasına asla izin vermese bile sıkı rekabet etmesi hoşuna gitmişti. Yetenekli ya da değil, Mia ölümlü bir kadındı ve bir daha asla tehlikeye girmeyecek olsa bile kendine aşırı güvenmesini teşvik etmezdi.

Büyük bir sporcuydu ve Mia'nın çalıştığı seviyede bir sporcu olmak sadece zaman değil, para da gerektiriyordu. Çok fazla kişisel konuşma yapmadıklarından emin olmuştu. Mia ona ne anlatmak isterse dinliyordu ama sormuyor ve asla gönüllü olmuyordu. Vampirler mahremiyetlerini korumak zorunda oldukları için ve kalmayı planlamadığı için her şeyi şimdiki zamanda tutmuştu. Onun hakkında yatak dışında ne kadar az şey bilirse o kadar iyiydi. Şu anda onun özel hayatına burnunu sokmamalıydı ama aniden meraklanmıştı.

"Burası bana miras kaldı," diye cevapladı Mia. "Ev büyükanneme aitti. Babasıyla nihayet satın aldığı şeylerden biri."

"Uzlaştık mı?"

"Uzun, hüzünlü bir hikâye. Onun hakkında ve ailenin onun tarafı hakkında çok şey duydum ama yaşlı adamla hiç tanışmadım. Büyükannemi, büyükannem çocukken terk etmiş. Büyük büyükbabamın Tanrı'dan daha zengin olduğunu ve ondan birkaç yıl daha fazla yaşadığını duydum.

Bir avukat ona uzun zamandır kayıp olan babasından bir mektup ve bir çek getirdiğinde, büyükannem orta yaşlı, çocuklu ve mükemmel bir hayat yaşıyordu. Büyükannem ona bıraktığı suçluluk parasının çoğunu kendisi için kullanmadı ama akıllıca yatırım yaptı ve kız kardeşimle bana bir servet bıraktı."

"Demek peri bir büyükbaban var-"

"Büyük büyükbabam ve o daha çok-" Mia omuz silkti ve Colin vücudunun her tarafındaki hareketi hissedince içinden arzu .

Ellerini kızın belinden güzel, yuvarlak göğüslerine doğru götürdü ve-

Şimdi seksi - dişlerini etine geçirdiğinde acı ve zevkle verdiği keskin nefesi; içine girdiğinde dünyanın nasıl ateşe dönüştüğünü
-Ve bu, herhangi bir konuşma anısından çok daha canlı ve önemliydi. Onu bir bağımlılık gibi Mia'ya çeken şey kim olduğu değil, Mia'nın ona hissettirdikleriydi. Mia'nın ona ne yaptığını anlamamıştı.

Ondan çok fazla kan almış gibi değildi. Aralarındaki psişik bağı mümkün olduğunca zayıf tutmak için elinden geleni yapmıştı. Onu sadece yatak arkadaşı olarak istemişti.

Hestill onu istiyordu.

Onun ne zaman döneceğini biliyordu, Los Angeles'a döndüğü anda anlamıştı. Bu bilgiyi hayal gücü olarak görüp geçiştirmiş ve bir ay daha onun evinin önünden geçme dürtüsüne boyun eğmemişti. Ama işte buradaydı, üç aylık bir ilişkinin bitiminden üç ay sonra ve işler iyiye gideceğine kötüye gidiyordu. Onun kalbinin kırılmış ve duygusal olarak harap olmuş olmasını umuyordu çünkü bu cehennemde yalnız kalmak istemiyordu.

Ama o ölümlüydü, kısa bir mum, bir kelebek, parlak bir havai fişek patlaması; hoş, sıcak ve heyecan verici ama geçici. Ölümlü bir yaratık gibi sonlu bir şey ne kadar süre acı hissedebilirdi?

Şüphesiz onu unutmuştu. Aslında Mia gibi tutkulu birinin, ayrıldıklarından beri en az bir sevgilisi olmuştur.

Mia'nın başka birinin yatağında olduğunu düşünmek bile dişlerini gıcıkıyor ve karnına sert bir yumruk gibi iniyordu. Ama kendi kendine bunun sadece Asallar özeldi. Farkında olmadan onu kendisinin olarak işaretlemişti, her gece buraya dönmesinin nedeni de . Bu bir tür içgüdüydü.

Bu gerçekten iyi bir alıştırma, dedi kendi kendine. Bu solgun takıntı, bir fırsat doğduğunda kaçınılmaz olan aşırı duygulara hazırlanmanın bir yoluydu. kendi türünden bir dişiyle gerçek bir bağ . Bu arada-

Gelecekle ilgili düşünceler aniden kayboldu ve Mia'nın bahçe kapısı caddenin karşısında açıldığında Colin'in tüm vücudu gerildi.

Kadının kapıdan uzaklaştığını gördüğünde içinde bir ihtiyaç duydu. Bir an için bir sokak lambasının ışığıyla aydınlanmıştı, üzerinde kırmızı bir atlet ve sıkı vücudunu gösteren bir şort vardı. Parlak bir spot ışığı altında bir pop şarkıcısı gibi dururken, Colin ellerini ona doğru uzatarak öne doğru bir adım atmaktan kendini alamadı.

Elbette onun farkında değildi. Türünün gölgeleri kendi yararına kullanma, sanki doğal renkleriymiş gibi karanlığa karışabilme gibi bir becerisi vardı. Eğer denerse, diğer duyularını kullanarak onun kalp atışlarını ve teninin sıcaklığını ölçebilirdi. Kokusu esintide canlıydı. Kadın dönüp koşmaya başladığında, avcının takip etme içgüdüsünü bastırdı.

O egzersiz yapıyor, seni aptal! O normal bir ölümlüydü, normal ölümlü şeyleri yapıyordu. Bırakın onu takip etmeyi, burada işi bile yoktu. Başını geriye attı ve altında durduğu palmye ağacının kabuğuna çarptı. Burada hiç işi yoktu.

Böylece yürümeye başladı - arabasını park ettiği yere değil, Mia'nın gittiği yöne . Onu takip etmiyordu, sadece bacaklarını esnetiyordu.

Mia normalde sokaklarda koşmazdı, özellikle de bu saatte, ama geceyle ilgili bir şey onu çağırmıştı. Evin duvarları onu klostrofobik hissettirmişti ve boşluğa ihtiyacı vardı. Huzursuzluk onu pençesine . İnternette gezinmek işe yaramamıştı; televizyon izlemek dikkatini çekmemişti; koşu bandını kullanırken kitap kaseti dinlemek onu sıkırmıştı.

Kız arkadaşı Courtney'i aramayı düşünmüştü ama akıllı Foxe'taydı ve herhangi bir konuşma "o pislik" hakkında başka bir sızlanma seansına dönüşecekti.

Neden bu konuyu tekrar açsındı ki?

onu unutmaya mı çalışıyordu? Şimdiye kadar arkadaşlarını bu konudan çok sıkırmış olmalıydı - sessizlik içinde acı çeken bir tip değildi.

Acı çekmiyorum, dedi kendi kendine vücudunu koşmanın ritmine alıştırmış. Sadece bazen sanki yakınlardaymış gibi hissediyordu, sanki uzanıp ona dokunabilirmiş gibi, ve sonra-

Sonra karanlık, erotik bir rüyadan uyanırdı, yatağında yalnızdı ve tüm cinsel enerji hala oradaydı, kaynıyordu-

Eninde sonunda etkisi geçecekti. Başka biriyle tanışacaktı. Hayat devam edecekti.

Bazı geceler diğerlerinden daha kötüydü ve bu da onlardan biriydi. Mia tek yapması gerekenin kendini bitkin düşürmek olduğunu düşündü; o zaman rüya görmeden uykuya dalabilirdi. O yüzden koştu.

Ara sıra geçen arabalar dışında cadde boştu. Kaldırım yayalardan temizdi. Birkaç evin ışıkları yanıyordu ama mahalle çoğunlukla karanlıktı. Bir süre sonra çok karanlık ve çok sessiz diye düşündü.

Mia'nın bilincinde bir korku hissi başladı; izlendiği, hatta takip edildiği hissi. Bir şey onun burada olmasını istiyordu. Somut bir şey değildi. Yavaşlayıp etrafına dikkatle bakmasına rağmen sıra dışı bir şey görmemiş ya da duymamıştı. Sadece oradaydı.

Arkasını döndü ve eve doğru yola koyuldu. Hiçbir kanıt olmasa bile içgüdülerine güveniyordu. Avlandığını biliyordu. Evine geri dönmenin güvende olmak anlamına gelip gelmeyeceğini bilmiyordu ama karanlığın içinde koşarken ulaşabileceği tek hedef eve dönmektir.

Ve hava gittikçe kararıyordu. Bulutsuz bir geceydi ama yıldızlar soluyor gibiydi. Önünden geçtiği her sokak lambası bir öncekinden daha sönük görünüyordu. Evlerin ; aslında artık evleri bile göremiyordu. Kaldırımı kaplayan ağaçlar ve çalılar karanlık, tehditkâr gölgelere dönüşmüştü.

Sonra karanlık hareket etti, insan şeklinde bir gölgeye dönüştü. Parlak, parlayan gözleri bir anlığına gördüğünü sandı. Hayalet soluk, pençeli elleriyle ona doğru uzandı.

Colin daha onun öfkeli bağıırışını duymadan koşmaya başlamıştı bile. Karanlığın derinliğini daha önce fark etmediği için kendine lanet okudu.

Sertlik, ağırlık ve tehdit - bölgede başka bir vampir olduğunu fark etmediği için.

Kaldırım boyunca bir perde gibi yayılan karanlığın içinde hareket dönüyordu. Duygular da girdap gibi dönüyordu ve Colin, Mia'nın yaşadığı şok ve kontrollü korkudan daha fazlasını fark etti. Mia mücadele ediyordu. Avıyla oynayan bir kedi gibi, diğer vampir de Mia'nın tekme ve yumrukla beladan kurtulma çabalarından şiddetli bir neşe duyuyordu. Hiçbir Klan ya da Prime Ailesi onun bu şekilde zevk almasına izin vermezdi.

"Kabile." Colin hızla ilerlerken bu kelimeyi bir lanet gibi soludu.

Sanki zihnini örten bir perdeyi yırtmak zorundaymış gibi hissetti ama aceleyle perdeyi araladı ve ikiliyi uzun bir ebegümeci çitiyle park halindeki bir cip arasındaki küçük alanda dövüşe tutuşmuş halde buldu. Colin, Mia'nın dönüp tekmeler savuruşunu ve vampirin olağanüstü hızlı çalımlarını kısa bir an yakaladı. Kabile vampirinin açık renk saçları uzun bir örgü halinde sırtından aşağı sarkıyor ve hareket ettikçe ay ışığında gümüş gibi sallanıyordu.

Colin kalın örgüyü yakaladı ve Kabile Prime'ı Mia'dan uzaklaştırmak için kullandı. Kabile dönerek alaycı bir sırıtış sergiledi ve meydan okurcasına dişlerini gösterdi. Diğer Prime örgüsünü tutup çekiştirince, Colin bıraktı.

"Koş!" diye Mia'ya seslendi ve Kabile'yi belinden yakalayıp çitteki dar bir aralıktan zorla geçirmek için ileri .

Kabile Colin'in elinden kurtulmak için mücadele etti ve bunu yapmak için Colin'in kollarını derinden tırmaladı.

"kızın önünde dövüşmekten korkuyor musun?" diye sordu Kabile, tekrar karşı karşıya geldiklerinde.

Colin'in kendi pençeleri ve dişleri artık çıkmıştı. Alay etti ve beyaz saçlı vampire ilerlemesini işaret etti.

Kabile güldü ve çömelip daire çizerek ritüeli üstlendiler
Bir dişiye sahip olmak için savaşıyan iki Prime'ın hareketleri. Dişler ve

Pençeler parladı, bedenler yıldırım hızıyla hareket etti. Darbeler vuruldu ve savuşturuldu. Amaç kan akıtmaktı.

Çitin diğer tarafında Mia bağırdı, " oluyor? Polis çağırıyorum!" Aptal kadın neden kaçmamıştı?

"Ben polisim!" Colin geri bağırdı.

"Bu da ne-Colin, sen misin?"

"Seni gördüğüne sevinmiş gibi görünmüyor," diye alay etti Kabile.

Alay Colin'i çileden çıkardı ama bunun dikkatini dağıtmasına izin vermedi. İleri atıldı ve bu kez diğer vampirin korumasının altına girdi. Colin'in pençeleri Kabile'nin sırttan yüzünü tırmıklayarak dört ince kan çizgisi bıraktı yanağında.

Prime uludu ve sıçrayarak uzaklaştı. Birkaç dakika içinde azalan gecenin içinde kayboldu, ancak soğuk kahkahalar karanlığın içinden yankılandı. Kabile Primleri onurlarıyla tanınmazlardı ama bu çiftleşme mücadelesinin kurallarına uyuyor, ilk kanı kaybettiğinde yenilgiyi kabul ediyor gibiydi.

Colin'in ilk dürtüsü zafer çığlıkları atmak ve ödülünü ele geçirmek oldu -Çalıların diğer tarafındaydı. Ondan yayılan duygular, Reynard Klanı'nın şampiyon Prime'ı tarafından savunulduğu için duyduğu sevinçten başka bir şey değildi.

İlk tanıştıklarında onun vampirler hakkında hiçbir şey bilmeyeceğine karar vermişti ve şimdi fikrini değiştirme dürtüsüyle savaştı.

Colin gözlerini kapadı ve sakinleşmek için birkaç dakika bekledi. Adrenalin ve ihtiyaçtan titriyordu ama yumruklarını sıkıyor ve kıpırdamıyordu. Vücudu ona deli olduğunu haykırıyordu -kız çok yakınındaydı- onu çimlerin üzerine sürükleyip götürmeliydi!

"Colin!"

"Git!" diye bağırdı.

Mia başını çitteki aralıktan uzatarak yüzünü çerçeveledi. hibiskus çiçekleri. "Ne yapıyorsun burada?" Dişlerini ve pençelerini tam zamanında çekmeyi başarmıştı. Hissettiklerine teslim olmak istemeyerek zihinsel kalkanlarını yerine yerleştirdi. Onun ne hissettiğini de bilmek istemiyordu, kendi türünün canlı tarzıyla değil.

İleri doğru adım attı ve ikisi de kaldırıma geri dönene kadar acımasızca onu geriye doğru hareket ettirdi. Kalbinin hızla çarptığını hissedebiliyordu.

Bir elini onun koluna koydu. Ona dokunmak ne kadar tehlikeli olsa da, onu tuttu ve evine doğru onunla birlikte yürümesini sağladı. "Sana buradan gitmeni söylemişim, Luchese."

"Burada ne yapıyorsun Foxe?" diye tekrarladı. "Her zamanki gibi kışını kurtarıyorum."

"Sen gelmeden önce gayet iyiydim." "Bunu daha önce de duymuştum."

"Olabilecek kişi sensin-"

"Ne ?" sordu kadın kelimelerini ısırarak söylediğinde.

Başını iki yana salladı. "Senin kötü adamı kovalaman gerekmiyor mu?" karşı çıktı. "Memur bey."

"Size evinize kadar eşlik ettikten sonra yapacağım. Hanımefendi." "Buna gerek yok."

"Hayır ama sanırım sizin evde birkaç CD bırakmıştım," diye bahane sundu. "Sende olup olmadıklarını görmek için uğradım."

"Bırakmış olabileceğin her şeyi yaktım ya da atış talimi olarak kullandım."

"Bu yeterince adil."

Colin onlar yürürken gökyüzüne baktı. Dawn o kadar da değildi. Çoğu Kabile Prime'ları, Colin gibi Prime'ların ölümlü varoluşu taklit etmesini sağlayan gün ışığı ilaçlarını almamaktan sapkın bir gurur duyuyordu. Mia Şafaktan gün batımına kadar güvende olacaktı. Ve akşam olduğunda Colin ona dokunmaya cüret eden Kabile pisliğinin izini bulmuş olacaktı. En azından bir Kabilenin Klan topraklarında eski oyunları oynadığını yerel Matri ve yaşlılara hemen bildirmesi gerekecekti; sonra kendi avına devam edebilirdi.

Bu kadını sevmeyecekti ama onu koruyacaktı.

Prime Kabilesi'nin onu kurban olarak seçmesi onun suçuydu. Colin Mia'yla kanını paylaşmamış olsa da, aralarında yoğun bir fiziksel ilişki vardı. Mia farkında olmasa da psişikti ve bazen bu düzeyde de temasları . Bu paylaşımın kalıntıları Colin'in tekrar tekrar geri gelmesini sağlayan şeydi, bir yandan da bağlantının kaybolmasını bekliyordu.

Bu kalıntı Prime Kabilesi tarafından da hissedilmiş olmalı. Eskiden Klanlar, Aileler ve Kabileler birbirleriyle savaşırken Kabileler, Klan veya Aile düşmanlarının ölümlü sevgililerini çalarak darbe sayarlardı. Bugünlerde dünya vampirler için sözde daha güvenli ve huzurlu bir yerdi ama Kabileler hâlâ gaddar, ne yapacağı belli olmayan piçlerdi.

Ve Mia'ya saldıran kişiyi öldürmek büyük bir zevk olacaktı.

Mia her adımda biraz daha içine kapanıyor, sessizliği inatçı ve öfkeli bir hal alıyordu.

Ona doğru bakmadı. Onun dokunuşuna katlanıyor ama orada değilmiş gibi davranmaya çalışıyordu. Onu kesinlikle orada istemiyordu.

Kasıtlı olarak saldırı hakkında konuşmadı. Bu konuda herhangi bir ayrıntıdan bahsetmemişti ve eğer dişler ya da dişler gibi çirkin bir şey görmüş olsaydı parlayan gözleri , muhtemelen bunu hayal gücüne ya da sahne makyajına bağlardı. Ne de olsa burası her şeyin mümkün olduğu Hollywood'du. Ve aklı başında hiç kimse vampirlerin gerçekten var olduğuna inanmazdı.

Kapısına vardıklarında onu , ancak bu hareket otomatik olarak kolunun uzunluğuna doğru bir okşamaya dönüştü. Adam onun çok fazla farkındaydı.

Titremesi ve teninin onun dokunuşuyla ısınması. Arzu içinde kıvrılırken kendi nefesi kesildi. İkisi de hızlı bir geri adım attı. Parmakları Bilinçli bir irade olmaksızın yavaşça yanağına dokunmak için uzandı ama son anda başını çevirdi.

"buradan," dedi, sesi gergin ve zor duyuluyordu. "Sadece buradan."

Bu sözleri duymak canını yaktı, düşünebileceğinden çok daha fazla. Ama ona itaat etmekten başka bir şey yapamazdı. Ne de olsa onun da istediği buydu.

Mia boğazını tıkayan gözyaşları yüzünden birkaç dakika nefes alamadı.

O muhteşem piç ortaya çıkıp onun hayatını tekrar kurtarmaya nasıl cüret eder?

Kapının mandalıyla oynadı ve kapı açıldığında neredeyse diğer tarafa düşüyordu. Arkasından olabildiğince sert bir şekilde çarptı.

Ferforje kapı menteşelerinde feryat etti ve bileğine çarpmak için geri .

Keskin acıyı memnuniyetle karşıladı. Onun dokunuşunun anısı, hareket edişindeki ukala güven, köşeli yüzünü çerçeveleyen koyu kıvılc saçları, dünyanın en karanlık gözlerinin üzerindeki ağır kaş kemeri, vücudunun kendisinininkini sarmasını özlemesi, sesinin tınısı, öpücüklerinin sıcaklığı dışında her şeyin kafasından silinmesine yardımcı oldu.

Onu sebepsiz yere terk edişini.

Yemin etti ve diğer eliyle ağrıyan bileğini kavradı. "Bunu buza koymalıyım," diye mırıldandı. Eve girdi ve kendini Colin Foxe'tan daha önemli şeyler zorladı.

Vampirler mesela.

Vampirler onun soyundan gelen biri için Foxe gibi duygusuz, umursamaz, tam bir pisliğe kafayı takmaktan çok daha önemliydi.

Yine de, hataları ne olursa olsun, Colin bir insandı ve vampirin ona zarar vermemiş olmasına sevinmişti. Hiçbir insan bir vampir tarafından saldırıya uğramayı hak etmezdi.

Ona saldıranın bir vampir olduğundan hiç şüphesi yoktu. Soluk saçlı canavar olağanüstü güzellikte bir şeydi, daha çok Legolas'ın kötüleşmesine benziyordu. Uzun, parlak dişlerini göstererek ona gülümsemişti. Ezici bir şekilde erkekti ve son derece iticiydi.

Benim türüm, doğru ya da yanlış, diye düşündü, mutfığa giderken.

Hayatı boyunca vampirlerin var olduğunu biliyordu ama onlarla temas edip etmediğini bilmiyordu. Annesinin ailesi vampirdi. avcılarıydı ve bilgilerini nesilden nesile aktarmışlardı. Ama Garrison ailesinden hiç kimse uzun zamandır vampir avlamamıştı. Büyükannesinin büyükanne ve büyükbabasından beri kimse bir vampirin kalbine kazık saplamamış ya da kafasını kesmemişti, diye düşündü. Mia büyükannesinin anlattıklarının ne kadar doğru olduğundan bile emin değildi. Bazı eski kayıtları ve aile günlüklerini okumuştı, bunlar Drakula'daki kahramanlıkları çok saçma gösteriyordu. Ama o görkemli günler geride kalmıştı.

Görünüşe göre canavarlarla bir tür ateşkes yürürlükteydi ve avcı ailelerin çoğu insanoğlunu koruma işinden çekilmişti.

Ama Mia aile efsanelerine ve kayıtlara inanıyordu. Yaşlı kadının ölüm döşeğindeyken büyükannesine bir söz vermişti; bir gün ateşkesin bozulması ihtimaline karşı kendini hazırlayacağına dair bir söz. Kendini güçlü tutmuş, kendini nasıl savunacağını öğrenmişti.

Fiziksel yapabileceği her şeyi yapmıştı ama kimse ona vampirleri nasıl avlayacağını öğretmemişti. Canavarla savaşma konusunda umutsuzca sınıfta kalmıştı.

Colin'in yarattığı nasıl uzaklaştırdığını bilmek isterdi. Ayrıca Colin'in canavarın ötekiliğini fark etmemiş olmasına da şükreliyordu. Belki de onları gerçekte oldukları gibi görebilmek için vampir avcısı genlerine sahip olmak gerekiyordu.

Bilmediği o kadar çok şey vardı ki.

Vampirin Los Angeles'ta çok denenmemiş de olsa bir avcı olduğunu öğrenmesi gibi. Ancak, bunu yapmıştı-

onu bulmuştu. Ateşkes bozulmuştu. Savaşmak zorundaydı.

Haçların işe yaramadığını ama sarımsağın işe yaradığını biliyordu. Ve gümüş. Büyükannesinden ona gümüş bir kolye miras kalmıştı. Geniş, düz bir zincirdi ve boynuna sıkıca oturan, karmaşık bir kilitli tokası vardı. Ağır, ağır, eliyle tutturması zordu ve Mia hiçbir zaman mücevher takan biri olmamıştı ama bir vampir tarafından boynundan ısırılmak istemiyorsa, bu kolye muhtemelen yardımcı olacaktı.

Muhtemelen.

İşin can sıkıcı kısmı da buydu, tam olarak neyin işe yarayacağından ziyade neyin işe yarayabileceğini bilmek. Geleneklere göre vampir avcılığı bilgisi sözlü olarak aktarılırdı. Elinde birkaç belge vardı çünkü Garrison ailesinin son kuşak gerçek avcılarından biri. Her ihtimale karşı birkaç belirsiz, neredeyse şifreli ipucu bırakın.

Mutfağında tek başına oturmuş, zedelediği bileğine buz torbası bastıran ve kırık bir kalbi emziren Mia, ne yazık ki hazırlıksız olduğunu fark etti. Ve bu onu ölümüne korkutuyordu.

Büyükannesinin ona bir banka kasası bıraktığını hatırladığında şafak sökmüştü. Belki de kutuda ona yardımcı olacak bir şey saklıydı. Şimdi tek yapması gereken anahtarı nereye koyduğunu hatırlamak ve sabırsızlıkla bankanın açılmasını beklemektir.

Üçüncü Bölüm

"İyi akşamlar, Leydi Serisa." Colin, Matri'lerin Brentwood'daki evinin kapısında dururken sabırsızlığını belli etmemeye çalıştı.

"Seninle konuşmam gerek."

"Ve seninle konuşmam gerekiyor." Ufak tefek Matri uzandı ve uzun, parlak boyalı tırnağıyla onun alına vurdu. "evlat?"

Çocuk olarak adlandırılmak Prime'in gururuna yakışmıyordu. Serisa'ya ters ters baktı, o kadar sinirlenmişti ki bir an için görevinin aciliyetini unuttu.

"Fark etmediysen söyleyeyim, biz telepatik bir türüz," diye etti alaycı bir şekilde. "Matri Klanı'ndan olmayabilirim ama ben seslendiğimde cevap veriyorsun."

Colin zihninin gerisinde onu kendi türünü aramaya çağıran rahatsız edici bir sesin belli belirsiz farkındaydı ama bunu gerçek bir çağrıyla eş tutmamıştı. Son zamanlarda vampirler hakkında düşünmüyordu. İnsan bir kadınla fazlasıyla meşguldü.

"var," dedi Serisa'ya. "Ve her zaman yanımda bir cep telefonu ve çağrı cihazı. Numaralarımın herhangi birini arayabilirdiniz."

"Ben gelenekçiyim," diye cevap verdi. "Sırlarımız bu kadar aleni bir şekilde paylaşılmamalı." Kapı aralığından geri çekildi. "İçeri gelin."

Colin sessizce Matri'yi evin içinde takip etti.

Mekan büyüktü ama bir Klan Kalesi'nden ziyade bir malikane tarzındaydı; zevkli dekoru, buranın bir Klan Lideri'nin konutu olduğuna dair hiçbir kanıt göstermiyordu.

Vampir Kraliçesi. Neredeyse tüm vampir klanlarının üyeleri Los Angeles bölgesinde yaşıyordu, ancak burası Matri tarafından yönetilen Shagal'ın ana bölgesiydi.

Serisa ve bağ arkadaşı Yaşlı Barak. Kalabalık bir insan şehrinde yaşamayı seçen birkaç Matris'biriydi. Kendi klanının kalesi

Kuzey Idaho, Colin'e göre Reynard'ların üreme çağındaki dişilerinin saklanması için çok daha mantıklı yerdı. Gerçi o zamandan beri Serisa klanına çocuk vermek için çok yaşlıydı, nerede yaşadığının önemli olmadığını düşündü.

Aslında tek istediği yerel Matri'ye bilgilerini verip oradan ayrılmaktı. Serisa'nın onu yönlendirdiği odada toplanan grubu gördüğünde keşke telefon etseydim, e-posta gönderseydim, hatta telepati kullansaydım düşündü. Görünüşe göre topluluğun ciddi, ağırbaşlı ve sorumluluk sahibi üyelerinin toplantısını bölmüştü. Şimdi hepsiyle yüzleşmek zorunda kalacaktı.

Sıkıcı.

Oda geniş ve penceresizdi, evin ortasında bir yerdeydi. Tek bir çıkış vardı ve Serisa, Colin'i içeri aldıktan sonra kapı aralığında oyalandı. Yaşlı Barak odanın bir kenarında durmuş, diğer üç mezar yaşlısıyla sessizce konuşuyordu. Colin odaya girdiğinde hepsi ona ciddi bir şekilde baktı.

Colin, Corvus Klanı'ndan Anthony Crowe'un odanın diğer tarafındaki soluk deri koltukta oturduğunu görünce rahatladı. Onun yanında, aynı kanepede Colin'in kuzeni Alec Reynard ve Alec'in bağ arkadaşı Domini oturuyordu.

Colin güzel, siyah saçlı kadına gülümsemekten kendini alamadı. Bu durum Alec'in kaşlarını otomatik olarak çatmasına neden oldu ve bir kolunu arkadaşının omzuna doladı.

"Kesin şunu, siz ikiniz," dedi Domini, yine de bağ arkadaşının kucağına eğildi. "Merhaba Colin," diye ekledi. "Saçını kesmişsin."

Alec, "Benden başka hiçbir Prime'la ilgili ayrıntıları fark etmemeniz gerekiyor," dedi. Colin hâlâ gülümseyerek bu genç gruba yaklaştı.

"Nasılsın evlat?" Tony sordu. "Son zamanlarda seni buralarda göremedim." Colin omuz silkti. "Takım meşguldü."

Tony Crowe Los Angeles polis emekliydi. Colin'in SWAT ekibinden bahsetmesi üzerine ilgiyle parlardı.

Serisa, "Burada kimse sosyal bir görüşme için bulunmuyor," diyerek Colin'in dikkatini tekrar kendisine çekti.

"Genelde bundan daha eğlenceli olursun Serisa Teyze," dedi Tony. "Çocuğa bir bira ikram edebilirsin."

"Colin'in yokluğundan memnun değilim," diye cevap verdi. "Bir yemin etmiştin," diye hatırlattı ona. "Hatırladın mı?" Alaycılığı gururunu incitmişti. "Elbette hatırlıyorum. Elimde bir şey yoksa verdiğim sözü yerine getiremem."

"Büyüklerinizle görüşmezseniz Patron hakkında yeni bir bilgi olup olmadığını nereden bileceksiniz? Son üç aydır sizinle gerçek bir temasımız olmadı."

"Bu doğru değil!"

Öyle miydi? Mia'dan ayrıldıktan hemen sonra vampirler üzerinde deney yapan bir laboratuvarı yok etmeye yardım etmek için Arizona'ya gitmişti. Döndüğünde durumu rapor etmişti, sonra...

Colin çaresizce Alec'e baktı. "Olmadı-"

"Genç Prime'ı biraz rahat , teyze," diye onu savundu Alec. "Onun işi ölümlülerle ilgilenme yeminini yerine getirmek."

Barak, "Hanımefendimin bahsettiği yemin bu değil," diye konuştu.

"Polisle olan işlerini boş ver, Colin Foxe," diye azarladı Serisa. "Dikkatini neyin dağıttığını biliyorum. Ne zaman düşüncelerine dokunmaya çalışsam bunu hissedebiliyorum. Her gece farklı bir ölümlüyle seks yapıyorsun, değil mi?"

Tony utanmaz bir sırıtışla, "Asallar böyle yapar," dedi.

Ölümlü kadınlardan bahsetmek Colin'e Matri'ye neden geldiğini keskin bir şekilde hatırlattı. Mia için duyduğu ani korkuyu bir kenara bıraktı ve, "Bir

Tribe Prime bu gece bir insana saldırmazın."

Dikkatler bir spot ışığı çemberinin yoğunluğuyla ona odaklandı, ancak herkes Serisa'nın konuşmasını bekledi.

"Bana tam olarak ne olduğunu anlat."

En azından kendi bölgesinde bir Kabile üyesiyle karşılaşmış olduğunu açıkça reddetmemişti. Hikâye uyduran bir çocuk muamelesi bekliyordu.

"Bu benim hatamdı," diye başladı Colin. "Ölümlünün hedef alınması." Buraya gelirken ne söyleyeceğini prova etmişti ama ona bakmaya devam ettiler, bu da tutarlı bir açıklama yapmasını zorlaştırdı. Sol kaşının üzerindeki ani bir kaşıntıyı kaşıdı. "Bu kadınla uzun süreli bir ilişki yaşamak gibi bir hata yaptım."

"Hata mı?" Domini sorguladı.

"Uzun vadeden kastınız nedir?" Tony ekledi. "İki gece mi?" "Ayrıntılar, Colin." Serisa'nın emri onların alaycılığını kesti.

Colin, Corvus Prime'a "Üç aydır birlikteydik," diye cevap verdi. "Bu da bir Kabile piçinin iğrenç oyunlarından biri için onu hedef alması için yeterince uzun bir süreydi. Eğer ona saldırdığımda ben bu civarda olmasaydım, şu anda onun damgasını taşıyor olacaktı." Mia'nın Kabile vampiri tarafından nasıl kullanıldığını Colin'in içi öfkeyle doluyordu. Ama öfkeli olmak bir rapor sunmanın yolu değildi. Aldığı polis eğitimi, olayla kişisel ilgisini bir kenara bırakıp büyük resmi görmesine yardımcı olmuştu.

"Kabile faaliyetleri ölümlüler ve türümüz için bir tehdittir. Neyse ki kadın saldırıya uğradığında ben o civardaydım, yani Klan bölgesinde olduklarının farkındayız. Sadece bunun ilk saldırı olduğunu umabiliriz. Şimdi biz En azından birinin şehirde olduğunu bilirsek, onu bulmaya odaklanabiliriz. Tabii ki, muhtemelen bir sürüden sadece bir tanesidir. Kayıp hayvanları kontrol edebilirim. kişiler ve saldırı raporlarında Kabile faaliyetlerine işaret edebilecek anormallikler aramak."

"İz sürmenin psişik yolları var," diye hatırlattı Serisa ona.

Colin başını salladı. "Ama elimizdeki her yöntemi kullanmaktan zarar gelmez. Onu ne kadar çabuk bulursak Mia o kadar güvende ." Colin söylediği şey karşısında dehşete kapıldı ve hemen kendini düzeltti. "Bölgedeki tüm ölümlüler de o kadar güvende olur."

"Mia senin kız arkadaşın, değil mi?" Domini

sordu. "Hayır," diye tersledi Colin. "Biz

ayrıldık."

"O zaman bu Tribe çocuğu çıktığında neden onunla birlikteydin?" Tony sordu.

"Size söyledim, bu sadece bir tesadüftü. Bence bu gece bir ölümlünün bir vampir tarafından saldırıya uğradığı gerçeğine odaklanmalıyız."

"Peki neden şimdi bu ölümlüyü korumuyorsun, olayı ihbar ederek?" Tony sordu.

Tony şu anda polislik yapmıyordu, ama çok uzun bir süre polislik yapmış, on yıllarca hizmet verdikten sonra, yüz protezleri takmaya ve kendisini daha yaşlı göstermek için makyaj yapmaya dayanamayınca ayrılmıştı. Emekli olmuş ve özel dedektif olarak çalışıyor olabilirdi ama hâlâ bir polis gibi düşünüyor ve davranıyordu.

Colin, Mia'nın onun korumasını istemediğini kabul etmek istemiyordu. "Oraya geri dönmeyi ." Serisa'ya baktı. "Bazı şeyleri telefonla bildirmiyorsun."

"Buraya gelmekte haklıydınız," dedi Serisa. "Konuyla ilgileneceğiz." Alec ve Domini'ye baktı. "Kadının güvende olduğundan emin olun."

Bir çift profesyonel koruma "Evet, Matri" dedi. "Anthony.

Kabile sürüsünün nerede saklandığını bul."

Tony ayağa kalktı. "Evet, Matri."

Uzun süredir birlikte çalıştığı arkadaşına döndü. "Barak bir saldırı planı hazırlayacak."

"Durun bir dakika!" Colin konuştu. "O benim, yapamazsın."

Serisa, "Bu kadına bağlı olmadığınızı söylüyorsunuz," diye . "Yani ona yönelik tehdit sizi kişisel olarak ilgilendirmiyor."

"Ama Kabile'nin savaşı benimleydi. Onun için."

"Onu kovmuşsun ama kadını yanında göremiyorum. Başka işlerin var." Serisa'nın ona bakışı Colin'e hiçbir tartışmanın onun görevinin ne olduğu konusundaki fikrini değiştiremeyeceğini gösteriyordu. Ve sonunda Serisa'nın onu görmek istemesinin nedeninin Patron'un avında nihayet bir ilerleme kaydedilmiş olması olduğu aklına geldi.

Mia'nın refahını başka birinin ellerine bırakma düşüncesinden hiç memnun değildi ama o Klan Lideri'ydi. Görev önce gelirdi.

Omuzlarını dikleştirdi ve öfkesini kontrol altında tuttu. "Ne yapmamı istiyorsun, Matri?" Manticore'lu Laurent çoğu Kabile vampirinin sahip olmadığı bir şeye sahipti: mizah duygusu. Bilmiyordu Nereden ya da nasıl aldığını bilmiyordu ama çok rahatsız edici olduğunu biliyordu. Bir hayatta kalma aracı olarak, tamamen işe yaramazdı.

Justinianus'un dikkatinin kendi üzerine çevrilmesini beklerken, "Bunu oldukça muzip bir eğlence anlayışı olarak düşünmeyi seviyorum," dedi özellikle kimseye söylemeden. Sadece birkaç kalın kırmızı mumla aydınlatılan penceresiz bir yatak odasında, pelüş İran halısının içinde ayak bileğine kadar uzanıyordu.

Justinianus şu anda odanın en önemli parçası olan büyük yatağın kadife perdelerinin arkasında oturuyordu. Gerçi odada yarım düzine Prime'lar sürü liderinin dikkatini çekmeyi beklerken tek ses, kral Prime'ın şu anda becermekte olduğu kızıdan gelen nefes nefese kalma ve inleme sesleriydi. Laurent bütün bu durumu biraz utanç verici buluyordu. Ayrıca bu melodramatik ortam karşısında sırtıtmaktan kendini alamadı.

Kabileler'in sorunlarından biri de buydu: kendi kötülük markalarını çok fazla ciddiye alıyorlardı. Duyarlılıkları postmodern, hatta retro kamptan başka bir şey değildi. Laurent'a öyle geliyordu ki, hâlâ on ikinci yüzyılda yaşıyormuş gibi davranan insanların bile aslında yirmi birinci yüzyılda yaşadıklarını kabul etmeleri gerekiyordu. Yaratıcı Anakronizm Derneği'ne üye olmak yerine, sevgili Kabilesi anakronizmdi.

Onlar için işe yarıyordu. Ve sahip olduğu tek şey onlardı - her ne kadar tek başına geçirdiği onca yıldan sonra Manticore Kabilesi'nin kucağına geri çağrılmaktan yarı pişmanlık duysa da.

"Bizi sıkıcı mı buluyorsun Laurent?"

Laurent, Justinianus aniden yatak perdelerinin dışında belirdiğinde şaşkınlığını gizlemek için iyi bir iş çıkardı. Eski, tanıdık bir korkuyla kaskatı kesilmesine rağmen omuz silkmeyi başardı.

"Sıkılacak kadar uzun süredir dönmedim," diye yanıtladı Justinianus. Ama konuşurken sürü liderinin gözleriyle karşılaşmadı.

Yataktaki kadın inledi. Laurent diğer Prime'lardan bazılarında kıpırdanan açlığın farkındaydı ama kendi dürtülerini kontrol altında tutuyordu. Justinianus takipçilerine uyarıcı bir bakış fırlattığında ve testosteron seviyesi kaya gibi düştüğünde kendi kendine eğlendi.

Duygularını Justinianus'tan saklamıyordu. "Laurent'ımız sürü oyunları oynamaz." İtaatkâr bir ölümlü hizmetkârdan siyah saten bir cüppe aldı ve ölümlü hızla eğilerek gölgelerin arasına geri dönerken cüppeyi üzerine bağladı.

Asiller arasında en kıdemli olan Belisarius, "Laurent'in bir kadın için açlık çekecek cesareti yok. Sana meydan okuyacağımızdan değil," diye ekledi Justinianus'a hızlı bir saygıyla. Diğer Primler Laurent'a alaycı kahkahalar yöneltti.

"Taşakların var mı?" Justinianus ona sordu.

Laurent, "Sanırım öyle," diye cevap verdi. "Şimdi bana bu gece neler olduğunu sor da işimize bakalım."

"Anladığım kadarıyla kadını geri getirmemişsiniz."

"Sana küçük bir şey yapmanı emretti-" diye başladı Belisarius, ama Justinianus onu susturmak için elini kaldırdı.

"Ama bazı komplikasyonlar vardı."

Bu bir soru değildi. En azından Justinianus onun yetkinliğini

sorgulamamıştı. Laurent, "Kadını koruyan bir Klan Prime vardı," diye

rapor verdi. "I

bilmek isteyeceğini düşündüm. Onu öldürüp Garrison kadınının size getirebilirdim ama bu bize Klanların haklı avımızla ilişkisi hakkında bir açıklama getirmezdi."

"Dürüst avım," diye düzeltti Justinianus.

"Onu buraya getirmeliydin," dedi Belisarius. "Bildiği her şeyi bize anlatması için."

"Ve cesur Klan Primleri kurtarmaya koştular mı?" Laurent, Justinianus'a baktı. "Bana bunun tamamen haklı bir intikam meselesi olduğunu söylemiştin. Bu doğru mu?"

Justinianus ona, "Soru sormak sana düşmez," diye hatırlattı.

Laurent bu aldatici yumuşak ses tonundan nasıl nefret ettiğini ve Justinian'ın bunu kullandığında tehlikeliydi. "Özür dilerim," dedi ve başını eğdi.

Justinianus konuşmadan önce birkaç gergin saniyenin geçmesine izin verdi. "Ölümlüyü buraya getirmemekte haklıydın. Ona göz kulak ol Laurent. Biz onun Klanlarla olan bağlantısını keşfederken, onun özgür olduğunu düşünmesine izin vereceğiz." **Dördüncü Bölüm**

Üç gün sonra

"Bir buzlu çay daha ister misiniz?"

Mia uçuş görevlisinin sorusu üzerine gözlerini uçağın penceresinden kaçırdı. "Hayır, teşekkür ederim. İnmemize ne kadar var?"

"Yaklaşık yarım saat," diye yanıtladı kadın.

Umutla gülümsedi ama Mia başka bir şey istemeyince uçağın arkasına doğru ilerledi. Colorado'dan Los Angeles'a dönen küçük jetteki tek yolcu Mia'ydı ve büyük büyükbabasının uçağındaki personele fazla iş çıkarmıyordu.

Büyük büyükbabasının özel bir uçağı olması ve bunu onun kullanımına sunmuş olması hala oldukça şok ediciydi. Evet, dedesinin çok zengin olduğunu biliyordu ama süper zenginlerin yaşadığı nadir atmosfere maruz kalmak nefesini kesmişti.

Büyükannesinin ona bıraktığı telefon numarasının onu büyük büyükbabasıyla hemen temasa geçireceğini ummuştu ama öyle olmadı. Numara bir hukuk firmasına aitti. Numarayı kullanmıştı. Numarayla birlikte gelen kod ifadesi, çok karmaşık bir topun yuvarlanmasına neden oldu.

Yaşlı akrabasıyla yüz yüze görüşmek onu birkaç dalkavuk katmanından geçirmişti; gittikçe daha pahalı ofisler ve takım elbiseler giyen adamlar; gittikçe daha silik yüzlü ve daha silik sesli adamlar.

Sonunda, en lüks ofisteki hoparlörden gelen yaşlı kaba bir ses pahalı avukatın dışarı çıkmasını emretti.

Yalnız kaldığında, yaşlı adam "Ne istiyorsun?" diye sordu.

Kelimeleri söylemenin çok zor olduğu ortaya çıktı. Ya kendini tamamen aptal yerine koyuyorsa? Ya bunların hepsi bir efsaneyse?

Ya ona saldıran şey düşündüğü şey değilse? Ya bu gerçekten Henry Garrison değilse?

Ama derin bir nefes aldı ve "Vampirleri nasıl avlayacağımı öğrenmek istiyorum" dedi.

"Neden?" diye sert bir cevap verdi.

Aklına gelen tek cevap "Biri yapmak zorunda," oldu.

"Aile geleneği uğruna mı? Yoksa daha kişisel bir şey mi?"

Bir an düşündükten sonra, "Sanırım ikisi de. Bir vampir tarafından saldırıya uğradım ve ben-"

"Biriyle gerçekten temas ettin mi? Kanını aldı mı?" "Evet. Hayır.

Ben-"

"Nerede olduğunu biliyor musun?"

"Los Angeles'ta bir yerde."

"Kapsanacak çok fazla bölge var."

"Biliyorum. Bu yüzden yardımınıza ihtiyacım var. Onu avlamaya hazırım ama Nasıl olduğunu biliyorum." Konuşmacıdan yumuşak bir kahkaha yükseldi. Sonra yaşlı adam bir süre sessiz kaldı. "Pekâlâ," dedi sonunda. "Sana göstereceğim."

Daha sonra art arda limuzinlere ve uçaklara bindirilmiş, en sonunda da bir SUV'ye bindirilerek bir dağ yolundan duvarlarla çevrili bir yerleşkenin ortasındaki bir malikâneye götürülmüştü. Bu lüks kaleye girdiğinde, nihayet ailedeki son vampir avcısıyla yüz yüze gelmişti.

Büyük büyükbabası aceleci bir adam değildi.

ona kocaman sarıl ve ona büyükbaba de türünden biriydi ama Mia onun öyle olmasını beklemiyordu. Beklemediği şey ise biraz ürkütücü olmasıydı. Onunla geçirdiği zaman öğreticiydi ama pek de hoş değildi. Aslına bakılırsa, birlikte olduklarında ona bakmaktan çok, dizüstü bilgisayarının başında finansal anlaşmalar üzerinde çalışarak vakit geçiriyordu. Adam soğuktu, sertti ve vampirlere karşı bir açlık vardı.

Kendisine canlı bir tane getirmesini istemesi ilk başta onu korkuttu.

Ama açıklaması mantıklıydı. Ona vampir avcılığının neredeyse ölü bir sanat olduğunu hatırlattı. Zaman değişmişti ve vampir avcılığının ne olduğunu öğrenmek akıllıca olurdu.

ne tür modern silahların canavarlar üzerinde işe yaradığını.

Konuyu ilk açtığında, Mia canlı bir yaratık üzerinde deney yapma fikrine öfkelen-di. Ama büyük büyükbabası vampirlerin tam da böyle yaratıklar, canavarlar, parazitler olduğunu söylemişti.

Düşman.

Bir savaşa katılmıştı. Kötülüğün güçleriyle savaşırken merhamete yer olamazdı.

Kulağa çok melodramatik geliyor.

Yine de doğru-ydu. Ve bir vampiri yakalayıp büyük büyükbabasına getireceğine söz . Ona, canavarları çaresiz bırakacağına söz verdiği ilaçları vermişti.

Bir yolunu bulacaktı. Ve bunu tek başına yapmak zorundaydı. Yeni bilgilerine rağmen Mia hâlâ bu zorlu görev için hazırlıksız olduğunu hissediyordu.

Oh, hayır, , Caramia Luchese. Ben çivi kadar sertim ve bunu yapabilirim.

Ancak bunu tek yapmak zorunda olmasaydı çok daha iyi olurdu. Büyük büyükbabası vampiri yakaladıktan sonra onu taşıması için yardım sözü vermişti ama yakalamanın sadece onun görevi olduğu konusunda ısrar etmişti.

.

Belki de bir çeşit avcı geleneğiydi. kötülüğün güçleri. Gerçi bu iş böyle yapıldıysa, avcı ailelerinin yok olması ya da bu işi bırakması hiç de şaşırtıcı değildi.

Belki de bir testti.

Belki büyük büyükbabasını vampir olarak getirirse, ona daha fazla bilgi ve kaynak sağlayabilirdi. Onun yardımına ihtiyacı vardı, bu yüzden şimdilik onun yöntemiyle yapacaktı.

Sadece birine söyleyebilmeyi diliyordu. Mantıksızca, aptalca, söylemek istediği tek kişi Colin Foxe'tu.

Duygusal açıdan ona güvenemem ama lanet olsun, adam kış

tekmeleyebiliyor. Kahretsin, ama adamın güzel bir kışı da vardı.

Mia bir elini kısa buklelerinin arasında gezdirdi ve bu düşüncenin nereden geldiğini merak etti. Muhtemelen geçen gece ortaya çıktığı ve -itiraf etmekten nefret ediyordu- kışını kurtardığı içindi. O zaman ilkel bir tepki vermiş ve bunu öfkeyle örtmeyi başarmıştı ama etkileri hâlâ devam ediyordu. Onu yerde sürükleyip kendini ona vermekten sadece gururu alıkoymuştu. Dövüşten sonra onun heyecanını hissetmiş, zaferin verdiği ukalalığın farkına varmıştı. Seks sert, hızlı ve tatlı olabilirdi.

Gözlerini kapadı ve adamın öpücüklerinin tadını aldı, ellerini üzerinde . Sadece bu anılar bile anlık bir sıcaklık yaratmaya yetmişti.

Adamdan nefret etmek için iyi sebepleri vardı ama adamdan müthiş bir seks oynacağı çıkmıştı.

Bu da onu bu işe karıştırmamak için bir başka nedendi. Duygusal bir ilişkiyi kaldıramazdı - ne şehvet, ne de nefret. Bu ne onun ne de onun sınırı için iyi olurdu. Ayrıca onu vampirlere nasıl inandırabilirdi ki? Biri onun hayatını emene kadar alay ederdi.

Bu düşünce, onu kurtarışının, minnettarlığının ve o muhteşem piçi neşeyle geri çevirişinin hoş görüntülerini canlandırdı.

"Birkaç dakika içinde inmiş olacağız."

Uçuş görevlisinin sesi Mia'yı hayal dünyasından çıkardı. Emniyet kemerinin takılı olduğundan emin olmak için kontrol ederken, bunun bir oyun olmadığını kendine hatırlattı.

"Onu bulamazsan koruyamazsın da ne demek?" Colin cep telefonundan kuzenine sordu. "Onu neden bulamıyorsun?" Mia'nın iyiliğini neden başkasına bırakmıştı ki?

Van Trier Executive Havaalanı'nın küçük ofis binasından dışarı adımını attığında telefonu kulağına dayalıydı ve içinde ani bir öfke patlıyordu. Güneş batıyor olmasına rağmen otomatik olarak güneş gözlüklerini taktı. Bakışları otoparkın karşısındaki havaalanının iki pistinden birine iniş yapmakta olan küçük bir jete yöneldi. Motor gürültüsünü engellemek için parmağını sol kulağına götürdü.

Alec Reynard'ın sesi cevap verirken fazlasıyla neşeliydi. "Anlayabildiğimiz en iyi şey kız arkadaşınızın kendi isteğiyle evi terk ettiği."

"O benim kız arkadaşım değil. Bunu nasıl anladın?" Colin havaalanı gürültüsü arasında bağırdı.

"Domini ve ben onun evine girdik. Herhangi bir koku ya da iz yoktu. Senden başka vampir yoktu. Arka kapıda bir dizi sarımsak vardı, belki de vampirlerin varlığından şüpheleniyordur."

"O bir İtalyan," diye yanıtladı Colin, "ve yemek yapmayı seviyor. Arka kapı mutfakta."

"Domini de bunu önerdi. Orada çok zaman geçirdin, değil mi?"

"Kızın tehlikede olduğuna , değil mi?"

"Beni her saat başı araman dışında, onun bizim türümüzle ilişkisi olduğuna dair hiçbir kanıt bulamadım." Bu Colin'in Mia'yı ikinci soruşuydu, çünkü zamanı olmamıştı ama yine de boş verdi. O yapmadı Alec'in neden onu iğnelediğini ve durumu ciddiye almadığını biliyordu. "Tony buldu mu-"

"Savaşığın sürünün izini buldu ve kaybetti, ancak bölgede faaliyet gösteren bir sürüye dair henüz bir kanıt yok. Umalım da seninle biraz eğlenmeye karar veren yalnız bir Prime buradan geçip gitmiş olsun."

Kabilenin uzun süredir şehir dışında olduğunu düşünmek rahatlatıcı olurdu. "Tony hâlâ kontrol ediyor, değil mi?"

"Tabii ki. Görevin nasıl gidiyor?"

"Yavaşça," diye cevapladı Colin. "Ekibim son birkaç günün çoğunu haberlere konu olan banka soygunu olayıyla geçirdi."

Daha sonra nasıl daha iyi başa çıkabileceğimizi görmek için bir bilgilendirme ve eğitim simülasyonu yapmak zorunda kaldık." Ekibinin geri kalanı yorgun argın evlerine dönmüştü. Colin, ölümlü takım arkadaşları gibi yorgun değildi, ama bu durumdan memnundu.

izinli oldukları günler. Nedense, ekibin geri kalanının evlerine dönmek zorunda kaldıkları eşlerini ve ailelerini biraz kışkırdığını fark etmişti.

"Şimdi nihayet kontrol etmem gereken Patron bilgileri üzerinde çalışmak için biraz zamanım var."

"Ve?" Alec sordu.

"Şu anda havaalanındayım. Güzel ve genç bir kadını tüm gizli müşteri dosyalarına bakması için ikna ettim ama bu biraz zaman alacak."

"Sonunda Patron hakkında bir ipucu bulduğunuzu mu düşünüyorsunuz?"

Sabırsızlık Colin'i pençesine aldı. Patron'un Arizona'daki ölümsüzlük araştırma tesisinin kapatılmasına yardım ettiğinde, o ve diğerleri çalıntı bir Gulfstream jetiyle kaçtı. Uçağın sahiplik bilgilerinin izini sürmek, Patron'un kimliğine hızla ulaşılmasını sağlamalıydı.

Bunun yerine, finansal kamuflajın katmanları arasında yavaşça ilerlemesine yol açmıştı. Adam kimliğini iyi saklamıştı. Bunca zaman sonra uçağın kime ait olduğunu hâlâ bilmiyorlardı ama sonunda bazı bakım kayıtlarının izi bulunmuştu. Kayıtlar bu küçük, özel havaalanına kadar uzanıyordu. Şimdi Colin'in tek yapabileceği, flört ettiği ve kendisine yardım etmesi için hipnotize ettiği ölümlü kadın gizli dosyaları incelerken beklemektir.

Mia'yı düşünmemek için aklını ofis çalışanının ne kadar yakışıklı olduğuna çalıştı ama kendi kendine, "Kadın neden burada kalamadı?" dediğini duydu. Böylece korunabilir."

Reynard, "Belki de kadın kendi başının çaresine bakabileceğini düşünüyordur," dedi.

Colin telefonda olduğunu unutmuştu. "Ölümlülerin bakıma ihtiyacı var, özellikle de dişilerin." Farkındalık dalgası daha konuşmayı bırakmadan onu vurmuştu. Reynard cevap verdiyse de Colin onu duymamıştı. Tek bildiği, Mia'nın az önce inen uçaktan indiği idi. O kapıya ulaştığında Colin kapının yanında bekliyordu. Mia'nın bakışları yerdeydi, yüzünde bir konsantrasyon ifadesi vardı.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu.

Başını kaldırdı ve bakışları buluştu. Bir an için gözlerinde Colin'in nefesini kesen bir hoş geldin ışığı vardı.

Neredeyse onu kollarına alacaktı ama kızın ifadesi, mesafesini koruması için onu uyaran temkinli bir şüpheye dönüştü.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu ona.

"İş," diye cevap verdi. Kapıdan geçmesine izin vermek için hareket etti ve otoparkta yürürken ona ayak uydurdu.

"?" "Şehir dışındaydım."

"Biliyorum. Neden?"

Durdu ve ona ters ters baktı. "Nereden biliyorsun? Neden bilmek istiyorsun?"

"Saldırıya uğradınız. Güvende olduğundan emin olmak

istedim." "Yani beni buraya kadar takip mi ettin?"

"Hayır. Sana iş için geldiğimi söyledim."

Derin bir nefes aldı ve Colin onun duygularını içine çekip kendini kontrol altına aldığını hissetti. "İlginiz için teşekkür ederim, Memur Foxe."

Eğer o makul olmaya çalışabiliyorsa, o da çalışabilirdi. Elini onun koluna koydu. Teninin ılık yumuşaklığının altındaki kasların farkındaydı. Bu Mia'ydı, çelik ve kadife. Onun dokunuşuyla hafifçe titredi, onu istiyor ve bu isteğiyle savaşıyordu. O da aynı şekilde hissediyordu. Aralarındaki ihtiyaç her zaman anlaktı.

"Hadi, seni eve bırakayım."

Cevap vermedi ama adamın kendisini arabasına doğru götürmesine izin verdi.

Ancak küçük havaalanı ofisinin önünden geçerlerken, ofis müdürü kapıdan dışarı çıktı. "Memur Foxe!" diye seslendi ve aceleyle ona doğru koştu.

Ona çok yakın durarak başını kışkırtıcı bir şekilde eğdi ve "kayıtları buldum" dedi. Gülümsedi ve ona attığı bakış hem memnun hem de umutluydu.

Mia kaskatı kesildi, duyguları buz gibi soğudu ve Colin'den uzaklaştı. "Beni bırakacak biri var." Colin Mia'ya doğru hamle yaptı ama diğer kadın aralarına girdi. Onun omzuna dokundu. "Ofisime gel, ben de sana ne bulduğumu göstereyim."

Lanet olsun! Lanet olsun! Lanet olsun! Kadın güzeldi ve ona . Ama Mia'nın burada olmasını beklemiyordu!

Şimdi Mia uzaklaşıyordu ve olasılıkla kendisine, tek bir kadınla birlikte olmakla ilgilenmediğini söylediği için ondan ayrıldığını hatırlatıyordu. Bu doğrudu ama yine de bir şekilde onu aldatırken yakalanmış gibi hissediyordu.

Bu da kadının onun için bulduğu bilgiye ihtiyacı olduğu gerçeğini değiştirmiyordu. Daha sonra Mia'nın evine uğrayıp onu kontrol edecekti.

"İyi iş," dedi ve bekleyen kadına gülümsedi. Kolunu kadının ince omuzlarına dolayarak onu binaya doğru döndürdü. "Ne bulduğunuza bir göz atalım."

Beşinci Bölüm

Laurent kadınlarla yattı. Kanlarını içti. Paralarını aldı. Bu iyi bir hayattı. Ve en önemlisi, bu gösterişsiz yaşam tarzı, Klanlar tarafından talep edilen seçim bölgesinde, onlara fark ettirmeden yaşamasına izin veriyordu.

Efendisi bir Asallar sürüsü ve onların duygusal yükleriyle ortaya çıkıp Laurent'tan emirlerini yerine getirmesini isteyene kadar sıcak Kaliforniya gecelerinde güvenli ve mutlu bir şekilde yaşıyordu.

Manticore Kabilesi'nin entrikalarına tekrar kapılmamış olmayı diledi.

Sürgün olmanın avantajları vardı.

Ayrıca, o sadece benim efendim olabilir. Öyle ya da söylemesi pek olası değil. Beni hizada tutmak için gerçeği kullanıyor. Eğer iyi bir köle olursam, bir gün bana söyleyebilir. Tipik kabile davranışı.

"Ama ben bu işi sadece para için yapıyorum."

Justinianus Klanların Laurent'ın avı hakkında ne bildiklerini öğrenmeleri konusunda bir şeyler söylemişti ama Laurent iki gece avlandıktan sonra hiçbir haber alamamıştı. Üstelik bu, sürüye cep telefonu sağlama ve nasıl kullanacaklarını öğretme zahmetine girdikten sonraydı - Justinian'ı bu modern iletişim yönteminin Klan çocuklarının yanında telepati kullanmaktan daha güvenli olduğuna ikna ettikten sonra, çünkü zihinsel faaliyetlerin aranması daha olasıydı.

Homurdandı ve çatıdaki tüneğinin altında, caddenin karşısındaki binanın girişini net bir şekilde görebildiği alana odaklandı. Bu gece o gece olacaktı.

Bu, Garrison kadınının spor yaptığı spor salonunu gözüne kestirdiği üçüncü geceydi. Burası onu beklemek için, Klan Prime'ın pusuda Laurent'ı bekliyor olabileceği evinden daha güvenli bir yer gibi görünüyordu. Kadın bir egzersiz fanatığıydı ve bir gün mutlaka ortaya çıkacaktı.

"Ve işte orada," diye mırıldandı siyah saçlı genç ölümlünün köşeyi dönüp spor salonunun cam kapılarına doğru adım attığını gördüğünde. Enerji, amaç ve haklı öfke aurasında şimşek çakması gibi çakıyordu.

Justinianus'un avı olması çok kötüydü, çünkü Laurent bu yetenekli ölümlü kadının tadına bakmaktan çok hoşlanırdı. Omuz silkti.

Belki sürü liderinin onunla işi bittikten sonra -o zaman da fazla ruhu kalmayacağından.

O binaya girerken kendini hayal etmeye bıraktı. Spor salonundan çıktığında, onu arabasına kadar takip edebilir ve oraya götürebilirdi. Basit ve düzgün bir plandı.

Ve birkaç saniye içinde, onun için savaştığı Klan vampirinin aynı köşeden yürüyerek gelip kadını takip etmesiyle engellendi. Fitness merkezi.

Laurent bütün zihinsel kalkanlarını sıkıca etrafına çekti ve küfürlerini sessiz ve zihninin yüzeyinde tuttu.

Neden bu kadar kolay gitmiyor?

İçini çekti. Laurent, Klan vampirinin kendisini fark etmediğinden emin olduktan sonra cep telefonunu çıkardı.

Belki, sadece belki, Manticore sürüsünden birinin cevap vermesini sağlayabilir ve ona biraz destek verebilirdi.

"Tanrı , burada ne işin var?" Colin Foxe dövüş sanatları odasına girdiğinde Mia talepte bulundu.

Çıplak göğüslü, bol gri bir eşofman altı giyiyordu. Bu küçük alanda ikisinden başka kimse yoktu, bu yüzden kalabalığın içinde onu görmezden gelemezdi.

O sinir bozucu çekiciliğiyle gülümsedi ve boğucu kara gözleri kaşlarının ağır kavisinin altında parladı. "Benim bir üyeliğim var."

"Ama beri buraya gelmedin." Gülümsemesi

genişledi. "Fark etmişsin."

Mia pençelerini dışarıda tutup adama hırlamaya devam etmek istiyordu ama bunun ne yararı olacaktı ki? Sadece hâlâ canının yandığını anlamasını sağlardı. Buraya havaalanındaki sürtük hakkında açıklama yapmaya ya da varlığını sürdürdüğü için özür dilemeye gelmiş olamazdı. Onu geri alması için yalvarmaya da gelmemişti. Kendini gurur ve onurla sarıp sarmalaması ve onun varlığını görmezden gelmesi gerektiğini biliyordu ama merakı onu alt etti.

"Beni buraya kadar takip , değil mi?"

"Evet."

"Kendinizi korumacı hissettiğiniz için mi, Memur

Foxe?" "Evet."

Onun bu özelliğine hayranlık duymakla birlikte, keşke o da başka birine karşı koruyucu. "Tasadüfen karşılaştığınız rastgele bir şiddet eylemiydi. İyi Samiriyeli olayını yaptıktan sonra artık beni unutmaya devam edebilirsin."

"Ben 'hizmet etmeyi ve korumayı' ciddiye alırım."

"Ciddiye aldığınız tek şey bu." Lanet olsun! İşte yine acı ve alaycı olmaya başladı. "Sızlanmalarımı boş ver," diye ekledi. "Geç oldu. Yoruldum. Bir antrenman yapıp eve gitmek istiyorum." Yatağa gitmek istiyordu. Ama bir avcının disiplinli olması gerekirdi. Colin'in egzersiz rejiminin bir parçası olmasını beklemiyordu.

Colin boş odaya baktı ve ona bir işaret etti. "Gel bakalım. Beni dövmeye çalış. Kendini daha iyi hissedeceksin."

"Denemek istemiyorum. "

Güldü. "Biliyorum." Bakışları kızın üzerinde gezindi, ateşli ve kibirliydi. "çok seksi oluyorsun." Bu o kadar bariz bir ki Mia

güldü. Üç ay boyunca duygusuzca terk edildikten sonra, kadının hâlâ kendisine karşı koyamadığını düşündü.

"Sen öyle-"

"Bir domuz. Biliyorum." Etrafında döndü ve antrenman minderine ters takla attı. Jet Li gibi kıvrak, zayıf ve sıırım gibiydi.

"Etkilendim," dedi ona.

Mia ağır bir zemin sehpa üzerine yerleştirilmiş kum torbasının yanına geçti ve öfkesini bazı kickboks hareketleriyle çıkarmaya başladı. Onun kendisini izlediğini hissedebiliyordu, bu da sakarlaşmasına neden oluyordu. Bu da öfkesine hiçbir şey yapmıyordu.

Bir grupta pratik yapmaya alışkındı. Bunu yıllardır yapıyordu- "Bunu yıllardır yapıyormuş gibi görünmüyorsun."

Colin'in alaycı yorumu karşısında şaşkınlıkla döndü. Düşündüğünden daha yakındı ve ona doğru hamle yaptı. Dengesini kaybetmiş olmasına rağmen Mia kendini savunmak için tepki verdi.

Sonraki birkaç dakika boyunca antrenman odasında yumruk attılar, blok yaptılar, çalım attılar ve tekmelediler. Yaptıkları şeyin resmi bir yanı yoktu; Mia'nın şimdiye kadar deneyimlediği sokak dövüşüne en yakın şeydi.

Yoğun ve heyecan vericiydi, adrenalin ve yükselen şehvetle noktalanıyordu.

Bu dansın nereye gittiğinin farkına varan Mia durdu. Ellerini kaldırdı ve Colin geri çekildi. Bütün gece böyle devam edebilecekmiş gibi canlı ve zinde görünüyordu. Mia terlemişti ve zor nefes alıyordu.

"İyi iş çıkardın," dedi ona. Sırtarak ayaklarının üzerinde zıpladı. "Biraz daha?" Colin'le sevişmeye devam etmek cazip geliyordu ama Colin'in gözlerindeki o gel ve beni al bakışının aynı zamanda sana sahip olacağım sözü olduğunu da biliyordu. Ve onu istiyordu, tıpkı her zaman istediği gibi, özellikle de böyle zamanlarda Colin'in elleri onun, onun elleri de Colin'in üzerindeyken. Aynı anda hem onun canını yakmak hem de onunla birlikte mindere tavşanlar gibi sevişmek istiyordu.

Mia, onun güvenliği ve kendi özsaygısı için "Hayır" dedi.

Başını bir yana eğdi ve koyu renkli, kalın kirpiklerinin altından yukarı baktı. "Emin misin?" İşte şimdi şirin olmaya başlamıştı. Buna ihtiyacı yoktu. Bir havlu aldı ve yüzünü sildi. "Bir duş ihtiyacım var. Ve bunu bana katılman için bir davet olarak algılama."

"Tek düşündüğün seks mi?"

Gülmekten kendini alamadı. "Bu benim cümlem."

Hafifçe omuz silkti. "Çeşitliliği ne kadar sevdiğimi bilirsin. Ve bunu hiç kızların soyunma odasında yapmadım." Mia başka bir şey söylemedi ve egzersiz odasından çıktığında adam onu takip etmedi ama Mia onun dikkatinin sıkıca kendisine odaklandığını hissedebiliyordu. Onun peşinden gelmemek için kendini zorladığının farkındaydı ve ona geri dönmek için verdiği mücadelenin de farkında olduğunu biliyordu. Koridora çıkıp merdivenlerden inmeyi başarması bir zaferdi.

Uzun ve sıcak bir duş aldıktan sonra soyunma odasında bir arkadaşıyla uzun uzun konuşmak için oyalandığında Colin'in onu beklemeyeceğini umuyordu. Ama Colin o yukarı çıktığında girişte bekliyordu, sırtı ona dönüktü. Colin geniş cam kapılara bakıyor ve cep telefonu ile konuşuyordu. Binadan onun yanından geçmekten başka çıkış yolu .

"Teşekkürler, Dom." dediğini duydu. Sonra arkasını dönüp ona gülümsedi, telefonu çoktan kapatmış ve bir kenara koymuştu.

Kendisini terk eden bu adamın birdenbire bu kadar yapışkan olmasına ne anlam vereceğini bilmiyordu. "Ben iyiyim," diye ısrar etti ve onu kapıya doğru salladı. "Evine git."

"Tamam," dedi, onu kolundan tutarak. "Hadi eve gidelim. Ben ."

"Arabam otoparkta."

"Biliyorum. Benimki yanına park etti. Ben ."

"Oh, Tanrı aşkına-"

"Havaalanında ne yapıyordun?" diye sordu onu dışarı çıkarırken.

Fitness merkezi yirmi dört/yedi açıktı ve saat geç olmuştu. Caddede çok az trafik vardı ve kaldırımında ikisinden başka kimse yoktu. Bu mahremiyet ve adamın kolundaki elinin yakınlığı Mia'yı çok rahatsız etmişti. Bu onu da üzüyordu. Adamın ilgisizliği bile iç karartıcıydı.

Colin onu hep eve götürüyor gibiydi. Onun evine, asla onun evine değil. Colin hakkında çok az şey biliyordu, sadece parlak yelekli şövalye olmayı sevdiği ve yatakta harika olduğu dışında. Ve tek bir kadına bağlanamayacağını.

"Eğer soruna cevap verirsem, sen de benim için bir kez olsun cevap verir misin?"

"Sana iş için geldiğimi söylemiştim," diyerek onun sorusunu tahmin etti. "O kadın benim için hiçbir şey ifade etmiyordu." Mia kıkırdadı. "Başka kadınlarla ne yaptığın beni ilgilendirmez," diye hatırlattı ona.

"Kıskanmıştın."

"Kendime kızmıştım."

"Kıskandığım için."

"Neyin var senin?" diye sordu. "Medeni olmaya çalışıyorum ama sürekli üzerime geliyorsun."

"Özür dilerim," dedi ve onu bıraktı. "Bu daha mı iyi?"

Başını salladı ama hâlâ adamın dokunuşunun sahiplenici sıcaklığını teninde hissedebiliyordu.

"Şimdi, ? Havaalanında ne yapıyordun?"

Adamın sesinin neden şüpheli geldiğini bilmiyordu. Belki de sadece polis olduğu içindi.

"Araştırma yapmak için şehir dışındaydım." Aşağı yukarı gerçek buydu; Colin bunun bir hikâye için araştırma olduğunu düşünsün. "Ve eve özel bir araçla döndüm."

uçak. Sıra bende mi?"

Köşeyi döndüler ve yokuş yukarı, sokağın sonundaki üç katlı otoparka doğru yürüdüler. Spor salonu binası ile garaj arasında bir ara sokak bulunuyordu.

Sokak lambaları bu sokakta daha aralıklıydı.

Yan sokakta ve otoparka en yakın olan sokakta da yoktu. Karanlıkta birdenbire çok durgun ve ürkütücü bir şey oldu.

İlkel tedirginliğini bastırmaya çalışan Mia, "Ben soyunma odasındaiken SWAT'ın çağrıldığı bir banka soygunu olduğunu duydum," dedi.

Arkadaşı, "Haberlerde bir keskin nişancının soygunculardan ikisini öldürdüğünü söylediler. Erkek arkadaşın mıydı o?"

"Tetikçi sen miydin?" Mia Colin'e sordu. Onun gerildiğini

hissetti. "Bendim."

Durdu ve yüzünü ona dönerek bir elini koluna koydu. "İyi misin?" Adam başını salladı.

Colin ölümlü kadına baktı. Tam da ayrılıkları konusunda ona biraz daha yükleneceğini düşündüğü anda, kadın onun için endişelenmeye başlamıştı. Ne zaman ona duyduğu ilginin tamamen cinsel olduğuna kendini ikna etse, kadın onu sarsacak bir şey yapıyordu.

"Ben iyiyim," dedi ona, dokunuşunun ve şefkatinin çok farkındaydı. "Ben kana susamış biriyim, unuttun mu?" Ölümlü bir kadının bu gerçeği vampir bir dişi gibi anlaması ve kabul etmesi mümkün değildi.

"Güzel," dedi, aniden gerginleşerek. Etrafına çok yavaş ve dikkatli bir şekilde baktı ve fısıldadı, "Sanırım kana susamışlık işe yaramak üzere."

Kadın konuşmadan bir an önce tehdidin farkına vardı.

Mia'nın onlara doğru ilerleyen gölgeler gördüğüne şüphe yoktu; ikisi ilerideki sokaktan, bir çift de arkalarındaki köşeden çıkmıştı.

Herhangi bir şekil görmeden önce fark ettiği şey karanlık zihinsel enerjiydi, Kabile vampirlerinin kötü niyetli psişik imzasıydı. Hep birlikte kalkanlarını indirmişlerdi, orada olduklarını bilmesini istiyorlardı. Bakışlarının yoğunluğu kafasına bir acı saplanmasına neden oldu.

"Oyunlar," dedi ve acımasızca gülümsedi. Kanı aniden avın neşesiyle doldu. "Oyunları severim."

"Colin, sanırım-"

"Düşünme. İçgüdülerine göre hareket et."

Spor çantasından bir şey çıkardı. Eğer bu bir silahsa hiçbir işe yaramayacaktı ama bunu ona söylemedi.

"Park yeri," dedi. Onu belinden kavrayarak kucağına aldı ve koşmaya başladı.

Altıncı Bölüm

Mia, Colin'in hızı ve çevikliği karşısında bu kadar şaşırmamış olsaydı, bir çocuk gibi taşınmasına itiraz edebilirdi. Ara sokaktaki iki vampire ulaşması ve etraflarından dolaşması sadece birkaç adımını almış gibi görünüyordu. Onlar geçerken dişlerinin ve parlayan gözlerinin parıltısını yakaladı ve elini vampirin yüzüne bir aerosol sıkacak kadar yukarı kaldırdı.

Colin'in tek tepkisi kesik kesik öksürmek ve başını hafifçe çevirmek olunca, sarımsak karışımı yerine bir kutu biber gazı çıkardığını fark etti. Ama en azından canavarın dikkatini bir an için Colin'den uzaklaştırmıştı.

Colin hızla ilerlerken, sokaktan gelen iki kişinin ayak seslerini duyabiliyordu.

Biri bağırdı, "Bu şekilde pusu kurulmaz. Size beklemenizi söylemiştim!"

"Sen emir veremezsin, sürgün," diye cevap verdi kibirli bir ses.

Arkalarındaki vampirler tartışırken, Colin bir rampa bariyerinin üzerinden atladı ve onu diğer tarafa indirdi. Zemin kattaki tüm park yerleri boştu. Kızın nefes alışları boş alanda yüksek sesle yankılanıyor gibiydi. Garaj iyi aydınlatılmamıştı ve Colin onu kalın bir beton sütunun arkasındaki gölgeye doğru sürükledi.

"Merak etme," dedi ona. "Destek çağırdım."

Bunu ne zaman yapmış olabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu ama tartışmanın sırası . "O-adamlar-" Onu uyarmaya çalıştı ama başaramadı. Nasıl olduğunu biliyorum. "Onların-"

"Harika bir makyaj. Bu bir tarikat. ."

Haklıydı, endişelenecek zaman yoktu. "Buradan nasıl çıkacağız?"

"Kalk," dedi. Spor çantasını ondan kaptı ve yere bıraktı. "Koş," diye emretti ve onu hafifçe itti.

Mia park rampasının kıvrımını hızla tırmandı. Arabasına ne kadar çabuk ulaşırsa, bagajda sakladığı antivampir silahlarına da o kadar çabuk ulaşabilirdi.

Ayaklarının betona , kalbinin gmbrtsnn ve kendi nefes alışının farkındaydı ama arkasındaki Colin'i duymuyordu. Gerçi arkasına hızlı bir bakış bile onu yavaşlatabilirdi ve o silahlara ihtiyacı vardı!

Ayrıca Colin tehlikeli bir adamdı ve bir kedi kadar sessiz hareket edebiliyordu.

Bağırışları ya da bir darbenin etli sesini duyduğunda bile arkasına bakmadı. Birkaç adım daha attı ve arabasının park edildiğı ikinci kata ulaştı.

Lanet olsun! Anahtarları Colin'in bir kenara attığı antadaydı.

Geri dönmeye başladı, sonra havanın soğuk bir şekilde yüzünü okşadığını hissetti. uçup gitti. Bir sonraki an, önünde bir vampir duruyordu. Bu, onun peşinden ilk gelen soluk saçlı vampirdi.

Mia, canavarın geniş kollarına çarpmamak için tam zamanında sarsılarak durdu.

"Tekrar buluşuyoruz," dedi.

Kendini beğenmiş, gülümsüyordu ve yarı karanlıkta bile kırmızı dudaklarının üzerinden çıkan müstehcen uzunluktaki dişlerini görebiliyordu. Peneli bir el uzattı.

"Gel, kimsenin canı yanmasın," dedi ona.

"Yalan söylüyor!" Colin aşağıdan bağırdı. "Sana dokunmasına izin verme!"

"Onu dinleme," dedi vampir. "O öldükten sonra korumam için yalvaracaksın." Kavga seslerini duydu. Colin sayıca azdı, etrafı sarılmıştı. Yardıma ihtiyacı vardı.

Vampir ona doğru bir adım attı ve Mia hızla geri çekildi. İçinden gelen dürtü dönüp kaçmaktı ama Mia bu dişli yaratığa sırtını dönmeye dayanamadı.

"Bu kadar yeter," dedi ve ona doğru koştu.

Mia yana doğru atladı ve kendini betonun üzerine bıraktı.

Bir araç direksiyonu kırarak aşağıdaki otoparka girdi, bariyerlere çarptı ve sonra parlak farları kükreyen motorun önündeki kıvrımlı rampayı tırmandı. Mia, devasa SUV hâlâ hareket halindeyken iki kişinin arka kapılardan atlayışını şaşkınlıkla izledi. Ve aniden Colin vampirlerle savaşıırken yalnız değildi.

Araba gelmeye devam etti, bir tank kadar büyüktü, doğrudan sarışın vampire doğru geliyordu.

Cipin kendisine çarpmasından bir an önce atladı ve cipin üzerine düştü. ağır bir bot gümbürtüsüyle çatıya çıktı, ardından garajın ikinci katından tekrar tamamen havaya sıçradı.

O gözden kaybolurken, Mia'nın rampanın iç duvarına yaslandığı yerin yanında durdu. Sürücü kapıyı açtı ve sakince Mia'ya baktı.

"Merhaba, ben Domini. Şuradaki sakallı adam Tony. Yarık çeneli olan da benim Alec'im." Siyah saçlı kadın dışarı çıktı ve Mia'nın ayağa kalkmasına yardım etti. "Hoş geldiniz-" Mia'nın kavgaya doğru koşmasını engellemek için kolunu uzattı.

"Colin'in yardıma ihtiyacı var!" Mia itiraz etti.

"Yardım ," dedi Domini. "Çocuklar kavga ederken onları bölmemize gerek yok. Bundan ne kadar hoşlandıklarını biliyorsun." Kadının Neşesi ve esrarengiz sözleri Mia'nın kafasını daha da karıştırdı. "Kimsin sen? Burada ne işiniz var? Ve teşekkürler," diye ekledi, sonunda vampirlerin elinden kurtarıldığını fark etmişti. Kurtarıcıların kim olabileceğini anrahatladı. "Siz av-"

Sözünü bitiremeden Colin ona doğru koştu. Bildiği bir sonraki şey, onun sıkı kucağına sarıldığı ve ağzının onunkine sert ve şiddetli bir şekilde indiği idi. İçindeki tüm korku ve heyecan anında arzuya dönüştü ve o da aynı açlıkla karşılık verdi.

İhtiyaçlarına kendini kaptırdı. Ta

ki biri yüksek sesle öksürene

kadar.

Domini dedi ki, "Arka koltuğu kullanmak ister misiniz? Beton arka taraf için çok zor olabilir."

"Ve dizler," diye ekledi adamlardan biri.

Bir başkası "Alarmlar çalışıyor. Polisten önce gerçekten gitmeliyiz-"

Colin başını onunkinden kaldırarak, "Polis burada," dedi.

"Ama bu haber yapmak isteyeceğiniz türden bir gürültü değil," dedi adamlardan biri.

Mia Colin'in kollarının onu sarmasından memnundu, çünkü dizlerinin bağı çözülmüştü. Tehlikeye karşı verdiği bu içgüdüsel tepkiden utanması gerektiğini sanıyordu ama hayatta ve Colin'le birlikte olmak çok doğru geliyordu. Vücudu şehvetle doluydu ama dikkatini yeni gelen üç kişiye odaklamak için mücadele etti. Domini, Tony ve Alec uzun boylu, siyah saçlı, çekici ve siyah giyinmişlerdi.

"Onlara ne oldu-" Herkes ona bakarken Mia sonunda Colin'in saldırganlara ne dediğini hatırladı.

"Tarikatçılar mı?" Kurtarıcılarının kim olduğundan emin olana kadar vampir kelimesini kullanmaya cesaret edemiyordu. "Siz kimsiniz?" diye ekledi.

"Destegim ortaya çıkınca korkaklar kaçtı." Colin çeneli olanı işaret . "Bu kuzenim Alec ve hanımı Domini. Ve bu da onun kuzeni-"

Domini, "Kimlikler çoktan belirlendi," diyerek onun sözünü kesti.

Tony ona sevimli bir gülümseme verdi. "Sen Mia'sın. Çok memnun oldum. Gidelim," dedi Colin'e.

Colin Tony'ye ters ters baktı. "Kasabada onlardan hiç olmadığını söylediğini sanıyordum."

"Henüz bulamadığımı söylemiştim. Görünüşe göre seni bulmuşlar." "Neden?" Alec sorguladı.

"Yerel avcılara bir şey bilip bilmediklerini soran oldu mu?" Domini sorguladı. "Kötü adamları takip edenler onlar değil mi?"

Tony yüzünü ekşitti. "Onlarla pek iletişim kurmuyoruz." "Belki de yapmalıyız. Bak, ben-"

"Hayır," diye sözünü kesti Tony. "Onların kasabada olup olmadıklarını öğreneceğimi söyledim. Avcılarla bir toplantı ayarlayacağım - her ne kadar çatlak ve kaçık olsalar da."

Adamın sesi hiç de mutlu gelmiyordu ama Mia yerel avcılardan söz edildiğini duyunca çok sevindi. Muhtemelen Colin ve arkadaşları vampirlerin bir tür deli tarikatı olduğunu düşünüyorlardı. Tony'nin de sözde vampirleri avlayanların deli olduğunu düşündüğü açıktı, bu yüzden vampirlerin gerçek olduğunu ve kendisinin de bir avcı olduğunu söylemenin sırası değildi.

Yine de, eğer bu Tony yerel avcılarla bağlantı kurmasına yardım edebilirse...

"," dedi Colin. Onu rampaya kadar götürdü. "Şimdi seni gerçekten eve ."

Yedinci Bölüm

Tüm bu gerçeküstü olayda gerçek gibi görünen tek şey Colin'in onu öpmesiydi. Mia'nın dudakları hâlâ bunun anısıyla canlıydı ve vücudu ihtiyaçla kıvılcımlanıyordu.

Ama bilgi ihtiyaçtan daha önemliydi. Son birkaç gün içinde dünyası o kadar kökten değişmişti ki, artık gerçekliğin ne olduğunu bilmiyordu. Şimdi Colin'in bile kısa süre önce girdiği karanlık yeraltı dünyasıyla bağlantılı sırları varmış gibi görünüyordu.

Kendisini ele vermeden onları tanınması gerekiyordu. "Colin,
ben-"

"Sorma," dedi.

Mia'nın eli kolundaydı. Mia'nın kendisine dokunduğunun farkında olduğunu sanmıyordu ama bu temas için cız ettirmişti. Yolda onun yanında oturmuş, sersemlemiş ve kafası karışmıştı ve birbirlerine duydukları açlık aralarında sessizce vızıldıyordu. Şimdi adam onun sokağına döndüğünde, kadın meraklanıyor, huzursuzlanıyor ve cevaplar istiyordu.

"O insanlar," dedi. "Akrabaların. Ne yapıyorlardı-" "Sizi tanıştırmamalıydım."

Onun nesi vardı? Ne kadar aptaldı? Dünyasında kutsal ve aklı başında olan her şey adına, bir yabancıya, bir ölümlüye bilgi ve türünün isimlerini vermekle hiç işi yoktu.

"Sana destek çağırdığımı söylemiştim," dedi ona. "Biri emekli bir polis. Diğer ikisi-" Lanet olsun! Yine yapıyordu. Geçici bir heves olması gereken bu kadına için dökmek ne zaman bu kadar kolaylaşmıştı?

"Unut onları," dedi. "Senin onları bilmen önemli değil. Onları bir daha görmeyeceksin."

"Neden olmasın?" Mia sordu. Tavırları incinmişlik ve öfkeyle sertleşmişti. "Ailenle tanışacak kadar iyi değil miyim?" Bu soru ve Mia'nın saklamaya çalıştığı acı Colin'i iki zıt yöne savurdu. Onu daha fazla incitmeden, "Hayır, pek ," diyemezdi. Onu kendi dünyasına, ait olmadığı bir yere sürüklemek istememişti.

"Orada ne yapıyorlardı?" diye sordu. "Bu sözde vampir tarikatıyla onların-sizin-ne var?"

"Buna cevap veremem."

Ona her şeyi unutturması gerekecekti, özellikle de vampirlerle ilgili her şeyi. Ama kadın hem inatçı hem de psişikti. Hafızasını değiştirmek kolay olmayacaktı.

"Cevap vermeyecek demek istiyorsun."

"Evet. Olmayacak," diye itiraf etti. "Bu işe karıştığın için üzgünüm." Arabayı onun garaj yoluna çekti ve motoru kapattı.

Sözlerinin onu rahatlatmadığını söyleyebilirdi. Aslında, onun sadece sinirlendiğini değil, her geçen an daha da şüpheli olduğunu hissediyordu.

"Neden beni gerçekten takip ediyorsun?" diye sordu. "Neden son zamanlarda hep etrafımdasın? Benimle hiçbir şey yapmak istemediğini biliyorum, yani bir art niyetin var, değil mi? Beni kendine çekmek için yem olarak mı kullanıyorsun? bu-tarikatçılar-dışarı?"

"Bu iyi bir teori," diye itiraf etti. "Ama gerçeklerden en uzak şey. Tek istediğim sana yardım etmek." Belki de onu takip ediyordu ama bunun sadece kendi akıl sağlığına zarar vereceğini düşünmüştü. Oysa sonuçlar hem onun için hem de kendi akıl sağlığı için tehlikeli derecede sağlıksızdı

"Bunların hepsi benim hatam Mia. Açıklayamıyorum ve bana güvenmek için bir nedenin olmadığını düşündüğünü biliyorum. Kişisel olarak da güvenmiyorsun. Ama bu delileri hayatından çıkaracağım ve seni güvende tutacağım. Sonra gideceğim."

"Belki de ben-"

Başka bir araba onunkinin arkasına yanaştı. Ona kalmasını istemediğini mi söyleyecekti, yoksa gitmesini istemediğini mi? Arabasından indi ve aceleyle diğer araca doğru ilerledi.

Tony Crowe, Mia'nın arabasından inip spor çantasını ve anahtarlarını Colin'e fırlattı. "Hanımefendinin bunları almak isteyeceğini düşündüm." Colin Mia'nın eşyalarını aldı ve baktı. Mia garaj yolunda duruyordu. Mia onlara doğru ilerlerken anahtarları ona atma sırası Colin'deydi. "İçeri gir."

"Yalvarırım-"

İçeri gir.

Telepatik emir sadece ondan değil, Tony'den geliyordu. Gerçi Tony, Mia'nın zihnine girdiğinde "lütfen" diye ekledi.

Yatağa git, dedi Colin. Uyu.

Mia yavaş bir isteksizlikle hareket etti ve ön kapıya doğru ilerlerken sürekli onlara baktı.

Kadın güvenli bir şekilde evin içine girdiğinde Colin diğer Prime'a ters ters baktı. "Senin yardımına ihtiyacım yok."

"Evet. ," dedi Tony açıkça. "Serisa'nın bu ölümlü için yaptığı planı hatırlıyor musun? Sen bunun bir parçası değilsin. Alec, Domini ve ben Serisa'yı korumakla yükümlüyüz. kadını ve Kabile sürüsünü bul. Senin görevin Patron'u ortadan kaldırmak. Bu gece onunla ne yapıyordun?"

"Onu korumak," diye yanıtladı Colin. "Ki bu senin yaptığından daha fazlasıydı. Onu nerede bulacağımı biliyordum-"

"Bunu bizden birine söylemeliydin." "Onu

korumak istiyorum."

"O zaman sana mı ait? Onu sahipleniyor musun?"

"Tabii ki hayır!"

"O zaman sana söyleneni yap."

"Shagal'lı Serisa benim Matri'm değil. Önerilerde bulunabilir ama beni yönetemez. Ben Prime'ım." Tony başını salladı. "Bela isteme evlat. Bu ölümlü kadın Shagal topraklarında yaşıyor. Shagal'lı Serisa, kendi topraklarındaki tüm ölümlülerin nasıl korunacağı konusunda yetki sahibidir. Şimdi, eğer Mia Luchese'ye sahip çıkar ve onu bizim dünyamıza getirirseniz-"

"Saçmalama."

"Bunda saçma olan ne? Ölümlü kadınlar Klanlara her zaman getirilir. Eğer istersen, ben-" Sahiplenici öfke kızgınlıkla savaştı ve dünya onun etrafında kıpkırmızı oldu. Colin hiç düşünmeden Tony'ye saldırdı.

Diğer Prime darbe ona dokunamadan geri çekildi ve ellerini önünde birleştirdi. "Oha! Sakin olun. İki Prime'ın birbirine girmesinin ne yeri ne de zamanı."

"Bana meydan mı okuyorsun?" Colin talep etti. "Forher?" Kıskançlık içini kemiriyordu ve Mia için nerede, ne zaman ya da kiminle kavga ettiği umurunda değildi. "Önce Kabile, şimdi de sen. Benim dışımın nesi bu kadar büyüleyici ki herkes onu istiyor?"

"Onu istemediğini sanıyordum."

"Ben aksini söyleyene kadar onu istiyorum," diye

açıkladı Colin. "Evlat, hiç mantıklı

konuşmuyorsun."

En kötüsü de Colin'in öyle olmadığını bilmesiydi. Ve hepsi Mia yüzünden olmuştu.

Onun hatası olduğundan değil, ama...

"Ben çocuk değilim," diye hatırlattı Tony'ye. "Ben Prime'ım."

"Evet, evet. Kaç yıldır yuvadan uzaktasın, beş mi, altı mı?

Bazen Prime'lar bağlanma çağrısını erken aldıklarında biraz çıldırırlar."

"Bağlanmak mı?" Colin'in omurgasına soğuk bir korku yayıldı. "Sen neden bahsediyorsun?" diye bağırdı yaşlı Prime.

"Bütün mahalleyi uyandırmaya mı çalışıyorsun?"

Tony'nin keskin sorusu Colin'in aklını başına getirdi. Ama bağlanma suçlamasını reddedemeden kapı açıldı ve Mia evden dışarı çıktı.

" oluyor?" diye sordu onlara doğru gelirken.

Kısa ipek bir gecelik giymişti. Colin'in bir an için farkına vardığı tek şey, yapışan kumaşın altındaki vücudunun hatları ve bacaklarının uzunluğuydu. Ona bakmak onu çılgına çeviriyordu.

"Merhaba," dedi Tony.

Colin nefesinin altında küfretti. Sonra diğer vampire şöyle dedi: "Onunla ben . Sen git buradan." Tony, Colin ve ölümlü arasında gidip gelirken endişeli görünüyordu ama itiraz etmedi. Omuz silkti, gülümsedi ve gecenin içinde kayboldu.

Geriye sadece Mia kalmıştı ve Colin ne yapacağından pek emin değildi. Ona ulaştığında kolları otomatik olarak Mia'nın etrafına dolandı ve Mia sıcak, kıvrımlı bedenini onun kucağına doğru eğdi. Colin'in ağzı bilinçli bir irade olmaksızın aç bir şekilde Colin'in ağzına indi ve Colin de aynı ihtiyaçla karşılık verdi. Adam onu kucağına alıp eve taşıdı ve içeri girdiklerinde kapıyı ayağıyla çarpan da o oldu.

Sekizinci Bölüm

Colin onu oturma odasına getirdiğinde ve birlikte yere yuvarlandıklarında Mia neler olduğunu tam olarak anlayamamıştı. Araba yolunda tartışan adamları rüyasında gördüğünü sanıyordu. Sanki uyumak için hipnotik bir emre itaat etmişti ama gerçekte uyumamıştı. Her şey çok kafa karıştırıcıydı. Ama görünüşe göre geceliğiyle dışarıdaydı ve Colin orada Tony'yle tartışıyordu...

Ve umurunda değildi, çünkü Colin'in dokunuşu onu ateşe vermişti. Bu hayatının en çılgın gecesi idi. Her şey çok yoğun, çok tuhaftı.

Colin tarafından okşanmak onun için "Ne yaptığını sanıyorsun sen?" kadar harikaydı. Ya da "Evimden defol!"

Böyle şeyleri zar zor düşünebiliyordu ve o da zaten bunları kastetmediğini biliyordu.

Şu anda ihtiyaç duydukları tek şey birlikte olmaktı; düşünceler ve bedenler iç içe geçmiş, tek bir bedende erimişti.

Tanıştıkları andan beri bu böyleydi -sanki o kızın aklını okuyabiliyordu, bazen de kız onunkini. Kimin kime dokunduğunu, kimin kimi tatmin ettiğini söylemek çoğu zaman imkânsız hale geliyordu. Birbirlerinin içinde kaybolup gidiyorlardı.

Son üç ayda, Colin'le çılgınca, şiddetli, tamamen tüketen sevişmelerini özlediği kadar bu samimi bağın da yasını tutmuştu.

Onu terk etmiş aldırma. Onu tekrar terk edeceğini de. Onun şu anda yaptığı şeye ihtiyacı vardı. Ve onu yatak odasında istiyordu. Gururu onu böyle tepki vermekten alıkoymalıydı.

Adam elbisesini yukarı kaldırıp başının üzerinden geçirdiğinde tek yapabildiği nefes nefese kalıp sırtını eğmek oldu. İpek, teninde şehvetli bir kayganlıkla hareket etti,

Sinirleri boyunca ihtiyaç kıvılcımları çiziyor.

Göğüslerini avuçladı, sert meme uçlarını okşadı, sonra parmaklarını karnının üzerinde ve kalçalarının arasında gezdirdi. Dokunuş yumuşak, tüy gibi ve hızlıydı, neredeyse tüm vücudunu aynı anda sarmıştı. İçindeki hisler dalgalanarak onu çılgına çevirdi.

En başta onun yatağından hiç istememişken gururun ne faydası vardı?

Mia bir bükölme ve sert bir itmeye Colin'i parke zemine sırt üstü yatırdı. Colin homurtu ile kahkaha arası bir ses çıkardı ve Mia bu sesi 'in tişörtünü çıkardı ve pantolonunu çekiştirerek sıcak, sert kaslı etine ulaştı.

Onu okşayışında ya da ağzını aç bir şekilde üzerinde gezdirişinde, göğsünü öpmek kadar ısırışında da nazik bir şey yoktu. omuzlarını ve boğazını. Tanrım, onun tadını, kokusunu ve dokusunu nasıl da özlemişti! Onu yemek istiyordu!

Dişleri çenesini ve boğazını sıyrıp geçerken, "kan akıt," diye hırladı. "ünkü yapacağım." Elleri sırtını ve yanlarını düzleştirerek kıçını kavradı. Sonra onu sırtüstü çevirdi ve sert bir hamleyle içine gömüldü.

Mia, adamın giriş gücünü ve onu tekrar tekrar dolduran hızlı, daldırıcı vuruşlarını karşılamak için yukarı doğru eğildi. Bu şekilde olmasını seviyordu-

Hızlı, çılgınca, pervasızca, tüketerek. Gözlerini kapadı, zevkin sarsıcı dalgalarına kapıldı.

Sonra bir an keskin bir acı duydu ve Mia kendini coşkuya kaptırdı.

O bir ziyafetti ve Colin uzun zamandır açlıktan ölüyordu. Colin kendini onun yumuşak sıcaklığına gömerken, dişleri göğsünün hassas etini deldi. Onun üzerine yığıldıktan sonra bile orada emdi, vücudu tükenmiş ve doymuştu. Seksin ötesinde, onun tadı bile duyularını daha fazla dolduruyordu.

her zamankinden daha yoğun. Onun her parçasına sahip olmak dünyada başka hiçbir şeye benzemiyordu.

Kahretsin, onu özlemişti! Bunu ona nasıl yapmıştı? Mia neden bu kadar mükemmeldi? Ruhu mükemmel bir meydan okumaydı. Vücudu ona mükemmel seksi veriyordu. Kanı onu mükemmel bir şekilde uçuruyordu.

Colin ona saldırdıkları için vampirlere neredeyse minnettardı, yoksa şimdi burada onunla birlikte olamazdı.

Saldırının anısı beslenmesine karıştığında başını kaldırdı ve arzuladığı ateşli tadı aniden inkâr etti. Mia'ninki kadar lezzetli özü, onun kanını almak sadece zevk almaktan daha önemli bir nedeni vardı. Bencil , ama burada daha yüksek bir amaç vardı.

Colin yan yattı, derin bir nefes aldı ve gözlerini kırmızıya çalan gece görüşünden arındırıp daha insani bir görüşle yanında yatan kadına odaklanmaya zorladı. Kadın uyku ile uyanıklık arasında bir yerde sürükleniyordu, vücudu tatmin olmuş ve tamamen rahatlamıştı. Ona dokunmamak mümkün değildi, bu yüzden parmaklarını yanaklarında ve siyah saçlarında gezdirdi.

Kısa buklelerin parmaklarına dolanmasından zevk alıyordu ama bu ona aynı zamanda insan bir kadının kendisine yapışmasını kaldıramayacağını da hatırlatıyordu.

Şu anda onun korumasına ihtiyacı vardı. Gerçi düzgün bir Prime'ın terk ettiği bir kadını korumayı onunla seks yapmak için bir bahane olarak kullanmayacağını tahmin ediyordu.

"Zor," diye mırıldandı, az önce yaptığı şey için fazla suçluluk duymuyordu.

Bunun bir daha olmayacağına dair bir anneye söz vermeli miydi? O kadar güçlü ya da bencil değildi. Ve neden insanlar Prime'ların onlara sağladığı koruma için bazen biraz ödeme yapmasınlar ki? Özellikle de bu ödeme Prime'a olduğu kadar insana da zevk veriyorsa.

Colin gülümsedi, Mia'nın bu alışverişten ne anladığından hiç şüphesi yoktu. Onun verdiği tüm tepkilerin son derece farkındaydı, ona yaşattığı tüm orgazmlardan zevk alıyordu.

Eğildi ve onun boğazını öptü. şehvet akıyordu ama daha da derin bir saf şefkat dalgasına kapılmıştı.

Onu kollarına alarak ayağa , çıplak ve mutluluktan uçuyordu ve onu üst kattaki yatak odasına taşıdı; orada, bu gece olan neredeyse her şeyin görüldüğü gibi olmadığına dair zihnini ikna etmek için hassas bir zihinsel çalışma yürütebilirdi.

Mia'nın beynini yıkadığı için seks konusunda olduğundan daha az suçluluk duyuyordu.

Mia ağzında hafif bir bakır tadıyla uyandı; tuhaf ama nahoş olmayan bir his. Kulaklarında da bir çınlama vardı ve sesin telefonundan geldiğini anlaması bulanık bir anını aldı.

Tamamen bitkin düşmüş ve yalnız kalmaktan başka bir şey istemeyen Mia, kendini yataktan kalkmaya ve odanın diğer ahizeyi kaldırmaya zorladı.

"O pislik polisle tekrar birlikte olduğun doğru mu? Morgan seni ve Foxe'u dün gece sağlık merkezinden birlikte çıkarken gördüğünü söyledi. Sadece birlikte çalışmıyordunuz, değil mi?"

Mia, Courtney'nin öfkeli sesi karşısında irkildi. En iyi arkadaşına Colin'den şikâyet etmek için çok zaman harcamıştı.

"Egzersiz yapmaktan biraz daha fazlası vardı," diye itiraf etti.

"Neden?"

Mia cevap verirken neredeyse kendini suçlu hissediyordu. "Bir anda oldu. Soyulduk ya da belki de araba hırsızlarıydı-"

"Ne oldu? Sen iyi misin?"

Her ağrıyordu ama kavgaya karıştığı için değil. "Ben iyiyim." Garajda neler olduğunu tam olarak hatırlayamıyordu. "Üç ya da dört adam tarafından saldırıya uğradık. Ve bu utanç verici ama tamamen bir kız gibi tepki verdim - Colin'in onurumu savunmasına izin verdim ya da her neyse-"

"Sen mi? Dövüş sanatları kraliçesi mi?"

"Bu doğru. Neden bilmiyorum. Neredeyse beni eve getirmesine izin vermek kadar utanç verici ve-"

"Onunla yattın mı? Minnettarlıktan mı?"

Mia kıvrandı. "Neden günün bu erken saatinde beni taciz ediyorsun?"

"Birinin sizi taciz etmesi gerekiyor. O pisliğin olduğu yerde hiçbir kontrolün yok. Gece kalmasına izin verdiğine inanamıyorum." Mia içini çekti. "Kalmadı."

"Peki, bu tipik değil mi? Bu size onun hakkında ne anlatıyor? Geceyi burada geçirse ve senin üzgün olman durumunda seni rahatlatsa olmaz mı?" Mia yapmadı arkadaşının sert eleştirisine katılmadı. "En azından o buradaydı. Pek çok kusuru var ama arzu karşılıklıydı - bu adrenalın olayı devreye girdi. Sanki bunu düşünmüşüz gibi değil; neredeyse sapkın, hayvani bir şey var-"

"Öyle mi?" Courtney'nin sesi neredeyse eğleniyor gibiydi. "Ne yaptın sen?"

Mia vücuduna baktı, vahşi seks yüzünden birkaç morluk göreceğini düşündü ama ağrıyan kasları farklı bir hikâye anlatsa da etinde iz yoktu. "Hayal meyal bir sürü tırmalama ve ısırma hatırlıyorum ama belki de hepsini ben yapmışımdır. Ve sana daha fazlasını anlatmayacağım."

"Dinle tatlım, seks harika olsa bile, kalbini tekrar kırmasına izin veremezsin. Onu bir daha görürsen bunu sana söylememi istemiştin."

"Biliyorum." Kahretsin, adam burada değildi ve burada olmaması canını yakıyordu. Geçen hafta onu bir gün unutabileceğini yarı yarıya düşünmüştü. Şimdi Colin Foxe'a duyduğu öfke tüm şiddetiyle geri dönmüştü. Tam bir aptaldı. "Belki de onunla seks yapmamalıydım, ama-"

Colin'e karşı verdiği tepkileri açıklayamıyordu; Colin'in yarattığı şehvet bazen beyninin üst fonksiyonlarının önüne geçiyordu. Dün gece her ikisi için de tamamen kontrolden çıkmıştı, bundan emindi. Kendi yatağında uyanmış olsa bile yatak odasına gitmeyi başarabildiklerini sanmıyordu. Yalnızdı. Oradan buraya nasıl geldiğini ya da Colin'in ne zaman gittiğini bilmemek rahatsız ediciydi.

"Veda etmedi." "Bu çok

normal."

"Evet," diye kabul etti ama Courtney'den çok kendi kendine konuşuyordu.

Ama arkadaşının yorumlarından çok, hafızasındaki boşluklardan ve bir şeylerin yolunda gitmediğine dair içini kemiren endişeden rahatsız olmuştu. Dün gecedен hatırlayabildiklerine karışan rüya görüntüleri zihninde uçuştu. Ki bu hatırlaması gerektiği kadar çok değildi.

Bir elini yüzünde gezdirdi. Kendini hissetmiyordu. "Gerçekten uyanık değilim Courtney. Öğle yemeğinde buluşalım ve bunu daha sonra konuşalım, tamam mı?"

Courtney cevap veremedен telefonu kapattı ve duş almaya gitti.

Sıcak su yardımcı oldu ama Colin'in dokunuşunu hâlâ vücudunda hissedebiliyordu. Sıcak su aynı zamanda sisli zihnini temizlemeye de yardımcı oldu. Anılar ve eylemler badem kokulu banyo jeli ile kendini kuvvetli bir şekilde keselerken.

Colorado'dan dönüş uçuşunu hatırladı. En başta neden Colorado'ya gittiğini hatırlaması biraz daha uzun sürdü. Aslında, birkaç dakikalığına vampirlerin gerçek olduğu fikrinin bir hayal olduğuna inanmıştı. saçma bir rüya.

Birkaç dakika boyunca delirmiş olmaktan korktu.

Gözlerini kapatıp suyun yüzüne ve boğazına çarpmasına izin verdiğinde, dün geceki saldırının anıları aklına geldi.

Ancak, bir dizi anı diğerinin üzerine binmeye devam etti.

Bir görüntüde -gerçek anı olduğunda ısrar eden bir görüntüde- Colin'in karanlık bir garajda bir grup araba hırsızını savuşturmasını izledi.

Diğer görüntüler çok daha kaotik ve kalabalıktı ve daha mantıklı saldırıların altında gömülüydü. Bu anılarda canavarlar vardı. Sadece canavarlar değil, daha fazla insan. O ve Colin yalnız değillerdi. Hâlâ pek işe yaramıyordu -o utanç verici anı gerçektir- ama diğer iyi adamlar büyük siyah bir SUV ile kurtarmaya gelmişti.

Bir an için bir Lincoln Navigator'ın plakasını seçebildi ama görüntü kayboldu ve bir daha geri gelmedi.

"Lanet olsun." Duş duvarının ıslak fayanslarına bir yumruk vurdu. "Hatırla!" Vampir saldırısı gerçektir, değil mi?

Evet. Gerçeklik korkutucu, tuhaf bir şeydi.

Bilinçaltı neden aksini düşünmesi için onu kandırmaya çalışmıştı?

Her ne kadar hazır olduğunu düşünse de, gerçek vampirlerle yüzleşmenin travmasının hazır olduğundan fazla olduğunu tahmin ediyordu.

Ya da belki de vampirler telepatik olarak insanlara sahte anılar yansıtarak varlıklarını gizli tutuyorlardı. Büyük büyükbabası, vampirlerin Canavarların hipnotik güçleri vardı. Vampirlerin kaçarken ona ve Colin'e sahte görüntüler yansıtması, değişen anıların travma kaynaklı olması kadar mantıklıydı. Dahası, eğer sadece delirmediğine inanmak istiyorsa.

Ama beyin yıkaması uzun sürmemişti. O gerçek olduğu için mutluydu Duşta titreyerek durmasına rağmen anıları o kadar çabuk su yüzüne çıkmıştı ki. Pek memnun sayılmazdı ama vampirlere odaklanmak aklını Colin'den uzak tutacaktı. Duştan çıktı ve giyindi.

Elinde bir fincan yeşil çay ile mutfaktayken aklına yine kurtarma ekibi geldi. Gözlerini kısarak tam olarak ne yaptıklarını ve söylediklerini hatırlamaya çalıştı ama bu anılar bulanık kalmıştı.

Ortaya ... belki de çoktan vampirlerin peşine düşmüşlerdi. Resmi vampir avcıları olmalıydılar ve onlarla bağlantı kurması gerekiyordu.

Onlardan birinin adının Tony olduğunu hatırlıyor. Arabamı eve o götürmüştü.

Bu doğru. Colin onu arabasıyla eve getirmiş, diğer adam da onu takip etmişti. Adamlar garaj yolunda bir konuda tartışmışlardı ama ne olduğunu hatırlayamıyordu.

Önemli de değildi, çünkü Tony'yi bulmanın bir yolunu bulmuştu. Ne de olsa, çağırabileceği söylenen bir tür yedek ekibi vardı.

Mia çayını bıraktı ve mutfak telefonunu açtı. Büyük büyükbabasının güçlü avukatını aradı. "Parmak izlerinden bir adamın kimliğini bulmama yardım edebilir misiniz?" diye sordu.

Bunun mümkün olduğu söylendiğinde Mia gülümsedi. Televizyondaki tüm CSI suç dizilerine olan bağımlılığı işe yaramıştı.

Dokuzuncu Bölüm

"Ona dün geceyle ilgili her şeyi unutturdun mu?"

Colin, Alec Reynard'ın ses tonundan hiç hoşlanmamıştı. "Ben öyle demedim," diye cevap verdi.

Küçük kabinde arkasına yaslandı ve birasından bir yudum aldı. Los Angeles şehir merkezinde doğaüstü müşterilere hitap eden bir bardaydılar, bu yüzden seslerini kontrol etmelerine gerek yoktu. Öğleden sonra ortasıydı, mekân neredeyse boştu ve iki vampir bilgi alışverişi için araya gelmişti.

Colin Mia'ya göz kulak olmayı tercih ederdi ama gün ışığında güvende karar verilmişti. Ayrıca ona bunun kendi işi olmadığını söyleyip duruyorlardı ve Alec, Tony gittikten sonra Colin'in faaliyetleri hakkında bir brifing talep etmişti.

Alec, Colin'in cevabı karşısında endişeli görünüyordu. "Tam olarak ne yaptın?" "Sadece anılarını yeniden düzenledim."

Yaşlı vampir başını salladı. "Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim."

Colin kuzeninin tavsiyesini istemiyordu ama Prime eğitiminin bir parçası da en azından büyüklerinin, özellikle de kendi klanının Prime'larının sözde bilgeliğini dinlemektir. O ve Alec farklı soylardan ve evlerden olsalar da ikisi de Reynard Klanı'ndandı. Ayrıca, birayı Alec ısmarlıyordu.

Colin soğuk Corona şişesinden bir yudum daha aldı ve isteksizce, "Neden olmasın?" diye sordu.

"İlk tanıştığımızda Domini'nin zihniyle ve anılarıyla oynamaya çalıştım. Karşılaştığı tuhaf şeyleri unutmasının en iyisi olacağını düşündüm." Başını iki yana salladı. "İşe yaramadı."

"Bu biraz zaman alacak ve ben çok dikkatli davrandım."

Gerçi belki de biraz acelesi vardı. Mia'nın zihnine dokunmak, bedenine dokunmak kadar tahrik ediciydi. Bilinçaltının derinliklerine inmemiştii, sadece anıları üst üste bindirecek ve yeniden düzenleyecek kadar girmişti. Sonra da uyuyan kadını uyandırma ve onunla tekrar seks yapma arzusuna yenik düşmeden önce kafasından ve evinden çıkmıştı.

"Ayrıca, Mia Domini gibi değil," diye Colin. "Domini bizden biri olmak için doğdu. Mia ise sadece bir insan."

"Sadece mi?" Alec'in sesinde yoğun bir alaycılık vardı.

"Benimle başlama." Colin gelmekte olduğunu bildiği nutku kesti. "Yeminimi ettim. Ölümlülerin bedenlerini ve kanlarını alıyorum ama onlar benim türüm değil. Mia'ya değer veriyorum ama o-"

"Senin türünden değil mi? Seni ırkçı domuz."

"İstediğiniz kadar kızabilirsiniz ama ben seçimimi Klanlar Toplantısına ilk kez katıldığımdaya yaptım. Ne kadar ciddi şeyler olduğunu hatırlamıyorum. Matri ve yaşlıların hatırlıyorum ama partileri ve tüm o güzel, gizemli, şehvetli Klan kadınlarıyla çevrili olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlıyorum. Ölümlü bir kadınla bağ kurmak diğer Asallar için sorun değil ama benim için değil," dedi Colin kuzenine.

"Ölümlü bir kadınla bağ kurmanın ikinci en iyi şey olduğunu mu söylüyorsun?" Alec'in sesi tehlikeli bir şekilde sinirlenmiş gibiydi.

Colin, Alec'in siyaseten doğrucu tavrını görmezden geldi. "Hayatımızı, kültürümüz içinde yaşamayı, bir Klan dışisiyle bağ , onun evinin babası olmayı istediğimi söylüyorum."

Alec bir an için düşüncelere daldı, sonra sıkıntısını silkti. "Tamam. Bunun arzulanan kötü bir hayat olmadığına katılıyorum."

"Ölümlüler arasında ne kadar zaman geçirirsek geçirelim, hepimizin gerçekten istediği ve ihtiyaç duyduğu şey budur. Doğanın bize yaptığı bir şaka.

Bu yüzden tüm Prime'ların vampir eşi olamıyor. Eskiden biz Prime'lar en azından birbirimizle ölümüne savaşırdık.

kadınlarımıza çiftleşme hakkı verdi. Erkek nüfusunu azalttı ve gen havuzu için iyi oldu." Alec güldü. "Matri Konseyi'nin bunu yasaklamasına sevindim. yüzyıllar önce. Yine de bir kadın için yapılacak güzel bir ilk kan kavgasını kesinlikle umursamıyorum - ya da ben umursamıyordum, ta ki eşimi bulana kadar."

"Bu tür bir dövüş müthiş bir afrodizyaktır." Colin birasını bitirdi. "Geçen yılki Toplantı'da Kiril'in kanını akıttığımda Flare'in oldukça etkilendiğini düşünmüştüm."

"Seninle yattı mı?" "Hayır."

"O zaman kız kardeşim etkilenmedi. Bana Flare ile bağ kurmak istediğini söyleme. O huzursuz, kötü huylu ve kaba biri."

"Kız kardeşin olduğu için böyle düşünüyorsun. O çok ateşli. Çok, çok ateşli. Kırılğan ölümlü kadınlara kıyasla bizim kadınlarımız saf ateştir."

Mia hariç.

Colin onun düşüncesini aklından uzaklaştırdı, ancak vücudu anılarla gerildi. Kendini vampir kadınlar hakkında düşünmeye zorladı.

"Henüz hangisini istediğimi bilmiyorum. Belki Flare, belki Maja, ya da Chaviva

-Aralarından seçim yapabileceğim bir düzine kadar kadın var. Bir Klan kadınıyla aramda bağ kurma dürtüsü ortaya çıkmadan önce karar vermem gereken yıllar var. Bu arada-" Colin şehvetle gülümsedi ve kollarını iki yana açarak tüm şehri seyretti. "Bu kadar çok ölümlü kadın, bu kadar çok zaman." İşin tuhafı, aklına gelen tek ölümlü imgesi Mia'ydı ve gelecek on yıllar boyunca sıradan bir çiftleşme konusunda gerektiği kadar hevesli hissetmiyordu.

Konuyu değiştirdi. "Dün, Mia olayıyla ortalık karışmadan önce Van Trier havaalanındaki ipucunu kontrol ettim."

Alec masanın karşısında hevesle öne doğru eğildi. "Bir şey bulabildiniz mi? Bu Patron'a yaklaştık mı? Bir isim bilmek isterdim.

bu gösterişli Patron saçmalığını kullanmak için."

Colin sırtıttı. "Evet. Gösterişli unvanlara bir tek biz Asallar izin veriyoruz."

"Bu hakkı binlerce yıllık geleneğimiz sayesinde kazandık. Bu Patron sadece bizim sırtımızdan geçinmeye çalışan bir ucube. Ve bunu yapmak için hem bizim türümüzü hem de ölümlüleri öldürmeye istekli. Onu bulmanın bu kadar uzun sürmesinden nefret ediyorum."

"Bana hatırlatmana gerek yok," dedi Colin. "Ben de oradaydım, Arizona'daki laboratuvarında. Kaçmasına izin veren bendim," diye ekledi kendine kızarak.

"Havaalanında işe yarar bir şey bulabildiniz mi?"

"Bir müvekkili için Gulfstream için hangar alanı kiralayan bir hukuk firmasının adresini aldım. Kira sözleşmesi iki yıllıkta ama uçak bir süredir Van Trier'e girip çıkmıyordu. Patronun Gulfstream'i Arizona'da saklı olduğundan, o da Van Trier'den uçmamış."

"Kulağa aynı kişi olabilirmiş gibi geliyor."

"Bu hukuk firmasını kontrol etmeliyim. Ya da belki de bu ipucunu başka birinin takip etmesi daha iyi olur. Ben dedektif değilim; benim işim Patron'un kim olduğunu öğrendiğimizde onu avlamak. Ve Mia-"

Colin'in başı hızla yukarı kalktı, tüm duyuları Mia'ya odaklanırken kelimeler kayboldu. O bir yerlerdeydi.

gereken bir yerde. Yapmaması gereken bir şey yapıyordu. Başka biriyle. Bir erkekle.

Colin boğazının derinliklerinde homurdandı ve Mia'yı bulmaya kararlı bir şekilde bardan çıktı.

Santa Monica'da gölgeli bir kaldırımdaki bankta oturup caddenin karşısındaki tek katlı, hacienda tarzı apartman kompleksine bakarken Mia bir sonraki adımda ne yapacağından emin değildi.

Oh, ne yapması gerektiğini ; ona sorun çıkaran doğru yaklaşımı bulmaktı. Önce telefon etmek kapıya kadar yürüyüp zili çalmak, buraya gelene kadar iyi bir fikir gibi görünmüştü. Ama şimdi doğrudan yaklaşımın doğru olup olmadığını merak ediyordu.

Artık Tony'nin tam adının Anthony Crowe olduğunu biliyordu. LAPD'den emekli bir cinayet masası dedektifiydi, parlak bir sicili ve pek çok takdirnamesi vardı. Yirmi yıldır ikamet ettiği 1930'lardan kalma yenilenmiş binanın sahibiydi.

Yine de hatırladığı adam emekli olacak kadar yaşlı görünmüyordu. Adamın siyah saçlarında ya da sakallarında hiç beyazlık fark etmemişti. Elbette karanlıktı ve başını ağrıtabilecek kadar konsantre olmadığı sürece anıları hâlâ birbirinden çok farklı iki senaryo arasında gidip geliyordu.

Belki de görev sırasında ciddi şekilde yaralanmış ve erken emekli olmak zorunda kalmıştı. Aklının bir köşesinde hep Colin'in başına kötü bir şey geleceğine dair bir endişe vardı, her ne kadar Colin doğal olarak yıkılmaz olduğunu düşünse de. Colin'in Tony'yi polis bağlantısından tanıdığını tahmin ediyordu.

Mia kendine sert bir şekilde Tony Crowe'u Colin Foxe'u tartışmak için takip etmediğini hatırlattı.

Foxe. Foxe ve Crowe.

Her iki adamın da hayvan isimleri olması ne ilginç bir tesadüftü. Büyük büyük babası vampirlerin sürüler halinde dolaştığını ve hayvan isimleri kullandığını söylememiş miydi? Gerçi bahsettiği tek grup kendilerine özellikle Yılanlar diyordu.

Ne kadar çekici.

Crowe ve Foxe nispeten yaygın isimlerdi ve kargalar ve tilkiler oldukça zararsız yaratıklardı. Heyecanlanan sinirleri basit tesadüflerden bağlantılar yaratıyordu.

Yarım saattir bu bankta oturuyor, böyle oyalanıyordu. Crowe'a yaklaşmanın kendisi için neden büyükbabasını bulmaktan daha zor olduğunu bilmiyordu.

Belki de kafasının içinde ona bilmemesi gereken şeyler, keşfedemeyeceği gölgeler, saklanması gereken sırlar olduğunu söyleyip duran sinsi ses hariç.

Bu ses Colin'inkine çok benziyordu ve bu onu başlamıştı.

Kendini ayağa kalkmaya ve caddenin karşısına geçmeye zorladığında ses daha da güçlendi. Dekoratif bir demir kapısı olan alçak bir sıva duvar, bahçeli bir avluyu kaldırımdan ayırıyordu. Kapı kilitli değildi, bu yüzden Mia içeri girdi. Avlunun ortasında küçük, çinili bir çeşme fokurduyordu. Bir çift ürkek güvercin çeşmenin kenarından havalanınca Mia durakladı, sonra koyu renkli, oymalı ahşap kapıya doğru yürüdü ve zili çaldı.

Birkaç dakika sonra dahili telefonda bir erkek sesi "Evet?" dedi. "Bay

Crowe?"

Bir süre durakladıktan sonra temkinli bir şekilde, "Evet," diye cevap verdi.

"Benim adım Caramia Luchese. Beni tanımıyorsun ama dün gece tanıştık. Nerede ve neden olduğunu biliyorsun," diye ekledi.

Kapı açıldı ve yaşlı bir vatandaş olmadığı belli olan ama dün gecedan Tony olan bir adam kapıda durdu. "Bayan Luchese," dedi. "Bana öyle geliyor ki, yeterince yalnız kalmak gibi bir kavramınız yok." Gözlerinde eğlenen bir pırıltı vardı ama bu onun son derece tehlikeli görünmesini engellemedi.

"Beni ilgilendiren bir konuda nasıl rahat bırakabilirim ki?" diye cevap verdi.

"Colin burada olduğunu biliyor mu?"

"Colin'in bununla hiçbir ilgisi yok," diye cevap verdi, kafası karışmış ve sinirlenmişti.

"Gerçekten mi?" diye sordu, soğukkanlılıkla eğlenerek. Gülümsedi ve onu kızarmış ve telaşlı bir şekilde aşağı yukarı süzdü.

"Beni nasıl buldun? İstedğin ben miyim? Ve ister misin
"İçeri gelip her şeyi açıklamak ister misin?" Sesi zengin bir mırıltıydı ve Mia kendini Büyük Kötü Kurt'un inine davet edilen Kırmızı Başlıklı Kız gibi hissetti.

Bir çift palmiye ağacının altındaki tuğla verandaya bir masa ve sandalyeleri işaret etti, aniden vampirleri açık havada tartışmanın en iyisi olabileceğini hissetti.

"Neden orada konuşmuyoruz?" "Tatlım, hiç

konuşmamalıyız."

Bir yabancıнын onu sevmesi hoşuna gitmemişti ama boş verdi. Adamın koluna girip onu gölgeli avluya götürmesi de hoşuna gitmemişti, sonra oturana kadar bekledi ve "Biraz ister misin?
limonata? Kurabiye?"

"Kibarlığınızda kendini beğenmiş bir eğlence var, Bay Crowe," cevap verdi, sesini sakın tutarak. "Bunu anlamıyorum."

"Oh, bu Prime'a ait bir şey." Önce sokağa, sonra da saatine baktı. Sonra diğer sandalyeyi onunkine yaklaştırarak oturdu, ancak bu onu doğrudan parlak güneş ışığına maruz bıraktı. "Birbirimizi tanımak için birkaç dakikamız var. Bana bildiğin her şeyi anlat."

Ona şüpheyile baktı. Bu yüzleşmenin nasıl sonuçlanacağından emin değildi ama adamın kendinden emin neşesi tedirgin ediciydi. "Ne hakkında bildiğin her şey?"

"Vampirler, tabii ki. Ve sadece senin peşinde olan canavarlar değil. Neden senin peşinde olduklarını biliyor musun?"

"Hayır, bilmiyorum-bekle bir dakika."

Kadın ondan bilgi almaya gelmişti ve adam bilgiyi kontrol etmeye, ona bir şey söylemek yerine ondan bir şeyler öğrenmeye çalışıyordu.

"Vampir avcılar hakkında ne biliyorsun?" diye sordu inatla kendi gündemine bağılı kalarak. "Onlarla nasıl bağlantı kurabilirim? Sen de onlardan biri misin?"

"Vampir mi avcı mı?"

Gülümsedi. "Özür dilerim, kötü ifade ettim."

"Şart değil."

"Colin bir avcı mı?"

"O kesinlikle bir yırtıcı." Ona değerlendirci bir bakış attı. "Sanırım bildiğinden daha fazla." Mia her konuşmaya Colini dahil etmek için bilinçsizce acele etmesinden nefret ediyordu, özellikle de aylarca adamın hafıza dökümünü yapmaya çalıştıktan sonra. Ama vampirlerin ortaya çıkışıyla aynı zamanda hayatına girmişti ve bunun bir tesadüf olduğuna inanamıyordu.

"Dün gece saldırıya uğradığımızda, Colin benden Canavarlar bir insan tarikatıdır. Ama o sadece beni korumaya çalışıyordu, değil mi?"

Colin Foxe'un tam da aradığı kişi olduğunu sevinecek miydi yoksa öfkelenecek miydi emin değildi.

"Bence senin hayatını korumayı çok istiyor," diye yanıtladı Crowe. "Ve kendini de korumaya çalışıyor."

"O bu işe nasıl karıştı? Sen nasılsın?" "Ben her

zaman iyiyim, sevgilim."

Önce tatlım, şimdi de sevgilim. Adamın onu kızdırmaya çalıştığını anlayabiliyordu ve kızgınlığını göstermemek için kendini zor tuttu.

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Sağlık durumumdan ziyade vampirlerle nasıl bir ilişkim olduğunu mu soruyorsun?" Daha yakına eğildi ve kıkırdadı. Ses alçak ve seksiydi.

"Mümkün olan her şekilde dahilim."

"Ondan uzak dur, Corvus."

Mia, Colin'in tehditkâr sesiyle ayağa fırladı. Tony de gülerek ayağa kalktı ve Colin'le yüzleşmek için döndü. Mia birkaç adım atmak zorunda kaldı. Tony Crowe'un geniş omuzlarının arkasını görebilmek için yanlara doğru baktı. Colin'in yüzü bir öfke maskesiydi. Her bir kası gergindi, sanki diğer adama saldırmamak için kendini zor tutuyordu.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu Colin'e.

"Burada ne arıyorsun?" diye sordu ama öfkesinin çoğunu Tony'ye yöneltti. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

"Ne kadar çabuk ortaya çıkacağını görmek için bekliyordum,

Reynard." "Benimle istediğin her şeyi yapmana izin vereceğimi

mi sandın-" "Neyinle?"

"Benim-" diye işaret etti Colin.

"O." "Öyle mi, değil mi?"

Crowe gülümsedi ve birdenbire çok keskin dişleri varmış gibi göründü. Colin bir adım daha yaklaştı.

Sıcak öğleden sonra güneşinin altında karşı karşıya gelen iki adam görmesine rağmen Mia, dişleri, pençeleri ve sert erkek kaslarıyla birbirlerine saldırmaya hazırlanan bir çift tasmalı dövüş canavarını izliyormuş gibi güçlü bir izlenime kapıldı. İçinden bir korku ürpertisi geçti, sanki bir buz küpü omurgasından aşağıya doğru akıyordu. Kaçmak istedi ve bu his hiç hoşuna gitmedi. Dün gece vampirler tarafından kovalanmadan önce, hiçbir meydan okumadan geri adım atmamıştı. Tekrar korkak olamazdı. Ayrıca, görünüşe göre bu yüzleşme bir şekilde onun üzerinde.

Boğazını temizledi. "Affedersiniz, ama-" "Bu

işe karışma," dedi her iki adam da aynı anda.

"Canın cehenneme," diyerek bu küstahlığa otomatik olarak meydan okudu. "Benimle bir et parçası gibi kavga edemezsiniz." Öfkesi alevlendiğinde her zaman pervasızlaşırdı ama verandadan uzaklaşırken adamlara sırtını dönmedi. Sözleri karşısında bir an için afallamış gibiydiler ve onlar bakakalırken o avlu kapısına doğru ilerledi. Neredeyse koşmaya hazırdı ki omzuna inen bir el onu aniden durdurdu.

"Kaçma," diye uyardı bir ses onu.

Arkasını döndüğünde garajdaki kurtarma ekibinden Alec'i gördü. Domini adındaki kadın da bir süre sonra ona katılmak için geldi. Sonra Colin ve Crowe da oradaydı. Mia aç bir aslan sürüsüyle çevrili olduğu izlenimine kapıldı.

"Geri çekilin çocuklar," dedi Domini.

Şaşırtıcı bir şekilde, adamların hepsi bir adım geri çekildi. Yine de bu Mia'nın kendini daha az kapana kısılmış hissetmesine neden olmadı.

"Ne ?" Domini sordu.

Tony, "Sanırım genç Prime'ımız kızın başını derde soktu," diye cevap verdi. Alec'e baktı. "Aralarında neler olduğunu koklayamıyor musun?"

"Sen neden ?" Mia ve Colin aynı anda sordular. Tony kıkırdadı ve başını salladı. "Hiçbir fikirleri yok."

"Neye?" Domini sordu.

"Sadece onlara bak, tatlım," dedi Alec ona. "Tüm duyularınla." "Oh," dedi bir süre sonra.

"Ne düşündüğümü biliyor musun?" Tony sordu. "Bence onları Matri'ye götürmeliyiz. Hemen şimdi." **Onuncu Bölüm**

Oda, büyük bir yatak, kalın bir İran halısı, bir çift rahat koltuğun bulunduğu bir oturma alanı ile lüks, Binbir Gece Masalları harem tarzında dekore edilmişti.

sandalyeler, dolu bir kitaplık ve mermer fantezi bir banyo. Ama hiç pencere yoktu ve içeride kilitli kalmıştı.

Kaçırılmış, bir gece önce onu kurtarmaya gelen insanlar tarafından sert ama kıbarca götürülmüştü. Tek tesellisi Colin'in de kaçırılmış olmasıydı. Farklı arabalara bindirilmişler ve saatler önce gözlerden uzak bir malikâneye getirilmişlerdi. Eve girdiklerinden beri onu görmemişti.

Bir grup adam onu ; birkaç yaşlı kadın Domini'ye katılmış ve Mia'ya güzelce belirlenmiş hapisanesine kadar eşlik etmişti.

Domini endişeli görünüyordu ama diğer herkesin ifadesi nötr ya da düpedüz düşmancaydı. Mia, onun varlığını son derece rahatsız edici buldukları izlenimine kapıldı.

Bir süre yalnız kaldıktan sonra Domini içeri girdi ve onu Dr. Casmerek'le tanıştırdı. Kan ve idrar örnekleri istedi. Tabii ki reddetmiş, hem de fiziksel bir şekilde. Kapıya ulaşmak için Domini'yi geçmeye çalışmış ve neredeyse başarmıştı.

Ama Domini doğal olmayan bir şekilde hızlı ve güçlüydü ve kullandığı aikido ve Krav Maga dövüş tekniklerinin birleşimi Mia'yı şaşırtmıştı. Yine de kadının alışılmadık tarzı pes etmesine neden olmamıştı.

Doktor kavga bitene kadar yolundan çekildi. Birkaç şey kırıldı; Mia onların paha biçilmez antikalar olduğunu umuyordu.

Mia sonunda isteksizce ona sıvı örneklerini verdi ama en azından durumu kontrol etmeye çalışarak mücadele ettiği için memnundu.

Domini ona gülümseyerek, "İyi çıkardın," dedi ve doktorun peşinden dışarı çıkarak Mia'yı kilitli odada bir kez daha yalnız bıraktı.

Dr. Casmerek onun üzerinde ne tür tıbbi testler yapıyordu?

Mia endişeyle volta atıyordu. Arada bir kapıyı dinlemek ya da kırık bir porselen veya cam parçasını almak için duraklıyordu. Bir süre sonra masanın üzerine yığılmış küçük, güzel bir koleksiyonu olmuştu. Hiçbiri iyi bir silah yapacak kadar büyük ya da keskin değildi ama en azından düşünmek işe yarıyordu.

Colin'in tam olarak nerede olduğunu , ama onun Neredeyse odadan onu bulabileceğine inanıyordu. En tuhafı da, onun kendisiyle birlikte olmak istediğini hissedebileceğini düşünmesiydi. Onunla ilgili daha önce de böyle hisleri olmuştu ama hiçbir zaman şimdiki kadar güçlü olmamıştı.

Ve onu bulmanın ona ne faydası olacaktı? Yine de bu sefer kurtarmaya gelen kişi olmak eğlenceli olurdu.

Ve sonra ona olduğunu açıklayabilirdi. Bu insanları tanıyordu, Tony Crowe'un evine geldiğinde pek de akli başında görünmediğini düşünüyordu. Ve diğerlerinin davranışları karşısında o da en az onun kadar şaşkın ve öfkeliydi.

Dr. Casmerek onun üzerinde de testler yapıyor muydu?

Colin'in ruh halindeki değişimlerin ve kaçırılmalarının vampirlerle ne ilgisi vardı?

Bir süre sonra çantadan rastgele bir kitap seçti ve derin, rahat koltuklardan birine yerleşti. İnce deri ciltli, büyük ve ağır bir kitaptı. Onu nasıl parçalamak için kullanabileceğini düşünüyordu.

Birisi kapının yanında beklerken, kapı odanın öbür ucunda sessizce açıldı.

Mia kaçırdığı fırsat için içten içe küfretti ve Domini'nin ardından Alec içeri girerken ayağa kalktı.

"Sizi bu kadar uzun süre beklettiğim için özür dilerim," dedi Alec.

Adam kaçıranlara göre, bu insanlar kesinlikle kibardı.

Alec, "Matris şimdi sizinle görüşecek," dedi.

"Neyi?" Mia sordu. "Colin nerede? O iyi mi?"

Adam ve kadın birbirlerine sinir bozucu derecede bilmiş bir bakış attılar.

Alec, "Matris onunla işini bitirdiğinde olmayabilir," diye cevap verdi. "Seni de görmek istiyorlar," diye devam etti.

Ses tonu, Matris denen kişi ya da kişilerin isteklerini sorgulamaya gerek olmadığını ima ediyordu. Mia'nın tek derdi bu odadan çıkmak ve sonunda neler olup bittiğini öğrenmekti. Ve tamam, Colin'i istiyordu. Onun varlığı her zaman güven verici değildi ama onun için önemliydi.

"Peki," dedi. "Devam et."

Mia kapıya doğru yürüdü ama Domini o çıkmadan önce koluna bir el koydu.

"Bir şey var," dedi. "Tıbbi testlerin geldi. İyi haber şu ki hamile değilsin. En azından bunu iyi haber olarak kabul ettiğinizi varsayıyorum."

Mia dehşete düşmüş ve utanmış bir halde derin derin kızardı. Kadının dokunuşundan kurtuldu. "Test yaptırmayı ben istemedim," diye hatırlattı Domini'ye. Peki kötü haber neydi? diye merak etti. Onu bir tür hastalık için mi test ediyorlardı?

Hastalık mı? Soramayacak kadar gururlu ve korkaktı.

"Kaba görünmek istemem," dedi Domini. "Ve elbette bunun bizi ilgilendirdiğini düşünmüyorsunuz, ama inanın bana, bu gerçekten sizin iyiliğiniz için."

"Ve Colin'in," diye ekledi Alec. "mi?" Kapıya doğru işaret etti.

Colin'in tek yapabildiği, kapana kısılmış bir hayvan gibi kalın halılarla kaplı yatak odasında bir ileri bir geri yürümekti ve bu da çok çabuk sıkıcı olmaya başlamıştı. Onu Hisar'a getirdiklerinde çok öfkelenmişti ve o zamandan beri geçen uzun saatler boyunca ruh hali hiç düzelmemişti.

Pencere yok. Kapı korunuyordu. Diğer insanların girip çıkmasına izin veriliyordu ama Colin Foxe başka bir klanın kalesinde kapana kısılmıştı.

Mahremiyetine yapılan bu müdahaleye kızgındı. Patron avının kesintiye uğramasına sabırsızlanıyordu. Mia'nın Shagal'ın evine getirilmesine sinirlenmişti ve onu görmesine izin verilmemesine daha da sinirlenmişti. Hiçbir açıklama yapılmadan, misafir odasında bir mahkûm gibi uzun saatler boyunca bekletildiği için çileden çıkmıştı.

Genelde açık sözlü olan Dr. Casmerek bile Colin'den istediği kanın testler için olduğunu söylemek dışında ona bir şey söylemeyi reddetmişti.

Ne tür testler? Bunların hiçbiri mantıklı gelmiyordu. Karanlığın şeytanları Mia'yla olan ilişkisi onu neyin içine sokmuştu?

kötüsü de, Matri Serisa'nın tek kızı ve varisi olan güzel Cassiopeia yatak odasına gelip geceyi onun yatağında geçirmeyi teklif ettiğinde hiç ilgilenmemişti bile. O güzel, şehvetli, heyecan verici bir kadındı. Akıllı başında hiçbir Prime'ın geri çevirmeyeceği vampir bir kadın. Yine de Colin reddini gücenmesine yol açmayacak kadar kibar tutmayı zar zor başaramıştı.

"Benim neyim var?" diye sordu, kapı açılıp diğer Prime odaya girdiğinde Anthony Crowe'a dönerek.

Tony, "Senin sorununun tam olarak ne olduğunu konuşmak için randevulaştık," diye cevap verdi.

"Cassie Shagal'ı reddettim," diye etti Colin. "Buna inanabiliyor musun?" Bu alışılmadık davranışı karşısında tamamen afallamıştı. Kendisine bunun nedenini sormayacaktı. İhtiyacı olan şey buradan gitmek, tüm bu Klan saçmalıklarından uzaklaşmak ve kendi başına kafasını toplamaktı.

"Artık gidebilir miyim?" diye sordu.

"Henüz değil."

"Bu tür muamelelere karşı kurallar var!"

"Evet. Ama siz ve Bayan Mia ile ilgili özölmesi gereken hafifletici koşullar var."

"Mia'yı eve mi gönderdin? Matri Serisa ona bizi unutturdu mu?"

Colin, Mia'nın zihnine kendisinden başka kimsenin dokunmasına ierlese bile, onun için en iyisi bu olurdu. Belki de bazılarının Mia'nın zihnine Prime ölümlü kadının düşüncelerini araştırmıştı, kıskanç bir öfkenin onu ele geçireceğini biliyordu. Mia'yı kıskanmak istemiyordu. Buna izin veremezdi.

Derin bir nefes aldı ve kendini şöyle demeye zorladı: "Senin evinde yaptığım gibi davrandığım özür dilerim. Bunun için bir neden yoktu. Var mıydı?" diye ekledi, kıskançlık bir kez daha içinden geçerken.

Tony başını salladı ve bir süre sabit bir şekilde ona baktıktan sonra, "Siz ikiniz gitmeden önce birkaç şeyin halledilmesi gerekiyor. gelin."

Colin aniden bir koku, bir hisle nefesini tuttu. "Mia."

Colin odadan Tony'nin önünde çıktı. Saatlerdir onun varlığını hissedememiş olmasına rağmen, şimdi yakınlarda olduğunu farkındaydı. Ama koridorda bekleyen iki Prime daha vardı ve Tony de onun arkasındaydı.

Mia'ya ulaşmak için üçüyle birden kavgaya tutuşmaya hazırды ama Mia bir köşede belirdi ve bir an sonra ona doğru koşmaya başladı.

Alec ve Domini'nin onu takip ettiğini fark etmeden önce Mia'yı kollarına almıştı. Tony onu yakaladı ve Mia'yı öpmeden geri çekti, ardından Domini aralarına girdi.

"Hey!" Mia şikayet etti.

"Çek ellerini!" Colin bağırdı. Tony onu bıraktığında şaşırmıştı. Şimdi sorun Domini'nin etrafından dolaşmaktı, çünkü bir kadına karşı güç kullanması mümkün .

"Asla olmaz," dedi Domini, bir yalvarış ya da ikna edici bir sözcük bulamadan. "Serisa-

"Aslında planlarda ufak bir değişiklik var," diye araya girdi Tony. "Serisa ve diğer hanımlar diğer konulara geçmeden önce bu ikisinin biraz konuşmasını istiyorlar."

Colin dönerek Tony'ye baktı. "Konuşmak mı? O kadınla konuşmak istemiyorum." "Ne?" Mia arkasından öfkeyle sordu.

Ona geri döndü. "Seni sağ salim eve geri götürmek istiyorum," diye açıkladı.

Korktuğunu ve bunu her zamanki kabadayılığıyla örtbas ettiğini anlayabiliyordu. Diğerleri bunu göremiyordu ya da umursamıyordu ama Mia'nın üzgün olduğunu biliyordu.

"Evde olabilir," dedi Domini.

Colin, Alec'in bağ arkadaşının ne anlama geldiği hakkında en ufak bir fikre sahip değildi.

"Serisa kim? Ve bizden ne hakkında konuşmamızı istiyor?" Mia Domini'ye bir bakış fırlattı. "Evde olabilirim de ne demek?" Colin, Mia'nın bu esrarengiz konuşmayı kendisinden daha iyi takip ettiğini fark etti. O aptal değildi. Elbette boyunu aşırıyordu ama zekiydi.

Tony Mia'ya, "Merak etme, açıklamalar alacaksın," dedi. Colin'e odaklandı. "Ama önce Serisa ona bizimle ilgili her şeyi açıklamayı istiyor. Her şeyi," diye ekledi kararlılıkla. "Önce gerçekler," diye ekledi o sinir bozucu sırtışlarından biriyle, "sonra sonuçlar."

"Gerçek mi?" Colin dehşete kapılmıştı. "Gerçekle başa çıkamaz!"

"Aaron Sorkin, A Few Good Men," diye mırıldandı Domini. Herkes ona bakınca Alec'e gülümsedi, sonra dikkatini Colin'e verdi. "Gerçeği anlattım, değil mi?"

"Ama sen de bizden birisin," diye itiraz

etti Colin. "O zamanlar değildim."

"Evet, ama-"

"Tartışmayı bırakıp bana neler olduğunu anlatacak mısınız?" Mia talep etti.

Colin bütün bakışların onların üzerinde olmasından nefret ediyordu. Daha da kötüsü, Mia'nın ihtiyaçları kendi ihtiyaçlarıyla karışmış bir halde onu çağırıyordu.

"Peki," diye kabul etti sonunda. "Her şeyi unutmak zorunda kalacak ama ben ona anlatacağım."

"Her şey," diye uyardı Tony. "Ona yaptıkların da dahil." "Sen bana ne yaptın?" Mia sordu.

Colin kalabalığın fazlasıyla farkındaydı. "Burada olmaz."

Tony yatak odasını işaret etti. Colin Mia'nın elinden tuttu ve onu içeri götürdü. Kapı arkalarından kapandığında bu kez memnun olmuştu.

Yalnız kaldıklarında ona döndü ve açık gerçeği söyledi. "Ben bir vampirim."

On Birinci Bölüm

"Hayır, değilsin."

Kadının yanıtı kesinlikle beklenmedik değildi ama Colin öfkelenmekten kendini alamadı. "Hayır, değilsin de ne demek? Ne olduğumu bilmem gerekir: Reynard Klanı'ndan bir vampir Prime."

Adamın elini sıktı ve geri çekilerek ona yukarıdan aşağıya baktı. "Bu mümkün değil." Colin durumu onun gözlerinden görebilmek için elinden geleni yaptı ve yatıştırıcı olmaya çalıştı. "Kafanın karışık olduğunun farkındayım."

"Oh, evet, kafam karıştı. Ama bana vampir olduğunu söylemeye ."

"Sadece ben değilim," dedi ona. "Evdeki herkes vampir. Domini ve belki Asallar'ın ölümlü bağ arkadaşlarından birkaçı hariç, ama onlar özel durumlar." İç çekti ve bir elini kaldırdı. "Boş ver, çok hızlı gidiyorum. Sana ve bana konsantre olalım ve bu işi bitirelim."

"Evet," dedi. "Yapalım."

Gözlerinde ve ruhunda onu bıçaklayan bir öfke parıltısı vardı. Belki de kelimelerini yanlış seçiyor, yeterince nazik davranmıyordu. Kadınlarla bunu söylemek zordu. Onlarla konuşmak zordu ama ona dürüst olması söylenmişti.

"Vampirleri gördün," diye hatırlattı ona. "Sana var olduğumuzu unutturmaya çalıştım." Öfke ve ihanet duygusunun içinde cızırdadığı uzun bir an oldu ama kontrol altına aldı. "İşe yaramadı."

En azından uzun sürmez."

Onun zihinsel dayanıklılığına şaşırdı ve bu rahatsızlığa rağmen onunla gurur duydu. "Medyumları manipüle etmeye çalışmanın sorunu da bu," diye açıkladı. "İşe yarayacağından asla emin olamazsın. Güçleniyor gibi görünüyorsun. Ne yaptın, sahte anılar ortaya çıktığında Tony'ye mi gittin?"

yıprandı mı? Ve neden Tony? Onu nasıl buldun?" Yüz hatlarını ve zihnini inatçı bir maske kapladı. "Konuşması gereken sen değil misin?"

"Cevap gereken bir sürü şey var." "Önce sen."

Sesi bıçak gibi kesiyordu.

Dahası, bu onu heyecanlandırıyordu. Kadının her ateşli bakışı, her kelimesi onu daha da tahrik ediyordu. İçinde kaynayan tutku öfkeden kaynaklansa da, Colin içgüdüsel olarak bunu nasıl yönlendireceğini ve zevk ve tamamlanma getiren bir tutkuya nasıl biliyordu.

"Mia. Kavga etmekten daha iyi şeyler yapabiliriz." Sesi boğucu bir vaatle doluydu. Güzel insanına doğru bir adım atarak ona doğru uzandı. Adamın parmakları boğazının yan tarafına dokunup omuzlarına doğru kaydığında Mia'nın nefesi kesildi ve aralarından arzunun o tanıdık, lezzetli çatırtısı geçti.

Sonra odanın uzak tarafına doğru dans etti. Ellerini havaya kaldırdı. onu takip edecekti. "Ben vampirlerle sevişmem."

Gülümsedi ve odanın ortasındaki kral boy yatağa doğru baktı. Burada sıkışıp kalmış olmaları biraz eğlenemeyecekleri anlamına gelmiyordu. Kendinden emin ve ukala bir tavırla başını salladı. Ne kadar kavga ederlerse etsinler Mia sonunda hep ona gelirdi.

"O zaman belki de olduğumu itiraf etmem."

"Güzel. Çünkü-"

"Ama bu yalan olur. Ve bana buna izin verilmediği söylendi."

Yatağın ucuna oturdu ve Mia'nın da kendisine katılması yanındaki yeri okşadı. "Aylardır bir vampirle sevişiyorsun Mia. Gel ve yine bir vampirle seviş."

Mia yavaşça Colin'e sırtını döndü ama bakışlarını hâlâ üzerinde hissedebiliyordu. Saatlerdir tek istediği onunla birlikte olmaktı ama şimdi ona bakmaya dayanamıyordu. Ama bu, anıların yükselip tüm kafa karışıklığı katmanlarının arasından ona musallat olmasını engellemedi.

Yabancıları eve almazdı; öyle bir kadın değildi ama işte yatak odasındaydılar ve hastanede kelimelerden başka bir şey konuşmamışlardı. Bir şekilde onun evine, yaşadığı en özel yere giden yolu biliyordu. Onu bu sığınakta karşıladı ve kendisini, onun ateşlemesini bekleyen arzuya bıraktı.

Ona bir yabancı gibi değil, her arzusunu bilen ve yerine getiren bir sevgili gibi dokunuyordu. dokunduğunda, sert kaslı her santimini tanıyordu. Onun kokusu, sıcaklığı ve tadı bir keşiften ziyade eve dönüş gibiydi.

Birbirlerine uymaları gerekiyordu ve uydular, yatağa düştüler, birbirlerinin yırttılar, birlikte hareket ettiler, ağızlar ve eller çılgınca, tatmin edici bir aciliyetle tüm doğru yerleri buldular. Bu çiftleşmede yumuşaklık yoktu; ikisi de vahşiliğe bindi, onu sevdi. Sadece zevki yoğunlaştıran acı anları vardı. Adam kadının içine girerken birbirlerini pençelediler.

Pençeledi, tırmaladı ve- Bit.

Mia sağ göğsüne dokundu, bunun ilk kez olduğu anın anısı erotik bir yoğunlukla üzerine çökerken neredeyse dizlerinin üzerine çökecekti.

"Youbit me." "Bir

vesileyle."

Nasıl bu kadar kendini beğenmiş konuşabiliyor?

Döndü ve Colin'e ters ters baktı. Vahşi sevişmeleriyle ilgili hatırladığı tek şey onu ısırması değildi ama yüzleşmeye hazır değildi

geri kalanını.

"Beni ısırdın!"

"Tadına baktım," diye düzeltti. "Biz buna böyle deriz. Bir seferde asla birkaç damladan fazla kan almayız, ama bu partnerimizin ve bizim zevkimizi artırır. Zevki hatırlıyorsunuz ama ne yaptığımızı değil." Kadın şu anda hatırlarken bunu nasıl söyleyebilirdi? Ayrıca ağzındaki bakır tadını da . "Çok kalın kafalısın, Colin Foxe."

"Ama ben seksiğim."

Seks, ilişkilerinin temelini oluşturuyordu. Ama bir vampirle seks? Düşüncesi bile midesini bulandırıyor.

"Beni ısırarak seni vampir yapmaz," dedi. "Ve vampirler seksi değildir. Belki Angel ve Spike hariç, ama onlar kurgusal. Gerçek vampirler canavardır. Onlar tarafından saldırıya uğradım."

"Kabile vampirleri canavardır. Ben Klan'ım."

Kabile. Klan. Aile. Bu terimleri duymuştu. Büyük büyükbabası ona vampirlerin kendilerini üç farklı türe ayırdıklarını söylemişti. Ayrıca ona bu ayrımların hiçbir fark yaratmadığını da söylemişti. Her türden vampir, insanlar tarafından öldürülmesi gereken zararlı parazitlerdi. Colin'in farklı vampir türlerini bilmesi onu korkutmuştu.

"Bu bir çeşit test mi? Vampir avcılarını bulmaya çalışıyorum, ama avcılar bulduğumu düşündüğümde, onların vampir olduğu söyleniyor. Bu bir şey ifade etmiyor. mantıklı."

Colin yavaşça ayağa kalktı ve çok sinirli görünüyordu. "Avcılardan ne istiyorsun?"

"Vampirler bana saldırıyor," diye hatırlattı ona.

Bu onu biraz sakinleştirdi. "Avcıları nereden biliyorsun?"

Buna cevap vermeye hazır değildi. "Seni güneş ışığında gördüm. Vampirler ışığa dayanamaz." Yılın en sıcak gününde sahilde onunla birlikte olduğunu hatırlıyordu. Öğle vakti bahçesinde seviştiklerini, dikkatli olmazlarsa kışlarının yanacağı konusunda gülüştüklerini hatırlıyordu. Birbirlerine hindistan cevizi kokulu güneş kremi sürmüşlerdi. Kremle kayganlaşan ve güneşle ısınan teninin verdiği hissi hatırlıyordu.

Tony Crowe'la avlusunda konuştuklarını, onun yüzünü Kaliforniya'nın berrak gökyüzüne nasıl çevirdiğini hatırladı. Ve Colin ile onun parlak Los Angeles öğleden sonrasının ortasında nasıl karşı karşıya geldiklerini.

"Gün ışığında koştururken nasıl vampir olabiliyorsunuz?"

"Uyuşturucu alıyoruz. Bir sürü uyuşturucu. Yirmi birinci yüzyıldayız, kadın. Zamanla değişmediğimizi mi sanıyorsun?" Büyük büyük babasının bilmek istediği şeylerden biri de buydu. Bu yüzden canlı bir Çalışmak için vampir. Belki de Colin'i büyük büyükbabasına götürmeliydi.

Ve eğer düşünebiliyorsa, bu onun gerçekten bir vampir olduğuna inanmaya başladığı anlamına geliyor olmalıydı. Bu da demek oluyor ki.

Düşmanla yattığını.

Kendinden nefret eden bir dalga onu ele geçirdi, dizlerinin üzerine çökmesine neden olacak kadar güçlüydü. Colin neredeyse o yere düşmeden önce yanındaydı. Sonra elleri onun üzerindeydi.

"Canavar!" diye bağırdı. "Çek ellerini üzerimden, seni iğrenç parazit!" Adam geri çekildi ve "Hey!" dediğinde sesinde acı vardı.

Başını kaldırıp ona baktı, bir vampirin önünde dizlerinin üzerinde olduğunu fark etti ve ayağa kalktı. Onun önünde zayıflık göstermeyecekti, onun önünde. Ona bakarken, ne olduğunu bilse bile -ne olduğunu gururla ilan ettiği şey- hala değer verdiği adamın ötesinde gerçekte nasıl bir canavar olduğunu görmekte zorlanıyordu.

Onu arzulamadan ona bakamaması durumu daha da kötüleştiriyordu. Özlemine, onun üzerinde uyguladığı ve onu istemesine neden olan bir tür telepatik büyüye bağlamak zorundaydı. Çünkü onu istemek içinden gelen bir şeyse, o zaman zayıf, sapkın bir aptaldı.

Mia ona sanki onu daha önce hiç görmemiş gibi bakıyordu ve Colin bunu kabul etti. Colin'in sinirini bozan şey, Mia'nın sadece ona değil, kendisine de yoğun bir nefret ve öfke yaymasıydı. Bu neyle ilgiliydi?

Belki de olduğu şey için özür dilemesini istiyordu ki böyle bir şey olmayacaktı. "Vampir olmaktan gurur duyuyorum. İnsanlardan daha hızlıyız, daha güçlüyüz, daha uzun yaşıyoruz ve daha iyi görme, işitme ve görme yeteneğine sahibiz. Cehennem gibi psişigiz." Alay etti. "İnsanlardan daha iyisiniz, öyle mi?"

"Klanlar insanların koruyucusudur, Mia. Senin türüne göz kulak oluruz."

"Mykind. Ne küstahlık." Kollarını kavuşturdu. "Peki üstün türünüz tarafından bu kadar şefkatle bakılmanın faturası nedir? Bunu para için mi yapıyorsunuz? özgür mü?"

"Evet, tabii ki. Şey-"

"Bizimle sürüleriyle ilgilenen çobanlar gibi mi ilgileniyorsun?"

"Evet," diye yanıtladı. "Aynen öyle."

"Koyunlar sonunda katledilir, Foxe. Çoban lezzetli bir güveç yaptıklarına karar verene kadar korunurlar."

"Oh, hadi ama!"

"Kaç kişiyi katlettiniz?" "Ben Acop. "

"Polisler insanları öldürüyor ve yanlarına kâr kalıyor. Bir vampir için ne harika bir kılıf. Daha yeni görev sırasında birkaç banka soyguncusunu vurmadın mı?" Acı acı güldü. "Ben de senin bu olaya nasıl tepki vereceğin konusunda endişeleniyordum."

o adamları öldürmek. Üniforma giyerken kaç masum insanın kanına girdiniz?"

Şimdilik onun cehaletiyle bir Klan Lideri olmanın ne anlama geldiğini alaya alabileceğini kabul ediyordu. Ama onun kendisini kötü polis olmakla suçlamasına asla izin veremezdi!

Colin ona doğru öfkeli bir adım attı, ancak kapı açıldığında ona doğru döndü.

Tony Crowe, "Süre doldu," diye anons etti.

On İkinci Bölüm

"Şimdi olmaz!" Colin Crowe'a bağırdı.

Mia, Colin'in dikkati kendisinden uzaklaştığı için rahatlamıştı. Ona doğru gelirken gözlerindeki vahşi bakış onu korkutmuştu.

Ondan daha önce hiç korkmamıştı ve henüz kendini ona karşı nasıl savunacağını bilmezken bir canavarın öfkesini uyandırdığı için kendine lanet etti.

Lanet olsun! Büyük büyükbabası neden daha fazla yardımcı olmamıştı? Neden bu vampir yuvasına girmeden önce insan vampir avcılarını bulmamıştı? Canavarlar mı?

Sırf diğer vampirlerle savaştıkları için Colin, Tony ve diğerlerini avcı sanacak kadar aptaldı. Bölgesel bir anlaşmazlığın ortasına mı düşmüştü?

"Ben sadece elçiyim," diye yanıtladı Tony Colin. "Ona bizden bahsettin mi?"

"Deniyordum. Bana kötü polis dedi. Bir Prime onurunu korumak zorundadır." Tony ona onaylamayan bir bakış attı. "Bu yaşta SWAT'a girmeye hak kazandığı için gurur duyuyoruz."

"Otuz iki yaşında," dedi Mia. En azından ona böyle söylemişti -sanki Colin Foxe'un kendisi hakkında söylediği her şey doğruymuş gibi.

"Seni kreşten çok küçük yaşta , değil mi?" Tony Colin'e söyledi.

"Senin kışını tekmeleyecek kadar yaşlıyım, ihtiyar."

"Denemene izin verebilirim, yavrum." Tony odaya daha da yaklaştı ve Mia'yı kızarmasına neden olacak şekilde aşağı yukarı süzdü. "Ama ne olacağını biliyorsun."

Kazanırsam vazgeçerim. Ben yüz üç yaşındayım," diye ekledi Mia'ya. "Sana sunabileceğim onca deneyimi bir düşün."

"Hey!" Colin kendini Mia ile diğer vampirin arasına soktu.

"Yeter," dedi bir kadın sesi. "Anthony, dur." Ufak tefek, ağırbaşlı bir kadın odaya dalmış, heybetli tavırlarıyla herkesin dikkatini üzerine çekmişti. Tony'ye tekrar hitap etmeden önce Mia'ya kendisini beş yaşında hissettiren sert bir bakış fırlattı. "Tabii bu genç kadını savunulamaz bir durumdan kurtarmak istemiyorsanız."

"İhtiyaç duyulması halinde, Leydi Serisa, bu bir ayrıcalık olacaktır."

"Güzel. Gel bakalım. Bunu halletmek için yeterince bekledik."

Serisa gitti ve hepsi tek kelime etmeden onu takip etti. Geniş bir koridorda yürürlerken Colin onun eline uzandı ama Mia sertçe elini çekti.

Dokunma bana!

Güzel.

Mia ikisinin de yüksek sesle konuşmadığını fark etti. Telepati mi? Bir vampirin telepat olması mantıklıydı ama düşüncelerini nasıl onu da mı? olursak, daha tanışmadan önce bile sesini kafasının içinde duyduğunu, ona sakın olmasını söylediğini hatırlıyordu. Onun aklına nasıl böyle girebilmişti? O nasıl onunkine girmişti?

İnsanlarla dolu büyük bir odaya girdiklerinde spekülasyonlarını askıya almak zorunda kaldı. Vampirlerle doluydular - sadece insan gibi görünmeleri öyle oldukları anlamına gelmiyordu. Hepsi çekici ve iyi giyimliydi ama çoğu siyahlar içindeydi. Hepsi ona bakıyordu.

Uzun boylu, fıçı göğüslü bir adam öne çıktı. Şakaklarında kırlar ve gözlerinin etrafında derin çizgiler vardı. Konuştuğunda sesi derin ve yumuşaktı. "Ben Barak, Shagal Klanı'nın büyüğü. Hisarımıza hoş geldiniz." Kadına doğru bir bakış attı. "Serisa benim leydim. Kendisi Matri'dir."

Sonra Mia'ya gülümsedi ve bakışlarındaki ifade o kadar şefkatli ve ilgiliydi ki Mia, Barak'ın büyük büyük babası olmasını diledi. Mia da gülümsemekten kendini alamadı.

Onun elini tuttu ve odanın bir tarafındaki koyu siyah deri koltuğa rahatça oturduğundan emin oldu. Sonra Colin'in önünde durmak için hareket etti.

Barak ona kaba bir şekilde, "Otur," diye emretti.

"Ayağa kalkacağım," diye cevap verdi Colin. Kalabalık odada etrafına bakındı. "Bu bir duruşmaya benziyor. Neyle suçlanıyorum?" Barak ve Colin birkaç dakika boyunca birbirlerine bakarken odadaki atmosfer daha da gerginleşti. Barak başıyla onayladığında ve Colin onun yanından geçip kızın yanında durduğunda insanlar rahatladı. Onaylayan bakışlar bile vardı ve birkaçı

Elini omzuna koyduğunda gülümsüyordu. Mia en çok, tüm bu yabancıların ortasında Colin'le temas kurmanın verdiği rahatlığın farkındaydı.

Ona doğru baktı. "çok karıştırıyorsun, Foxe." Adam ona baktı.

"Hislerimiz karşılıklı, Luchese."

"Bu da bizi meselenin özüne getiriyor," dedi Serisa. Küçük kadın odanın ortasına doğru bir adım attı. "Burada suçlamalarla değil, endişelerle uğraşıyoruz. Bazı gerçekler doğrulanmalı, kabul edilmeli ve ele alınmalıdır. Tony Crowe'a döndü.

"Durumu dikkatimize sunduğunuz için teşekkür ederiz. Belki de sizi uyaran ne gördüğünüzü açıklamalısınız."

"Onu neye karşı uyardı?" Colin sordu.

"Neyle suçlanıyoruz?" Mia talep etti.

"Çocuklar," dedi Tony ve başını salladı. "Bu sizin iyiliğiniz için, o yüzden çenenizi kapayın ve şu işi bitirelim." Serisa'ya seslendi.

"Kızla ilgili izlenimlerimden biri de elimizde amatör bir vampir avcısı olduğu yönünde."

"Amatör!" Mia öfkeyle sesini yükseltti. Doğru olsa bile, bu Crowe denen kişinin bunu dünyaya duyurması gerekmiyordu. "Sana yardım için geldim," dedi ona.

Gülümsedi. "Ama beni olduğum gibi tanımadın, değil mi? Colin'in sevgilisi olarak geçirdiğin aylardan sonra onun ne olduğu hakkında hiçbir fikrin yoktu. Sana hiçbir şey söylemedi, değil mi? Ve ne zaman bir şey anlarsan, sana unutturmaya çalıştı, değil mi?" Mia elinde olmadan başını salladı ve Colin'e kızgın bir bakış fırlattı.

Tony bir kez daha Serisa'ya seslendi. "Çocuğun o kadar karışık ki, neler olup bittiğinden pek emin değil."

"Oğlum!" Colin bağırdı. "mı? Ona hiçbir şey yapmadım. Bilmemesi gereken şeyleri unutturmak dışında.

Onun ve bizim iyiliğimiz için" diye ekledi.

"Kanını ona zorla bulaştırmadın mı?" Barak sordu.

"Tabii ki hayır!"

"Eğer onda senin kanın olmasaydı, Kabile sürüsü onu avlamaya karar mıydı? Eğer seninle bir bağın olmasaydı, onun peşinden gelirler miydi?" Serisa sorguladı.

Mia, "Beni bu yüzden avlamıyorlar," dedi ama herkesin dikkati Colin'in üzerindeydi.

"Mia'nın tadına baktım, evet. Onun kanını içtiğimi itiraf ediyorum. Ama asla ama asla kanımı onunla paylaşmadım. Bunu ölümlü bir kadınla yapmazdım."

"Öyle olduğunu düşündüğünü sanmıyorum," dedi Tony

Serisa'ya. "Yine de karıştığından eminsin."

"Öyleyim."

"Neden onu dinliyorsun? Ben buradayım! Mia'ya ne yaptığımı biliyorum."

"Bildiğini sanmıyorum," diye yanıtladı Tony. "Genç bayanla Alec, Domini ve ben Colin'in bir Kabile saldırısına karşı yardım çağrısına cevap verdiğimizde tanıştım. İlk andan itibaren edindiğim izlenim, birbirlerine bağlı oldukları yönündeydi. Kısa sürede ikisinin de bunun farkında olmadığını anladım."

"Bağlanmış mı?" Colin'in eli onun omzunu sıktı. Tamamen sersemlemişti ve onu incittiğinin farkında değildi.

Adamın dokunuşuna omuz silktili ve ayağa kalktı. Havada bir gerginlik olsa da kendini fiziksel olarak tehdit altında hissetmiyordu. Ama ölümüne konuşulma tehlikesiyle karşı karşıya olduğundan korkuyordu.

"Lafı dolandırmanın sizin için anlamı var mı?" sordu. "Bizi kaçırdınız ve şimdi de sorguya çekiyorsunuz. Neden? Colin'le birlikte yaptıklarımızdan sana ne?" Onun bir vampir olduğunu bilseydi, kesinlikle onunla yatmazdı ama seksin rızaya dayalı olmadığını iddia etmeye çalışmayacaktı. "Belki anılarımın oynadı, belki beni ısırıldı, ama bu "Bizimkinden başka kimseyi ilgilendirmez." Ve neden kendilerinden birinin birinin kanını içmesi konusunda bu kadar endişeliydiler? Vampirlerin yaptığı buydu, değil mi? Öyle mi?

"Ayrıca, biz ," diye devam etti. "Artık bir önemi yok." "Ayrılamazsınız,"

dedi Serisa. "Birbirinize bağlısınız."

", " diye ısrar etti Colin. "Bu mümkün değil. O bir insan."

Sesi çaresiz ve dehşete düşmüş gibiydi ve bu Mia'nın canını tokat atmış gibi acıttı. Onunla yüzleşmek için döndü. "İnsan olmakla ilgili yanlış bir şey mi var?"

Colin onu görmezden gelerek Serisa'nın karşısına çıktı. "Bu imkânsız. Bunu benim üzerime yıkamazsınız." Yüz ifadesi donuklaşmıştı.

Serisa'nın cevabı soğuktu. ""

Domini bir adım öne çıktı. "Kimse sana bağlanma konusunu açıklama zahmetine girmediği için üzgünüm," dedi Mia'ya. "Bir ölümlünün bağlanmaktan ve bağ arkadaşlarından bahsederken otomatik olarak neden bahsettiklerini bilmeyeceğini unutuyorlar. Temel olarak, sen ve Colin evlisiniz. Fiziksel, ruhsal ve psişik olarak birbirinize bağlısınız."

"Saçmalama," diye tersledi Mia. "Ve

bu kalıcı," diye ekledi Domini.

Bir yanı diğer kadının söylediklerinin doğruluğunu kabul etti ama geri kalanı neredeyse histerik bir coşkuyla reddetti.

"Olamam"-bağlı ya da evli sözcüklerini kullanmaya dili varmadı.

-"Bir vampire bağlı."

"Bunu kanıtlayacak kan testlerimiz var," konuştu Dr. Casmerek. "Bilimle tartışamazsınız."

"Evet, ," dedi Mia.

Colin, "Ben bu ölümlüye bağlanmadım," diye iddia etti. "Ona kanımı ben vermedim." Doktora ters ters baktı. "Testlerinizin ne gösterdiği umurumda değil. Yalan söylüyorsun."

"Yalan söylemek için ne sebepim olabilir ki Prime?"

"Ondan uzak kalmaya dayanabiliyor musun?" Tony sordu. "Gittiğinde onu özlemiyor musun?"

"Bu aşktan da öte bir şey," dedi Domini. "Bu harika bir arzu." "Bu

kadar harika olan ne?" Colin sordu.

Barak, "Bağ kurmak bir Prime'ın başına gelebilecek en harika şeydir" dedi.

Colin alay etti. "Bir insanla mı?"

"Dikkat et," diye uyardı Alec. Diğer birkaç erkek de bu düşünceyi yineledi

Mia tartışmaya katılıp kendi haklarını savunmak istiyordu ama bir yanı da Colin'i savunmak istiyordu. Ne de olsa her ne oluyorsa bu gürültülü, öfkeli kalabalığın değil, ikisinin arasındaydı. Kendine zorla bunların vampir olduğunu, ilgili aile üyeleri olmadığını hatırlattı. Vampir kayıinvalideler mi? Yüce Tanrım, ne korkunç bir düşünce!

Keşke diğerleri tartışırken fark edilmeden sıvışabilmesinin bir yolu olsaydı. Etraflarında toplanan ve tartışan gruptan yavaşça uzaklaşmaya başladı.

"Bağlanmış olsaydım bilmez miydim?" Colin talep etti.

"Şart değil. İşaretlerin daha olgun bir Prime kadar farkında olmazsınız. Testler pozitif ama nasıl tetiklendiğinden emin değilim," dedi vampir doktor. "Biyolojik zorunluluğun devreye girmesi oldukça gençsiniz."

"Çok genç," dedi Barak. "Ne ki?" "Bu senin düşündüğün türden

bir şey değil," dedi Tony.

"I-" Colin başladı.

"Travmatik bir olay bu ihtiyacı tetiklemiş olabilir," diye kesti Serisa. "Kız tehlikedeyken zihinleri karşılaştıysa, içgüdüsel olarak tepki verebilirdi. Eşini koruma arzusu devreye girmiş ve bağlanma sürecini hızlandırmış olabilir. Bağlandığınız kişiyle nasıl tanıştınız?"

"Rehine durumu," diye yanıtladı Colin. "Onu ben kurtardım."

Mia ona doğru geri döndü. "Hey!" "O ve tüm ekibi bizi kurtardı," diyerek öfkelerini bastırdı. Tony Crowe'un kolları aniden arkasından Mia'ya dolandı. "Ama şimdi seni kurtaracak mı?" Kelimeler kulağına baştan çıkarıcı bir fısıltı gibi geliyordu. daha yakına çekerek sert erkek kasının ve kaçınılmaz gücün farkına varmasını sağladı. Kadın, onun

Şok, topuğunu adamın kaval kemiğine, başını da çenesine itmesini engelledi.

Ama Colin her iki darbeden önce oradaydı. Kesik dişleri ve yanan gözleri bir an için fark etti; Colin'in yakışıklı yüz hatları kana susamış bir hayvaninkine dönüşmüştü.

Bildiği bir sonraki şey, halının üzerinde elleri ve dizleri üzerindeydi ve zihni Colin'in psişik sesinin "O benim!" diye bağırmasıyla doluydu.

Ruhu bu açıklamayı, onun kendisine ait olduğuna dair üzücü bir bilgiyle karşıladı. Ona sahip olmak için başka bir canavarla savaştan bir vampir olan Colin Foxe'a aitti.

Nazik eller ona uzandı ve ayağa kalkmasına yardım etti. Domini onun gözlerinin içine baktı ve "İyi misin?" diye sordu. Mia başını salladı. "Hepsi benim hatam."

Domini omzunun üzerinden baktı. "Çoktan bitti."

Mia'yı odanın ortasına bakması için çevirdi. Colin, Barak ve Alec'in arasında tutuluyordu; hâlâ öldürmeye hazır görünüyordu.

Tony Crowe birkaç adım ötede durmuş, yanağında kanlı bir kesik olmasına rağmen kendini beğenmiş bir şekilde memnun görünüyordu. "Her zaman bir sağdıç," dedi sahte bir iç çekişle. "Asla bir damat değil. Bağlandın mı, bağlanmadın mı Colin?" diye sordu.

"Mia benim!" Colin etrafına bakındı, bakışlarındaki ateş odadaki her erkeğe meydan okuyordu. "She'smine. "

"Sanırım hepimiz bunun farkındaydık," dedi yeni bir ses. Odanın uzak tarafındaki gölgelerin arasından güzel, ince bir kadın çıktı. Elini Colin'in yanağına koydu ve Colin anında sakinleşir gibi oldu.

"Matri," dedi ve başını onun okşayıcı dokunuşuna yasladı.

Mia'nın içinden beklenmedik bir şekilde bir kıskançlık şimşeği çaktı ama o bir adım öne çıkacakken Domini elini koluna koydu.

" yok," diye fısıldadı Domini. "O Anjelica, onun klanının başı. Sanırım büyük teyzesi."

"Kimsenin büyük teyzesine benzemiyor," diye fısıldadı Mia.

Anjelica Mia'ya dönerek, "Beni gururlandırıyorsun, Prime'ın Seçilmiş," dedi. Yaşlı kadın gülümsedi ve ona doğru bir el uzattı.

"Bu kadar çekişme ve açıklama yeter. Yeterince şey yaşadınız. Buraya bir bağlanma töreninin mutlu anını kutlamak için geldim. Sanırım töreni bu akşam yapacağız." Colin'e sert bir bakış fırlattı. "Sen de aynı fikirde değil misin, Reynard Prime?"

Colin Mia'ya bakmadı bile. Başını eğdi ve ağır kara kaşlarının altından Anjelica'ya baktı. Mia onun bakışlarının meydan okurcasına olduğunu gördü ve kendisine yönelttiği öfkeyi hissetti.

Ancak diğer kadınla konuşurken sesi tamamen nötrdü. "Bu gece, Matri. Nasıl arzu ederseniz." **On Üçüncü Bölüm**

"Bakın ne yakaladık."

"Onu evin dışında gizlenirken yakaladım."

"Pek karşı koymadı."

Laurent sessizliğini korudu ve Manticore Primes üçlüsü onu odaya sokup sürü liderinin önünde diz çöktürürken herhangi bir direniş göstermedi.

"Demek geri döndün," dedi Justinianus ve ayağa kalkıp Laurent'ın zaten kanlı olan yüzüne bir tokat attı.

Onu yakalayan Prime'lardan biri, "Temelli kaçacağını düşünmüştük," dedi.

Justinianus odanın etrafına öyle bir bakış fırlattı ki tüm sürüsü sessizliğe gömüldü. Daha küçük Asallar geri çekilse de Laurent kendisine odaklanan kötü niyetli ilginin fazlasıyla farkındaydı. Saldırganlıklarını açığa vurmak için herhangi bir bahaneye açlardı ve şu anda onlar için kolay bir av gibi görünüyordu.

Laurent dikkatini odadaki gerçekten tehlikeli kişiye odakladı. Kendini Justinianus'a bakmaya ve gülümsemeye zorladı. Ve yavaşça ayağı kalktı.

Justinianus ona bir daha vurmadan bunları yapmasına izin verdi. "Ee?" sordu. "Neden iki gece önce sürüyü terk ettin?"

Neden geri geldin? Neden inimde sinsice dolaşıyordun?" Beta Prime'ına sert bir bakış gönderdi. "Bizi Klanlara mı ihbar etti? Bizi bu ine kadar avladılar mı?"

"Hayır, Justinianus," diye cevap verdi Belisarius hemen. "Bölgede dikkatli bir arama yaptık. tutan muhafızlar var." Laurent'a doğru işaret etti. "O tek-"

"Sorularınıza cevap vermemi istiyor musunuz, istemiyor musunuz?" Laurent, Justinianus'un dikkatini kaybettiğı için sinirlenerek araya girdi. Gece hiç de gençleşmiyordu.

Ve Manticore Kabilesi neden Klanlara ve Ailelere karanlıkta bir grup film vampiri gibi sürünmek yerine yirmi dört/yedi yaşama avantajı sağlayan ilaçları kullanamayacak kadar eski kafalıydı? Evet, Klan onlara izin vermezdi.

Bu sinir bozucu soruyu bir kenara itti ve devam etti. "Garajdaki kavgayı terk etmedim, bir Klan saldırısından kaçtım-

Tıpkı sizin çocukların yaptığı gibi. Tatbikatın amacı Klanları kığımızdan uzak tutmak. Sadık köleleriniz buraya geri koştığında-

Klan'ın takip edebileceğı bir yere bilgi aramaya gittim. Beni bu operasyona bu yüzden getirdin, değil mi? Klanlar kendi bölgelerindeki bir kabileden haberdar olmadan kadını bulmak için?"

"Varlığımızı gizli tutmayı başardığınızdan değil," diye suçladı Belisarius.

Justinianus öfkeyle, "Klanların nerede ve ne avlayacağımızı dikte etmeye hakları yok," dedi. Sonra omuz silkti, gerçekliğı kabul ederek

durum. "Yine de yapıyorlar. Los Angeles'a savaş başlatmak için değil, bana ait olanı geri almak için geldim."

"Bu düşünceni unutma," dedi Laurent. "Çünkü bunun yarayabilecek bir strateji olduğunu düşünüyorum." Justinianus ona sert bir bakış attı. " et."

"Etrafta sinsice dolaşmıyordum," diye devam etti Laurent. "Size sunabileceğim yararlı bir şey bulduktan sonra geri döndüm ve adamlarınız üzerime atladığında ne Klan'ın ne de insan avcılarının sığınağı bulmadığından emin olmak için araziyi araştırıyordum."

"Avcılar!" Justinian bağırdı. Süslü halısına tükürdü. Sonra sert ve eski bir dilde küfretti. "O katil, hırsız ölümlü haşerelerden nasıl da nefret ediyorum. En azından vampirden vampire savaşmanın bir onuru var, bir meydan okuma. Ama ölümlülerle savaşmaya zorlanmak-" Dudakları vahşi, dişli bir hırıltıyla geri çekildi.

"Pis bir iş ama birinin gerekiyor," diye mırıldandı Laurent nefesinin altından.

"Ne?"

"Hiçbir şey. Artık devam edebilir miyim?"

". Jüstinyen krala yakışır bir şekilde izin verdi.

"Bu kasabada dikkat çekmemeye çalışıyorum," dedi Laurent, "ama Los Angeles'taki en bilgili vampir benim. Son birkaç geceyi Klan'ın kadından ve bizden ne istediğini öğrenerek geçirdim, artık şehirdeki tek Manticore olmadığımı biliyorlar."

"Ne cüretle kendine Manticore dersin?" Belisarius talep etti.

Onun bu yorumunu sürüdeki diğerlerinden gelen öfkeli hırıltılar izledi, ancak Justinianus susturucu bir el kaldırdı.

"Peki sen ne , Manticore olma ihtimali olan?" "Özenti," diye

mırıldandı biri.

Laurent bir kavga başlatmak için verdiği ilk tepkiyi dizginledi. Aslında içeri girmeye çalışırken onu zapt etmek için üçünün birden uğraşmış olmasıyla alay etme dürtüsünü şimdiden dizginliyordu.

"Öğrendiğime göre Garrison kadını bir Reynard Prime' oyuncağıymış ama biz onu bulmadan önce hayatına devam etmiş. Adamın ilgisi kadının ateşli küçük bedenine ve sekse getirdiği psişik üstünlüğe yönelikti."

Belisarius Justinianus'a, "Görünüşe göre ona işkence etmekten daha fazla keyif alacaksın," dedi.

Sürü lideri Laurent'a bakmadan önce başını salladı. "Bu Klan kurtçuğunun onun kim olduğu hakkında hiçbir fikri olmadığını mı söylüyorsun?" Justinianus kuşkuyla sordu.

Laurent başıyla onayladı. "Duyduğuma göre onun için kadın, kahramanca bir kurtarma sırasında tanıştığı bir yatak oyuncağıymış. Pek konuştuklarını sanmıyorum."

"Neden bir kadınla konuşuyorsun? Hem de bir ölümlüyle," diye konuştu Belisarius.

Diğer küçük asiller güldüler. Laurent ve Justinianus bu şakayı görmezden geldiler. "O zaman sizi kadın için gönderdiğimde Klan erkeği neden oradaydı?"

"Tahminimce bir kan çağrısı. Sanırım biraz fazla içti ve özlemi henüz geçmemişti. Tipik asil Klan tarzıyla ona dönmemeye çalışıyordu. Bu yüzden etrafta üzgün üzgün dolaşıyordu ve yoluma çıktı. onun yerine." Laurent tiksintiyle homurdandı.

"Onu kendim için istediğimi varsaydı çünkü önce o sahip olmuştu, bu da gerçeği tahmin etmekten daha iyiydi. Ama şimdi tüm Klan müttefikleri kadını korumak için safları sıklaştırdı. Onu Shagal kalesine götürdüler." Justinian tısladı ve küçük Manticore sürüsüne baktı. "Avımı böyle korunaklı bir yerden nasıl çıkaracağım?" Laurent'a ters ters baktı. "Sen nasıl?"

"Ona gelmeden önce başka haberlerim var."

"Daha fazla mı? Daha kötüsü demek

istiyorsun."

"En azından başka bir karmaşa. Görünüşe göre Klanlar kötülüğün kökünü dünyadan kazımak için asil görevlerinden birine çıkmışlar. Kendisine Patron diyen ölümlü bir kötü adamı arıyorlar. Kulağa bir tür Kabile unvanı gibi geliyor, değil mi?"

"Patron, ha?" Justinian kıkırdadı. "Garrison'dan haberleri var mı?"

"Henüz değil. Bu konuda avantajlıyız ve sanırım bunu kullanmamız gerekecek. Görüyorsunuz, Klanlar kasabada olduğumuz bilgisini vampir avcılarına vermeyi planlıyor."

Justinianus öfkeyle ayağa kalktı. "Kendi türlerine karşı insanlarla mı uğraşacaklar?" Evet, patron, zaman değişiyor. "Benim Kaynaklar bana yaşlı Tony Crowe'un dün avcı lideriyle konuşmak için randevusu olduğunu, ancak Shagal'daki olayların buna uymasını engellediğini söylüyor," dedi Laurent.

"Hangi olaylar?"

"Hiçbir fikrim yok ama şehirdeki tüm Klan üyeleri orada toplanmış durumda. Bazıları da Idaho'dan geldi. Sanırım senin avın da işin içinde. Tony'nin toplantıyı yeniden planlayacağına şüphe yok. Bu da kadını Klanlarla, avcıları da peşimizle baş başa bırakacak.

Hızlı hareket etmeliyiz."

"Bize ne yaptırmak istiyorsun?" Belisarius talep etti. "Hisar'a baskın mı? İnsanlarla savaşmak mı? Kaçmak mı?" Söz verilen ödeme günü olmasaydı Laurent'ın ilk tercihi kaçmak olurdu. Dikkatini Justinianus'un üzerinde tuttu.

"Ben bir önerim var."

Dişlerden ziyade beyinleri kullanmayı içeriyordu, bu yüzden bu grubun kabul edeceğinin garantisi yoktu. Ama bunu yapmak zorunda olan tek kişi sürü lideriydi. Sürü lideri Diğerleri sorgusuz sualsiz itaat ederlerdi. Böyle körü körüne bir itaat Laurent'a hiçbir zaman mantıklı gelmemişti. Şu anda neden Kabilede bir yer edinmek istediğini merak ediyordu. Belki bu iş bitip de zengin olduğu zaman sosyal hırslarını yeniden gözden geçirecekti.

Justinianus onu sessizce değerlendirdi ve odada gerginlik arttı. Diğer Prime'lar sürü liderinin Laurent'ı aralarına getirmesinden hiç memnun değillerdi. Ona saldırmak ve onu parçalara ayırmak için bahane arıyorlardı. Eğer Justinianus onu şimdi reddederse, bu gece burada çok kan dökülecekti, ama dökülecek kanın çoğunun kendisine ait olacağından emin olmayan tek kişi Laurent'tı. Laurent, Justinianus'tan gelen , telepatik sataşmaları ve tehditleri görmezden geldi. Konsantre olduğu kişi sessiz, hareketsiz Justinianus'tu.

Uzun bir süre sonra, Laurent tam çocukların saldırmaya hazırlandıklarını hissederken, Justinianus nihayet konuştu.

"Pekala: Ne yapmamı önerirsiniz?"

"Nasıl arzu ederseniz." Mia yatak odasında bir ileri bir geri volta atıyor, yürürken öfkeyle mırıldanıyordu. "Arzuladığın gibi derken ne demek istedi?"

Bu kadın da kim? Bağlanma töreniyle ne demek istiyor? O kim oluyor da emir veriyor? Colin Foxe ne zamandan beri birinden emir alıyor?"

"Emirleri annesinden alır," diye yanıtladı Domini.

Mia derin pelüş halının üzerinde dönerek vampir kadınla yüzleşti. Domini kitaplığın yanındaki sandalyelerden birine oturmuş, bacaklarını yukarı çekmiş, sakın ve biraz da eğlenmiş görünüyordu. Mia'ya yatak odasına kadar eşlik etmişti-

Görünüşe göre bir çeşit düğün töreni yapılırken onunla birlikte bekleyecekti.

Domini içeri girdiklerinde, "Bunu ben de yaşadım," demişti. "Yardım edebilirim." Mia öfkeyle volta atmak uğruna bu teklifi duymazdan gelmişti. Öfkelenmeye o kadar odaklanmıştı ki Domini'nin varlığını o ana dek unutmuştu.

"Hem de sadece onun matrisi," diye etti Domini. "Colin inatçı biri. Serisa'nın Anjelica'yı çağırmasının sebeplerinden biri de bu. Onun da inatçı olduğunu biliyordu.

şu anda klanının başı dışında kimseye hesap verecek durumda değil. Bir matri emir verdiğinde, Prime'lar itaat eder.

Anaerkildirler ve o koca, kötü oğlanları hizada tutan tek şey, kadınlara karşı katı bir onur ve saygı kuralıdır." Mia'ya komplocu bir tavırla sırıttı. "Ve biz kadınlar güçlerimizi sadece iyi." Mia, Domini'nin söylediklerini sindirdi ve, "Yani Anjelica Colin'in klanını yönetiyor," diye cüret etti. Domini başını salladı. "Bu Reynard Klanı olmalı. Serisa, Shagal Klanı'nın başıdır. Klanlar evlerden oluşur ve her Evin başında annenin kızı, teyzesi, kız kardeşi veya kadın kuzeni bulunur. Yani bir Prime, diyelim ki benim Alec'im, kendisini Alexander Reynard olarak tanıtacaktır, Anjelica Hanesi, Reynard Klanı. Her kültür gibi karmaşıktır. Eski moda bir cazibesi var ama birilerinin yeni vampir adayları için bir el kitabı yazması gerekiyor."

Mia, "Joss Whedon olabilir," diye önerdi.

Domini güldü, sonra ciddileşti. "Tavsiye: eski nesillerin yanında popüler kültür vampir şakaları yapmayın. Nadiren anlıyorlar ve anladıklarında da bunun saygısızlık olduğunu düşünüyorlar."

Mia bu bilgiyi bir kenara not etti. En azından sonunda biri ona vampirler hakkında bir şeyler anlatıyordu, bu bir vampir olsa bile. "Pekâlâ.

Hepsi ölümsüzken eski kuşakları gençlerden nasıl ayırt edebilirim?"

"Ölümsüz sayılmaz, sadece uzun ömürlü ve bu iyi bir soru. Bir süre sonra anlıyorsun. Bir vampirin yaşını sormak kibarlık değildir, ancak konuşma şekilleri ve kişisel tarzı ipucu verir. Büyükanmemle ilk tanıştığımda deri yerine dantel bir büstiyer giyiyordu ve ben de bu şekilde anlayabildim. Yirmi beş yaşlarında görünmesine rağmen aradaki farkı

anlayabiliyordum." "Bunu söyleyecek kadar uzun süre

buralarda olmayı planlamıyorum."

Domini'nin yüz ifadesi sempatikti ama biraz da sabırsızdı. "Aş artık bunu, Mia," diye öğüt verdi. "Bağlanma her zaman olması gerekendir.

Kimse bunu istemez. Sen artık Colin'in dünyasına aitsin."

"Yani ben Colin'e aitim." Mia'nın içinde öfke kabardı. "Belki bir ölümlünün bir vampirin kan kölesi olmasında yanlış bir şey görmüyorsun ama o ölümlü bundan memnun değil."

"Kan kölesi mi?" Domini sordu. "Bu bir Kabile terimi. Kabileler hakkında ne biliyorsun?"

"Benim ailem vampir avcısı," diye ağzından kaçırdı Mia ve başını gururla kaldırdı. "Garrisonlar." Eğer klanları, evleri falan varsa, onun da eski bir soyu vardı. "Ben eski bir vampir avcısı soyundan geliyorum."

"Gerçekten mi? Ben de."

"Senin bir vampir olduğunu sanıyordum."

"Büyükanнем bir vampir, ama benim... Bir dakika, Colin senin ilişkini biliyor mu? Sen kimseyi öldürmedin-"

"Hayır. Ailemde nesiller boyu kimse avlanmadı. Sarışın olan bana saldırmadan önce vampirlerin var olduğunu hayal meyal biliyordum." Domini uzun, siyah saçlarından bir tutamı parmağına doladı ve bir an düşünceli bir ifadeyle baktı. "Bu seninle Colin arasında kalmalı ve ona bir an önce söylesen iyi olur."

"Neden? Bu şok onun için çok mu fazla olacak? Zaten bir ölümlüyle ilişki kurmaktan yeterince utanıyor." Domini başını salladı. "Matris'in durumunuzu bu kadar aleni hale getirmeye karar vermesi için de zor, ancak bağlanma konusunda çok katı bazı yasaları çiğnediğinden endişelendiler. Onunla bu şekilde yüzleşmenin gerekli olduğunu düşündüler, çünkü o genç, inatçı ve Çoğu Prime'dan daha dik başlı." "Bunu

duyduğuma sevindim."

"Eğer bir an için seni zorladığını düşünselerdi-" "O

yapmadı."

"Gördün mü, onu . Yoksa onu savunmak için bu kadar acele etmezdin."

"O beni istemiyor. Ben de onun... vampir olmasını istemiyorum." Mia dramatik bir şekilde iç çekti. "Ama sanırım artık her şey için çok geç."

Domini sahte bir neşeyle, "İşte ruh bu," dedi. Ciddileşerek ekledi: "Onun da sana ait olduğunu unutma. Yaptığı hiçbir şeyin yanına kâr kalmasına izin verme."

Mia gülümsemekten kendini alamadı. "Arkadaşım Courtney gibi konuşuyorsun. Aman Tanrım! Courtney!" Domini sandalyeden fırladı. "Ne oldu?"

"Courtney beni öldürecek!"

Domini'nin elleri onun omuzlarına indi. "Nerede? Nasıl?"

Mia kadının onu kelimesi kelimesine anladığını fark etti. "Özür dilerim. Ben-Courtney benim en iyi arkadaşım. Birbirimizi uzun zamandır tanıyoruz ve birbirimizin nedimesi olacağımıza söz verdik. Ve Colin'le evlenmek istemiyorum, yani, öyle değil-Ama madem evlenmek zorundayım, Courtney yanımda olmadan evlenemem! Yani, düzenlemelerde söz sahibi olmadan bir düğün töreni yapmak istemiyorum. Bu da kulağa tamamen histerik geliyor" diye ekledi.

"Evet."

Mia alışık olmadığı bir şekilde gözlerinin dolduğunu hissetti. En iyi arkadaşına ulaşması imkânsız olduğu gibi, Courtney'yi vampirlerin inine getirmek de kesinlikle doğru olmazdı. Ve arkadaşından koparılmış olmak çok acı veriyordu. Ailesinden. Burada hiç arkadaşı yoktu, gerçekten inanabileceği ve güvenilebileceği kimse yoktu.

İnsan bir eş istemediği çok açık olan Colin bile.

"Özel günüm için çok fazla," diye mırıldandı ve diğer kadından uzaklaştı.

Derin bir nefes aldı. Domini haklıydı: bunu aşması, devam etmesi ve elindekilerle ne yapacağını bulması gerekiyordu. Belki de

bu kan bağı töreni sırasında ya da resepsiyonda kaçmanın bir yolunu bulabilir.

Mia nasıl bir düğün resepsiyonu olduğunu merak ederken gülmeye başladı. vampirlerin elindeydi. Domini ona baktı ama bir şey söyleyemeden kapı çalındı.

Kapı açıldı ve Alec içeri girdi. "Durumda yeni bir pürüz var. Tören planladığımızdan biraz daha geç olabilir." Mia'ya rahatsız edici bir bakış attı.

"Colin ne yaptı?" diye sordu.

"Tony'nin kafasına vurdu ve Citadel'den kaçtı. Görünüşe göre bekarlığa veda partisi yerine bir arama partisi yapacağız."

Bölüm On Dört

Mia birinin kendisiyle konuştuğunun, omzuna dokunduğunun farkındaydı ama bunun bir önemi yoktu. Yatak odasının bir bir manzara resmi vardı. Belki de İtalyan kırsalının, buradan çok ama çok uzakta, sıcak ve güneşli bir yerin manzarasıydı. Mia ona baktı ve uzaklara gitmeyi diledi.

"Burası dışında herhangi bir yer," diye mırıldandı.

Onunla hiçbir şey yapmak istemiyordu. Onu terk etmişti. Onu vampirlerin ininde bıraktı. Kendisi de bir vampir olsa bile, en azından onun-

"Mia. Mia, odaklan."

Ses Alec'e aitti. Ses tonu, itaat edilmesini bekleyen bir tondaydı. Mia onu görmezden geldi.

"Mia, nerede o?" Domini nazıkçe sordu.

Bu onun dikkatini çekti ve Mia sonunda çifte döndü. "Gitmiş," dedi Alec'e bakarak. "Gittiğini söylemiştin."

"Ama o nerede?" Alec sordu. "Bize söylersen yardımcı olur." "Ne

hakkında konuşuyor?" Mia Domini'ye sordu.

Alec sabırsızca, "Ona bağlısın," dedi.

Domini elini onun omzuna koydu. "Bunun ne anlama geldiğini henüz kavrayabilmiş değil. Sen Colin'e psişik olarak bağlısın," dedi Domini ona. "Sen psişiksin."

"Hayır, değilim." Colin ile düşüncelerini paylaştığını hatırlıyordu. Bu tür bir iletişimin her ikisinden de geldiğini ve bunun sadece Colin'den kaynaklanmadığını biliyordu.

bir vampir olduğunu söyledi. "Düşüncelerini tek bir kişiyle paylaşabilmek psişik değil mi?"

"Bu bir başlangıç," dedi Domini. "Yeteneğiniz gizli kalmış olmalı. Ölümlüler kendi yeteneklerine doğal engeller koyma eğilimindedirler ama bir gün tam potansiyeliniz patlayacaktır. Colin'le ilişkiniz büyüdükçe gelişecek."

"Ama şu anda Colin'i bulmamız gerekiyor," diye ısrar etti Alec.

"Ne ilişkisi? Adam gitmek istiyorsa, bırak gitsin. Onu yalnız bırakın. Ben de burada olmak istemiyorum," diye hatırlattı vampir çifte.

"Yalnız bırakılamazsın. Matrisler ilan etti-" "Annene

cevap vermiyorum!"

Alec'in ağzı bir an için şok içinde açık kaldı.

Domini eliyle ağzını kapattı ama gözleri kahkahalarla parlıyordu. Eğlencesini kontrol altına aldığı anda, "Yirmi birinci yüzyıl, sevgili bağ arkadaşım," dedi. "Bugünlerde gençler falan." Alec başını salladı. "Mia, biz Klanlar kadim yasaları ve katı davranış kuralları olan bir medeniyetiz. Colin bağlanma törenini kabul etti. Klan Matri'sine verdiği sözden dönmesi ölümle cezalandırılır. Yirmi birinci yüzyılda yaşıyor olsun ya da olmasın, sözünden dönerse Colin'in hayatı mahvolur."

Mia nefesini tuttu ve bu kez gözyaşlarına engel olamadı ya da hıçkırıklar onu sarsarken titremekten kendini alamadı.

"Sorun ne?" diye sorduğunu duydu Alec. "Ow! Ne?"

Domini, "Az önce bir kadına, bir erkeğin onunla evlenmektense ölmeyi tercih edeceğini söyledin," dedi.

"Ben öyle bir şey demedim! Ayrıca, onunla evlenmek istemiyor olamaz. Başka bir şeyler dönüyor olmalı."

"Tony, bilinçsizce bağ kurmanın Colin'i dengesiz hale getirdiğine inanıyor."

"Tony şu anda baygın. Ve uyandığında Hisardaki herkes Colin'in gittiğini öğrenecek. Sonra Serisa ve Annem ortalığı birbirine katacak."

"Yani henüz kimseye söylemedin mi?" Domini sordu.

"Benden başka kimseye fark ettirmeden dışarı çıkmayı başardı. Bu yüzden yardımına ihtiyacım var Mia. Sen, Domini ve ben onu bulmak için Hisar'dan ayrılabiliriz."

"Alışveriş," diye önerdi Domini. "Mia'nın bu gece için bir elbise istemesini anlayışla karşılayacaklardır."

"Hisar'dan uzaklaştıktan sonra Mia bizi Colin'e götürebilir, sonra da onları buraya geri getirebiliriz."

"Ya da sorunlarını çözmeleri için onları yalnız bırakabiliriz," diye önerdi Domini.

"Bu şekilde olamaz," diye Alec.

Mia, Alec'in sert ve kararlı, Domini'nin ise pragmatist ses tonunu fark etti ve neredeyse gülecekti. Bu durum ne kadar çılđınca olursa olsun, çiftin birbirlerine karşı davranışları o kadar normaldi ki. Sonra Alec'in Colin'in hasta olduğu için böyle davrandığını düşündüğünü fark etti. Suçluluk duygusu ve endişe, terk edilmenin verdiği acının önüne geçti.

"Onu hasta mı ettim?" diye sordu onlara dönerek. "Yoksa o sadece bir pislik mi?

Her iki da, o hâlâ bir vampirdi. Neden bu insanların içlerindeki kötülüğu unutup duruyordu? Muhtemelen damarlarında Colin'in kanı dolaştığı için.

İğrenç. Bu çirkin kelime, büyükannesinden öğrendiği birkaç şey arasında yüzüyordu. Vampir avcılarının düşmanla işbirliği yapanlar için kullandığı bir terimdi.

Kendini topladı. Kaçmak istiyordu ve ona bir çıkış yolu öneriyorlardı. Sadece bu ikisi onu korurken Hisar'dan uzaklaştığında, kaçmanın bir yolunu bulabilirdi.

"Colin'i bulmanıza yardım edeceğim," dedi onlara. "Acele edelim."

Colin alçak sıva binanın gölgesinde durdu ve kadın küçük geçerken bekledi. Kadının nerede yaşadığını bilmiyordu ama nerede çalıştığını biliyordu, yani onu bulmaya geldiği yer burasıydı. İçeri dalmak ve onu yakalamak akıllıca olmazdı, bu yüzden dışarıda durdu ve kadın dışarı çıkana kadar telepatik olarak seslendi.

Cep telefonu yanında olsaydı bu daha kolay olurdu ama klan arkadaşları onu modern eşyalarından mahrum bırakmışlardı.

Aradığı genç kadın ince, uzun bacaklı ve sarışındı, genç ve çekiciydi ve en iyi özelliklerini ortaya çıkaran kısa mavi desenli bir elbise giyyordu. Ona bakmaktan hoşlansa da dünyada en sevdiği kişi değildi. Aslında onu bir rahatsızlık olarak görüyordu ama onu tanımak için çaba sarf etmiş de değildi. Şu anda onun için önemliydi.

Harekete geçmeden önce kızın arabasına varmasını bekledi. Kız daha arabanın kapısını açmadan arkasında duruyordu.

Adam omzuna dokunduğunda kadın sıçrayıp döndü ve gözleri şaşkınlıktan kocaman oldu.

"Burada ne halt ediyorsun?"

Başını iki yana eğerek gülümsedi. "Senin için geldim." Kadın

kaşlarını çattı ve itiraz etmeye başladı.

Ama Colin onun gözlerinin içine baktı ve zayıf zihinsel engellerini kolaylıkla aştı. Her şeyi açıklayabilirim. Ve buna bayılacaksın.

"Ne yaptığını sanıyor adam?"

Mia'nın içinden geçen ani sahiplenme öfkesi, zihinsel olduğu kadar fiziksel bir acıya da neden oldu. Gözlerini kapatmasına yetecek kadar... Bu da ona kırmızı bir arabanın yanında duran çiftin rahatsız edici derecede canlı bir görüntüsünü veriyordu. Arabayı ve kadını tanıyordu.

"Onunla ne yapıyor?"

Mia'nın başı o kadar ağrıyordu ki arka koltukta yanında oturan Domini'farkında bile değildi.

"Colin?" Domini sordu.

Alec arabayı o kadar hızlı durdurdu ki, emniyet kemerine öne fırladı. Sarsıntı konsantrasyonunu bozdu, ama bu onu bağlayan bağlantının farkında olmamasına neden olacak kadar değil-

"O hilekâr piç kurusu-"

"Colin," dedi Alec.

Mia Domini'ye baktı. "Daha önce başka kadınlarla birlikte olduğunu hissetmişim ve kendime bunun hayal gücü olduğunu söylemişim. Ama az önce onu gördüm." Domini cesaretle başını salladı. "Ne kadar çok kan paylaşırsanız, o kadar yakın olursunuz." İşlek caddede yoğun bir trafik onları çevreliyordu. Birçok arabanın kornası çaldı ve Alec de arabayı yavaşça sürerek karşılık verdi.

"Nerede o?" diye sordu Mia'ya. "Ne tarafa gideceğim?"

Mia başını koltuğun pelüş koltuk başlığına yasladı ve gözlerini bir kez daha kapattı. Klima mırıldandı ve serin hava teninin üzerinde gezindi. Domini'nin eli kolunda sıcacıktı. Tüm bu hisleri engellemek kolaydı. Konsantre olmasına izin verdiğinde Colin'in nerede olduğunu çok iyi biliyordu.

Aylardır Colin'le birlikte olma arzusuyla savaşıyordu. Aslında Onu bulmamak için mücadele etmek bir alışkanlık haline gelmişti ve bu onu neredeyse çıldırtıyordu.

Artık mücadeleyi bırakma zamanı gelmişti. Vampirler Colin'i bulmak istiyordu. Ve bulması gerekiyordu.

Ve bunu yaptığında, tüm içgüdüleri onu başka bir kadınla birlikte olmaya cüret için onun kışını tekmelemeye itti.

"Sola," dedi Alec'e. "Bir sonraki sokaktan sola."

"Güzel," dedi Colin.

Siyah cipin sürücüsünün, kırmızı spor arabayı kaldırıma çekip tekrar çıkmasını engellemek için yaptığı manevradan bahsediyordu. Aracı tanımasaydı ya da Mia'nın yolculardan biri olduğunun farkında olmasaydı endişelenebilirdi.

Hal böyle olunca, duruma razı oldu ve yanındaki kadına şöyle dedi, "Bu çok eğlenceli." Kadın tamamen onun kölesi olmasa da, adam onun üzerinde sakın kalmasını sağlayacak kadar etkili olmuştu. Adam arabadan indi ve kadın da onu takip etti. Mia cipin arkasından atladı ve ona doğru koştu. Gözlerindeki bakışı tanıdı, Tony ile birlikteyken de aynı şekilde hissetmişti.

"En iyi arkadaşım la ne halt ettiğini sanıyorsun sen?" "Merhaba Mia,"

dedi Courtney, yanına gelerek.

Mia saldırdı.

Colin, Mia kimseye zarar veremedi on u kollarının arasına aldı. "Tatlım, nasıl hissettiğini çok iyi biliyorum," dedi ona.

Sonra onu öptü ve her zamanki ateş aralarında patlamak la tehdit etti. Kahretsin, onu öpmeyi seviyordu!

Mia bir an için direndi, bu da Colin'in daha da isteklenmesine neden oldu. Sonra Mia vücudunu onunkine yasladı ve Colin onu arabanın kaputuna yatırma dürtüsü dışında her şeyi unuttu. Tırnakları adamın kilere sertçe bastırdı.

Omuzlar ona aldır mayacağını söyledi. "Trafığı

engelliyorsunuz, memur bey."

Colin, Alec'in yorumunu sanki çok uzaktan duymuştu ama diğer Prime'ın farkında olması, öpücüğü isteksizce kesmesine yardımcı oldu. Bir an için sadece kırmızıyı gördü ve soluyabildiği tek şey Mia'nın kokusuydu. Onlar

Sokakta duruyordu ve arabalar birkaç santim öteden geçiyordu. Diğerlerinin de onlara katıldığı kaldırıma doğru ilerledi.

Sonra Mia ondan uzaklaştı ve kendini tamamen kontrol altına almayı başardı.

Ondan arkadaşına baktı. "Courtney, ne yapıyorsun Colin?" Sesinde hâlâ bir kıskançlık vardı ve Colin onun kendisini istediğinin bu kanıtı karşısında gülümsemekten kendini alamadı. "Arkadaşınla birlikte olma ihtiyacını o kadar güçlü hissettim ki bir şeyler yapmalıyım."

"Bu biraz düşüncesizceydi," dedi Alec.

Colin Mia'ya odaklandı. "Bu yüzden onu nedime olması için sana getirdim. Senin için güzel bir şey yapmak istedim."

"Ah...," dedi Domini.

Alaycılığı görmezden geldi. Önemli olan tek şey Mia'ydı. Mia ona sadece şaşkınlıkla değil, aynı zamanda temkinli bir umutla bakıyordu. Mia onun yanağına dokundu ve aralarındaki bağ her zamanki gibi elektriklendi.

"Courtney'i mi kaçırdın? Benim için mi?" Sesi istemeyerek de olsa memnun olmuş gibiydi.

Courtney güldü. "Kibarca sordu." Colin'e alaycı bir bakış attı. "Ondan bunu beklemezdim ama itiraf etmeliyim ki onda ne bulduğunu anlamaya başlıyorum."

"Onu hipnotize mi ettin?" Mia ona sordu.

"Cazibe kullandım," diye yanıtladı.

"Ben de tabii ki onunla geleceğimi söyledim," diye devam etti Courtney. "Özellikle de bana ikinizin geçen hafta nasıl yoğun bir çift danışmanlığı aldığınızı anlattıktan sonra. Telefonlarıma neden cevap vermediğini merak ediyordum. Endişelendim kızım ve bu şipşak düğün fikrinin biraz düşüncesizce olduğunu düşünüyorum, ama istediğin buysa, her zaman olduğu gibi senin için burada olduğumu biliyorsun." Courtney derin bir nefes aldı ve ekledi, "Henüz bir gelinliğin var mı?"

Domini, "Size rastladığımızda biz de tam oraya gidiyorduk," dedi. Sorumluluğu üstlenmek üzere devreye girdiğinde Colin rahatlamıştı. "Neden siz ikiniz Serisa'nın evine dönmüyorsunuz?" dedi ona ve Alec'e, "Biz Rodeo Drive'a giderken.

Merak etme," diye ekledi Alec'in şüpheli bakışlarına. "Parti için onları zamanında geri getireceğimden emin olacağım." **On Beşinci Bölüm**

"Ben doğduğumda," dedi Serisa, "dünya hâlâ mumlarla, ateşlerle, gaz lambaları ve kandillerle aydınlanıyordu. Ve biz her zaman uzaktaki ateşin yansımaları olan ay ışığı ve yıldız ışığı ile yürüdük. Dünyayı ateşle gördük ve ateş her zaman içimizde yandı. Bu çağda hem güneş hem de mum ışığında yaşıyoruz, ancak bağ arkadaşlarımızı bulma arayışımız değişmedi. Buradaki iki kişi bu arayışı yerine getirdi. Biz Klanlar, Bir Olarak Yanan İki Kişi'nin bağlanmasına tanıklık etmek için bir araya geldik." Serisa geniş bir terasın kenarında, sırtı gül ve yasemin kokulu bir bahçeye dönük duruyordu. Teras yüzlerce beyaz mumla aydınlatılmış ve kristal vazolar içinde kırmızı ve beyaz çiçeklerden oluşan aranjmanlarla doldurulmuştu. Tepede ay gümüş bir hilal gibi parlıyordu ve şehrin ışıklarına rağmen yıldızlar görülebiliyordu. Anjelica ve Barak, Shagal Matri'nin sağında ve solunda duruyordu ve önlerinde küçük bir masa vardı.

Diğer tüm vampirler de terasta toplanmıştı. Onun sözlerini alkışladılar ve onayladıklarını söylediler.

"İki ateş birleşip daha büyük bir aleve dönüştüğünde, işte o zaman en büyük mutluluğumuzu tadarız." Daha fazla anlaşma mırıltısı vardı.

Mia orkideli elbisesiyle terasın diğer tarafında durdu ve şaşkınlıkla etrafına bakındı. O da bir buket orkide taşıyordu ve bir tanesini kısa kahverengi buklelerinin arasına sıkıştırmıştı. Midesinde kelebekler uçuşsa da kendini çok güzel hissediyordu.

Her gelin kadar gergin olduğunu tahmin ediyordu.

Bir parçası ona bir canavar filmi kâbusunun içinde olduğunu hatırlatmaya çalışsa da, şu anda o parçasını dinleyemezdi. O

etrafını saran güzellik ve iyi niyet karşısında duygulandı, gerçekten duygulandı ve memnun oldu. Bunu onun için yapmışlardı. Hepsinden iyisi, Colin-

"Sallanmaya hazır mısınız?" Courtney fısıldadı.

-Arkadaşını yanına getirmişti. Courtney'nin daha sonra güvenli bir şekilde eve g t r leceğine ve olayla ilgili sadece hoş anılar bırakacağına söz verilmişti. Ve ısırik izi olmayacak, demişti Tony. Söz veriyorum.

Mia  nce Courtney'ye, sonra da yanında duran Domini' gülümsedi. Domini ona, " ok güzel görünüyorsun," dedi.

"Teşekkür ederim."

Mia'nın elbisesini bulan Leydi Anjelica'ydı. Anjelica ve Serisa, Domini'nin onu ve Courtney'yi içeri almasından sadece birkaç dakika sonra seçkin elbise mağazasına gelmişlerdi; bu da Mia'nın bir tutsak olduğunu ince bir şekilde hatırlatıyordu. Kaçma şansı yoktu ama alışveriş muhteşemdi. Sonunda seçilen elbise uzun ve ; kesimi elbiseye zarif ama seksi bir 1930'lar görünümü veriyordu. Mia'ya kendini Jean gibi hissettirmişti. Harlow.

Belki bakire gelin beyazına b r nmemişti ama bu pek de geleneksel bir evlilik sayılmazdı. "Sanırım vampirlerle uğraşırken ölüm sizi ayırana kadar yeni bir anlam kazanıyor," diye fısıldadı Mia.

Domini başını salladı.

"Ne?" Courtney sordu.

Terasın diğer tarafında Serisa ellerini kaldırdı ve "Bağlanmışlar bir araya getirilsin" dedi.

"Biliyor musun, bana vurmak zorunda değildin," dedi Tony.

Onlar bahçede beklerken Colin'in solunda duruyordu. Colin ona doğru bakmadı; dikkati yukarıdaki terastaki aydınlığa odaklanmıştı.

"Evet, ama eğlenceliydi," diye yanıtladı.

"Kızgınlığını Tony'den çıkarmak yerine ona teşekkür etmelisin," dedi Alec diğer tarafından.

Her ne kadar kendi arkadaşlarının ya da kardeşinin tanıklık etmesini tercih etse de, Colin kuzeninin ve kardeşinin Corvus Prime onunla birlikteydi. Ama kadınlar hakkındaki tavsiyelerini duymak istemiyordu, bu tavsiyelerin geleneksel zamanı olsa bile.

"Elbette, arkadaşların burada olsaydı," diye devam etti Tony, Colin'in düşüncelerini toparlayarak, "bir ölümlüye razı olduğun için seninle alay ediyor olurlardı."

Alec, "Sonra da onları eşek sudan gelinceye kadar dövmek zorunda kalırsın," diye ekledi.

mıydım? Colin merak etti. Yapardı, çünkü dava arkadaşının onuru onun onuruydu ve bir Prime'in onuru her şey demekti. "Düşündüğümde daha eski kafalıymışım."

"Bu da iyi bir şey," diye yanıtladı Alec. "Bu, istesen de istemesen de o kız için doğru olanı yapacağın anlamına geliyor."

"Onunla ben ilgilenirim."

"Bir insan gibi, evcil bir hayvan gibi değil," diye ısrar etti Tony.

Serisa, "Bağlanmışlar bir araya getirilsin," dediğinde Colin keskin bir nefes aldı, bu anın tüm korkusu aniden unutuldu.

Mia yukarıdaydı.

Bahçeyi geçip mermer merdivenleri hızlı çıktı. Mum ışığıyla aydınlatılmış terasa ulaştığında, Alec'in ona törenin bu kısmının karanlıktan aydınlığa çıkışı sembolize ettiğini söylediğini hayal meyal hatırladı. Ama Mia yukarıda onu beklediği sürece sembolizmin bir önemi yoktu.

Colin, Mia'yla buluştuklarında, "Çok güzelsin," dedi.

Onu sadece birkaç saat önce görmüş olmasına rağmen daha güzeldi. Neden onun ne kadar güzel olduğunu daha önce fark etmemiştir?

Ona doğru uzandı. Elindeki buketi hızla Courtney'e verdi ve onun ellerini tuttu. Daha fazlasını söylemek istiyordu ama ne düşünceler ne de kelimeler geliyordu, sadece duygular. Psikik bariyerler kurmakta, duygularını bölümlere ayırmakta çok iyiydi ama birdenbire hiçbir bariyeri kalmamıştı.

Onu Mia'dan ayrı tutan engeller ne işe yarardı?

Onun umutla parlayan gözlerine baktı. Gülümsedi. Utangaç ve çekingendi ama onu ateşlemişti.

Colin Mia'yı kollarının arasına aldı. Vücutları birleşti ve dudakları birbirine değdi. O an için her şey netleşti ve o bir bütün oldu. Bir bütün oldular.

Sanki çok uzaklardan Leydi Serisa'nın, "Ateş Kutsaması Reynard Prime Colin ve leydisi Caramia'ya verildi," dediğini duydu.

Caramia. Mia. Onun Mia'sı. Ne güzel bir isim, Caramia. Herhangi bir vampir ismi kadar güzel.

Caramia, onun zihnine fısıldadı. Caramia benim. Colin, diye cevapladı.

Mia'nın bildiği bir sonraki şey, ipek örtülü masanın genişliği Barak ve matrislerle karşı karşıya olduklarıydı. Courtney ve Domini onun diğer tarafında duruyorlardı; Alec ve Tony de Colin'in yanında. Masanın ortasına altın bir fincan yerleştirilmişti. Ağır ve antik görünüyordu; Mısır sembolleriyle süslenmişti ve içi kırmızı sıvıyla doluydu.

Mia ilk kez bir an paniğe kapıldı. Kan içmek zorunda mı ? Herkesin içinde mi?

Barak öne eğildi ve fısıldadı, "Sorun yok. Bir çeşit tarçınlı içecek; soğuk ve sıcak, tatlı ve ateşli, hepsi bir arada."

"Sihirli Moutain Dew gibi," diye ekledi Colin.

Serisa onlara sert bir bakış atarken Mia bir kıkırdamayı bastırdı. Matri'nin bu ağır ve ciddi olayın şakaya gelmesine izin vermeyeceği belliydi.

Serisa elini uzattı. "Bana sol elini ver," diye Colin'i yönlendirdi. "Sağ elini," dedi Mia'ya. Parmaklarını fincanın üzerinde onlarınkiyle birleştirdi.

Mia ve Colin çoktan el ele tutuşmuşlardı ve enerji içinden ve ondan akarak onu psişik bir çemberin parçası haline getiriyordu.

Serisa tekrar konuştuğunda, bu doğrudan onun ve Colin'in zihnine yönelikti.

Özlem dolu ruhlarınız birbirini aradı ve buldu.
bilinçli iradeler. Zihinleriniz birleşmiş ruhlarınızın iradesine boyun eğmelidir.
Kaçınılmaz olanla bedelini ödeyerek savaşıyorsunuz. Birbirinizi yaralamak, kendinizi yaralamaktır. Eğilin ya da kırılın ama bağınız baki kalacaktır.
Bulduğunuz şeyle sevinç içinde yaşayın, çünkü gerçek ve tam bir ruh bağı nadirdir.
vampir ve ölümlü türü. arayanlar her zaman bulamazlar. Sen aramadın ama hazine senin. Koruyun, besleyin. Korum ve birbirinizi besleyin.

Mia konuşmak istemese de, "Konuşacağım," dedi. Bir

tereddütten sonra Colin de "Yapacağım," dedi.

Sonra Serisa ellerini altın kupanın iki yanına koydu. "Şahit olun," dedi diğerlerine.

Alec, Tony, Courtney ve Domini ciddiyetle, "Tanıgım," diye cevap verdiler.

Mia'nın parmaklarının altındaki metal aniden ısınmaya başladı. Sonra fincanın içindeki sıvı parlamaya başladı. Neredeyse gördüklerine inanamayacaktı ama tamamen büyülenmişti.

Bunu yapıyor muyuz? diye sordu Colin ışık büyümeye devam ederken.

Evet. O da en az onun kadar şaşırmıştı.

Işık ve sıcaklık onun içine, içinden, Colin'den geçerek tekrar ona yayıldı. Bu sihirdi, gerçek sihir, gerçek tamamlanma.

Doğru an geldiğinde ve bir şekilde bunun doğru olduğunu bildiklerinde, fincanı yavaşça kaldırdılar. Colin ilk yudum için bardağı Mia'nın dudaklarına götürdü. Mia fincanı Colin'in dudaklarına götürürken Mia da dilinin üzerinde birkaç damla tuttu, sonra Alec fincanı onlardan aldı. Gözlerini kapattı ve bu büyülü iksirin onu ele geçirmesine izin verdi.

Tadı tam olarak Barak'ın tarif ettiği gibiydi, hatta daha fazlası. Tadı aşkın özü gibiydi.

"Ruhlarınız birleşiyor, kanlarınız birbirine dolanıyor, birbiriniz için ne olduğunuzu sonsuza dek iddia ediyorsunuz." Anjelica ilk kez konuştu. "Colin Foxe, Reynard Klanı'ndan Athena Hanesi'nin Başbakanı, Matri'niz Bağlılığınızın inkâr edilemez gerçeğini kabul ediyor. Caramia Luchese, Catherine'in ölümlü kızı, Klanınız yeni kızımıza hoş diyor. Şimdi öpüşün ve bu bağ mühürlensin." Colin onu kollarına aldı ve dudakları buluştuğunda, Colin ve onun aşk tadı dışında herkesi ve her şeyi unuttu.

Bir Prime daha iyi dileklerini ve tavsiyelerini sunup uzaklaştıktan sonra Colin ona, "Harika bir parti," dedi.

Mia, "bağ arkadaşının" tüm bu ilgiden sıkılmaya başladığının farkındaydı ama onlara burada, teras merdivenlerinin yanında durup konuklarla konuşmanın görevleri olduğu söylenmişti. Mia sonunda vampirler hakkında bir şeyler öğrendiği için hâlâ sıkılmayacak kadar heyecan doluydu. Örneğin, resepsiyon sırası yerine vampirlerin teker teker gelip özel sohbetler yapmasını ilginç bulmuştu.

"Gerçekten de harika bir parti," diye yanıtladı, etrafta gülüşen ve birbirleriyle flört eden insan gruplarına bakarak.

Çiftler bahçe merdivenlerinden inip evin içinde kaybolmaya devam ediyordu. Ortamda neşeli bir cinsel gerilim havası vardı.

İnsanların vampir partilerinde çok fazla seviştiği oldukça açıktı. Bunlar son derece şehvetli, cinsel varlıklardı ve bu konuda oldukça rahatları.

"Belki de dans falan etmeliyiz," diye önerdi Colin'e.

vücudunu onunkine bastırarak yavaşça hareket etme fikri. "Gelin ve damat bunu yapabilir, değil mi? Bir süreliğine yalnız kalmamız için bir yol." Bir grup konuk terasın bir tarafında klasik müzik çalıyordu; vampir müzisyenler çok yetenekliydi. Yeteneklerini geliştirmek için zamanları olduğunu düşündü.

"Vals çalıyorlar," dedi Colin. "Vals yapmayı biliyor musun?" "Hayır."

"Ben de öyle. Ve biz gelin ve damat gibi terimler kullanmayız," diye açıkladı. "Bir bağlanma töreni için değil. Biz eşiz, bağ arkadaşınız, bağlıyız ama bunu ölümlü terimlere çevirmek zor. Karı koca gibi cinsiyete özgü değil. Bundan daha derine iniyor."

Onun bu özel vampir olayını paylaşmalarına duyduğu derin şaşkınlığı fark etti ve başını salladı. "Ben de öyle."

"Bununla savaşamayız," dedi, onun kendisini anlamasına karşılık vererek.

Ama bu onunla savaşmak istediği anlamına mı geliyordu? Ya kız? Savaşmalılar mıydı? Şu anda değil; o çok iyi vakit geçiriyordu. "İyi vakit geçiriyor musun?"

Onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Dediğim gibi, harika bir parti."

Mia kristal kadehten bir yudum daha aldı ve içini çekti. "Bu şimdiye kadar içtiğim en iyi şampanya."

"Sana bir bardak daha getireyim," diye teklif etti Colin.

Adam büfe masasına doğru döndüğünde elini onun koluna koydu. "Bir partide asla bir kadehten fazla şarap içmeme izin vermediğimi biliyorsun."

Bir an hareketsiz kaldı, sonra şaşkın bir bakışla ona döndü. "İ yaparsın?" Kadın başını salladı. Adam kaşlarını çatı. "Sanırım henüz birbirimizi çok iyi tanımıyoruz."

Kolunu adamın beline daha sıkı doladı ve ona yaslandı. Arzu, onun yakınında olduğunda her zaman olduğu gibi içinde uğulduyordu ve bu uğultuda ne çığınca bir sınır ne de karanlık akıntılar . Onun tadını çıkarıyor, onunla birlikte olmaktan, onunla sevişme beklentisinden hoşlanıyordu.

"Bu iyi hissettiriyor," dedi.

"Güzel kokuyorsun," diye cevap verdi.

"Parfüm yüzünden. Meğer Serisa büyükannemin kullandığı markayı kullanıyormuş. Parfümü üzerime sıktığında tüm çocukluk anılarım . Sanki o yanımdaymış gibiydi - gerçi onun seni onaylayacağından şüpheliyim." Güldü. "Hangi akli başında büyükanne onaylar ki?"

"Peki ya aileniz?" diye sordu. "Alec'in kuzenim, Anjelica'nın da büyük teyzem olduğunu biliyorum, değil mi?"

"Doğru."

"Peki ya ailenin geri kalanı? Beni onaylayacaklar mı? Burada olmalarını ister miydin?"

"Ailen için başka bir tören yapacağız," dedi. "Ölümlü tarzı bir düğün." Onun sorusunu geçiştirmişti. "Annen, büyükannen ve kardeşlerin de gelecek mi?"

"Kız kardeşim yok ama annem ve erkek kardeşim seni Klan'a kabul edecektir. Büyükkannelerimin ikisi de öldü," diye ekledi.

"Sakın üzgün olduğunu söyleme, çünkü Genevieve Nine öldüğünde neredeyse altı yüz yaşındaydı. Bir vampir için bile, bu antik."

Mia'nın akli bu bilgi karşısında şaşkına döndü. Ve bu ona, ölümlü standartlarına göre çok yaşlı olan büyük büyükbabasının

vampirler canavarca bir şeyin sonsuz yaşamın sırrına sahip olmasının ne kadar yanlış olduğu hakkında çok konuşmuştu. Görünüşe göre tam olarak ölümsüz değillerdi ama...

"Altı yüz. Vay be. Bu etkileyici."

"O da öyleydi. Bana yaşlı ve sert bir anne olduğu söylendi ama benim hatırladığım yaşlı kadın çok tatlıydı ve çocukları şımartmayı severdi." Mia vampirlerin çocuklarını nasıl şımarttıklarını, vampir çocuklarını ve vampir çocuk sahibi olmayı merak .

"Peki ya diğer büyükannen?" diye sordu, aklı tamamen karışmadan önce bir odak noktası bulmaya çalışıyordu.

Öfke ve acı Colin'in ifadesini bulanıklaştırmıştı. Mia onun cevap vereceğini ama bir süre sonra, "Babamın annesi olan Büyükanne Antonia'yı hiç tanımadım. Ben doğmadan çok önce kabilelerden biri tarafından esir alınmış. Bunlar ölümlü efsanelerindeki kötü adam vampirler," dedi.

"Onlar sizin olduğu kadar bizim de düşmanımız. Fırsat bulduklarında kadınlarımızı alıyorlar, tıpkı büyükanne yaptıkları gibi. Tıpkı seni almaya çalıştıkları gibi." Adamın ona sarılışı aniden daha sıkı, daha sahiplenici ve koruyucu bir hal aldı.

Gergin an, başka bir Prime'ın yaklaşmasıyla bölündü. Mia henüz olağanüstü yakışıklı ya da güzel olmayan bir vampir görmemişti ama bu sarışın erkekte de neredeyse elle tutulur keder ve yorgunluk havası vardı.

Yine de gülümsemesi hâlâ ve ona baktığında ela gözlerinde bir parça iyi niyet vardı. "Size mutluluklar dilerim, Reynard'ın Leydisi. Ve Colin'e bakarak ekledi: "Sahip olduklarının tadını çıkarman için sana bol bol zaman diliyorum. Her günün değerini bil." Sonra Mia'nın elini öptü ve uzaklaştı.

Colin, Mia'nın ukala SWAT polisinden görmeyi hiç beklemediği türden bir huşu içinde ona baktı. "Burada olacağını düşünmemiştim," diye mırıldandı.

"Kim o?"

"David Berus, Serpentes Klanı. Engerek'in ta kendisi."

"Ve bu benim anladığım dilde... olarak mı tercüme ediliyor?"

"Cesurların en cesuru, Asalların en ilkeli. Ve bir bağ arkadaşını kaybettikten sonra hayatta kalabilen tek kişi. Bu onu yaklaşık elli yıl boyunca çıldırttı. Gün ışığı ilaçları ilk geliştirildiğinde bu yüzden kobay olmaya gönüllü olduğunu duydum. Kaybedecek bir şeyi yoktu, bu yüzden bilim adamlarının onun üzerinde deney yapmasına izin verdi. Gün ışığında yürüyen ilk kişi o oldu - ama güneşi görmenin kaybettiklerini telafi ettiğini sanmıyorum."

Müzik terasta hâlâ melankolik bir tonda çalışıyordu. Colin'in ona diğer Prime'ın kaybı hakkında söyledikleri Mia'nın üzüntüsünü daha da artırmıştı. "Onu nasıl kaybetti?" diye sordu. "Bağlanmanın sonsuza dek süreceğini sanıyordum." Sonsuza dek kaybetmek korkunç olurdu.

"Bir grup Purist onu öldürdü," diye yanıtladı Colin. "Şeytani fanatikler onun kafasını kesti. Bu olduğunda David dünyanın öbür ucundaydı ve muhtemelen ölümlülerin hayatını kurtarıyordu. Ölümlü avcılar vampirleri öldürdükleri sürece ne tür vampirleri öldürdüklerini umursamazlar."

Yansıttığı nefret Mia'yı korkutmuştu. Kendisinin de bir vampir avcısı olmak için yola çıktığını nasıl açıklayacaktı?

Domini ona Colin'e yakında ailesinden bahsetmesini tavsiye etmişti ve bu kulağa iyi bir tavsiye gibi geliyordu. Ama muhtemelen bu konuyu Colin'e açmak için en iyi konu değildi. vampir bir evlenmek. Bu vampirle evli olmanın çok doğru olduğunu hissetmek yeterince kafa karıştırıcıydı.

"Biliyor musun," dedi titrek bir gülümsemeyle, "sanırım bana ikinci kadeh şampanyayı getirmene izin vereceğim." **On Altıncı Bölüm**

"Aklımı okuyabiliyor musun?"

Mia aslında şunu demek istemişti: Düşüncelerimin derinliklerine ulaşip bilmek istediğin her şeyi söküp alabilir misin? Ama bu kadar açık ve korkutucu bir soru sormanın ne yeri ne de zamanıydı.

Colin nihayet yalnız kaldıklarında Mia'nın bu soruyu sormasının tuhaf olduğunu düşündü. Az önce düpedüz ortaçağdan kalma ve aptalca bulunduğu bir törene katlanmışlardı. Partideki herkes onlara Serisa'nın en lüks misafir odasına kadar eşlik etmiş ve orada birlikte yatağa girmişlerdi. A

Shivaree? Ya da belki de şivaree olayı eski bir gelin kaçırma geleneğiydi. Folklorla ilgili hafızası şu anda çok zayıftı.

Mia'nın son birkaç dakikanın ne kadar tuhaf geçtiği hakkında konuşmak istemediğini tahmin ediyordu ama yine de tuhaf bir soru gibi gelmişti. Çıplak omuzlarına kadar çekilmiş çarşafı ve güzel yüzündeki dalgın ifadeyle soluk saten yastıklara yaslanmış oturan Mia'yı inceledi.

"Aylardır düşüncelerimizi paylaşıyoruz," diye hatırlattı ona. "Çoğunlukla farkında bile olmadan iletişim kuruyoruz."

"Ve sen de benim anılarımla oynuyorsun."

"Kendi iyiliğin için-" Kadın ona parmağını sallayınca durdu ve onu güldürdü. Tamam, savunmaya geçmeyi bırakmanın zamanı gelmişti. "Sadece zihninin yüzeyine dokundum," diye söz verdi ona. "Asla bilinçli olarak bundan daha derine inmedim."

"Ama yapabiliirdin?"

Tamam, onun açısından biraz paranoya anlaşılabilir bir şeydi ama gecenin geri kalanında konuşmaktan daha iyi yapacakları şeyler vardı.

Cevap verirken üzerini örten çarşafı yavaşça çekiştirmeye başladı. "Sanırım bahsettiğiniz türden bir zihin okumayı yapmak gerçekten çok zor, en azından deneğinizin beynini hasarlı bırakmak istemiyorsanız. Kabile vampirlerinin kurbanlarına zihinsel olarak tecavüz ettiklerini duymuştum ama bu konuda konuşmak istemiyoruz."

Başını iki yana salladı. "Kesinlikle hayır."

Mia burada güvendeydi ve onu avlayan Kabile vampirlerinin icabına bakılana kadar Shagal kalesinde güvenle kalacaktı.

Ya da belki onu kendi klanının Idaho'daki kalesine götürebilirdi. Ama bu onu Flare ve Maja gibi klan üyeleriyle tanıştırmak anlamına gelirdi. kur yaptığı kızlar. Mia'ya çok değer verse de, bir Klan eşleşmesinin sonsuza dek erişemeyeceği bir şey olduğunu kabul etmeye hazır değildi.

"Eğil ya da kır" demişti Serisa. Ama bunu kendi zamanında ve kendi yöntemiyle yapmak zorundaydı. Çaba göstermekten başka çaresi yoktu. Ve-

"Colin?"

Gözlerini kırıştırdı ve Mia'ya baktı. Farkına varmadan çarşafı beline kadar indirmiş, güzel yuvarlak göğüslerini ortaya çıkarmıştı

Bronz teninin sıcak tonu, soluk satenle güzel bir tezat oluşturunuyordu. Çarşafı sonuna kadar , kadının duyulara hitap eden yuvarlak kalçalarını ve bacaklarının sert kıvrımlarını gördü.

Kadın uzanıp adamın yanağına dokundu ve bu temas adamın içinde alev alev yanan bir sıcaklık yarattı.

"Colin, benimle misin?"

"Oh, evet," dedi ve bir meme ucunu ağzına almak için başını eğdi. Emdi ve sertleştiğinde diliyle ve dişleriyle alay etti, tadını ve dokusunu sevdi. Mia'nın göğüsleri harikaydı.

Kadının tepkisi de adamın ihtiyacı kadar hızlı oldu. Adam onun vücudunda aşağı doğru hareket ederken, sıcak kadın kokusunu içine çekerken, hızlı yalamalar ve öpücüklerle teninin tadına bakarken sırtını ve omuzlarını okşadı.

Sıcak etin altından akan kanın keskin farkındalığı onu tahrik ediyordu. Dişleri hızla uzuyordu ve aleti çoktan sertleşmişti. Et ve kan onu çağırıyordu, her ikisine de sahip olma ihtiyacı içinde büyüyordu. Gittikçe daha fazla tahrik olan kadının vücudundaki değişimi hissetti ve tadını çıkardı.

Mia kendini bırakmamaya, bu kez kendini anında kaybetmemeye çalıştı. Ama Colin'in en nazik okşayışı bile patlayıcı bir etki yaratıyor, aşırı duyuşal yüklenmeye kapılmamayı neredeyse imkânsız hale getiriyordu. Colin ona dokunduğunda uzun süre aklı başında kalamıyordu.

yumuşak şiltenin, pürüzsüz saten çarşafın ve sırtındaki yastıkların farkındaydı; serin havanın fırçalanması

Çıplak tenlerinin sıcaklığı. Ama dünyasının büyük bir bölümünü ellerinin altındaki sert kasları hissetmek ve Colin'in zeki ağzının harikalar yaratarak göğsünden karnına ve daha aşağılara doğru ilerlemesinin ihtişamı kaplıyordu.

Birkaç dakikada bir bir dişin kenarı tenine değiyordu. Acı ve coşkunun keskin birleşiminin beklentisi duyularını harekete geçirdi.

Bu yakıcı beklenti tanıdıktı ama ilk kez ne olduğunun tamamen farkındaydı.

"Ve bunu sevdim."

Colin başını kaldırdı. "Ne?"

Parmaklarını onun saçlarında gezdirdi. "Hiç durma."

Colin güldü ve kadın bu sesi teninde hissetti. Aynı şekilde Colin'in ona zevk vermekten duyduğu hazzı da hissetti. Gözlerini kapadı ve Colin'in başı kalçalarının arasına girdiğinde hissettiği duyguya kapıldı. Son derece yetenekli dili kaygan, şişmiş etinin üzerinde gezindi ve yaladı. İçinin derinliklerinde şimşekler çakarken kıvranıyor ve inliyordu; şimşekler kıvrılıp büyüyor, sıkılaşıyor, büyüyor ve sonunda içinden patlıyordu.

Colin onun orgazmıyla haykırdı. Vücudu onunkinden uzaklaştı, sonra onu belinden kavradı ve pürüzsüz saten çarşafın üzerinden kendisine doğru çekti ve aleti yumuşak, sert bir hamleyle ona girdi. Bu bir başka orgazmı tetikledi ve onun tepkisi adamı çılgına çevirdi - bu da onu çılgına çevirdi.

Geri besleme döngüsü içlerinde yuvarlanırken, vücutları sert, çılgınca itişler, çırpınan uzuvlar ve tuzlu sıcak tende nefessiz, çılgın öpücüklerle bir araya geldi.

Mia orgazm üstüne orgazmın kükreyen coşkusuyla kör olmuştu ama yine de yeterli değildi. Colin onun içine boşaldığında ve kızın içinde nova sıcaklığında parladığında bile arzusu arttı. Colin'in teninin tadı çok lezzetliydi ama

Yüzeyin altındakiler hâlâ onu çağırıyordu. Karşı koymanın bir yolu yoktu ve dişlerini Colin'in omzuna bastırdı.

Dilinin üzerinde sadece bir iki damla olmasına rağmen ağzı tatlı bakır ateşiyle doldu. Vampir kanı çok tatlıydı.

Colin sert ve şaşkın bir sarsıntıyla geri çekildi ve an sonra yataktan kalktı. Mia onu durgun bir sisin içinde izledi, herhangi bir tepki veremeyecek kadar ağır bacaklı ve beyni mutlak memnuniyetle doluydu.

Öte yandan Colin öfke dolu bir enerjiyle doluydu. Omzunu kavradı ve "Beni ısırдын!" diye bağırdı. Bakışları bir orman yangınına tutuşturabilirdi ama Mia sadece biraz gülümsedi. "Hı-hı."

"Sen. Biraz. Ben." Yavaş ve net konuşuyordu, her kelimesi bir suçlamaydı.

Mia yavaşça uzandı ve sol göğsünde, sevişirlerken adamın onu ısırıldığı yeri okşadı. Onun bunu yaptığını ve o anda ne kadar harika hissettirdiğini hatırlamak güzeldi. Yine de onu kendinden geçiren o hızlı ısırığı ne zaman aldığından tam olarak emin değildi. Son birkaç dakika-saat içinde çok fazla kendinden geçme olmuştu?

İyileşen izi okşamaya devam ederken gülümsedi. "Bu çok güzeldi." Colin onun göğsüne baktı ve Mia'nın çıplak vücuduna bakarken yeniden sertleştiğini hissetti. Azı dişleri Mia'nın kışkırtıcı bir şekilde okşadığı noktaya gömülmek için can atıyordu. Mia ona şaşkın, hayran, doygun bir ifadeyle bakıyordu ve normalde bu ifade Colin'in tüylerini diken diken ederdi.

Normalde yatağa geri döner ve onunla tekrar sevişmeye başlardı.

Ama burada çok rahatsız edici bir şeyler oluyordu ve ne kadar zor olsa da konsantre olması gerekiyordu. Ne kadar zor olsa da.

Üçüncü kez, "Yemin ederim," dedi.

"Evet." Gözleri davetkâr bir ifadeyle parlıyordu ve bir elini ona doğru kaldırdı. "Buraya gel, tekrar yapacağım." Doğal dürtülerini biraz çabayla dizginledi ve haklı öfkeye odaklandı. Ona sırtını dönmek zorundaydı. "Beni ısırmaya hakkın yoktu."

"Neden olmasın? Beni her zaman ısırıyorsun."

Ona doğru döndü. "Ben bir vampirim! Seni ısırmam gerekiyor!"

"Isırmaya karşılık vermenin yanlış bir tarafı mı var?"

"Evet! Kanımı tadamazsın-"

"İzniniz var mı?" Kızgınlık sesine sinmişti. "Bana sorun olup olmadığını hiç sormamışken, neden bir ısırık için sana sormak zorundayım?" Duygusal bir şekilde göğüslerini okşadı. "Ki öyle."

Meme uçları , şımarıktı ve onun ilgisini talep ediyordu. Vücudu arzuyla geriliyordu ama bu işin çözülmesi gerekiyordu. "Çünkü-"

"Her iki şekilde de çalışıyor, Colin."

"Ne zamandır beni ısırıyorsun?"

Yavaşça, tek omuzunu silkti. "Bilmiyorum. Bazen gerçekten vahşileştüğümüzde oluyor. Genelde bunu yaptığımı hatırlamıyorum. Isırıldığını hatırlamıyor musun?"

"Hayır."

"Ben de beni ısırıldığını hatırlamıyorum. Sanırım bu adil."

"Bu adil değil. Bu çılgınlık. Seni tattığımı bilerek unutturdum." "Belki de ben sana unutturdum."

"Bu mümkün değil!"

Bir omuz silkme hareketi daha yaptı ve ardından uzlaştıracı bir gülümseme geldi. "Düğün gecemizde tartışacak mıyız?"

"Biz evli değiliz!" diye öfkeyle bağırdı, ihanet duygusu onu ele geçirmişti. "Biz bağlıyız! Sonsuza dek birbirimize bağlıyız!"

"Sıkışmış mı?" Sesi kırık bir cam kadar keskindi. "Ve

bu senin hatan!"

Kızın acısı, öfkesinin ve şehvetinin acısıyla onu dövüyordu. Bir an için, onu incittiği için kendinden nefret etti. demek istememişti, onun düşündüğü değil. Sadece-

Sadece bu şekilde olmaması gerekiyordu!

Hayatını planlamıştı, tüm doğru hamleleri biliyordu, bir Prime'ın hayatının nasıl ilerlemesi gerektiğini biliyordu. Mia Luchese'in kickboks yaparak hayatına girdiği geceye kadar her şey çok iyi gidiyordu.

Gerçi bu adil değildi ve o da bunu biliyordu. Tanıştıkları andan itibaren onun peşinden gitmiş, ona sahip olmaya karar vermişti. Ama onu yakalayan oydu ve şu anda bu duygudan nefret ediyordu. Birkaç saat önce kaderini kabulleneceğine ve durumdan en iyi şekilde yararlanacağına dair

kendi kendine yemin etti. Şu anda tek yapmak istediği çekip gitmektir.

Ama o da acı çekiyordu ve onun bağ arkadaşıydı.

"Kahretsin!" diye hırladı ve ona döndü.

Ancak bir şey söylenmeden ya da halledilemeden kapı çalındı.

On Yedinci Bölüm

"Sakın o kapıyı açayım deme!" Colin odayı geçerken Mia talepte bulundu. Sözünün kesilmesine hiç niyeti yoktu; tüm bunlar için kendisini suçlamasına asla izin vermeyecekti. "Buraya gel ve bir erkek gibi dövüş. Vampir!" Colin yatağın ayak ucundan geçerken onun terk edilmiş giysilerini kaptı ve ona fırlattı. "Giyin hadi."

"Siktir git!" "Beni

kışkırtma."

Sesi soğuktu ama ondan yayılan öfke ve üstü kapalı tehdit Mia'yı korkutmuştu.

Colin onları bölmeye kimin cüret ettiğini bilmiyordu ama davetsiz misafiri parçalamaya hazırды. Sadece arkadaşının alçakgönüllülüğünün korunduğundan emin olacak kadar durakladı.

Ama kapıya ulaştığında Colin bir an için alnını kapıya yasladı. İçinden gelen vahşi dürtülere rağmen, küçük, akli başında bir ses ona tepki vermeden önce düşünmenin bir Prime'ın görevi olduğunu hatırlatmaya çalışıyordu. Ahşabın pürüzsüz damarlarının ve cilanın soluk kokusunun yoğun bir şekilde farkındaydı. Keskin duyuları ayrıca koridorda bekleyen bir erkek ve bir dişi tespit etti. Bu, hayvan tarafına kapının diğer tarafındaki Prime'ın eşini çalmak için burada olmadığına dair biraz güvence verdi.

Kapı tekrar çaldı.

Kapıyı açtığında Barak ve Serisa'yı salonda beklerken buldu. Barak, sanki bir saldırı bekliyormuş gibi, bağ arkadaşının önünde korumacı bir şekilde duruyordu.

Colin ellerini iki yanında tutuyordu ve sesi neredeyse kibardı. "Evet?" Serisa arkadaşının geniş omzunun arkasından baktı ve Colin'in çıplak vücuduna

"Sizi gereksiz yere rahatsız etmek istemezdik" derken hızlı bir bakış attı.

Colin onun bir kez daha bakmasını hakkı olarak kabul etti. Bağlanmış olsun olmasın, genç ya da yaşlı, bir vampirin bakmamak için ölmüş olması gerekirdi. "Evet," dedi tekrar, sesi Matri'ye hakaret etmeyecek kadar sakın çıkıyordu.

"Hazır bulunmanız gerekiyor," dedi Barak. "Derhal."

Colin bir elini yüzünde gezdirdi. Sinirleri zaten yıpranmıştı ama önemli olmasaydı onu rahatsız etmeyeceklerini biliyordu. SWAT çağrısı ya da asli görev, özel hayatının rahatsız edilmesine alışkındı.

Yine de, "Neden şimdi?" demekten kendini alamadı.

"Özür dileriz," dedi Barak. "Ama Manticore Kabilesi'yle ilgili sizi ve hanımınızı ilgilendiren bir durum var."

"Ve sizin varlığınızı gerektiriyor," diye ekledi Serisa. "İkinizin de."

Kabile vampirlerinden söz edilmesi Colin'in öfkesini yeniden alevlendirdi. Manticore'ları duymuştu; diğer kabilelerin düşük standartlarına göre bile çöp sayılan gerçek eski moda kötü çocuklar.

"Kadınının bir Manticore'un yanına yaklaşmasına izin vermem."

"Bu gerekli," dedi Serisa. "Anlaşma hükümlerine göre."

Colin Matri'ye kaşlarını çattı. "Anlayış mı? Sen neden ?" Şüphe kemiriyordu. "Bu Anlayış bir antlaşma gibi mi? Kabilelerle bir anlaşmamız var mı?" Her soruda sesi öfkeyle yükseliyordu. "Nasıl olur da ben bunu hiç duymadım?" Barak sakınleştirici bir el kaldırdı. "Bizim Kabilelerle yapılan anlaşmalar, ölümlü avcılarının tüm vampirleri hedef aldığı eski zamanlardan kalmadır. Onlarla asla birlikte olmayız ama bazen bilgi alışverişinde bulunmamız gerekir. Manticore sürü lideri eski yöntemlere göre hak iddia ediyor."

"Bir Anlayış," diye alay etti Colin.

"Şafaktan hemen önce nöbetçilerimize yaklaştılar," dedi Serisa ona. "İyi niyetlerinin bir göstergesi olarak savunmasızlıklarını gün ışığına sundular. Bizimle konuşma şansı için hayatlarını riske attılar." İçini çekti. "Onlara gün ışığında sığınma ve anlaşma izni vermekten başka çarem yoktu."

Colin bu Mantikorları güneş ışığında bekletip kızartması gerektiğini düşünüyordu.

Serisa, "Manticore'lardan Justinianus anlaşma için senin ve Mia'nın varlığına ihtiyaç duyduğunu söylüyor," dedi.

Barak, "Lütfen şimdi giyinin ve bizimle gelin," dedi.

Colin birbiriyle çelişen birkaç dürtünün arasında kalmıştı. İtaat etmek zorundaydı çünkü Matri'ye ve yaşlılara itaat etmek üzere eğitilmişti. Ayrıca onlara Mia'ya saldıran vampirlerin yanına yaklaşmasına izin vermeyeceğini söylemek ve kapıyı suratlarına çarpmak istiyordu.

Omzunun üzerinden Mia'nın geniş yatağın ortasında, krem rengi saten çarşafa sarılmış halde diz çöktüğü yere baktı. Yüzünde merak ifadesi vardı ama duyguları hâlâ öfke ve acı yayıyordu. Bunları kafasında ve ruhunda yanan bir kömür gibi hissetti.

Onun acısına dayanamadı.

"Hoşgörünüze sığınıyorum, Matri, Elder, ama şu anda size katılamayız." Colin bir adım geri çekildi ve kapıyı şaşkın çiftin üzerine yavaşça kapatmaya başladı. Kapı sıkıca kapanırken, "aşağılık heriflere olacağımızı söyle," diye bitirdi sözlerini.

Kalın halının üzerinden geçip yatağın ayak ucunda dururken bu odanın dışında olup biten her şeyi aklından çıkardı.

Mia onun yaklaşmasını ihtiyatla izledi. "Ne istiyorsun?"

"Konuşalım," dedi ellerini önünde birleştirerek. Sakin kalmaya kararlı bir şekilde derin bir nefes aldı. "Sadece konuşalım. Tamam mı?"

"Konuşmak mı?"

Kadın ona o kadar şüpheyle baktı ki, adam neredeyse gülecekti. En azından öfkесinin biraz yatıştığını hissetmişti. Bu onun Mia'sıydı: ışıк hızında alevlenmişti ama yeterince çabuk sakinleşmişti. Yine de acısı geçmiyordu.

Yatağın ucuna oturdu. "Buraya gel."

Kız hareket etmeyince, onu ayak yakaladı ve yanına oturttu. Kolunu omzuna doladı, kısmen rahatlatıcı olmak için, kısmen de gitmesini engellemek için. Bir an için onun kucağında kaskatı kesildi ama kısa süre sonra ona karşı gevşedi. Yardım edemediler ama birbirlerine dokunmak istiyorlardı. Sessizlik içinde onun merakının

artmasını bekledi. "Ne hakkında konuşmak istiyorsun?" diye sordu sonunda.

O büyük kahverengi gözleriyle ona baktı ve adam konuşmaktan başka birkaç şey yapmak istedi. Arzuladığı başka bir ölümlü kız olsaydı da sorun olmazdı.

"Fazla zamanımız yok. Kabile ziyaretçilerini duydun mu?" Kaşlarını

çattı. "Duydum. Ama-"

"Beni ilk ne zaman ısırdın?" diye araya girdi. "Bütün sevgililerini ısırır

mısın?" "Bütün sevgililerimi mi?" Kadın güldü. "Şimdiye kadar sahip

olduğum tek aşık sensin."

"Ne?" Adamın kolu kadının etrafında sıkılaştı. Bir anlık şoktan sonra Anılar ilk seviştikleri zamana geri döndü. Tek hatırladığı tutkuydu -sıcak, sert, çılgınca, inanılmaz derecede zihin eriten bir seks. Etkileri hatırlıyordu ama ayrıntılar belirsizdi. "Uh..." Colin zorlukla yutkundu. "Emin misin?"

Adam onun alınmasını bekliyordu ama kadın kıkırdadı. "Bir kadın genellikle böyle şeyleri hatırlar. Sen şimdiye kadar sahip olduğum tek sevgilisindir."

"Ama sen-biz-"

"Tavşanlar gibi seviştik. Ya da vampirler, sanırım."

"Ama sen çok ilgili görünüyordun. Bir bakirenin daha bakir olması gerekmez mi?"

Tekrar güldü, belli ki onun neredeyse utanç verici şaşkınlığından zevk alıyordu. "Orta Çağ'da değiliz. Sen gelmeden önce içinde seks sahneleri olan pek çok kitap okudum ve birkaç R-rated film izledim ve sanırım ne yapacağımı bilmemde içgüdülerim de rol oynuyor."

"Yani-" Bir an için düşündü ve ardından, "Seni ilk kez ısırduğımda... sen de... beni takip ederek mi karşılık verdin?" diye sordu.

Bunu biraz düşündü. "Evet. Sanırım bu mantıklı."

"Demek ilkiniz benim, ha?" Onu daha da yakınına çekti, çıplak teni sıcak ve yumuşaktı. "Buna ne dersin?" Birkaç tane daha
Daha fazla dakika.

"Oh, lütfen," diye yakındı. "Bu kadar kendini olma, seni sürtük."

"Suçluyum," dedi ona.

"Ve beni her aldattığında biliyordum. Bunu biliyor muydun?"

Colin teknik olarak Mia'yı aldatmadığını, ilişkilerini resmen bitirdiğini söylemeye başladı. Ama sevgili oldukları aylar boyunca farkında olmadan bağlanma sürecine girmişlerdi ve
Aniden onda bıraktığı acıyı kendi ruhundaki derin, ağrıyan yaralar gibi hissetti, onun öfkesini anladı.

"Kafan karışmış olmalı," dedi. "Başka kadınlarla birlikte olduğumu bilmek ama bunu nasıl bildiğini bilmemek."

"Senden haberdar olduğumu biliyor muydun?"

"Seni hiç düşünmemeye çalıştım." Uzaklaşmaya çalıştı ama adam izin vermedi. "Bunun sert olduğunu biliyorum ama doğru. Seni unutmaya çalıştım."

"Çünkü ben vampir değilim."

"Vampir olduğumu öğrenince çok üzıldün. Başından beri gerçeği bilseydin beni istemezdin."

"Bunu tekrar söyleyebilirsin," diye mırıldandı.

Bu yorum gururunu incitti ama Colin zor kazandığı sakinliğini korudu. Şu anda tüm sorunlarını çözecek zamanları yoktu.

"Yıllarımız var-"

"Benimle sıkışıp kalacaksın," diye araya girdi.

"Ama başka biriyle birlikte olmayı hayal bile edemiyorum," dedi. "Başka kadınlarla birlikteyken bile tek görebildiğim sendin." Mia ona öfkeli bir bakış attı. "Bu beni gerçekten iyi hissettiriyor."

"Mide bulandırıcı romantik bir şey söylememi mi istiyorsun?" Kaşlarını çatı ama başını salladı. "Keşke başka kadınların yataklarında geçirdiğim o geceler hiç yaşanmamış olsaydı diyebilirim. Tek söyleyebileceğim, şimdi bildiklerimi bilerek bunların gerektiği. Eğer bir an için birbirimize bağlandığımızı düşünseydim, ben-"

Ne yapardı? Mia'nın yanında kalıp onunla birlikte olma ihtiyacından nefret etmek yerine, ona geri döner ve kendisini geri alması için yalvarır mıydı? Eğer bir bağın başladığından şüphelenseydi, telepatik yardım almak için Klan kalesine ya da Dr.

Casmerek'in vampir kliniği bilimsel bir cevap arıyordu. Ama yardım edebilirler miydi? Doğru olur muydu?

"Benim kültürüm bağların olması gerektiğini öğretir. Görünüşe göre bir Prime ne kadar uzun süre bağısız yaşarsa, bağı kadar çok arzular ve tek gerçek aşkını arar. Aramızda ne olduğu konusunda hâlâ kafam karışık." Mia

bir an için düşünceliydi. "Seni ısırmasaydım ve bunu unutmanı sağlasaydım, muhtemelen bu karmaşanın içinde olmazdın."

"Özür dileme."

"Etmiyorum. Sadece sorumluluğumu kabul ediyorum. Bunu ilk fark ettiğimde üzülmüştüm ama sonra senin beni ısırma hakkın olduğu kadar benim de seni ısırma hakkım olduğunu anladım. Bu bize karşılıklı zevk verdi." Aldığı inanılmaz zevki ve aynısından daha fazlasına duyduğu ihtiyacı inkâr edemezdi. Bu yüzden Colin de Mia'nın olmaya çalıştığı gibi durumu kabullenmek için elinden geleni yaptı.

Objektif olmaya çalışsa da hâlâ oldukça sarsılmıştı. Omzunu ovuşturdu, tatlı, hayali bir ağrının farkındaydı. Kızın bir ölümlüye göre keskin dişleri vardı.

"Ve bunu çok yaptık - birbirimizin tadına baktık - beni ısırığın zamanları hatırlasam bile. Neden hatırlamadığımı merak ediyorum?"

"bağlıyız," dedi Mia. "Ölüm bizi ayırana kadar, sanırım." Colin'in zihninde boş, kayıp, kemiksiz David Berus'un görüntüsü canlandı. Sonunun böyle olacağı düşüncesiyle ürperdi.

"Ölüm bizi ayırana kadar," demiş bağ arkadaşına. "Ve bu çok uzun bir zaman olacak."

"Ama sen ölümsüzsün ve ben-"

"Buffy'nin tekrarlarını mı

izliyordun?"

"Doğru. Ölümsüz değil, sadece uzun ömürlü. Domini bunu açıklamaya çalıştı." Başını kaldırına kadar onun başını omzuna koyduğunu fark etmemişti. "Domini ayrıca gizemli psişik yeteneğimin senin yanında harekete geçtiğine dair bir şeyler söyledi." Güldü. "Sen benim her yerimi uyarıyorsun. Bana unutturduğunda, ben de bunu sana geri yansıtmış olabilir miyim?" Çenesini ovuşturdu. "Sanırım."

Her şeyin yoluna girip girmediğinden emin değildi ama artık aralarında öfke vızıldamıyordu. Şimdilik bu kadarı yeterliydi.

Ayağa kalktı ve Mia'yı ayağa kaldırdı. "Psişik bağlantımızı daha sonra keşfetmek için bolca vaktimiz var. Şu anda, onlar bizim için bir komando timi göndermeden önce Matri'nin toplantısına gitsek iyi olur."

On Sekizinci Bölüm

"Güzel," diye mırıldandı Laurent, kibirli bir şekilde salonun ortasında dururken. lüks bir oda. Buranın sahibi olan birinin havasıyla etrafına bakındı. "Çok güzelmiş."

Klanlar hakkında söylenebilecek iyi bir şey varsa, o da iyi yaşadıklarıydı. Gösterişli bir şekilde değil, dikkatinizi çekerim. Hayır, doğaüstü dünyanın kültürlü, medeni, son derece eski paralı, kendini iyi ilan eden adamlarının bir sınıfı, tarzı ve havası vardı.

Laurent biraz almak istedi. Ya da azından bunu taklit edecek kadar nakit para. Sonradan zengin olmak onun için sorun değildi.

Bu arada, zevkli tabloları ve heykelleri, alçak masaların etrafına dizilmiş çok sayıdaki deri koltuk ve sandalyeyi ve Işığın hafif parıltısı, halının zengin rengi ve dokusu.

Durumun tehlikesinin farkında değildi. Ateşkes olsun ya da olmasın, o, Justinianus ve Belisarius annelerini seven düşmanlarının ininde duruyorlardı ve bölgedeki Klan Liderleri penceresiz odanın duvarları etrafında daire şeklinde dizilmişlerdi. Elbette kimse onları oturmaları için davet etmemişti. Bir içki ikram edilmesinin söz konusu bile olamayacağını düşündü.

Klan halkı tam olarak ne içerdi ki? Kadınlarının evde kanlı hayvan beslemelerine izin vermediğine kesin gözüyle bakılıyordu. O zavallı, kırbaçlanmış piçlerden birinin annem söylemeden uzanıp kendine sıcak bir tane kapmasına imkân yoktu,

"O ölümlü kızı yere bırak!"

Laurent bu görüntü karşısında gülümsemekten kendini alamadı ve Belisarius'un öfkeli bakışlarına maruz kaldı.

"Sakin ol," diye fısıldadı beta Prime'a. "Yani sayıca bizden üstünler. Hayır, bekle, bizim tarafımızda doğru olan yok.

Korkmaya devam edebilirsin."

"Senden emir almıyorum."

Laurent bu kez güldüğünü gizlemeyi başarmış, Belisarius'un verdiği otomatik yanıtın kulağa ne kadar aptalca geldiğini fark edip etmediğini merak etmişti.

Justinianus ona sert bir bakış attı. Bu çok uzun sürüyor, sürgün. Sabır, lordum. Sabırlı olmalıyız.

Benimle konuşup konuşmayacağı ve ne zaman konuşacağı konusunda bir kadının kaprisini mi bekleyeceğim?

Justinianus'un Klan kadınlarıyla uğraşmak zorunda kalmaktan duyduğu hayal kırıklığı anlaşılabilirdi. Yaşlı Barak'ın söz verdiğinden çok uzun süre bekletilmiş olmaları da yardımcı olmamıştı. Laurent sürü liderinin sabırsızlığı ve öfkeli gururu yüzünden en iyi şanslarını tepmemesini umuyordu. Laurent odanın etrafında sıralanmış olan Klan Liderlerine dikkatli ve değerlendirici bir bakış attı. Farkında olmasalar da Laurent birçoğunu tanıyordu. Bunu başlatan küçük Reynard pislği dışında şehirdeki her Prime onlara soğuk ve sert bakışlar atıyordu. Eğer bir kavga çıkarsa Mantikorlar buradan asla çıkamazlardı.

Belki de sayılarının eşit olmamasından daha da kötüsü, Klan vampirlerinin yüzlerini ve psişik imzalarını ezberliyor olmasıydı. Bu bölgede saklanmak artık mümkün olmayacaktı.

"Bu işe yarasa iyi olur," diye mırıldandı ve buraya gelmeye ikna ettiği vampirlerin pis bakışlarını üzerine çekti.

Justinianus ya da Belisarius bir şey söyleyemedi odaya bir grup insan girdi. Klan erkeklerinin hepsi doğruldular ve muhteşem, gururlu kadınlarından birkaçını görünce neredeyse hazır ola geçtiler. Güzel kadınların en küçüğü yetkili gibi görünüyordu.

Genç değildi ama yaşı güzelliğine sadece hoş bir cila katıyordu. Bir vampire göre koyu tenli ve kırlaşmış gri saçlı, fıçı göğüslü bir erkekle el ele yürüyordu.

"Shagal'dan Serisa ve Barak, nam-ı diğer Çakal Klanı," dedi Laurent Justinian'a.

Manticore'lara yerel oyuncular hakkında bir brifing vermişti ama şimdi isimlerle yüzleri eşleştiriyordu. Kabileler her zaman eğlenir ve Klanların taktığı mütevazı çöpçü adlarını küçümsüyordu. Laurent Klanların kendi lakaplarını, bu büyük şövalyelerin ölümlülere ve doğaüstü dünyanın geri kalanına yaptıkları bir tür kendini küçümseme şakası olarak gördüklerini düşündü.

İsimleri analiz etmenin zamanı değildi; onun işi istediklerini almak ve buradan canlı çıkmaktı. Pek çok şey Justinianus ve Belisarius'un ölümcül derecede aptalca bir şey yapmasını engellemeye bağlıydı. Kadını gördüklerinde ikisi de gerilmişti.

Kibar ol, Justinianus'a tavsiyede bulundu. Diplomatik ol. Ya da bırak konuşmayı ben yapayım.

Laurent son yorumunun büyük bir hata olduğunu daha Justinianus ona zehirli bir bakış atmadan önce anlamıştı, çünkü bu kıdemli vampirin egemenliğine karşı imalı bir meydan okumaydı.

Laurent başını eğdi ve hızlı bir adım geri çekildi.

Justinianus daha fazla tepki vermeden Serisa konuştu. "Eğer bir şeyler başarmak istiyorsan bana dudak bükme. Ben de seninle uğraşmaktan hoşlanmıyorum ama en azından cinsiyetin yüzünden sana kızmıyorum." Justinianus kibirli bir şekilde ayağa kalktı. Duvarlar boyunca uzanan Asallar gerildi. Sonra Justinianus gülümsedi ve Serisa'ya zarif bir selam verdi.

"Kabalığımı bağışlayın. Bu kötü alışkanlığımı sizin huzurunuzda sürdürmemeye çalışacağım. Kùltürlerimiz farklı , ama niyetim evinizin kurallarına uymak, her ne kadar bu kuralların hepsinden emin olmasam da. Beni biraz rahat bırakır mısınız lùtfen?" Uzlaştıracı bir jestle ellerini önünde birleştirdi.

Son sözleri hiç olmazsa Serisa'yı gülümsetmeye yetecek bir çekicilik taşıyordu. Laurent gülümsemenin kurnaz yaşlı Matri'nin gözlerine ulaşmadığını fark etti. Asallar rahatladılar ama fazla değil.

"Biraz gevşek," diye kabul etti. "Böylece bu işi olabildiğince çabuk bitirebiliriz. mümkün." Justinianus, Laurent'ı şaşırtan bir nezaketle başını eğdi. "Söyleyeceklerimi duyunca bu anlaşılmaya izin verdiğine memnun olacaksın, Matri."

"Peki neden?" diye sordu.

O cevap veremeden odaya iki kişi daha girdi ve herkesin dikkati çifte yöneldi.

Vay, vay, vay, ne kadar tatlı, diye düşündü Laurent. El ele tutuşuyorlar. Klan veledi kız arkadaşıyla ilgili korkunç gerçeği öğrendikten sonra el ele tutuşmayacaklarına bahse girmeye hazırdı.

Hayır, kız arkadaşı değil, yaklaştıklarında ve çiftin arasında dönen psişik enerji kendi kalkanlı duyularına nüfuz ettiğinde fark etti. Birbirlerine bağlanmışlar!

Bağ kurmak Kabilelerin izin verdiği bir şey değildi ama Laurent işaretleri tanıyacak kadar çok Klan ve Aile tipiyle olmuştu.

Bir elini hafifçe Justinianus'un koluna koydu ve telepatik olarak şunları işaret etti

Bu yeni durum karşısında çifte kumrular Matri'nin grubunun yanına gittiler.

Herkes ona bakıyordu. Son birkaç gündür kendisine çok bakılmıştı ve odanın ortasındaki üçlüden -ki aralarında sarışın vampir de vardı- aldığı bakışlardan çok rahatsız olmuştu.

"Bana saldıranın o olduğunu biliyorsun, değil mi?" diye fısıldadı Colin'e.

Parmaklarını sıktı. "Oh, evet," diye sert bir cevap verdi.

Kabile vampirlerine öldürücü bir bakış fırlattı ama onu Serisa ve Barak'ın yanına götürürken hiçbir şey söylemedi. Domini ve Anjelica'nın yanı sıra birkaç Klan kadını ve birkaç yaşlı erkek daha oradaydı.

Mia bu kalabalıkta kendini genç ve boyundan büyük hissediyordu ve herkesin arkasına geçip fark edilmemekten mutlu olurdu.

Ama görünüşe göre Colin ve kendisi ilgi odağıydı. Hayatlarına yön vermek ve ilişkilerini yoluna koymak için kaçıp kaçamayacaklarını merak ediyordu.

Serisa ellerini çırpı. Matri, "Düşmanlarımızla ateşkes için toplandık," diye mırıldandı.

Vampir liderinin her durum için ezberlenmiş bir tören açıklaması var mıydı?

Kabiledekiler de dahil olmak üzere tüm vampirler bir kez el çırpı. Birleşik etki kasvetli bir gök gürültüsü gibiydi. Mia, nominal olarak insan olduğunu iddia eden Domini'yle bir bakış alışverişinde bulundu. Domini kollarını kavuşturmuştu ve Mia onunla göz göze geldiğinde hafifçe omuz silkti. Mia, bu özel tören döngüsünün dışında kalan tek kişinin kendisi olmadığını bildiği için neredeyse rahatlamıştı.

"Konuş, Manticore'lu Justinianus," dedi Serisa.

Justinianus denen kişi öne doğru bir adım attı. Mia, gördüğü tüm diğer Prime'lar gibi onu da yakışıklı bulmuştu. Ama farklı olarak Karşılaştığı Klan erkekleri gibi, duruşundaki kibri yumuşatan bir mizah duygusu yok gibiydi. Bir vampirin olması gerektiği gibi görünüyordu: kibirli, zalim ve gerçekten çok solgun.

"Klanlar ve Kabileler neredeyse her konuda aynı değiller," diye söze başladı.

Justinianus'un sesi derin ve zorlayıcıydı ve Mia'nın aklına güçlü bir duruşma avukatını getirdi. Nedense bu görüntü Mia'yı çok Belki de yargılanan kendisiydi.

"Yüzyıllar boyunca bu durum yanlış anlamamıza neden oldu. Ancak söz konusu avcılar olduğunda, türümüzün hayatta kalması söz konusu olduğunda, işbirliği yapmak zorundayız." Kaygan, samimi görünen bir gülümseme yarattı. "Ben buraya

bilmeden halkımızı yüzyıllardır katleden ölümlü soylardan birine mensup bir dişiyi barındırdığınızı söyleyin."

"Bu ben olabilir miyim?" Domini öne doğru bir adım atarak ve bu sırada Mia'yı koruyarak konuştu. "Eğer oysa, artık gidebilirsin, çünkü Purist'le aranızdaki mesele uzun zaman önce halledildi."

Justinianus, Domini'ye titanyumu eritebilecek bir bakış fırlattı.

"Sessiz ol, kadın!" diye tersledi. Sonra ona yukarıdan aşağıya baktı ve alay etti. "Hem de ölümlü bir dişi."

"Medeni görünüm buraya kadarmış," diye mırıldandı Domini.

"Bi-" Justinianus kelimenin geri kalanını söylemeden önce kendini durdurmayı başardı.

Odadaki gerilim tırmandı ve Alec ileri doğru hareketlendi. Tony Crowe onu durdurmak için elini Alec'in omzuna koydu. Sarışın vampir de aynısını Justinian'a yaptı.

Justinian elini itti ama sarışın Serisa'ya döndü. "Anlatılması gereken bir hikâye var," dedi aceleyle. "Birkaç ölümlü nesle kadar uzanan bir hikâye. Size şikâyetimizin ve iddiamızın kökenini anlatmamıza izin verin. Buraya iyi niyetle geldik." Domini'ye hafif sitemkâr bir bakış attı. "Türümüzden herhangi bir Prime'ı yemle, o da karşılık verir." Domini kaşlarını çatı. "Tamam. Bunu yaptım." Dikkatli bir şekilde Justinianus'a hitap etmedi. "Özür dilerim, Matri." Asallar arasındaki sürtüşme bir kademe azaldı.

Serisa, "Hikâyeni anlat," diye yönlendirdi.

Sarışın, Justinianus'un başıyla izin vermesini bekledikten sonra, "Birkaç yüzyıl boyunca Garrison adında ölümlü bir aile Manticore Kabilesi'nin peşini bırakmadı. Bu katiller bizi yok edene kadar avlamayı kendilerine görev edindiler." Sözleri Mia'yı rahatsız etmişti ve neredeyse onların bakış açısını görebiliyordu.

"Ama Manticore 1903'teki Büyük Ateşkes'in şartlarını kabul etti," diye devam etti. "Ateşkesin vaat ettiği barış içinde bir arada yaşamayı sürdürmeye çalıştık. Manticore, ihtiyacımız olduğu kadar kan almak ama öldürmeden yaşamak için gecenin içinde kayboldu. Garnizonlar da avlanmaktan vazgeçti. Ellerin de hâlâ ölümlerimizin kanı vardı ama biz intikam almayacağımıza yemin ettik. Ateşkesi göre yaşadık." Etrafına bakındı ve sordu: "Bir Manticore'un bir ölümlüyü öldürdüğünü hiç duyan oldu mu?" Kısa bir sessizlikten sonra Barak, "Yüz yılı aşkın süredir duymadım," dedi.

"Ateşkes bizi sürekli kaçma zorunluluğundan kurtardığında, Manticore nihayet büyük bir servet biriktirecek zamana sahip oldu. Bu zenginliği gençlerimizi korumak ve modern dünyaya uyum sağlamaya çalışmak için kullandık. Belki de Ailelerin tarafsız yöntemlerine karışan kabilelerden biri haline geldi."

Mia bu ifadeyi Klan vampirlerinin sempatileriyle bir tür oynama olarak yorumladı ve en azından biraz işe yarıyor gibi görünüyordu.

"Her ne olmuş olursa olsun," diye devam etti, "bunu asla bilemeyeceğiz. Çünkü geleceğimiz Henry Garrison adında bir adam tarafından yok edildi."

Oops, diye düşündü Mia, şok onu sarsarken.

Colin kolunu onun omuzlarına dolamıştı; şimdi psişik patlamasına tepki kolunu sıktı.

"Ne?" diye sordu.

Sarışın devam etti, "Garrison ateşkes imzalandıktan sonra doğan avcı ailesinin neslindendi. Vampirlerin peşine düşmek için kişisel bir kan davası yoktu, bizi avlamak için bir nedeni yoktu. Ama yine de peşimize düştü. Olduğumuz şey yüzünden değil, sahip olduğumuz şey yüzünden. Bu Garrison bizden her şeyimizi çaldı ve kendini zengin bir adam yaptı."

"Çok zengin bir adam," diye ekledi Justinianus. "Ve Manticore Kabilesi neredeyse bir yüzyılını onu avlamaya adadı. Bizim hakkımız olan şeyi geri almak

Ama Garrison kendini çok iyi gizliyor. Ailesinin bir üyesini bile bulmak onlarca yılımızı aldı. Ve sonunda ne ile karşılaştık?

nerede olduğunun anahtarı mı? Klanların bu vampir katilinin büyük torununa koruma sağladığını öğrendik." Mia'yı işaret etti. "Ona." Herkes Mia'ya bakmak için döndü.

"Ve bu arada," dedi sarışın, "bugünlerde Garrison Patron olarak bilinmekten hoşlanıyor." **On Dokuzuncu Bölüm**

Colin'in kolu artık onun omzunda değildi. Hatta bir adım geri çekilmişti ve ona en dikkatli şekilde bakan kişi oydu.

Ona çevrilen bakışlar tarafsız ve sorgulayıcı olsa da, odadaki psişik sıcaklık kesinlikle daha soğuktu. Ve tehlike havası yüzeyin hemen altında hissediliyordu.

Mia üşüdü ve titrememeye çalıştı ama Yüce Tanrım, o vampirler arasında bir ölümlüydü! Ve sarışın, odada iyi bir iş çıkarmıştı.

Bakışlarını Manticore vampirlerine çevirdi. "Bunlar beni öldürmeye çalışanlar," diye hatırlattı Klan üyelerine.

"Deniyorduk ki-"

Sarışın tereddüt etti ve Mia onun yakalama, işkence, sorgulamadan daha diplomatik kelimeler bulmaya çalıştığına bahse girmeye hazırды.

"Avcıya sorularımız var. Ona belli bir ihtiyatla yaklaşmamız doğaldı."

"Çalıkların arasından atladı ve beni yakaladı," dedi Mia. "Colin beni kurtarmasaydı ne olurdu bilmiyorum." Domini'ye, sonra da Alec ve Tony'ye baktı. "Otoparktaki saldırıyı hatırlıyor musun?"

Justinianus, "Buraya Garrison kadınıyla anlaşma hakkımızı talep etmeye geldik," dedi.

"O artık Reynard Klanı'nın bir üyesi," diye konuştu Anjelica. "Sen ona sahip ol." Mia kayınvalidesine şaşkın bir bakış fırlattı. "Ne? Yoksa beni onlara teslim eder miydin?"

"Onu almaya geldik," dedi sarışın. "Ancak ölümlünün kendisini bir Prime'a bağlamayı başardığından haberimiz yoktu. Elbette, şimdi Garrison kadınıyla ilgili müzakerelerimiz daha karmaşık." Bu adam iyiydi. Sanki Colin'in klanına bilerek girmiş gibi konuşuyordu.

"Benim adım Garrison değil," diye belirtti. "Henry Garrison benim büyük büyükbabam, ama-" Ne söylemesi gerekiyordu? Yaşlı çocukla sadece birkaç gün önce tanıştığını, ondan hoşlanmadığını ve onu vampir avlamaya gönderdiğini mi?

"Adam hakkında çok az şey biliyorum," diye sözlerini tamamladı.

"Tanrı'dan daha zengin ve bir o kadar da yaşlı," dedi Colin. Onu kolundan .
"Bir keresinde bana onun hakkında böyle demiştin. Hatırlamıyor musun?"

"Evet, belli belirsiz."

"Bana onun Patron olduğunu söylememiştin." Sesi yumuşak, ölümcül ve çok ama çok korkutucuydu. Gözlerindeki soğuk bakış da öyle.

Korkmak Mia'yı her zaman sinirlendirirdi. Kolunu Colin'in elinden çekip aldı. "Bilmiyordum." Colin sakın görünüyordu ama Mia yüzeyin altında kaynayan öfkenin fazlasıyla farkındaydı. "Bize izin verersen, Matris, tahvil arkadaşımınla özel olarak konuşmam gerekiyor."

"Evet. Bunu için birkaç dakikaya ihtiyacımız var." Bu o kadar karmaşıktı ki Mia nasıl başlayacağını bilemiyordu.

"İtiraz ediyorum," dedi Justinianus. "Avcıdan doğan bu dişinin psişik pençeleri genç Prime'ınızda. Bu onu herhangi bir zehirli maddeye karşı savunmasız hale getiriyor. zihnine yerleştirdiği yalanlar. Onu sorgulamak Manticore'ların hakkı. İzin verin _"

"On dakikanız var." Serisa onun sözünü kesti. Kışkırtıcı bir hareket yaptı. "Terasa çık ve konuş."

"Bana ne zaman söylemeyi planlıyordun?"

Kadın bir patlama beklerken Colin'in sesi çok sakın geliyordu. Birkaç dakikadır sırtı ona dönük bir şekilde durmuş, evden aşağı doğru uzanan peyzajlı yamaca bakıyordu. Mermer Teras bomboştı; dün geceki kutlamaların tüm izleri .

Mia üzerlerine yağan parlak ışıktaki gözlerini kısıtı. Giderek artan baş ağrısının farkındaydı ve bir güneş gözlüğü takmayı diledi.

O da eve gitmek istiyordu.

Evini, mesleğini, hayatını istiyordu. Annesini aramak istiyordu. Büyük büyükbabasıyla kesinlikle hiçbir şey yapmak istemiyordu.

"Ailemi terk etti," diye hatırlattı Colin'e. "Sana onları nasıl terk ettiğini anlattığımı hatırlıyor musun? Hakkında hiçbir şey bilmiyordum - hayır, bu tam olarak doğru değil. Garrison'ların avcı olduğunu biliyordum ama onun nasıl-"

"Bana vampir avcısı olduğunu ne zaman söyleyecektin?" Yavaşça yüzünü ona döndü. Kadın suçlamayı hemen reddetmeyince, ağır bir şekilde kavisli kaşlarını kaldırdı. "Pekâlâ," dedi ve ellerini arkasına koydu. "Bu ilginç değil mi?" Mia onun bağırmasını tercih ederdi.

"Domini sana söylemem gerektiğini söyledi, ama tam olarak zaman." Şaşkınlık ve acı bir şok dalgası gibi yayıldı. "Domini bunu biliyordu ama sen bana söylemedin mi? "

"Zaman yoktu!" Mia tekrarladı. "Konu törenden hemen önce gündeme geldi." Kollarını kavuşturdu ve adamın önünde meydan okuyan bir duruş aldı. "Benim atalarım sizinkiler anlaşılamadı diye neden kendimi savunmak zorunda olduğumu da anlamıyorum.

Biz Hatfields ve McCoys değiliz, biliyorsun." "Kim?"

Tamam, belki Colin Amerikan tarihi hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Ya da belki de zayıf olduğu konu ölümlülerin tarihiydi.

Mia başka bir yol denedi. "Ben düşman değilim. Klanlardan kimseye zarar vermek istemiyorum." Kendi samimiyeti onu şaşırtmıştı. Tüm vampirleri yok edilmesi gereken şeytani canavarlar kategorisine sokmasının çok uzun zaman geçmemişti.

Fikrini değiştiren neydi? Ona güzel bir elbise verdikleri ve Colin'le evlenmesini sağladıkları için miydi?

Harika bir parti verdikleri için mi? Belki de Klan vampirleri onu Kabile vampirlerinden koruduğu içindi?

"İnsanlarınızın insanlara karşı herhangi bir kötü niyetleri varmış gibi görünmüyor. İnsanlara yardım etmenizden başka bir şeye tanık olmadım." Ona hayranlıkla baktı. "Sen bir SWAT subayısın."

"Beni insanları öldürmeyi örtbas etmek için bunu kullanmakla suçlamadın mı?"

Yüzünü buruşturdu. "Bunu söylediğimde kızgındım. Korkmuştum ve vampir olduğunu öğrendiğim için kafam tamamen karışmıştı."

"Vampirleri zaten biliyorken nasıl kafanız karışabilir?"

"Senin öyle biri olduğunu bilmiyordum! Tek bildiğim büyükannemin bana anlattıklarıydı, o da büyükbabasından öğrenmiş ve kendisinin de ancak yarı yarıya inandığı şeylerdi. O kadar zaman içinde pek çok bilgi kaybolabilir ya da karışabilir." Bir an için düşünceli görünüyordu. "Sanırım ölümlülerin zamana bakış açısı farklı. Birimiz için yaşayan hafızada olan bir şey sizin için çok eski bir tarih olabilir."

Başını salladı. "Aynen öyle. Bir mirasım olduğunu biliyordum ve bu konuda bir şeyler yapmam gerektiğini hissediyordum ama-"

"Bu yüzden mi bu kadar sporcusun? Vampirlerin kıcını tekmeleyebilmek için mi?"

Utanmıştı, çünkü aldığı eğitim onun türünün gerçekliği karşısında pek de iyi durmuyordu. "Fiziksel olmayı seviyorum. Ama evet," diye itiraf etti, "gerçekten olacağını hiç düşünmediğim bir senaryoya hazırlanmak için kıcımı yırttım."

olur. Ve o sarışın adam üzerime atlayana kadar kesinlikle belalı bir vampir avcısı olmayı düşünmemiştim."

"Tony avcılarını aradığınızı söyledi." Colin elini alnına götürdü. "Ben tam bir aptalım. Senin özentisi bir avcı olduğunu söyleyip duruyordu. Neden dikkat etmedim ki? Çünkü senin yanında düşünemiyorum." Sanki bunu kanıtlarcasına onu omuzlarından yakaladı ve sert, şiddetli bir öpücüğün içine çekti.

Ağzını onun altına açtı ve aynı şiddetle karşılık verdi. İçini bir sıcaklık kapladı, tartışmalarının yüksek dramını tutkuya dönüştürdü -Derin bir fiziksel ve duygusal ihtiyaç. Ellerini adamın sırtında ve kalçalarında gezdirerek sıcak teninin ve sırtım gibi kaslarının verdiği hissin tadını çıkardı.

Öpücük başladığı gibi aniden sona erdi ve onu arzudan başı dönmüş ve tamamen hayal kırıklığına uğramış bir halde bıraktı. "Hey!" Sert, nefessiz bir kahkaha attı ve başını salladı. "Düşünemiyorum. Tek yapmak istediğim bu. Ve daha fazlasını."

"Ben de." Colin için deli oluyordu.

Ya da belki sadece deliydi. İşte yine bir tartışmanın ortasındaydılar, o Manticore serserilerinin tehdidiyle karşı karşıyaydılar ama şehvet hâlâ cızırdıyor ve mantıklı düşünmek için kullanılan tüm beyin hücrelerini yakmakla tehdit ediyordu.

"Yapmasak daha iyi olur," diye kabul etti. "Ayrıca, bana hâlâ kızsın."

"Evet," diye kabul etti.

"Nedenini hâlâ tam olarak bilmiyorum."

"Patron yüzünden." Colin ellerini onun omuzlarına koydu. "Bu adamın kim olduğunun farkında değil misin?"

"Büyükanneimin ailesini terk eden adam," diye cevap verdi. "Bu onu bana sevdirmiyor. Görünüşe göre hırsızlık yaparak zengin olmuş ama bu iddia bana saldıran vampirlerden geldiği için buna inanmaya pek istekli değilim." Ama Henry Garrison ile Patron'un aynı adam olduğunu inkâr edemezdi; çalışanlarından birinin ona Patron diye hitap ettiğini duymuştu.

Colin, "Aileni terk etmek ve Manticor'lardan çalmak geçmişte yaptığı şeyler," diye cevap verdi. "Bunlar Patron'un şu anda yaptıklarının yanında hiçbir şey. O çok ama çok tehlikeli bir adam. Tehlikeli, hasta ve acımasız." Henry Garrison'a pek saygı duymasa da Mia'nın canı yanmıştı. "Tehlikeli, hasta ve acımasız tam da birkaç gün önce akrabalarınız hakkında düşündüğüm şeydi. Adamı tanımadığınız halde nasıl böyle şeyler söyleyebiliyorsunuz?"

"Oh, onu tanıyorum," diye cevap verdi. "Onu yok etmek için yemin ettim."

"Sen ne?" Mia irkildi ve dehşet içinde bağ arkadaşına baktı. "Akrabalarımın birini öldürmene izin veremem!"

"Benimkini öldürmeye hazır."

"Evet, ama siz vampirsiniz ve o daha iyisini bilmiyor. O bir gelenekçi!"

"O bir deli," diye devam etti Colin, o daha fazla itiraz edemedi. "Dünyayı vampirlerden kurtarmak umurunda değil. Sonsuza kadar yaşamak istiyor. O Vampirlerin, eskiden tüm avcılarının olduğu gibi ölümsüz olduğunu ve ölümsüzlüğün sırrını bizden çalabileceğini düşünüyor. Ve ölümsüzlük araştırmalarını sürdürecektir paraya ve zihniyete sahip. Paralı askerler kullanıyor, haydut bilim adamlarını finanse ediyor, vampirleri ve ölümlüleri kaçırıyor ve bilim adamlarına onlar üzerinde korkunç deneyler yaptırıyor." Bunu duyduğuna inanamıyordu. "Bu bir B filminin konusu. Kimse böyle şeyler yaparak paçayı kurtaramaz."

"Yeterince paranız varsa, her şeyden paçayı kurtarabilirsiniz. Klanlar uzun zamandır özel bilimsel araştırmaları finanse ediyor. Aslında, büyük büyükbabanın araştırmaları için birkaç bilim adamımızı işe aldı. Patron'un bilim adamlarının iğrenç deneylerini yürüttükleri terk edilmiş askeri üste bulundum. Orayı havaya uçurmaya yardım ettim. Tutsaklarını kurtarmaya yardım ettim. Ben oradaydım Mia. Akrabanın ne kadar tehlikeli olduğunu çok iyi biliyorum. O durdurulmalı."

"Ama-"

Tekrar omuzlarından tuttu. Bir an için onu sarsacağını düşündü ama adam onu kendine çekti ve dikkatle gözlerinin içine baktı. "Bana yardım edeceksin."

Bu bir yalvarış ya da tehdit değildi, ama hiçbir tartışmaya yer vermeyen soğuk ve sert bir ifadeydi.

Tartışmaya çalışmadı ama "Lütfen diyebilirsin" dedi. "Lütfen."

Mia derin bir nefes aldı ve bir an için gözlerini kapattı. Vampirler hakkındaki önyargılarını özlemişti. Aile geçmişinden topladığı kırıntılara ve büyük büyükbabasının ona anlattıklarına inanmak çok daha kolaydı. Şu anda, birbiriyle çelişen gerçeklerden oluşan bir mayın tarlasında yolunu bulmaya çalışıyormuş gibi hissediyordu. Tanıştığı herkes, her durum ona vampir olmanın ne demek olduğuna dair farklı bir bakış açısı kazandırmıştı. Ama yapması gereken bazı zor seçimler.

İşleri daha da karmaşık hale getirmek için, şimdi fiziksel, duygusal ve ruhsal olarak bir vampire ve onun klanına bağlıydı.

Ya da en azından inanmasını istedikleri şey buydu.

"Başım ağrıyor," dedi. "Gerçekten de öyle."

"Biliyorum." Colin'in parmakları kadının şakaklarına gitti ve nazik bir masaja başladı. "Ben de öyle."

"Eve gitmek istiyorum."

"Ben de."

"Ve bu Patron hakkında bir şeyler duymaktan bıktım."

"Ondan bıktın mı? Tatlım, o aylardır hayatıma hükmediyor. Seni düşünmediğim zamanlarda onu bulmaya çalışıyordum. Bir ipucuna en çok yaklaştığım gece havaalanında sana rastladım ve-" Adamın elleri aniden kadının omuzlarına geri döndü. "Havaalanı - aynı

Patron'un uçağının kullandığı. Senin kullandığının aynısı." Mia'nın kalbi göğsüne sertçe çarptı ve midesi altüst oldu. Sanki korkunç bir suçla itham edilmek üzereymiş gibi kendini savunmasız hissediyordu. Daha da kötüsü, suçlanmadan önce bile açıklanamaz bir şekilde suçlu hissediyordu.

"Onunla çalışıyorsun!" Colin açıkladı. "Onu avlayanın ben olduğumu öğrendi ve beni tuzaga düşürmen için seni gönderdi!"

"Oh, Tanrı aşkına!" diye cevap verdi hiç düşünmeden. "Neden Hep senin hakkında mı?" Sert bir şekilde güldü. "Sanırım sen rehineyken tanışmamız bir tesadüftü?"

"Evet." Tabii ki . zorundaydı. "Büyük büyükbabamın bir vampirle çıkmaya başlamam için hayatımın en kötü gününü ayarladığını söyleyerek beni paranoyaklaştırmaya çalışma! Sonra beni hastaneye kadar takip ettin, hatırladın mı? Ve sen benden ayrıldıktan sonra seninle iletişime geçmedim, değil mi?"

Kızın soruları onu düşündürdü. Uzaklara baktı, sonra tekrar ona döndü. "Benimle tanışmak hayatının en kötü günü müydü?" Sesi son derece ciddiye ama gözlerinde belli belirsiz bir alay kıvılcımı vardı. Belki de yükselen paranoyasını kesen onun "hep seninle ilgili" yorumuydu.

"Seninle tanışmak ilginçti. O gün rehin alınmak korkutucu." bakındı. "Yine de vampirler tarafından kaçırılmak için iyi bir sanırım."

"İkimiz de vampirler tarafından kaçırıldık," diye hatırlattı ona. "O havaalanında ne yapıyordun?" diye devam etti, acımasızca ava geri dönmüştü. "Ve Tony'yi nasıl buldun? Neden buldun? Patron için çalışıyorsun," diye karar verdi.

"Onunla çalışıyordum," diye cevap verdi Mia. "Ya da en azından ben öyle sanıyordum." Colin şaşkınlıkla ona baktı, bu da zaten yıpranmış olan öfkesine yardımcı olmadı. "Sana yalan söyleyeceğimi ve hayır, Patron'la hiçbir ilgim söyleyeceğimi düşünmüş gibisin.

Düşündüm de, ben yapmadım. Vampirler tarafından saldırıya uğradıktan sonra yardım için gittiğim adam, vampirlerle teması olan tek akrabam. Yardım için ona gittim," diye tekrarladı.

"Yapabilirdin-"

"Sana gelmek mi?" Mia başını salladı. "Nasıl ki? Seni vampirlerden korumaya çalışıyordum." Colin gülmeye başlayınca Mia ona katılmaktan kendini alamadı. O sırada bunun ne kadar saçma olduğunu bilmiyordu.

Barak terasta belirip "Zaman doldu" dediğinde hâlâ gülüyorlardı. **Yirminci Bölüm**

Bir kez daha Matris ve yaşlıların önünde durduklarında Colin Mia'ya, "Anlat onlara," dedi.

Mantikorlar arkalarında duruyordu ama Colin kendini onlarla bağ arkadaşının arasına sokmuştu. Odadaki hiç kimsenin Mia'nın açıklamalarından hoşlanmayacağını dehşetle fark etmişti ama Mia için gerçek bir tehlike oluşturanlar sadece Mantikorlardı.

Sorun şu ki, bunu henüz tam olarak anlayamamıştı. Mia ona

şaşkın bir bakış attı. "Onlara ne söyleyeceğim?"

"Patron hakkında bildiğin her şey," diye açıkladı. "Onunla ya da onun için yaptığınız her şey."

"Oh. Tamam."

Kızın itiraz edeceğini düşünmüştü. İtiraz etmediğinde elini omzuna koydu. Bunun güven verici olması gerekiyordu - en azından öyle yapmaya çalıştı. Kafası hâlâ aralarında olanlardan, son birkaç saatin aşırı bilgi yüklemesinden dolayı dönüyordu. Kafası karışık ve öfkeliydi -Mia'ya, Mia yüzünden, Mia için.

Ama Mia için oradaydı. Mia onu istese de istemese de.

Mia derin bir nefes aldı ve Serisa'ya odaklandı. "Henry Garrison benim büyük büyükbabam. Onlar bana saldırana kadar" - başparmağını "Onunla hiç temasım olmadı. İlk saldırıdan sonra, vampirlerle savaşmak için yardıma ihtiyacım biliyordum. Yerel polisle nasıl bağlantı kuracağımı bilmiyordum.

vampir avcılarını bakarsanız, o zamanlar bu yolu denemem gerektiği aklıma bile gelmemişti. Bu yüzden Garrison'la temasa geçtim."

"Nasıl?" Justinianus sordu.

Manticore Prime'a bakma zahmetine katlanmadan, "Zorlukla," diye cevap verdi.

"Peki onunla iletişime geçtikten sonra?" Serisa sordu. "Sonra ne

oldu?" "Sonra benden ona bir vampir getirmemi istedi. Deney için."

Bunu hiç tereddüt etmeden, korku belirtisi göstermeden söyledi. Odada nefesi kesilen tek kişi Colin değildi.

"Patron için mi çalışıyorsun?" Domini sordu. "Hasta araştırmasında ona yardım mı ?"

"O zaman hasta olduğunu , değil mi?" Mia sırayla sordu. "Bana vampirler hakkında daha fazla şey öğrenmek istediğini, üzerinde çalışmak için bir vampir istediğini söyledi. Bana ölümsüzlük araştırması hakkında hiçbir şey söylemedi."

"Paramız ne olacak?" diye sordu sarışın Manticore. "Büyük miktarlarda çalıntı parayı nerede sakladığına dair bir şey söyledi mi?"

"Paradan daha önemli şeyler de var," diye açıkladı Serisa. Sarışın

alaycı bir kahkaha attı.

"Peki ya bizim hakkımız ne olacak?" diye konuştu Manticor'ların lideri. "Garnizon kadını bizi bizim olana, bir ölümlü tarafından çalınmış olana götürebilir. Türümüzü vampir avcılarından korumak için yapılan anlaşmalar uyarınca onu sorgulamak bizim hakkımız değil mi?"

"Patron tüm türümüz için bir tehdit oluşturuyor," dedi Barak. "Onun avlanmasına yardım etme hakkına sahipsiniz."

"Ya kadın sana yardım etmezse?" Justinian ısrar etti. "Eğer Garrison'ı bulmanın tüm vampirler için önemli olduğunu düşünüyorsanız, ama kadın

işbirliği ne olacak? Onun verdiği bilgiler üzerinde hak iddia ediyoruz; hakkımız olanı bize ver." Colin dişlerini göstermek için döndü Manticore Primes. "Benim olana dokunmaya çalışırsanız, hepinizi öldürmekten ne kadar zevk alacağımı biliyor musunuz?"

"Özgür bir iradeye ve kendi kararlarımı verebilme yeteneğine sahip olduğum için özür dilerim. kararlar." Colin arkasını döndüğünde Mia'nın kollarını kavuşturmuş, yüzünde tam bir tiksinti ifadesiyle durduğunu gördü.

Yavaşça döndü, kızgınlığını odadaki herkese yöneltti ve tekrar ona bakana kadar konuşmadı. "Belki de biri bana yardım etmem için nazıkçe rica etse iyi olurdu," diye önerdi.

"İyi bir noktaya değindin," diye konuştu Domini.

Sessizlik, bir fırtınanın önceki durgun hava gibi gergin bir çatırtıyla belirdi.

Sonunda Anjelica, "Bize yardım edecek misin, Caramia?" diye sordu.

Mia içini çekti ve omuzları çöktü ama Colin ona doğru gelmek için hamle yaptığında onu durdurmak için elini uzattı. Ondaki yayılan yorgunluk ve endişe, ne kadar sinir bozucu olursa olsun onu rahatsız ediyordu. Klanların kadınlarıyla yüzleşti.

"Bırakın düşüneyim," diye yanıtladı onları. "Düşünmem için bana biraz zaman verin."

"Hayır!" Justinianus itiraz etti.

Serisi birkaç dakika Mia'yı inceledi, yüz ifadesi hem endişeli hem de hesaplıydı. Sonunda, "Pekâlâ," dedi.

"Bekle, bekle, bekle, tıpkı Matri'nin istediği gibi."

Colin yeni gelene baktı ve isteksizce cevap verdi. "Hoşuna gitmiyorsa, git."

"Efendim kalmayı seçti. Ben hizmet etmek için yaşıyorum. Peki ya siz? Sen her zaman sana söyleneni yapar mısın?" Sarışın Manticore Prime patikadan aşağı doğru yürüdüğünde Colin bahçenin arka tarafındaki bankta tek başına oturuyordu.

Birkaç saattir buradaydı, gökyüzünün güzel bir pastel gün batımından geçmesini, yıldızların ve ayın ortaya çıkışını izleyecek kadar uzun bir süre. Yalnızlıktan pek hoşlandığı söylenemezdi ama bu, düşüncelerini bölmesini isteyeceği son insanlardan biriydi.

"Her zaman istenmediğin yerlerde mi takılırsın?" Colin cevap verdi. Ona haşerenin adının Laurent olduğu söylenmişti. "Gün batımından sonra. Sen neden insanlar gider mi?"

"Justinian istediği şeyi elde edene kadar gitmeyecek." Laurent bankta davetsiz bir koltuk aldı. "Beni onun modern dünyadaki tercümanı olarak düşün. Ben olmadan Justinianus'u sevemezsin."

"Justinianus'u zaten sevmiyorum."

"Ah, ama şu anda en iyi davranışını sergiliyor. Tahmin ettiğinizden çok daha kötü durumda - ki bu da bizi onunla gurur duymaya itiyor. Ama siz çocuklar yozlaşma, sapkınlık ve kurnazlık konusunda bir şey bilmiyor gibi görüldüğünüzden, bunları size göstermem için yardımınıza ihtiyacınız var. Ona sizin ne kadar dürüst, namuslu ve namuslu olduğunuzu hatırlatmama ihtiyacı var. Açıkçası, siz iyi insanların eğlenmeyi nasıl başardığını bilmiyorum."

"Asaletin sıkıcı yanları da var," diye kabul etti Colin. "Ama ejderha öldürmenin" -gülümseyerek dişlerini gösterdi- "mantikor da bir tür ejderha, değil mi? ve güzel bakireyi kurtarmanın ödülleri var."

Laurent uzun bacaklarını önüne uzattı. "İşaretleri doğru okuyorsam, geleceğinde daha fazla bakire kurtarmak yok. Kadının yatakta yeterince canlı olmadığından değil, sanırım, ama sadece bir taneyle sıkışıp kalmak..."

"Seni seve seve öldürebilirim, biliyorsun."

"Bu sana yapacak bir şey verir. Burası güzel ama sıkıcı." "Bu konuda haklısın."

Belki yorulmuştu, belki de alaycı konuşmayı kaçırmıştı. ama Colin Kabile vampirinin tavrını neredeyse eğlenceli buluyordu. Yine de adamın ölümlü efsanelerinin vampirleri düşündüğü her şey olduğunu ya da Mia'yı tehdit edebilecek bir gündem yüzünden Citadel'de olduğunu unutmamıştı.

"Ama birbirimizi öldürmeye kalkışmamız dikkatleri başka yöne çekecek olsa da, dostça konuştuğum için bu ateşkesi bozmak olur," diye devam etti Laurent.

"Peki bu nasıl oluyor?"

"Ben sadece bir Prime'dan diğerine bağlanma durumunuz için başsağlığı diliyordum; çünkü biz Kabileler tek eşliliğin bir Prime için doğal bir durum olduğuna inanmıyoruz. Bağlanma durumundan nasıl kaçındığımızı biliyor musunuz?"

"Hayır."

"Umurunda mı?"

"Kadınlara yönelik şiddet içeriyor mu?" Colin sessizce ve tehlikeli bir ciddiyetle sordu. Saldırma dürtüsüne koymak için yumruklarını sıkmıştı.

Laurent bir an için onu dikkatle inceledi. "Belki de bu konuyu açmamalıydım."

"Sanırım değil." Kendini biraz rahatlamaya zorladı.

"O tehlikeli bir kadın, biliyorsun."

Colin gülümsedi. "Biliyorum."

Laurent başını salladı. "Onu kontrol edebilir misin?"

"Bu seni ilgilendirmez."

"Ona güvenebileceğini düşünüyor musun?" Bu sözler Manticore'un söylediği diğer her şeyden çok büyük bir ciddiyetle söylenmişti.

"O Garrison'ın," diye devam etti Laurent. "Onda senin kanın var ama Patron'un DNA'sı da var." Ayağa kalktı ve uzaklaştı. "Bir bağ doğumun üstesinden gelebilir mi? Onun sadakati gerçekten nerede yatıyor?"

Bu sözlerle Laurent gecenin içinde kayboldu. Kabile üyeleri gölgelerin içinde kaybolma konusunda ustaydı. Tüm kötü alışkanlıklarına rağmen, belli bir karanlık tarzları vardı.

Ve Colin'i karanlık düşüncelerle baş başa bıraktı. Laurent'ın sözlerini unutmaya, Manticore'un kendi ajandası üzerinde çalıştığını hatırlamaya çalıştı. Elbette bu Laurent'ın söylediği her şeyi yalan yapmıyordu. Bir de güven meselesi vardı.

Colin'i rahatsız eden bir şey de Mia'nın derin düşüncelerinin okunmasından duyduğu endişeydi. İhlal korkusu mu? Yoksa Patron'un bir planını mı saklıyordu? Bilmiyordu ve bunu düşünmekten nefret ediyordu.

Zorlu birkaç gün olmuştu ve gittikçe daha da zorlaştı.

Colin yorgun bir şekilde banka uzandı ve bir süre gökyüzüne baktı. Bir süreliğine uykuya daldı ama huzursuzluk uykuya dalmasına izin vermedi.

Bir süre sonra ayağa kalktı, gerindi ve eve doğru yöneldi. "İşte bu . Zaman doldu. Düşünmek için yeterince zamanı oldu." Bir panik duygusu Mia'yı ayağa kalkmaya ve çılgınca etrafına bakmaya itti. Birinin hareket ettiğini duydu. "Colin?"

"Hayır," diye cevap verdi Domini çok uzakta gibi görünen bir yerden.

Mia gözlerini kırptırdı ve gözlerini ovuşturdu. Karanlıktı ve rüya görüyordu ve- "Uyuyor muydum?"

"Evet."

Domini'nin sesi çok sakın ve güven vericiydi. Mia ona doğru baktı. Domini, Mia'nın tutulduğu yatak odasının diğer tarafındaki kanepede oturuyordu.

bağlanma töreninden önce. Mia'nın buraya getirilip yalnız bırakıldığını hatırlaması birkaç dakika daha sürdü.

Tekrar gözlerini ovuşturdu. "Düşünmem gerekiyordu ama sanırım yatağa girdim ve sızdım."

"Dinlenmeye ihtiyacın vardı," diye yanıtladı Domini. "Onların bizim kadar uykuya ihtiyacı yok, bu yüzden farkında olmadan bizi çok yoracaklar."

"Ne zamandır baygındım?"

"Belki üç saat. Uzun değil, ama belki doğru düşünmene yardımcı olacak kadar uzun." Domini yanındaki alçak masanın üzerinde duran üstü kapalı tepsiyi işaret . "Çay ve yiyecek var. Kahve mi tercih edersiniz?"

Mia yataktan kalktı ve odaya geçti. Sandalyelerden birine oturup Domini'ye baktı. "Seni benimle konuşman için bir vampire bağlanmış bir ölümlü olduğun için mi gönderdiler? Bu kadar çok ortak noktamız olduğu için sana güvenebileceğime beni ikna edecek misin?"

Domini uzanıp tepsinin kapağını çevirdi. Earl Grey çayının kokusu havaya yayıldı ve Mia'nın midesi bir tabak sandviç ve süslü kurabiyelerle dolu başka bir tabak görünce guruldamaya başladı.

"Pek çok ortak noktamız var," dedi Domini, Mia'nın şüpheli tavrı karşısında endişelenmiş görünmüyordu. "Gerçi ben tam olarak ölümlü değilim." Mia'nın gözlerinin içine baktı ve sessiz bir yoğunlukla ekledi, "Ve her şey güvenle ilgili." Mia kendine bir fincan çay doldurdu, şekeri kaşıkladı, sonra yarım bir sandviç kaptı. Jambonlu ve peynirliydi ve üç ısırıkta yedi. Sonra harika sıcak ve tatlı çayı yudumladı. Sonra kurabiyeleri denedi.

İşi bittiğinde ve tabaklar çoğunlukla boşaldığında içini çekti. "Ne demek tam olarak değil?" diye sordu, diğer kadına merakla bakarak. "Bir vampire mi dönüşüyorsun?" İçini bir alarm sarsıntısı kapladı. "Dönüşecek miyim?" Domini ona sert bir bakış attı. "En amatör vampirler bile Avcılar bundan daha iyisini bilir." Mia rahatlamış bir iç geçirdi. "Tamam, bunu bir an için unuttum. Ama eğer sen-"

"Eninde sonunda bir vampir olacağım," dedi Domini. "Nadiren de olsa bazen oluyor. Ama değişebilmemin tek nedeni Büyükbabam bir vampir. Büyükbabam ölümlü. Ve işte seninle ortak noktamız burada ortaya çıkıyor.

avcı bir aileden geliyor. Aslında, Pürist bir aileden geliyor." Mia ona boş gözlerle baktığında, "Püristleri bilmiyor musun?" dedi.

"Avcılar hakkında çok az şey biliyorum," dedi Mia.

"Onları bulmaya çalışıyormuşsun, Tony söyledi. Ama onları nerede bulacağını bilmiyor muydun?" Mia başını salladı.

"Bu bana büyük büyükbabanızın başboş vampirleri yasal olarak ilgilenmediğini gösteriyor. Tony avcılarla olan yerel irtibatımız. Patron'un adını öğrendiğimizden beri Tony, avcıların Garrison hakkında bir şey bilip bilmediğini öğrenmeye çalışıyor.

Veritabanlarında soyadı olmasına rağmen, kimse onun duymamış. Madem bu kadar zengin ve vampir avlamak istiyor, neden eğitimsiz birini bulunabileceği resmi kaynaklar varken tek başına dışarıda bir kadın mı?" Ellerini kaldırdığı dizinin üzerinde kavuşturdu ve başını iki yana eğdi. "Benim tahminim yaşlı adamın seni yem olarak kullandığı yönünde. Ama onun hakkında kendi kararını kendin vermelisin."

Mia kendine biraz daha çay doldurdu ve Domini'ye şüpheli bir bakış attı. "O zaman beni etkilemek için mi buradasın?" Domini gülümsedi. "Vampir toplumundaki yerin hakkında."

"Sadakatimin nerede gerektiğini mi soruyorsun?"

"Güven hakkında. Güvenini kimin hak ettiğine karar vermelisin." Mia porselen fincanı öylesine sert bir şekilde yere bıraktı ki diğer tabakları tıkırdattı. "Hey! Seni tanımıyorum."

"Beni büyük büyükbabandan daha iyi tanıyorsun. En azından benimle daha fazla zaman geçirdin." Mia bunu başıyla onaylamak zorunda kaldı.

"Earl Grey'in en sevdiğin çay olduğunu ve Colin sana bir seçenek sunduğunda elmas yerine yakutu seçeceğini biliyorum."

"Ne?"

"Özür dilerim." Domini alnına vurdu. "Psişik bir olay yaşıyorum. Ben Gelecekteki olayların anlık görüntüleri. Genelde önemsiz şeyler. Ama bu beni avcılarının ve vampirlerin birbirlerine ne kadar çok benzediğine ve bu bilginin Patron'u bulmaya yardım etme konusunda daha bilinçli bir karar vermenize nasıl yardımcı olacağına geri getiriyor."

"Avcılar ve vampirler nasıl birbirine benziyor?"

"Her iki grupta da çok fazla psişik yetenek var ve ikisinin de kabul ettiğinden çok daha fazla evleniyorlar." Mia bu bilgiyi sindirirken bir elini kaldırdı ve ciddiyetle öne doğru eğildi. "Ama bu konuda karar Patron hâlâ senin." Mia, Colin'in Patron'u parçalama görevinde ona yardım etmesi konusunda ne kadar kararlı olduğunu hatırladı. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Oh, çocuklar oflayıp puflayacak ve sizi kendi asil ideallerine uygun yaşamanız için suçlamaya çalışacaklar ve Colin en kötüsü olacak. Ama sana istediklerini yaptırmayacaklar. Onlar iyi adamlar."

"Manticore'lar iyi adamlar değil."

"Hayır," diye onayladı Domini. "Manticorlar ve onlar gibi diğer Kabileler, bazı ölümlü vampir avcılarının hâlâ var olmasının nedenlerinden biri. Kabileler, Püristlerin hâlâ tüm vampirleri avlamasının ve daha makul avcılarının bile Klanlara ya da Ailelere asla tamamen güvenmemesinin nedenidir. Püristler var olduğu sürece, vampirler ölümlülere asla tamamen güvenemez. Garrison gibi insanlar, herkesi kendi bencil sebepleri için kullanan insanlar, herkesin bir başkasına güvenmesini zorlaştırıyor." Domini koltuktan doğruldu ve ayağa kalktı. "Ama asıl mesele şu ki, kime güveniyorsun? Senin ailen kim? Ve konuda ne yapacaksın? Bu Colin ," diye ekledi, kapı çalınmadan hemen önce.

Mia, Domini'nin kapıyı açıp dışarı süzülmesini izlerken Colin içeri girdi "Konuşmamız gerek," dedi. **Yirmi Birinci Bölüm**

"Oh, Tanrı aşkına! Yeterince konuşulmadı mı? Burada bir Birkaç jambonlu sandviç kaldı," diye ekledi Mia, kankası odayı geçerken.

Kot pantolon ve kaslı vücudunu vurgulayan dar siyah bir tişört giymişti ve kadın onun ne kadar iyi görüldüğünü takdir etmekten kendini alamadı. Sadece birkaç saattir ayrıydılar ama onu görmek içinde bir özlem dalgası yaratmıştı. Güçlü bir fiziksel tepkiden öte, şimdi onunla birlikte olduğu için derin bir parçasından bir güvenlik duygusu filizlendi.

Beyninin ön kısmı bunun yanlış bir iyi hissetme duygusu olduğunu iddia edebilirdi ama şu anda çok fazla tartışmıyordu. Ayrıca, Colin'e ilgi duyan hiçbir zaman beyninin ön kısmı olmamıştı. İlk andan itibaren içgüdülerıyla hareket etmişti.

Bu da muhtemelen uzun vadede iyi bir şey değildi. Ya da içgüdü önemli miydi? Güven geliyordu? İçgüdülerden mi, yoksa beynin mantık merkezinden mi?

Bu şehvet, diye hatırlattı kendine. Güven ile kafiyeli ama aynı şey değil.

Peki kalp bu işin neresinde? "Düşünme nasıl gidiyor?" diye sordu.

"Sanırım anatomi hakkında çok fazla düşünüyorum," diye cevap verdi. "Ya da belki felsefedir. Her iki durumda da hiç mantıklı gelmiyor."

"Anatomi, ha?" Bir sandviç aldı ve onun sandalyesinin geniş koluna yerleşti. "Domini ne istedi?" diye sordu bir ısırık sonra ve elini onun omzuna koydu. Son zamanlarda ona bu şekilde çok fazla dokunuyor olsa da aralarındaki temas her zamanki gibi elektrikliydi. Bu dokunuşta, onu Domini'ye bağlayan bu tek temas noktasında tescilli bir şey vardı.

Yanlara doğru eğildi, omzunun ve başının onun yanına değmesine izin verdi. Adamın eli omzundan boynunun arkasına doğru hareket etti ve başparmağı

Gergin olduğunu fark etmediği kaslarında çalışıyordu.

"Domini senin tarafın için amigoluk yapıyordu," diye cevap verdi.

"Benim tarafım mı?"

Kısmen öfkeyle, kısmen de adamın yaptığı şey iyi hissettirdiği için iç çekti.
"Bu kadar sinirlenme."

"Henüz bir taraf seçmedin mi?"

"Reynard Klanı'na evlat edinildim, değil mi?"

"Bağlandın."

"Aynı şey."

İkisinin de bu sözleri öfkeyle söylememesi onu şaşırtmıştı.
Aralarında bir gerginlik vardı, , ama vücudu arzuyla .

"Patron hakkında düşündün mü?" "Biraz.

Çoğunlukla biraz kestirdim."

"Bu pek verimli olmadı."

"Rüyamda seni gördüm."

"Olması gerektiği gibi. Çıplak mıydım?"

Bir kahkaha attı ve o kahkaha Colin bir şekilde tüneğinden kayarak pelüş koltukta onun yanına sıkışmayı başardı
koltuğa oturdu. Colin'in sert ve biçimli vücudunun her bir parçasının hoş bir şekilde farkına varmasını sağlayan dar bir oturuştu.

"Konuşmamız gerek," dedi ve onun boynunun arkasını öptü. Sonra dudakları boğazının kenarına ve kulağına değdi.

Nefesi boğazında düğümlendi ama Mia, "Böyle yapmaya devam edersen konuşamayacağız," demeyi başardı. Bahse var mısın?

Güldü. Yüksek sesle değil ama kafasının içinde, psişik düzeyde onunla eğlencesini paylaşıyordu. Arzu kahkahadan kabardı ve patladı Ruhundan tenine kadar ısınan kıvılcımlar gibi. Saatler

oldu, diye düşündü. Seni özledim.

Bu düşüncede doğruluk payı olduğunu hissetti.

Gerçeğin bu kadar seksi olabileceğini kim düşünebilirdi ki? Arzunun güçlü, derin ve yıkıcı bir şekilde içinden geçmesine neden oldu. Bir şey vardı yeni bir seviye onu çağırıyordu. Daha önce deneyimlediği her şeyin ötesine geçmek için bir meydan okuma.

Mia meydan okumaları severdi.

Seni düşünceli buluyorum, Colin.

Colin. Bu ismin tadı, dokusu, rengi ve derinliği vardı zihninde. Tatlı, baharatlı bir tat, kızıl ipek ve keskin demir iç içe geçmiş bir doku, değişen ateş rengi.

Caramia.

Onun adını düşündü ve onun kendisine verdiği tepkinin farkına vardı - sarı güllerin kadife dokunuşu, şekerin tadı, kremalı ve bol şekerli sıcak kahve, serbest düşüş sırasında rüzgârın acelesi.

Şimdiye kadar çalınmış tüm harika gitar soloları içlerinde yandı: Eric ve Carlos ve Jimi ve Lenny ve-

Bir süre sonra Mia, "Bu çok, çok-" düşünecek kadar kendine gelmeyi başardı.

Psychedelic mi?

Evet. Orada hiç Coldplay yok mu?

Ben Metallica'yı severim.

Sesini buldu. "Bu tür şeyler sık sık olur mu?"

"Bilmiyorum, burada yeniyim." Sesi arzuyla, daha önce hiç bilmediği duygularla doluydu.

Mia onun nasıl hissettiğini biliyordu. Sadece kendisi de yeni hissettiği için değil, aynı zamanda birbirlerine bağlı oldukları için. Bu işte birlikteydiler.

Gözlerini açtığı anda kendini Colin'in gözlerinin içine bakarken buldu. Ve gözlerinin kapalı olmadığını fark etti; sadece birbirlerinin içinde kaybolmuşlardı.

"Güzel," dedi.

Onu kucağına çekti ve eli gömleğinin altından göğüslerini okşamak için yukarı çıktı. "Daha güzel," dedi.

Parmak uçları ona zar zor dokunuyor, zar zor hareket ediyor, dışarıdan içeriye doğru yavaş bir ateş yayıyordu.

Onu hareketsiz tuttu, hareket etmesine izin vermedi. Ve onu en yavaş ve en nazik dokunuşlarla okşamaya ve öpmeye devam etti. Onu giysilerinden soydu, ama hiç acele etmeden, her yeni çıplak noktayı iyice uyararak, tepkilerini öğrenmekten zevk alarak. Onun bedeninden öylesine zevk alıyordu ki, sanki onun duygusallığını ilk kez keşfediyordu.

Sanki bu onların da ilk seferiymiş gibi hissetmesine neden oldu.

Ancak Colin'in kurnazlığı onu umutsuzca arzuladığı felaketten bir milisaniye uzakta tuttu ve onu çılgına çevirdi.

Çok geçmeden, daha fazlası için ona

yalvarmaya başladı. "Daha mı?"

Onun zevkini kontrol etmeyi seviyordu ve bu onun için sorun değildi.

"Daha fazla." Uzun, çaresiz bir inilti çıkardı. Her şey. Her şeyi. "Colin!" Adamın muzaffer kahkahası kadının içinde şampanya gibi köpürdü. Onu yerden kaldırdı ve insan hızını aşan bir hızla etrafında döndürdü, o kadar hızlıydı ki oda bulanık renklere büründü. Başını onun omzuna yasladı ve roller-coaster yolculuğunun onu kendinden daha da uzaklaştırmasına, ona olan ihtiyacının daha da artmasına izin verdi.

Sonunda onu yatağa bıraktığında her yönden başı dönüyordu.

"Bu paraşütsüz paraşütle atlamaya benziyor!" Kollarını ona doğru kaldırdı.

Adam o kadar hızlı soyunmuştu ki, kadın sadece bir bulanıklığın ve odanın her tarafına savrulan giysilerin farkındaydı.

Colin onun üzerine düştüğünde gülüyordu. Kızın nefesi kesilirken bile ağzı onunkini kapladı. Dili girdaplar çizerek ve alay ederek onu da kendinden geçirdi. Ama öpücük yeterince uzun sürmedi.

Doğal gücünü ve hızını daha fazla kullanarak onları ters çevirdi ve pozisyonlarını değiştirdi. Şimdi adam sırtüstü yatıyordu ve kadın onun üzerinde duruyordu. Adamın elleri kadının belini tutuyordu ve kadının bacakları adamın iki yanındaydı, dizleri adamın dar kalçalarına dayanmıştı.

Mia, sikinin ucunun yukarı doğru zorlandığını, seksinin ıslak ve şişmiş girişini zar zor sıyırdığını ve içinde sıcaklığın sarsıntılarını gönderdiğini hissedebiliyordu. İçgüdüsel olarak kalçalarını aşağı doğru hareket ettirmeye, onun bedenini kendi bedeniyle birleştirmeye çalıştı. Dünyada tek istediği içine girmesi, içinin dolmasıydı. Daha önce hiç bilmediği bir açlıktı bu.

Ama hareket etmesine izin vermedi.

Sırtını kamburlaştırdı, adamın sikinin tepki olarak seğirdiğini hissetti. "Colin!" diye yakındı. "Sen de çıldırıyorsun!" Adam karanlık ve seksi bir kahkaha attı. "Evet."

"Bunu neden yapıyorsun?"

Çünkü yapabilirim.

Kontrolü seviyordu ve tüm gücüyle ona tutunuyordu. Ve onun bu kontrole verdiği tepkileri seviyordu. Vücudunun, sadece Colin'in heyecanlandırıp tatmin edebileceği isteklerinin hiç bu kadar olmamıştı. Onun Göğüsleri ağırlaşmıştı, meme uçları ağrıyordu.

Sinir uçları alev yanıyordu ve içinde sarmal bir sıcaklık vardı. Şu anda kan arzusu söz konusu değildi ama şehvet her şeyi tüketiyordu.

"Colin!" diye yalvardı. "Yeter!"

Ter içindeydi, kasları gergin bir şekilde gerilmişti, koyu renk gözleri parlıyordu ve kendini tutmaktan titriyordu. "Beni mi istiyorsun?"

"Evet!"

Gülümsemesi tehlikeliydi. Sesi alçak ve emrediciydi. "Yavaş ol." Elleri kalçalarından ayrıldı ve göğüslerini avuçlamak için hareket etti. Başparmakları meme uçlarını sıyırdığında içinden geçen şok dalgası bir orgazm başlatabilirdi, ama Colin'in kafasının içindeki sesi "Sakin ol" diye mırıldandı.

Mia vücudunu adamın sikinin üzerine indirdi ve emrettiği yavaşlıkla onu içine aldı. Her küçük hareketinde içinden bir doruk noktası geçiyordu ama bir şekilde onu istediği şekilde içine alacak iradeyi bulmuştu.

Uzun, çok uzun bir süre boyunca yavaş, yavaş, kayan bir ritim tutturarak onu okşamaya devam etti. Göğüslerini adamın göğsüne sürttü, her inişte ağzını onunkiyle birleştirdi. Sıcak, kısa öpücüklerle dilini onunkiyle birleştirdi. Nefes alışları gittikçe daha düzensizleşiyor, aralarındaki bağ daha da elektrikleniyordu.

Elleri onun üzerinde dolaştı, klitorisini okşadı ve onu başka bir doruğa çıkardı. Kadın inlediğinde, boğazının derinliklerinden gelen inilti onun sesiyle eşleşti.

Bu içten iniltiye verdiği tepkiyi durduramadı ve kalçaları onunkilere sertçe bastırdı. Kadın daldıkça adam sarsıldı.

Orgazmı onu da aynı patlayıcı yoğunlukla ele geçirdi.

Mia'nın bildiği bir sonraki şey, Colin'in üzerine uzanmış yattığı ve yaprak gibi titrerken Colin'in onu tuttuğuydu.

" değil," diye mırıldandı, dudakları kızın kulağına yakındı. "Bu- bu-"

"Vay canına," bitirdi. Nedense gözlerinden yaşlar süzülüyordu. Sevinç gözyaşları, yorgunluk gözyaşları, serbest bırakılma gözyaşları, her türlü nedenden dolayı gözyaşları.

Daha önce harika bir seks için ağladığını hiç hatırlamıyordu. Yüzünü Colin'in omzuna sildi, rahatsız olmamasına şaşırdı

Bu savunmasızlığı göstermek. Ama eğer adam onun kafasının içine girebilirse, ve kadın da onun-

Mia bu düşünce tamamlanmadan uykuya daldı.

Colin değişip "Matris'i beklettiğimiz için başımız belaya girecek" dediğinde çok hoş ve sıcak bir karanlıktan dışarı çağrıldı.

Doymuş şehvet ve kemik eriten yorgunluktan hâlâ sersemlemiş olan Mia'nın bir an için neden bahsettiğine dair en ufak bir fikri yoktu. Hatırlamıyordu bile.

Çok rahat bir yatak dışında.

Sonra bütün bu karmaşa aklına geldi ve içini çekerek doğrulup oturdu. Colin bir yığın yastığa dayanmış, bir kolunu başının üzerine atmıştı ve mahkemeyi beklettiği için hiç de suçlu görünmüyordu. Elinde olmadan bir parmağını Colin'in dudaklarını büken pişmanlık duymayan gülümsemede gezdirdi.

"Buraya aceleyle geldiğinde benimle konuşmak istediğini söylememiş miydin?" Gözleri düşünceli bir şekilde kısıldı. "Ah, evet... Patron. Dünyayı ondan kurtarmama nasıl yardım edeceksin?" Yardım edip etmeyeceğini sormadığını fark etti. "Sana bir soru sorabilir miyim?"

"Ve onurlu yaşlı yüzleşmeden önce daha fazla zaman mı kaybedelim?" Diğer elini başının arkasına koydu ve sırtıttı. "Elbette."

Anjelica ve Serisa ona hiç de yaşlı kadınlar gibi görünmüyordu ama Mia buna aldırmadı. "Neden dünyayı kurtarmak istiyorsun?" diye ciddi ciddi sordu. "Kahraman gizemine gerçekten inanıyorsun, değil mi? Vampirler neden insanlar?"

"Ölümlüler," diye düzeltti. Göğüslerine baktı ve bakışlarını tekrar yüzüne çekmeden önce bir an için mutlulukla gülümsedi.

"Vampirler de insandır - daha üstün insanlar, daha seksi ve daha erkeksi insanlar. Ölümlülerin kendilerinden ve kendilerinden korunmaya ihtiyaçları vardır-"

"Ahlaken üstün, azgın vampir züppeleri."

"Hayır, hayır." Başını iki yana salladı. "Biz züppeler korumak ve hizmet etmek için yemin ederiz."

"Ama neden? Bu ne kadar zamandır ediyor? Bundan ne çıkar sağlıyorsun?" Ona sert bir bakış attı. "Cevaplar Patron hakkında karar vermene yardımcı olacak mı?" Bunu daha fazla erteleyemeyeceğini düşündü. Yutkundu ve kararlılığını pekiştirdi. "Evet."

"Bir kere ölümlülerle ilgilenmek eğlenceli. Asalların hakimiyet ve bölge için birbirleriyle savaşmasını yeniyor. Matrisler ve yaşlılar, saldırganlık için çıkış yollarına ihtiyacımız olduğunu çok uzun zaman önce anladılar. Ben vampirlikte öğrendim. okul-"

"Vampir okulun mu var?"

"Harvard'a gittiğimi , değil mi?" "Harvard'a

girebileceğini sanmıyorum."

"UCLA'ya gittim." Onun yanağını okşadı. "Vampir okulunda Klanların ölümlülerini korumasının eski Mısır'da kodlanmaya başladığını öğrendim - bir grup vampirin Osiris rahipleri tarafından bir felaketten kurtarılması ve rahipleri ve ailelerini korumak için ölüm tanrısının önünde yemin etmeleriyle ilgili bir şey."

"Güz el efsane."

"Bunun bir efsane olduğunu sanmıyorum, bir yerlerde bu anlaşmanın yazılı kayıtları var. Yaşadığımız kuralların temelini oluşturuyor. Bazılarımız için." Bileğinin iç tarafındaki tilki başı dövmesini göstermek için sol kolunu uzattı. Bunu daha önce de fark etmişti. "Ölümlülere hizmet eden bizler yemin eder ve Klanımızın işaretini taşırız."

"Yani kimse sizi bunu yapmaya zorlamıyor."

Başını salladı. "Ve bu işin her zaman avantajları olmuştur."

"Zor durumdaki genç kızların tadı nefistir."

"Kesinlikle öyle. Ve sanırım antik şehirleri koruyan ve bunun için tanrı muamelesi gören Prime'lar da vardı. Oldukça iyi bir hayat. arada sırada kötü adamların kışını tekmeleyin ve karşılığında bir sarayda yaşayıp istediğiniz tüm kadınlara sahip olun."

"Zamanın değişmesi çok kötü."

"Ve zaman değiştikçe, Aileler çoğunlukla normal hayatlar sürmeye başladılar, ancak Klan Primleri trajik bir şekilde yanlış anlaşılan gotik bir kahramana dönüştüler. dönem." Acı çekmiş görünüyordu. "O sırada etrafta olmadığım için çok memnunum. Genç kızları kurtarmak için gecenin içinden çıktıklarında şair gömlekleri ve siyah pelerinler giydiklerinden şüpheleniyorum."

Mia sırtıttı. "Senin tarzın değil."

"Sonra işin içine siyaset girdi ve iyi ile kötü arasındaki seçimleri karmaşıktırdı. Kendi ailem Fransız Devrimi'nin her iki tarafında da çalıştı. Bazıları aristokratları kötü köylülerden kurtardı; bazıları da ezilen köylüleri çökmekte olan aristokratlardan kurtardı. Her iki tarafta da pek çok genç kızın tadına bakıldı." Mia güldü. "Vampir ailelerinin kan davaları pek hoş olmaz."

Ona bir parmağını salladı. "Biz Klan'ız."

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Evet ama Klan, Aile ve Kabile arasındaki ayrım önemlidir."

"Neden?"

Şaşırması görünüyordu ve cevap vermeden önce ağzını birkaç kez açtı.
"Kabileler kötü adamlar. Her zaman öyleydiler, her zaman da olacaklar."

"Sarışın adam Kabilelerin Ailelerin arasına karıştığından bahsetmemiş miydi?"

"Evet, ama çok iyi dinlemiyordum."

Avcılarla ve Patron'la ilişkisi olduğunu öğrendiğinde ona ne kadar kızdığını belli etmemeye çalışmakla meşgul olduğunu hatırladı. Şimdi onun kendisine kızmasını istemiyordu. Onunla konuşmayı tercih ederdi. Colin'le tartışmaktansa konuşmayı tercih ederim.

"Peki ya modern çağdaki Klan Liderleri?" diye sordu.

Colin, Mia'nın zihinsel bariyerlerinin farkındaydı ama bunu bilinçli olarak yapmadığını umuyordu. Mia'nın aniden uzaklaşmasının bir nedeninin de sıkıntı içindeki genç kız yorumları olduğundan şüpheleniyordu. Muhtemelen ona, ölümlü bir kadınla kalıcı olarak birlikte olma konusundaki isteksizliğini hatırlatmışlardı. Bu bir gerçektir ve artık bu konuda tartışmanın bir faydası yoktu.

"Modern Asalları biliyorsun," dedi ona.

Geniş yatağa doğru ilerledi ve ayağa kalktı, uzaklaşırken onunla arasına zihinsel bir mesafe koydu. "Artık adamlarınla konuşsak iyi olacak."

Sesi isteksiz ve mutsuz geliyordu. Gerginliği onun hislerine karşı şarkı söylüyordu. Asalların Patron konusunda haklı olduklarına, değil mi? Kadının güven eksikliği ona Laurent'ın Patron'un akrabalarına güvenmekle ilgili söylediklerini hatırlattı.

Şu anda tek istediği, yaşlı adamın oluşturduğu tehdidi yok etme yeminini yerine getirmek ve ardından hayatına devam etmektir. Bir Prime, sonuçları ve kendi hayatındaki zorluklar ne olursa olsun yeminini yerine getirirdi.

Ama Asalların tarihi hakkında ne kadar konuşurlarsa konuşsunlar, ölümlü bir kadının bunu anlamasını nasıl sağlayabilirdi?

"Evet," diye yanıtladı Mia, yatağın karşı tarafından kalkarak. "Bu konuşmayı yapmamızın zamanı gelmişti." **Yirmi İkinci Bölüm**

"Bu iş çok uzun sürüyor," diye yakındı Justinianus.

Ayağa kalktı ve Mantikorların saatlerce toplantı odasında tutulduktan sonra Klan ev sahipleri tarafından davet edildikleri yemek salonunda dolaşmaya başladı. Laurent'ın duyuları ona odanın penceresiz olmasına rağmen şafağın söktüğünü söylüyordu.

Lüks içinde yaşadığımız bir gün daha - tabii eğer Klan anneleri bizi öldürmeye ya da kızartmaya karar vermezlerse.

"Bize misafir muamelesi yapılıyor," diye sabırsız sürü liderine dikkatle öğüt verdi. "Sabırlı olmalıyız."

"Sabır zayıf Klanlar içindir. Hep konuşurlar da hiç harekete geçmezler mi?"

Laurent omuz silkti.

Belisarius masanın üzerinden Laurent'a ters ters baktı, sonra bir duvara yaslandı. Oradan dikkatini Justinianus'tan ayırmıyor, efendisi adına tetikte bekleyen sadık bir astı oynuyordu.

Laurent oturduğu yerde kaldı ve yemeğini yudumlamaya devam etti. Isıtılmış şarap karışımı mükemmelin de ötesindeydi. Hatta o güne kadar içtiği en iyi kandı.

doğal kabının dışında. Karışımında tanımlayamadığı hafif tatlar . Muhtemelen bu karışıma bir miktar uyuşturucu katılmıştı.

Klanlar tercih edilir.

Gün ışığında yaşamalarına yardımcı olan ilaçlar mı? Kabile vampirlerine hediye olarak düşündükleri şeyi sunacaklarından şüpheliydi. Özellikle de Kabile'nin

Mantikorlar vücutlarının kirlendiğini düşünerek küplere binerlerdi.

Justinianus ve Belisarius onu takip edecekti. Büyük ihtimalle

Laurent'ın tattığı ilaçlar, Klanların kan isteklerini minimumda tutmalarına yardımcı olan ilaçlardı.

Laurent bu ilaçları neden tehlikeli, uygar olmayan Kabile üyelerine vermek isteyebileceklerini anlayabiliyordu. Ona göre bu kimyasal hadım etmeye benziyordu ama bir doz onu kalıcı olarak iyileştirmeyecekti, o yüzden buna kızmanın bir yararı yoktu. Hele de tadı bu kadar güzelken. Son yudumu bitirdikten sonra kadehe baktı ve masanın üzerine koydu.

İkinci bir bardak alabilir mi? Onun için kötü olur mu?

Klan üyelerinin doğal yollarla ne kadar zaman geçirebileceğini merak ediyordu.

ve neden istediklerini anlayabiliyordu. Diğer Kabile üyeleri anlayamasa bile o gün ışığında yaşamının avantajlarını , ama gönüllü olarak kendini hadım etmek? Ürperdi. Bunu ölümlüler arasında daha açık yaşamak için mi yapıyorlardı? Karanlığın yaratıklarının iyilik yapabileceğine gerçekten inandıkları için mi? Bir vampirin ölümlülerin kanını almak için onları öldürmesi gerekmiyordu ki... Gerçi çaresiz kurbanların canını almak cazip bir ihtimaldi.

Laurent gülümsedi.

"Çok uzun!" Justinian bağırdı.

Laurent başını kaldırıp baktığında kapının açıldığını ve Justinianus'un içeri girerken Matri Serisa'ya bağırdığını gördü.

"Katılıyorum," dedi sakın bir sesle ve masanın başına oturdu.

Birkaç kişi onu odaya kadar takip etti, bunların arasında Garnizon kadını ve onun baş bekçisi de vardı. Laurent bu ikilinin birbirlerine dokunmuyor ya da bakmıyor olmalarının Manticore davası için iyi olduğunu umuyordu. Grup, Serisa'nın sağındaki sandalyeyi Justinianus'a bırakarak masanın etrafındaki yerlerine oturdular. Garnizon kadını Matri'nin soluna oturdu.

Justinianus birkaç dakika boyunca herkese ters ters baktıktan sonra yaklaşıp yerine oturdu. "Eee?" diye sordu.

Serisa soluna baktı.

"Yardım etmeye hazırım." Ölümlü kadın konuşurken Serisa'ya baktı.

"İstiyor musun?" Justinian homurdandı. Elinin düz kısmını masanın parlayan ahşabına indirdi. "Bırakın koşulları belirlemeyi, bir kadının konuşmasına bile izin verilmemeli."

Mia, Justinianus'a baktı, gözlerinde öfke alevleniyordu. "Kaba bir pisliksin ama paranı geri almana yardım edeceğim." Justinianus dişlerini göstererek gülümsedi. "Peki intikamımıza da yardım edecek misin?"

Foxe, "Melodramı bir kenara bırakın," dedi.

Laurent, Klan Lideri'yle tamamen aynı fikirde göstermek istemediğinden yüz hatlarını ve duygularını kontrol etti.

"Tabii ki intikam almana yardım etmeyeceğim," dedi Mia. Etrafına, masadaki herkese baktı. "Eğer büyük büyükbabam kötü şeyler yapıyorsa, onu durdurmanıza yardım edeceğim."

"Kötü şeyler mi?" Colin Foxe yankılandı. "Hon-"

Serisa ona sessiz olmasını işaret etti. "Bize ve Manticore Kabilesi'ne nasıl yardım edeceksin?" diye sordu Mia'ya. "Bize onu nerede bulacağımızı söyleyecek misin?"

"Seni ona götüreceğim," diye cevap verdi Mia. Foxe'a baktı. "Onunla konuşman için seni içeri sokacağım, yerleşkesini arayacağım, operasyonunu durdurmak için ne gerekiyorsa yapacağım. Ama onu öldüremezsin," diye ekledi. "Büyük büyük babamı öldürmene izin vermeyeceğim."

"Bu kabul edilemez," dedi Justinianus.

Laurent, Justinianus'un Foxe'un da aynı şeyi söylemesinden hemen önce konuştuğunu düşünüyordu.

"O yaşlı bir adam," dedi Mia. "Doksanlı yaşlarında. Belki sizin türünüz için yaşlı sayılmaz ama bizimkiler için bu onu yaşlı yapar. O kadar uzun yaşamayacak."

Foxe, "İşte bu yüzden ölümsüzlüğün sırrını bulmaya çalışıyor," diye belirtti.

"Ama öyle bir şey yok. Yani deneylerini durdurup, araştırma kayıtlarını yok edeceksin. Ona vampirlerin varlığını unutturun. Onu öldürmek dışında ne yapman gerekiyorsa yap. Bunun için söz vermelisin," diye ısrar etti ve ricasını Colin Foxe'a yoğunlaştırdı.

Justinianus öfkeden kudururken ve Belisarius Garnizon kadınına arkadan saldırma dürtüsüyle savaşıırken, Laurent işine dönme zamanının geldiğine karar verdi

önemli nokta. "Patron'un tıbbi deneyleri umurumuzda değil. Paramızı geri istiyoruz." Mia ona bir gülümseme attı. "İşte çözüm de burada. Büyük büyükbabamın servetini elinden alırsanız, hiçbir çılgın bilim adamını finanse edemez."

"Peki onun servetini bize nasıl verebilirsiniz?" Justinianus talep etti. "Altın dolu bir kasayı nerede sakladığını biliyor musunuz?"

"Hayır, ama dizüstü bilgisayarını nerede tuttuğunu biliyorum," diye cevap verdi kadın alaycı bir tavırla. "Eğer bununla onun mali kayıtlarına nasıl gireceğinizi bulamıyorsanız, gerçekten de bir avuç zavallı ortaçağ eziğisiniz, değil mi?" Bir anlık şaşkın sessizlikten sonra Justinianus öfkesine hakim oldu ve kadına dudak büktü. "Ve bu dizüstü bilgisayarı bize getirmen için sana güvenmemiz mi gerekiyor?"

"Evet."

Justinianus güldü. "Ne kadar hesapçı bir açıklık, ne kadar sahte bir saflık. Kadınların hain kanını unutmuyoruz." Ciddiyetle Serisa'ya baktı. "Ya siz? Gerçekten kanına ihanet edeceğini düşünüyor musun?"

Serisa, Justinian'ın şüphecililiğini görmezden gelerek, "Dizüstü bilgisayarı bize getirecek," diye cevap verdi. "Patron'un mali durumu hakkında bulduğumuz her türlü bilgiyi sizinle paylaşacağız."

Justinianus elini tekrar masaya vurdu.

"İşte bu noktada uzlaşman gerekecek Matri," dedi Laurent, Justinianus şiddetle çirkinleşebilecek bir öfkeye kapılmadan önce. "Bizim

bakış açısıyla, az önce bizden çalınan servetin sorumluluğunu üstleneceğinizi söylediniz. Siz bilgi paylaşın diyorsunuz, ama bizim duyduğumuz bizim olanı almak. "

"Klanların zaten yeterince zenginliği yok mu?" Justinianus talep etti. "Bizden çalmaya tenezzül edecek kadar Kabileleri küçümsüyor musunuz?"

Serisa gururla başını kaldırdı. "Tabii ki hayır!"

Justinianus memnun bir şekilde başını salladı. "O halde bu dizüstü bilgisayarı bizim için alması için Asallarımın birini göndermeme itiraz edemezsin." Sonunda Serisa başını salladı.

Justinianus Laurent'a baktı. "Sen."

Belisarius bir adım öne çıktı. "Ama o-"

"Laurent gidiyor," diye tersledi Justinianus. "Anlaşıldı mı?"

Olasılıklar karşısında şaşkına dönen Laurent, sadece Belisarius'un değil, Fox ve kadının da kendisine yönelttiği bakışlardan etkilenmemişti. Justinianus'un sorusunun kendisine yönelik olduğunun da tamamen farkındaydı. tehlikeli sonuçları.

"Anlaşıldı," diye cevap verdi. Foxe'a gülümsedi. "Peki ortak, Patron'un kalesine ne zaman saldıracağız?"

"Saldırı yok!" Mia ellerini salladı. "Şiddet yok. Kimse zarar görmeyecek."

"Etrafı güvenlikle çevrili, değil mi?" Foxe sordu.

"Bütün zengin insanların korumaları vardır. Onlar sadece onu korumak için işlerini yapıyorlar."

Serisa, "Masum kayıplar istemiyoruz" dedi.

Foxe, "Patron iyi silahlanmış, eğitilmiş paralı askerler kullanıyor," dedi. "Onlarla savaştım; neler yapabileceklerini biliyorum."

"O farklı bir zaman ve mekândı." Barak ilk kez konuştu. "Onun özel ordusunu yok ettiniz. Organizasyonunu yeniden inşa edecek zamanı olup olmadığını bilmiyoruz. Mia şu anda Patron'u koruyan insanlar konusunda haklı olabilir. Bu operasyona başlangıçta ölümcül olmayan bir eylemle yaklaşacağız planı."

"Ah," diye yakındı Laurent ve Foxe'tan onaylayan bir bakış aldı.

"Başlangıçta ölümcül değil mi?" Mia itiraz etti.

Barak ona "Hazırlıksız gidemeyiz," dedi.

"Bensiz hiçbir şey yapamazsın," dedi ve kollarını kavuşturdu. "Ve bir planım var." **Yirmi Üçüncü Bölüm**

Araba Van Trier havaalanındaki buluşma noktasına yaklaşırken Mia, bu işe yaramazsa herkes bana çok kızacak, diye düşündü.

O ve Colin geniş arka koltuğun iki yanında oturuyorlardı ve birbirlerine dokunmuyorlardı. Bir süredir telepatik temas yoluyla bile konuşmamışlardı. Operasyon başladığından beri Colin başka hiçbir şeye odaklanmamıştı.

Her şeyi harekete geçirmek için bir telefon görüşmesi yaptı ve büyük büyükbabasının avukatı tarafından gönderilen bir araba tarafından alındılar.

Buraya kadar her şey yolunda ama onun yöntemine karşı çıkanlar, bir şeyler ters giderse bundan hiç hoşlanmayacaklardı.

Colin, varlığı ne kadar gerekli olursa olsun, onun da gelmesine karşı çıkanlardan biriydi. Colin'in onu korumaya mı çalıştığını, yoksa aksiyon bir kez başladığında Prime'ların maço erkekler olup gösteriyi yönettiklerini mi düşündüğünü bilmiyordu. Patron'un büyük torununa pek güvenmediğine dair içini kemiren bir korku vardı. Ve eğer durum böyleyse onu neredeyse hiç suçlamıyordu.

Daha da önemlisi, planı işe yaramazsa hem insanlar hem de vampirler ölebilirdi. Vicdanında hiç ölüm istemiyordu.

Belki ukala sarışın Manticore'lu adam.

Hayır, o bile değil.

"Ne kadar sert bir avcı oldum," diye fısıldadı ve Colin'den karşılık olarak sakinleştirici bir bakış aldı.

Colin'in bakışları kısa bir süreliğine şoföre kaydığı için dilini çıkarma dürtüsünü bastırdı. Şoför nihayetinde Patron için çalışıyordu. Bu geçici gizli operasyon işe yarayacaksa, ne kadar az gereksiz konuşma olursa o kadar iyiydi.

Colin yarı yarıya uzanıp Mia'nın elini okşamak ve ona iyi olacağına dair güvence vermek istiyordu. Vampirleri öldürmek için uygun olmayabilirdi ama ölümlü rakiplere karşı bir dövüşte kendi başının çaresine bakabilirdi.

Kavga etmek için sabırsızlanıyordu ama işin kavgaya varmamasını ummak zorundaydı. Mia'yı yanında istememesinin nedenlerinden biri, Mia'nın başı derde girerse ilk dürtüsünün bağ arkadaşını korumak olacak olmasıydı. Bu dürtü, tehlikeli bir durumun ortasında muhakeme yeteneğini gölgeleyebilir. Ve

Belki de onu bir kavgada istememesinin bir başka nedeni de içgüdülerinin onu hangi yöne atlamaya iteceğinden emin olmamasıydı.

Ama onun varlığının gerekli olduğunu kabul etti. Anahtar oydu. Ama onun yanında olması birçok açıdan tehlikeliydi. Sadece onun güvenliği konusunda endişelenmekle kalmıyor, ellerini ondan uzak tutmakta da zorlanıyordu. Bu, bir Prime'ın hayat arkadaşına duyduğu doğal şehvetin hoş karşılanacağı bir durum değildi. Ona dokunmamak bir ıstıraptı ama şimdilik tek seçenek buydu.

Evden ayrılmadan önce ona "Karakterine uygun davranmayı unutma," demişti. "Ellerini kendine sakla ve aklın işinde olsun."

Ses tonu ve tavrı onu kızdırmıştı. "Sana şehvet delisi bir aptal gibi mi görünüyorum?"

"Evet," diye cevap verdi, ondan daha da deli olduğunu eklemeden. Kızgın olması kendi tehlikelerini beraberinde getirse bile, onun kendisine kızgın ve karakterli olması daha iyiydi.

Şimdi, araba başka bir koyu renkli sedanın yanında dururken, durumdan sorumlu olmamaktan rahatsız oluyordu ama kendine bunun ölümlü SWAT komutanı tarafından yönetilen bir operasyondan farklı olmadığını söylemeye çalıştı. Komutanının yeteneklerine olan inancının tam olması dışında.

"Gidelim," dedi.

Mia, Colin'in sözleri karşısında kararlılığını pekiştirdi ve onun sakinliğini taklit etmeye çalıştı. Arabadan indi ve diğer arabanın arkasında duran adama yaklaştı, onu daha önce muhatap olduğu avukatlardan biri olarak tanıdı.

"Nesne nerede?" diye sordu ona ulaştığında. Sonra şüpheyile Colin'e baktı. "Bu kim?" Mia adamın tepkisinden memnundu; belli ki Colin'i vampir olarak tanımamıştı. Colin'in doğasının gizli bir şekilde ortaya çıkarılabileceğinden endişe ediyordu ve şimdi bunun işe yarayacağından biraz daha emindi.

"Yardım etmek için burada," dedi avukata. Avukata arabanın gövdesini işaret etti.

Colin'le birlikte araba. "Büyük büyükbabamın istediği şeyi getirdik."

"Malları doğrulamak isteyeceksiniz," dedi Colin. Kulağa uyuşturucu anlaşması gibi geliyordu.

Adam arabanın arkasına doğru yürüdü, kadın ve avukat da onu takip etti. Avukat gergin görünüyordu.

Mia şimdi asıl fikrine yapılan bu eklemeyi kabul etmek zorunda kaldığı için memnundu. "Bagajı aç," diye şoförlerine emir verdi.

Hava karardıktan sonraydı ve park yerinde başka araba yoktu. Küçük bir jetin kalkışa hazırlandığı pisti aydınlatan ışıklar vardı. Motorlarının sessiz uğultusu bu gergin toplantıya arka plandan gelen bir gürültü katıyordu.

Avukat, bagajda kıvrılmış halde yatan kelepçeli erkeğe baktı. Mahkûmun üzerinde kapüşonlu bir sweatshirt ve güneş gözlüğü vardı ve ayak bilekleri

elleri de bağlıydı. "Patron'un istediği deneysel denek bu mu?"

"Evet, o bir vampir, doğru," diye yanıtladı Mia. Sandığın içine uzandı ve Laurent'in üst dudağını kaldırdı. Laurent en ufak bir diş izi bile göstermedi. "Bana kullanmamı söyledikleri şeyle tepeden tırnağa uyuşturulmuş," diye ekledi. "Yani seni ısıracağından korkmana gerek yok."

Colin, "Denek, laboratuvarın kan anormalliklerine sahip," diye katkıda bulundu. "Onu yükleyelim, olur mu?" Avukat sanki duyulacaklarından korkuyormuş gibi etrafına bakındı. Colin'in yüz ifadesi değişmemiş olsa da, V harfini söylemesinden memnun olmadığını biliyordu. Kullanmadıkları halde vampir yakalama ekipmanıyla donatıldığını öğrendiğinde de kesinlikle mutlu olmamıştı. Bagajdaki sarışın, uyuşturucudan söz edilince biraz irkilmışti; Belki de iğnelerden korkuyordu.

Avukat bagaj kapağını yavaşça indirdi. "Yardımanız için teşekkür ederim," dedi Mia'ya. "Bu noktadan sonra konuyla ben ilgileneceğim."

"Bu ne anlama geliyor?" Mia kaşlarını çattı. "Büyük büyükbabam konuyu ona getirmemi söyledi."

"Bu talimatlar hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Varlığınıza artık gerek yok."

"Oh, hayır. Bu işler böyle ." Bu uçak planlarını .

Colin, "Biz olmadan hiçbir yere gitmiyor," diye ekledi. "Onu Patron'a götürüyoruz."

Avukat kararlılıkla, "Bu mümkün değil," diye cevap

verdi. Mia öfkесinin yükseldiğini hissetti. "Bu bir zorunluluk," diye tersledi.

Avukat, "Hizmetleriniz karşılığında iyi bir ücret alacaksınız," dedi.

"ihtiyacım yok. Ben Henry Garrison'ın büyük torunuyum; bu bir aile meselesi. Bunu onun için ve iyi bir amaç için yaptım. Bu bir tazminat değil.

Ben konunun onun elinde olduğunu öğrenene kadar bitmiş olacak. Anlaşıldı mı?" Eğer bu salak-

"Talimatlarım açık. Konunun sorumluluğunu buluşma noktası ve araştırma tesisine iletmek. Senden hiç söz edilmedi" - Colin'e baktı- "ya da bana eşlik eden başka birinden." Mia'nın öfkesi bembeyaz alevlendi.

Çekil yolumdan! diye bağırdı avukata bakarak. Sana söyleneni yap ve çekil yolumdan!

Colin hızla geri adım attı, görüşü parlak bir beyaza dönüşüp hızla siyaha dönerken kafasının içi Mia'nın telepatik bağırısıyla çınılıyordu. Laurent'ın bagajın içinden bir soluk sesi çıkardığını duydu.

Colin'in görüşü geri geldiğinde, avukatı Mia'nın önünde diz çökmüş, elleriyle şakaklarını kavramış, yüz hatları bir acı maskesine dönüşmüş halde gördü. Mia hâlâ adama bakıyordu, neredeyse öfkeden akkor haline gelmişti ve Mia'nın uçlarından aniden alevler çıksaydı Colin şaşırmasdı. Parmaklar. öfkesinin parlayabileceğini her zaman ama yakabileceğini hiç bilmiyordu.

Bond arkadaşının yanına koştu ve onu belinden yakalayarak yüzünü kendisine çevirdi. "Sakin ol. Odaklan," diye emretti. bakışlarını ölümlüden ayıramaz.

Colin'in dokunuşu Mia'yı sabitledi, her şeyi yeniden sağlamlaştırdı. Yeri tekrar ayaklarının altına serdi, gökyüzünü tekrar başının üzerine koydu. Sesi onu tehlikeli bir uçurumdan geri getirmişti. Dünya bir anlığına yok olmuş, geriye sadece iradesi kalmıştı. Onu elinde şimşek gibi tutmuş ve bir silah gibi kullanmıştı.

Gözlerini kırıştırdı ve jet yakıtı ile çöl tozunun karıştığı gece havası ciğerlerine doldu. Öksürdü, başını salladı ve yerdeki adama "Git buradan" dedi.

Hızla arabasına koştu ve saniyeler içinde , havaalanından kaçarken lastikleri gıcırđıyordu.

Mia, Colin'in üzerine yığıldı. "O bendim," dedi şaşkınlıkla. "Bunu ben yaptım." Kendini kaybolmuş bir çocuk gibi hissederek yardım için ona baktı.

"Ben ne yaptım?"

Ona sarıldı ve açıkladı, "Telepati. Çok güçlü bir telepati."

Alnını Colin'in omzuna dayadı ve onun kokusunu içine çekerek başının dönmeye başladığını hissetti. Colin'e tekrar baktığında, yüzü hafifçe odak dışı kalmıştı. "Domini psişik bir yeteneğim olduğunu söyledi. Bazen sadece patlar." Başını salladı. "Bu oldukça büyük bir patlamaydı." Elinin tersiyle kızın yanağına dokundu. "Bu senin yeteneğin ve lanetin." Gülümsedi ama bu çaba gerektiriyordu. Kendini bitkin hissediyordu. "Örümcek Adam gibi mi?"

"Büyük güç büyük sorumluluk getirir," diye Laurent'ın boğuk sesi bagajdan geldi.

Mia arabaya doğru baktı. "En iyisi biz-" "Henüz

değil." Colin ona daha sıkı sarıldı. "Bekle onu."

"Ne için-"

Acı, kafasının içinde nova yapan bir yıldız gibi çarptı ve onu merhametli bir karanlığa . Colin'in dediğini duyduğunu sandı,

"İşte bu," tam da karanlık kapanırken.

Yirmi Dördüncü Bölüm

"Hâlâ dışarıda mı?" Laurent sordu.

Colin uçağın lüks kabinindeki oturma alanına göz gezdirdi. Diğer Prime, Mia'yla birlikte oturduğu kanepenin karşısındaki pelüş sandalyeye bağlanmıştı. Mia dizlerini yukarı çekmiş, başını Colin'in kucağına yaslamış yatıyordu. Pilotlar kapalı kokpit kapısının arkasındaydı ve uçakta başka kimse yoktu.

Uzun süredir endişeyle ona bakıyor, parmaklarını koyu renk buklelerinde gezdiriyordu. Laurent konuşana kadar sadece saçlarının ipeksi dokusunu ve kuzeydoğuya doğru uçan jet motorlarının sessiz kükremesini fark etmişti.

Ve endişe. Sızlayan, çaresiz bir endişenin çok farkındaydı. "O iyi olacak mı?" Laurent sordu.

Colin'in içinde korku düğümlendi ve duygularına ilkel bir kıskançlık sızmaya başladı. "Neden umurunda olsun ki?" Laurent kelepçeli ellerini umursamaz bir tavırla kaldırdı. "Ah, lütfen. Onun adına benden endişe etmeni gerektirecek bir şey yok."

Colin, Laurent'a, "Sen onun peşinden geldin," diye hatırlattı.

"O sadece işti. O benim zevkime göre fazla tehlikeli, dostum." Başını bir yana eğerek Colin'i inceledi. "Onun tehlikeli olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Colin gururla Mia'ya baktı. "Onları tehlikeli buluyoruz."

"Tehlikeli dişiler yükümlülüktür. Tehlikeli ölümlü kadınlar daha da tehlikelidir. Psişik yetenekleri olan ölümlü kadınlar. Ters yüz olmuş, olmuş ve gerçekten çok hastasın dostum. Yapacaksın

Yaşlı adamın evine girdiğimizde onu atarsın, değil mi? Ya da en azından bir tasma ve kayış takın, eğer onu tutmayı planlıyorsanız."

"Onu tutuyorum," diye homurdandı Colin.

"Buna zorlandığınızı ve bundan hoşlanmadığınızı biliyorum. Ona güvenemezsin ve bizi aslanların inine götürüyor. Ona göz kulak olsan ve onu kontrol altında tutsan iyi edersin. Eğer onun bakıcısı olacaksan, biz Kabile Primleri'nin ölümlü kadınlarımızla nasıl başa çıktığımızdan ders al."

Ayağa kalkıp Manticore Prime'a vurmak cazip gelebilirdi ama hiçbir Klan Prime'ı çaresiz bir tutsağa vurmazdı. Laurent muhtemelen bunu biliyordu ve bu yüzden istediğini cezasızlıkla söyleyebileceğini düşünüyordu. Ve Mia'nın hediyelerinden gerçekten rahatsız olmuş görünüyordu, bu da Colin'i eğlendiriyordu. Ama Colin Manticore'un tavrını da çok rahatsız edici buluyordu.

"Peki ölümlü kadınlara nasıl davranıyorsunuz?"

Laurent Colin'in sesindeki tehlikeyi duydu ve biraz geri çekildi. Omuz silkti. "Bana güzel evcil hayvanlar oldukları söylendi. Ben olsam bir tane bile tutmak istemezdim. kadar güzeliyle bir gece ve bir ısırık, o kadar. Ölümlü sürüyle nasıl ilişki kurduğumu." Laurent'ın sözleri Colin'i kıvrandırdı. Bir aynaya bakıp çarpık bir yansıma görmek gibiydi. Gerçekten önemli olan şey söz konusu olduğunda bir Kabile piçinden farkı yoktu. İçinden güçlü bir ürperti geçti ve safra tadı aldı.

Laurent hafifçe güldü. "Görüyorum ki ne hissettiğimi çok iyi

biliyorsun." "Ağzını tıkamam gerektiğini biliyordum," dedi Colin.

Manticore kaşlarını çattı ve kelepçeleri salladı. İkisi de istediği zaman kelepçeleri çözebileceğini biliyordu ama Laurent kelepçelerin içinde kalmaya razıydı.

Kabilesinin gündemi uğruna vampir tutsak rolünü üstlenir.

Belki de biraz onuru vardı. Hayır, her ne kadar bazı kabileler son yüzyılda daha az gaddarca davranmaya zorlanmış olsalar da Manticore'lar bu grupta değildi. Laurent'ın hareketleri açgözlülükten ve muhtemelen sürü liderinden duyduğu korkudan kaynaklanıyordu.

"Justinianus bu iş için sana güveniyor, değil mi?" diye sordu.

Laurent hafifçe güldü. "Jüstinyen asla güvenecek kadar aptal olmazdı. kimse." Mia'ya doğru başını salladı. "Tanıdığım bazı insanların aksine. Sana sırtını döndüğünde, bunu sana söylediğimi unutma."

Bu konuşma hiçbir yere varmayacaktı. Ayrıca Mia kendine gelmeye başlamıştı ve uçak alçalmaya başlamıştı.

Mia başını kaldırdığında, "Merhaba," dedi. Kadın inledi ve adam onun yavaşça doğrulmasına yardım etti. Cildi hâlâ dokunulduğunda biraz serindi ve gözlerinin altında koyu halkalar vardı. "Nasıl hissediyorsun?" Mia ellerini yüzüne götürdü ve mırıldandı: "Başım. Acıyor."

Eğer düşüp yavaşça yuvarlanıp giderse, çok mutlu olacaktı. Böyle hissederken kim bir kafa isterdi ki?

Colin rahatlatıcı bir kolla onun omuzlarına sarıldı. "Kendini boşlukta mı hissediyorsun? Zihninin içi tıkanmış gibi mi? Zihinsel tıkanıklık?"

"Evet."

"Güzel."

Başını Colin'e sert bir bakış atacak kadar çevirmeyi başardı. "İyi mi?"

"Bu, kalıcı bir beyin hasarı yaşamadığın ve yakında daha iyi anlamına geliyor." Ahh, yakında-iyi. Sonra, "Beyin hasarı mı?"

Yakınlarda bir kahkaha duydu ve bunun Laurent'tan geldiğine karar verdi. Sonra uçakta olduklarını fark etti. Colorado'ya gidiyor olmalıydılar, ama anıları havaalanının otoparkında durmuştu.

Colin onun kolunu güven verici bir şekilde okşadı. "Sen sadece birkaç psişik Öfke nöbeti devreleri. Biraz dinlenme ve bolca antrenmanla iyi olacaksın."

"Sen de aynı şeyi yaptın," diye sözlerini tamamladı.

"Ben çocukken, evet."

Mia, onun psişik yeteneklerini düşündüğü imasından hoşlanmamıştı. çocuk aralığında bir yerde. Yine de, şiddetli bir baş ağrısı vardı, bu yüzden adamın hakaret edip etmediği ya da sadece ağrıdan huysuzlanıp huysuzlanmadığı konusunda objektif bir sonuca varamadı.

"Uçak iniyor mu?" diye sordu.

"Evet. Görünüşe göre tam zamanında uyanmışsın."

Tam zamanında mı? Ellerini yüzünde ovuşturdu. Tam zamanında- Oh, evet, oynaması gereken bir rol vardı.

Mia dik oturdu ve kendini Colin'in kucağından kurtardı. Colin'in onu durdurmaya çalışmadığını fark etti. Aslında ona baktığında bir kez daha mesafeli bir tavır takınmıştı. Şiddetli bir baş ağrısı ve bunun yapılacak doğru şey olup olmadığına dair endişelerine rağmen soğukkanlı, sakin ve yetkin görünmek için elinden geleni yaptı. Ve Colin'le hiç-

Laurent koridorun karşısından, "Dikkat," diye anons etti. "Tekerlekler aşağı iniyor."

"Burada ne yapıyorsun?" Henry Garrison Mia'ya sordu. Sonra kemikli bir parmağıyla Colin'i işaret etti. "O kim? Buraya nasıl girdin?"

Yaşlı çocuk mutlu değildi. Ama Colin, Garrison'ın herhangi bir konuda mutlu olduğundan şüpheliydi, belki sadece zaman zaman daha az sinirleniyordu. İçinde, etrafındaki her şeye nüfuz eden ekşi bir öfke vardı. O sırada Oda geniş ve iyi aydınlatılmıştı ama Colin aç bir fareyle birlikte küçük, karanlık bir alanda kapana kısılmış hissine kapıldı.

Mia'nın yaşayan en büyük akrabası olduğu için onun adına üzülmeli miydi, yoksa gelecekteki çocuklarının kusurlu genetiği için endişelenmeli miydi, bilemiyordu.

Araştırma tesisinin yok edilmesine yardım ettiği gece Garrison'ı sadece uzaktan görmüştü, ama Colin zayıf, yaşlı ölümlüyü tanıdı.

arkasında nöbet tutan bir çift hareketsiz koruma. Patron'u kaçtığı uçağa zorla bindiren paralı askerler arasında onlar yoktu.

Yaşlı adamla Colin ve Mia'nın durduğu yer arasında geniş bir masa vardı. Masanın üzerindeki tek şey açık bir dizüstü bilgisayardı. Mat gümüş kasası, odanın mobilyalarını oluşturan süslü ahşap masa, duvarlardaki yaldızlı çerçeveli çiçek baskıları, Doğu halısı ve koyu kadife berjer koltuklarla tam bir tezat oluşturunuyordu.

Colin nedense Patron'un Viktorya dönemi dekoruna uygun biri olduğunu düşünmüyordu. Bu da Garrison'ın alelacele taşındığını, bu uzak ve eski malikâneyi görmeden devraldığını ve pek fazla değişiklik yapacak zamanı olmadığını düşündürüyordu.

Umarım güvenlik sistemi de henüz modern standartlara uygun değildir. Her küçük zayıflık Patron'un operasyonunu bu kez kalıcı olarak durdurmaya yardımcı olacaktı.

Colin, Garrison'ın yerleşkesinin kalbine doğru attıkları her adımı dikkatle not etmişti. Güvenlik sıkıydı ama bariz zayıflıklar da vardı. İniş yaptıkları küçük havaalanı birkaç mil uzaktaydı, bu da Patron'un kolayca kaçma şansını azaltıyordu. da Arizona'daki tesis kadar izole değildi. Çevre çiti ve girişte nöbetçiler vardı ama burası müstahkem bir kamp değildi.

Ve çok büyük olmasına rağmen sadece bir bina vardı. Onlar ne zaman içeri girdiğinde Laurent ana salonun dışındaki bir merdivenden aşağı indirilmişti. Colin, Manticore Prime'ın şimdi bir bodrum odasında kilitli olduğunu tahmin ediyordu.

O ve Mia, süslü bir şekilde oyulmuş korkulukları olan geniş bir merdivenden çıkarılarak uzun bir koridorun sonundaki bu odaya getirilmişlerdi. Arkalarından ağır bir kapı kapanmış ve titrek Henry Garrison'la yüz yüze gelmişlerdi.

"Eee?" Garrison kendisine hemen cevap verilmeyince sordu.

Colin ve Mia, kızgın bir müdürün odasına çağrılmış çocuklar gibi yan yana duruyorlardı ama birbirlerine dokunmuyorlardı. Mia öne doğru bir adım attığında ona bakmadı.

"Benden size bir örnek getirmemi istemiştiniz."

Garrison sabırsızca onun sözlerini elinin tersiyle itti. "O planı değiştirdim. Size haber verilmedi mi?"

"Geri değiştirdim."

Colin neredeyse gülümsüyordu. Mia'sının gözü korkacak biri değildi; yaşlı adamın ona haddini bildirmeye çalışmasını izlemek için sabırsızlanıyordu.

Bunun yerine yaşlı ölümlü gülümsedi. İnce, isteksiz, kısa bir dudak hareketiydi ama soğuk gözlerinde bir an için gerçek bir mizah kıvılcımı parladı. "Anlaşılan güçlü irademin bir kısmını miras almışsın," dedi büyük torununa.

"Sizden gelip gelmediğini bilmiyorum," diye cevap verdi. "Biz . Birbirimizi tanıyoruz ama ortak bir amacımız var." Colin'i işaret etti. "Bay Faveau'nun örgütüyle de ortak noktalarımız var." Faveau ismi Tony Crowe'un önerisi üzerine seçilmişti, Tony ölümlü vampir avcısı uzmanıydı. Faveau'lar hâlâ avlanan bir aileydi. her zaman avlanırdı ve bu isim geçen yüzyılın avcı toplumunda yetişmiş biri tarafından bilinirdi.

"Faveau?" Garrison Colin'e uzun, araştıran bir bakış attı. "Bir Faveau'ya ."

Colin soğukkanlılıkla, "Üç kuşaktır bir Faveau görmedin," diye cevap verdi. "Bugünlerde hepimiz avcı kuzenlerimizle evlenmiyoruz.

Zaman değişti, Bay Garrison. Avlanma yöntemlerinin de değişme zamanı geldi." Garrison tekrar Mia'ya baktı. "Onu neden buraya getirdiniz?"

"Bir vampiri tek başıma yakalamak için sandığımız kadar hazırlıklı değildim. Yardıma ihtiyacım vardı." İtiraf etmeden önce derin bir nefes aldı, "Avcılar beni kurtarmasaydı ölebilirdim. Borçluyum-" Garrison onun sözünü kesti. "Onlara ne borçlu olduğun beni pek ilgilendirmiyor."

"Yardım etmek istiyorlar," dedi Mia ona, "ve sunabilecekleri becerileri var."

"Bayan Luchese bize araştırma projenizden bahsetti," dedi Colin. "Bir ittifak öneriyoruz. Değiş tokuş edecek bilgilerimiz var.

Los Angeles'taki kliniklerinden elde etmeyi başardığımız vampir gün ışığı ilaçlarının örnekleri." Bu Garrison'ın dikkatini çekti. Heyecanını belli etmemeye çalışarak parmaklarını birbirine kenetledi ama Colin yaşlı ölümlünün ellerinin biraz titrediğini fark edebiliyordu.

"Gerçekten mi?" diye mırıldandı Garrison. "Elinizde örnekler, veriler var mı?"

"Evet. Ama Bayan Luchese'nin bize söylediği gibi sizin sahip olduğunuz kaynaklara ve imkanlara sahip değiliz. Benzer hedeflerimiz var Bay Garrison. Birlikte çalışmalıyız. Size iyi niyet hediyesi olarak yakalanmış bir denek bile getirdik." Yaşlı adam yüksek arkalıklı deri koltuğunda arkasına yaslandı ve bir süre düşündü. "Bu verimli olabilir," dedi sonunda. "Yıllardır topladığım veriler yakın zamanda yok edildi. Yeniden başlama fikrinden hiç hoşlanmadım."

"O zaman araştırmalarımızı birleştirelim," diye önerdi Colin. "Sonuçlar insanlığı avlayan parazitlere sonsuza kadar son verebilir."

Mia ona kısa bir bakış atarak bu son ifadeyle biraz aşırıya kaçtığını söyledi ve Colin de ona hak verdi. Ama Garrison bu melodramatik sözleri almadı.

"Bunu düşüneceğim," dedi. "Bunu kesinlikle düşüneceğim. Tekrar konuşuruz. Artık geç oldu." Mia'ya baktı ve, "Yatağına git, çocuğum," dedi.

Colin, yaşlı adamın sert ses tonunun kulağa dedece gelmesini isteyip istemediğini merak etti.

Patron muhafızlarından birine, "Bu ikisine misafir odalarını göster," diye emretti. Muhafız onları kapıya doğru götürürken, "İyi iş çıkardın Caramia," dedi.

Colin'i çok şaşırtan bir şekilde, Mia koridora çıkmadan önce yaşlı adama utangaç ve mutlu bir gülümseme attı.

"Teşekkürler büyükbaba," dedi.

Yirmi Beşinci Bölüm

Teşekkürler büyükbaba, Colin üçüncü kattaki yatak odasının bir ucundan diğerine volta atarken giderek artan bir telaşla defalarca tekrarladı, Büyükbaba mı?

Mia'dan uzakta olmaktan hiç hoşlanmıyordu. Hoşlanmıyor muydu? Kahretsin, çıldırmaya yaklaşıyordu. Bondmate saçmalığı, dedi kendi kendine, profesyonelce davranmamaya teşvik ediyordu onu. Programa bağlı kalmalı, belirledikleri prosedürü takip etmeliydi. Şimdiye kadar planlamadıkları herhangi bir beklenmedik durumla karşılaşmamışlardı.

Teşekkürler büyükbaba.

Bununla ne demek istemişti? Garrison kanı onu karanlık tarafa yönlendirmek için mi devreye giriyordu?

Şu anda onun düşüncelerini hissedememesinin de bir faydası olmamıştı. O Aralarındaki kan bağı sayesinde onun nerede olduğunu farkındaydı. Havadaki kokusunu ve kalp atışlarının tatlı dalgalanmasını binadaki diğer ölümlülerinkinden ayırt edebiliyordu. Ama onun özünü hissetmiyordu ve bunu özlüyordu.

Kısa bir süre içinde iyi olacağını, hissizliğin geçeceğini biliyordu. Ama bu arada, ayrılık onun ne kadar büyük bir parçası haline geldiğini fark etmesini sağladı.

Ve onu en çok rahatsız eden şey azgınlık bile değildi. Her zaman olduğu gibi onun vücudunun dokunuşuna, tadına ve tepkilerine açlık duyuyordu. Ama onu özlüyordu. Sesini, kahkahalarını, kavgalar arasında yaptıkları konuşmaları.

Tartışmalar gittikçe uzaklaşıyor . konuşmaları daha yakın. Mia'yla konuşmayı özlemişti. Aralarındaki psişik ve fiziksel bağa rağmen onun hakkında henüz bilmediği çok şey vardı.

Örneğin, Teşekkürler Büyükbaba derken ne demek istedi?

Kelimeler duyularını tırmalıyor, paranoyanın uyarı zillerini çalıyordu. Şüphe.

Laurent'in ağzını tıkamalıydı.

Peki ya Laurent? Colin saatine baktı. Manticore henüz hücresinden çıkmamış mıydı? Sadece bir Kabile Prime olmasına rağmen Laurent hâlâ Prime'dı. Kendi başının çaresine bakabilirdi.

Ama Mia sadece bir ölümlüydü. Ve her ne kadar sert ve becerikli olsa da, Prime olarak onun koruyucusu olmak onun görevi ve bağ arkadaşı olarak da hakkıydı.

Bondmate.

Colin ilk kez gülümsedi. Bunun baştan savma, duygusal bir gülümseme olduğunu biliyordu ve alışılmadık romantik duygular onu ele geçirdiğinde yalnız olduğuna sevindi. Kırılmanlık göstermesinin zamanı değildi; yapması gereken bir işi vardı.

Bu arada, Laurent'a kaçması ve laboratuarlardaki yeni araştırma malzemelerini yok etmesi için zaman kazandıracak kadar uzun sürmüştü. Colin'in görevi Garrison'a vampirleri unutturmaktı; Mia'nınki ise Manticore'lara vermek üzere dizüstü bilgisayarını almaktı.

Sonra da gideceklerdi. Basit, şiddet içermeyen, nazik, barışsever, aptalca bir plandı bu. Colin bunun bu kadar kolay olacağına bir an bile inanmamıştı ve Laurent'ın da emindi. Ama Matri Serisa bunu onaylamıştı.

Ne yazık ki, kendi klanının efsanevi Leydi Anjelica'sı gibi ölümlü Saflık avcılarına ve Kabile dökelerine karşı çatışmaları yönetmiş bir savaş matrisi değildi. Hatta Anjelica'nın Fransız direnişinde Nazilerle savaştığına dair bir söylenti bile vardı, ancak Klan dışilerinin savaşa katılmamaları gerekiyordu. değerli canlarını tehlikeye atıyorlar.

Anjelica'nın gerekirse ölümcül güç kullanımına izin vereceğine bahse girerdi. Ama operasyonu onaylayan Serisa'ydı.

Neyse ki Serisa'nın kader arkadaşı Barak bir savaş lideriydi ve daha pratikti. Bir B planına sahip olmanın gerekliliğini anlıyordu.

şu anda hâlâ A planını uyguluyorlardı ama uzun süre ayrı kalmak planın bir parçası değildi.

Colin biraz daha volta attı ve yaklaşık beş dakika sonra artık canına tak karar verdi. Mia'yı bulacaktı.

Bir süre kapıyı dinledi ve koridorda nöbet tutan bir muhafızın kalp atışlarını ve nefes alışlarını algıladı. Mecbur kalmadıkça ölümlünün içinden geçmesine gerek yoktu.

Odanın büyük penceresine doğru ilerledi. Bir uçurumun kenarına tünemiş olan konağın arka tarafında, üç kat yukarıdaydı. Bu sadece muhteşem bir manzara sunmakla kalmıyor, doğal bir güvenlik önlemi de sağlıyordu. Pencereden çıkmaya çalışırsanız düşeceğiniz üç kattan çok daha fazlası olurdu.

Niyeti de buydu. Duvarlar, kendisi gibi deneyimli bir kaya tırmanıcısının tırmanabileceği tuğlalardı. Özellikle de uzun ve güçlü pençeleri olan deneyimli bir dağcının.

Mia evin aynı tarafında, bir kat aşağıda ve sağındaydı. Bulutlu bir gecenin geç saatleriydi ama Colin'in gece görüşü de mükemmeldi. Gülümsedi. Bu eğlenceli olacaktı.

Sağ ol büyükbaba. Bununla ne demek istemişti?

Mia ağır oymalı Viktorya dönemi yatağına oturdu ve başının üzerinde yükselen beyaz dantel tenteye baktı. Oda pembe, beyaz ve kız gibiydi. Diğer insanlar açıklama yapmaya ve karar vermeye hazır olduklarında ortaya çıkarılmak üzere lüks hücrelere kapatılmaktan gerçekten sıkılmaya başlamıştı.

Ayrıca kendi davranışları yüzünden de kafası iyice karışmıştı. Elleri birbirine sıkıca kenetlenmişti, midesi asit kanatlı kelebeklerle doluydu ve avukatı aklından vurduğundan beri onu rahatsız eden baş ağrısı hâlâ şakaklarında zonkluyordu. Açıkçası, o bir enkazdı. O

harekete geçmesi gerekiyordu ve o da Colin'i istiyordu. Gerçi Colin'in ona kızgın olduğunu düşünmüştü, çünkü Colin'in ona bakışından, "Teşekkürler büyükbaba" anlamını çıkarmıştı.

Colin muhtemelen onun Patron'un tarafında olduğunu düşünüyordu. Belki de düşündüğünden daha iyi bir oyuncuydu ve o ana gerçekten kendini kaptırmıştı. Belki de yaşlı adamın davasına karşı içinde bir yerlerde gizlenen bir sempati kalıntısı vardı.

Belki de yaşlı adam doğruyu söylüyordu ve diğerleri ona yalan söylüyordu.

Bu düşünceye gülümsedi ve biraz rahatladı. Evet, tanıştığım her vampir, onlar hakkındaki görüşümün dünyadaki en önemli şey olduğuna beni ikna etmek için büyük bir komplonun parçasıydı. Mia başını salladı ve Colin'e her şeyin her zaman onunla ilgili olmadığını söylediğimi düşündü.

Belki de birbirlerine çok benzedikleri için bağlanmışlardı. Umuyordu ki iyi yönleriyle olduğu kadar egoist kötü yönleriyle de birbirlerine benziyorlardı. Ya da belki de sadece seksti - düşündükçe onun için canı yanıyordu.

Aynı anda, arkasındaki cama bir şey vurdu. Mia ayağa fırladı ve odanın penceresine doğru döndü. Dantel perdenin arkasından kendisine çılgınca sırttan ters dönmüş bir yüz gördüğünde neredeyse çığlık atacaktı.

Pencereye koştu, perdeyi geri çekti ve kaldırdı. Çıkıntı yoktu. Colin'in elleri çıkıntının iki tarafına dayanmıştı. Pencere çerçevesi ve vücudunun geri kalanı, bir atlayışının tepesinde durduğu gibi duruyordu. Yukarıda asılı olduğu düşüş düşüncesi onu dehşete düşürdü.

"Tanrı ," diye fısıldadı şiddetle dış duvara yapışmış vampire. "Drakula filminden bir sahne gibi görünüyorsun. film."

Yüzündeki manyak ifade yerini şaşkınlığa bıraktı. "Öyle mi?" Yumuşak bir şekilde güldü. "Bunu hiç düşünmemiştim." Adam kendini odaya atarken, Mia bir nöbetçinin nöbet tuttuğu kapıya doğru baktı. Ayakları yere değer değmez Mia onu sıkıca kucakladı, kalbi göğsüne çarpıyordu. "Ölebilirdin!"

"Yok artık. Bu kaya tırmanışından daha kolaydı."

Sesi fazla kendini beğenmiş ve kızın ona sarılmasından memnun geliyordu. Şimdi, bu tam da Colin'e göre değil miydi? Tam da ondan hoşlandığı gibi, Tanrı yardımcısı olsun.

Tutuşunu gevşeterek adamın başını kendi başına doğru çekti. Saçları ellerine ipek gibi geliyordu ve tenine dokunmak onu bunaltıyordu. Onu öptü, tüm gerginliği açlığını körüklüyordu. Adam onun arkasını kavradı ve onu kendine doğru çekti ve kalçaları hızlı bir şekilde karşılıklı uyarılmayla birbirine sürtündü.

Colin sadece Mia'yı yatağa yatırmak, altına almak, içine girmek ve sikinin yumuşak, teslimiyetçi bir sıcaklıkla sıkıca çevrelendiğini hissetmek istiyordu.

"Dur, dur, ," dedi. Sanki yanmış gibi bıraktı. Yanıyordu, ona duyduğu arzuyla aklını kaybetmenin eşiğindeydi.

"Ne?" Mia gözlerinde şaşkın bir ifadeyle ona bakarak sordu. Arzusu etrafını saran bir parfüm gibiydi ve onu çağırıyordu.

Colin bir adım daha geri çekildi, başını sallayarak uyarılmışlığını kontrol altına almaya çalıştı. "Şimdi olmaz," diye fısıldayarak kapıya doğru işaret etti.

Mia gözlerini kapattı. Titriyordu. Kadın kendini kontrol altına alırken çaresizce onu izledi. Ve ellerini arkasında tuttu, Çünkü ona bakmak bile çok cazip geliyordu. Mia

gözlerini açtığı anda, gözlerinde öfke vardı.

Umutsuzca onu sakinleştirmek, rahatlatmak, onu neyin kızdırdığını bulmak istiyordu.

Dedi ki, "Laurent'ın kaçışı gecikti. Bir şeyler yapmak zorundayız."

"Hâlâ kilitli olduğundan emin misin?"

Colin başını salladı ama bir şey söyleyemeden kapı açıldı.

Dört muhafız içeri girdi, hepsi de silah taşıyordu. Garrison yanında bir yardımcısıyla onların ardından içeri girdi. Yaşlı adam bastonuna yaslanmıştı.

Colin koridorda başka silahlı adamlar olduğunu farkındaydı.

Gerekirse onları da haklayabilirdi ama-

"Büyükbaba!" Mia bağırdı ve ileri atıldı.

Silahlar havaya kalktı ama Patron'a dokunmadan dursa da onları görmezden geldi.

"Burada olmana çok sevindim!" Colin'i işaret etti. "Verilerinizi çalmak benden yardım istiyor. Avcılar sana pek güvenmiyor ve vampiri yakalamak için onlardan yardım istemedim. Havaalanında adamlarınızın etrafını sardıklarında, onu buraya getirmekten başka bir yol düşünemedim. Sonra buraya geldi ve bana senin bir karar vermeni beklemeyeceğini söyledi. karar-" Garrison onun kesti. "Çok konuşkan bir genç kadınsınız."

Colin, "Sanırım bu aileden gelmiyor," deyince Garrison'ın dikkati onun üzerinde toplandı. Colin Mia'ya ters ters baktı. "Yardım çağırmayı nasıl başardın? Ve neden? Kan çok daha mı önemli?" Mia dönüp ona baktı. "Bu konuyu zorlamaya hakkın yok. Büyükbabamın işini sabote etmene izin vermeyeceğim."

"Her şey kanla ilgili, Faveau," diye konuştu Garrison. "Kanlarında onları oldukları kişi yapan şeyin ne olduğunu bulmak. Benim kararımı beklememeyi seçmiş olman çok yazık. Sizi, halkınızla birlikte çalışacağımı söylemek için gönderdim."

"Onlara güvenemezsin," diye araya

girdi Mia. "Öyle görünüyor."

"Ama yine de onların verilerine ihtiyacınız var."

Colin, "Artık bizden hiçbir yardım alamayacaksın," dedi.

Garrison sakince, "İşte bu yüzden buradan canlı çıkamayacaksın," diye karşılık verdi. "Eğer karşılıklı ihtiyacımız yoksa-"

"Ama ona ihtiyacı olan biri var." Mia yavaşça gülümsedi ve yüzündeki ifade Colin'i tedirgin etmeye yetecek kadar şeytaniydi. "Vampir. Neden vampir avcısını bir süreliğine vampirin yanına koymuyorsun? Yaratık açsa... Bay Faveau'nun avladığı şey için atıştırmalık bir yiyecek olmaktansa verilerini paylaşmayı tercih edeceğinden şüpheleniyorum."

Colin ona "Kaltak," dedi, sonra da Garrison'a "Benden istediğin işkenceyi yapamazsın," dedi. Yaşlı adam zayıf bir omzunu silkti. "Ama denemekten zarar gelmez. Onu yaratığın yanına atın," dedi muhafızlarına.

Kapıdan çıkarılırken Colin, Garrison'ın şöyle dediğini duydu: "Caramia, çocuğum, her şeye rağmen ailemiz için bir değersin. Gel ve bir içki için bana katıl."

Yirmi Altıncı Bölüm

Acı o kadar şiddetliydi ki Laurent buna güçlükle dayanabiliyordu. Tepesindeki k r edici parlak ışıklar, kapalı olmalarına rağmen gözlerini yakıyordu. Laurent'ın Sıcaklık neredeyse derisini haşlayacak kadar yükseltilmişti ve onu i   amaşına kadar soymuşlardı, bu yüzden yanacak çok fazla deri vardı. Ama en kötüsü kollarını arkadan bağlayan kelep elerdi. Bileklerinin etrafındaki yakıcı acı kadar büyüktü ki, eğer onlara ulaşabilseydi, acıdan kurtulmak için ellerini kemirebilirdi.

Yerde yatarken, top gibi kıvrılmış ve çığlık atmamaya konsantre olmuşken, kapının açıldığını neredeyse duymuyordu.

Birisi içeri itildi ve özgürlüğe doğru hamle yapmak şöyle dursun, başını kaldıracak gücü bile toplayamadan kapı tekrar kapandı.

Başını kaldırıp gözlerini a mayı başardığında, bakışlarının siyahlar giymiş uzun, zayıf bir bedende gezinmesi ve nihayet yeni gelenin yüzüne ulaşması birkaç işkence dolu an aldı.

"Oh, ," diye başardı.

Colin Foxe onun yanına çömeldi. Korkunç ışıkta gözlerini kısarak Laurent'a baktı. "Ne oldu sana böyle?"

Laurent, "Ben uyuşturucu kullanmıyorum," diye .

Kendisini öldüren şeylerden sadece rahatsızlık duyan Klan vampirine mi yoksa bu acıyı dindirecek iksirlerin kullanımını yasaklayan Kabile alfalarına mı daha çok  fkelenendiğinden emin değildi. Çoğunlukla, sadece acının geçmesini istiyordu.

Gitmesini o kadar çok istiyordu ki, içinden kaçan iniltiyi durduramadı. Ama bu zayıflık sesi yalvarmaya en çok yaklaştığı .

Foxe uzandı ve Laurent'ı çevirdi. "Lanet olsun. Sana gümüş ."

"Fark ettim."

Laurent hücreye girerken taktığı çelik kelepçeleri kırabilirdi. Ama buna fırsat bulamadan biri el arabasının üzerindeki bir ampulü almış ve boynuna bir iğne saplamıştı. Uyandığında yalnızdı, soyulmuştu ve bilekleri gümüşle bağlanmıştı. Gümüş yumuşak bir metaldiy ve ölümlü bir kadın bile kollarını birbirine bağlayan kelepçeleri çözebilirdi.

Ancak gümüşün derisine verdiği yakıcı acı onu felç etti ve görevi imkânsız getirdi.

Colin, Laurent'ın derisinin fena halde yandığını gördü. Gün ışığı ilaçları onu gümüş yanıklarından ancak kısmen koruyabiliyordu, bu yüzden kelepçelere dokunmadan önce gömleğini çıkarıp ellerine sardı. Kat kat pamuğun korumasına rağmen, Colin'in cildi yumuşak metali çekip ayıramadan önce rahatsız edici derecede ısındı. Laurent'ın bileklerini kelepçelerden çıkarmak birkaç dakika daha sürdü. Yere düştüklerinde Colin ayağa kalktı ve kelepçeleri bir kenara attı.

Colin, Laurent'ın kalkmasına yardım etmeyi teklif etmedi ama diğerine yardım etmek için arkasını döndü.

Kendini toparlamak için başlıca mahremiyet. Laurent'ın derin bir nefes aldığını ve yavaşça ayağa kalktığını duyana kadar birkaç dakika geçti.

Colin geri döndü ve "Neden geç kaldığınızı merak ediyorduk" dedi.

"Piçler ." Colin'e çok sinirli bir bakış attı. "Şimdi birlikte kilit altındayız. Ne oldu? Kız seni de mi ihbar etti?"

"Evet."

Laurent yüzündeki acı çizgilerine rağmen kendini beğenmiş görünmeyi başarıyordu. "Ona güvenmemen konusunda seni uyarmamış mıydım?" Colin gömleğini aldı ve "Beni uyarmıştın" demeden önce giydi. Diğer Prime'a bir bakış attı.

uyarı bakışı. "Ve eğer bu kadar yufka yürekli olmasaydı, kışını kurtarmak için burada olmazdım."

"Kurtar beni, o sana ihanet etti, dostum!"

"Hayır, o benim davrandığım adama ihanet etti. Ona başının belada olabileceğini söylediğimde, yaşlı adamın bir vampir avcısını bir vampirin yanına atmasını sağladı. Anlık bir B planı için hiç de fena değil. Kadın umut vaat ediyor ve bunu ona söylemek için sabırsızlanıyorum." Sanki bu onun için bir keşifmiş gibi sevgiyle gülümsedi.

Laurent'ın tek istediği buradan gitmekti. Kendini kaptırmış aptala, "İyi," dedi. "Bütün övgüler leydinize ve diğer çiçekli Klan saçmalıklarına." Eliyle kilitli kapıyı işaret etti. "Sırada ne var?"

"Plan A'ya geri dönüyoruz. Ancak şimdi tüm verileri yok ediyoruz. bul." Doğru, bilgisayar disklerini ve bunun gibi şeyleri yok etmesi gerekiyordu. Kimin umurundaydı ki? Önemli olan maaş günüydü; asil ve zengin Klan çocuğu bununla ilgilenmiyordu.

"Önden buyurun," dedi.

Colin kapıya doğru ilerledi ve pençelerini kilit plakasına geçirdi. Klan Lideri kilidi açarken Laurent masaya gitti, dolu şırıngalardan aldı ve Colin'e yaklaştı.

"Nasıl gidiyor?"

Bir süre sonra Colin "Tamamdır" dedi.

Laurent şırınganın içinde ne olduğunu bilmiyordu ama Colin'in omzuna sokup pistona basmaktan da çekinmiyordu. Tutsak olmak gecenin büyük bir bölümünü almıştı ve tesislere bir an önce gitmesi gerekiyordu. Justinianus ona Garrison'ın servetini geri getirmesini emretmişti ve henüz sürü liderinin isteklerine karşı gelmeye hazır değildi.

Diğer vampir ağır bir şekilde yere düşerken Colin'e, "Üzgünüm," dedi. "Ama kendi B planımı devreye sokmam gerekiyor." Mia, Colin'in ona kızmadığını umuyordu.

onu. Ne de olsa doğru olanı yapmıştı ve o da bunu kabul etmişti. Keşke onu hissedebilseydi; o zaman kafası bu kadar karışık ve endişeli olmazdı.

Baş ağrısı nihayet geçmişti, belki de yakında yeteneklerini tam olarak kullanabilecekti. Bu yepyeni duyulardan mahrum kalmak onu onların daha çok farkına vardı, onları arzuladı. Onu tamamladılar, Colin'le olan bağını güçlendirdiler.

Onun şu anda nerede olduğunu bilmemekten nefret ediyordu. Onu belanın içine atmıştı ve kurtulması için ona güvenmesi gerekiyordu. Ve bu kime güvendiğine bağlıydı, değil mi? Tıpkı Domini'nin dediği gibi. Colin'e kızmak kolaydı ama iş başa düştüğünde güvenmemek imkânsızdı. Yine de bunu bildiğinin farkında mıydı?

Büyük büyükbabasını koridorda takip ederek süslü pirinç bir kapısı olan küçük bir asansöre ulaştı. Bir çift muhafız onları yakından takip ediyordu.

Mia zihnini o ana odaklamak için çok uğraştı ama Colin'le ilgili düşünceler kafasının içinde dönüp duruyordu.

Sadece kendisinden için ona kızgın olmadığını biliyor ? kötü adamlar ortaya önce? Onun duygularını hissettiğini biliyordu ama kendine kızgın olduğunu açıklayacak zamanı olmamıştı.

Tehlikeli bir durumun ortasında onu-onları- baştan çıkarmaya hiç hakkı yoktu. Hiçbir eğitim almadan tüm bu aksiyonun içine atılmıştı ve şimdi bu bağlanma şeyiyle uğraşmak zorundaydı ve-

Dar asansör kafesine adım attıklarında derin bir nefes aldı. Mia önce sıkıştı ve yaşlı adam da onu takip ederek sırtı ona dönük durdu. Hâlâ yaşlı adama bir şey olmasını istemiyordu ama onun tehlikeli olduğuna ve etkisiz hale getirilmesi gerektiğine her zamankinden daha çok inanıyordu.

Korumalar için yer yoktu, bu yüzden asansör yavaş inişini tamamladığında birinci katta bekliyor olmak için aceleyle merdivenlerden indiler.

"Odana nasıl girdi?"

Yaşlı adamın sesinde bir cırcır böceği törpüsü vardı ve ağır ağır yaslanıyordu. Ama iradesinin gücünden ya da aklının keskinliğinden şüphe yoktu.

"Odamda olduğunu nereden biliyordun?" diye . Adam hemen cevap vermeyince konuyu kapattı ve tahmin yürüttü,

"Çok fazla ömrün kalmadı, değil mi?"

"Hiçbir ölümlü bunu yapmaz." İcini çekti ve ona bakmak için başını çevirdi.

"Çok az zamanım var ve vampirler beni birkaç kez kandırarak çoğundan mahrum bıraktılar.

aylar önce. Şimdi kaybettiklerimi yeniden inşa etmek için acele etmeliyim. Belki de yardımınızı daha önce kullanabilirdim." Mia tiksintisini güçlükle kontrol altında tutabiliyordu. Bu adamın sonsuz yaşam arayışında ne kadar çok şeyi yok ettiğini ve terk ettiğini fark etmek onu hasta etmişti. Kendisine verilen hayatı gerçekten yaşamış mıydı? Nelerden vazgeçtiğini biliyor muydu ya da umursuyor muydu?

"sadece kötüs n, değil mi büyükbaba?"

O sorusunu sorarken asansör durdu ve kapı onları bekleyen    kişiyi ortaya çıkardı. Muhafızlar merdivenlerin dibinde yatıyordu ve havayı kan kokusu doldurmuştu.

Mia'nın duyguları, soğuk bir şekilde gülümseyerek  ne çıkan uzun boylu erkeğı tanıdığında dehşetle kabardı. Bir elini uzattı.

"Benimle gel," dedi Justinianus. "Sana kötülüğü öğreteceğim."

Bu işte iyiye gidiyorum, diye düşündü Laurent bir kapıyı daha menteşelerinden sökerken.

Bu eylem onu sadece     nc  kattaki kilitli odalara sokmakla kalmadı, aynı zamanda artan hayal kırıklığını da hafifletti.

Laurent merdivenleri hızla koridorun iki ucunda birer nöbetçi vardı, ama Laurent hiçbir ölümlünün erişemeyeceğı bir hızla onlara doğıru ilerledi.

Onları silahsızlandırmak ve etkisiz hale getirmek, gördüğü muameleden duyduğı rahatsızlığı gidermesine yardımcı olmuştu.

Muhafızlar yoldan çekildikten sonra avına başladı. Manticore'un çalınan servetini kurtarmak onun için imzaladığı tek şeydi.

Senaryonun geleneksel intikam yönü umurunda değildi; bu çılgın Patron'un şeytani deneyleri umurunda değildi.

Yaşlı adam ölümlüler için ölümsüzlüğün sırrını bulabilirse bu vampirlerin varlığını tehdit edebilirdi ama vampirler tarih boyunca tehdit edilmişlerdi. Laurent vampirlerin ölümsüzlükten kurtulmamaları için bir neden göremiyordu. Patron'un tehdidi -kendisi üzerinde kişisel olarak deney yapılmadığı sürece.

Ayrıca, Patron sihirli sonsuza kadar yaşama iksirini bulmayı başardıysa, düşünün
Garrison'ın şirket hisselerinin ne kadar değerli olacağını. Laurent, Manticore'ların Garrison'ın hisselerinin kontrolünü ele geçirmesi fikrinden hoşlanmıştı. Bu onların tazminat hakkını karşılayacak ve Justinianus'un intikam ihtiyacını çözecekti. Herkes kârlı çıkacaktı. Belki Justinianus'u buna ikna edebilirdi.

Ama önce Garrison'ın bilgisayarını bulmalıydı. Ölümlü kadın, dizüstü bilgisayarın muhtemelen ihtiyaç duydukları tüm finansal bilgileri içerdiği konusunda haklıydı.

Bu kez adım attığı oda bir ofis görünümündeydi. Sonunda bir yerlere varıyor olabilirdi.

Önce masayı parçaladı ve hiçbir şey bulamadı. Bu eğlenceliydi, ama sonra kendini kontrol altına aldı ve odayı daha metodik bir şekilde aramaya başladı. Çok çirkin bir kadının büyük bir portresinin arkasına gizlenmiş kasayı bulması uzun sürmedi. Kasanın pırıl pırıl parlayan çelik kapısı duvara yaslanmıştı. Kaba kuvvet burada bir işe yaramayacaktı, ama eğer biri tamburları dikkatle çevirirken doğru kombinasyonu dinlemek için kullanamayacaksa, son derece ince işitme duyusuna sahip olmanın ne faydası vardı?

Başını soğuk çeliğe dayadı ve işe koyuldu. Sabır, dedi kendi kendine. Sabır.

Memnuniyetle şaşırdığı kapıyı açmak hiç de uzun sürmedi. Kapının içinde duran küçük deri bilgisayar kasasını görünce daha da sevindi.

Güvenli.

"Tamam!" diye kendini tebrik etti ve çantaya uzandı. Bilgisayarı

avucunun içine aldığı anda sevinci kursağında kaldı.

Beklediğinden ya da istediğinden daha erken gelmişlerdi. Onların gelişini fark edemeyecek kadar konsantre olmuştu ama şimdi sürünün varlığının farkındaydı. Çoğu evin bir bölgesinde toplanmıştı ama diğerleri de araziye dağılmıştı. Yani Justinianus tüm sürüyü yanında getirmişti. Plan bu değildi.

Omurgasına bir ürperti yayıldı; onlarla birlikte olsa da onlardan değildi. Laurent, Justinianus'un zaferini ellerinde tutuyordu ve bunun bir anlamı olmalıydı. Ama Kabile Asillerinin ne yapacağı hiç belli olmazdı, özellikle de birbirlerini kışkırttıkları kalabalık gruplarda.

Yavaşça kasadan uzaklaştı. Manticore'un zihinsel izini merdivenlerden aşağı, birinci kata kadar takip etmek yeterince kolaydı.

Laurent'ın sürüyü bulduğunda ilk fark ettiği şey, balo salonunun etrafına dağılmış bir düzineden fazla Prime olduğuydu.

Mekan o kadar büyüktü ki, bir düzine vampir bile fazla yer kaplamıyordu. Tepesinde kristal bir avize ama odaya o kadar da fazla ışık vermiyordu. Kocaman, boş bir şömine ve birkaç Odanın geri kalanını ağır, eski mobilya grupları oluşturuyordu. Laurent penceresiz olduğunu fark etti; ölümlüler için tasarlanmış bir binada bu her zaman bir artıdır.

"Ve ölümlü sakinlerden bahsetmişken," diye mırıldandı, oturma alanlarından birinde Asallar tarafından çevrelenmiş çifti fark etti.

Justinianus ve Belisarius duruyordu ve bir çift Primus da kanepenin arkasında hazır bekliyordu. Birinin elleri yaşlı adamın kemikli omuzlarındaydı. Diğerinin eli ise kadının kısa buklelerine dolanmıştı.

"Oh, ." Laurent ileri atıldı ama Justinianus'un sert bir bakışıyla durduruldu. Laurent elindeki deri çantayı havaya kaldırdı.

"geldiğimiz şey bende. Hadi buradan gidelim."

"Burada işim bitmedi." Justinianus mahkûmlara baktı. "Garnizonlar ödeme yapmak zorunda."

"Ne yapacaksınız? Bilgi almak için akıllarına mı tecavüz edeceksin? Bunu yapmanıza gerek yok. Manticore'lara ait olan şey elimizde. Gidebiliriz."

"Siyah bir çanta ne işe yarar ki?" Belisarius alay etti. "Bütün parası buna sığmaz."

"Önemli olan çanta değil, bilgisayardaki veriler. Bilgisayarın ne olduğunu biliyorsun, değil mi?" Laurent alaycılığın tehlikeli olduğunu biliyordu ama kendini tutamıyordu.

Belisarius Justinianus'a, "Garrison'ın verileri parola korumalı olacak," dedi. "İstersen o şifreleri zihninden söküp alabilirim." Tamam, Belisarius tamamen cahil değildi, sadece aptal ve acımasızdı. Ve yaşlı adam muhtemelen başına geleni hak etmişti.

Herhalde mi? Laurent bu yumuşaklık karşısında tiksintiyle başını salladı. Klan evinde içtiği içkinin içinde pısrık suyu olmalıydı.

"Yaşlı adamla ne istiyorsan yap-" diye başladı.

"Yapacağım," diye mırıldandı Justinianus.

"Ama Garnizon dışisinin de Reynard Prime'a ait olduğunu unutmayın. Ona zarar vererseniz, Klanlarla savaş riskine girersiniz."

"Klanlardan korkuyor," diye alay etti Belisarius.

Laurent iç çekerek, "Bunu daha önce de yaşadık," dedi.

Vazgeçti ve geri çekildi. Justinianus'un duygularındaki parıltıdan, Belisarius'un yüzündeki açgözlü beklenti ifadesinden ve psişik atmosferde titreşen genel kan sporu hevesinden makul olma zamanının geçtiğini anladı.

"Sizler bir arada , değil mi?" Tabii ki Laurent görmezden gelindi.

Justinianus Garrison'a odaklandı. "Şifreleri kadının hayatına karşılık takas eder misin? Unutma ki o senin ölümsüzlük için tek şansın yaşlı adam. Peki imparatorluğunu daha önemli bir şey için takas edecek misin?

Garrison kararlı bir ifadeyle Justinianus'a baktı ve sakince, "Elbette hayır," diye cevap verdi. Kadın şaşırılmış görünmüyordu.

Justinianus memnun görünüyordu. "Göreceğiz." Belisarius'a, "Çılgılık atmasını sağla," dedi. **Yirmi Yedinci Bölüm**

Colin, vücudunun nerede bittiğini ve sisin nerede başladığını göremeyecek, tadamayacak ya da hissedemeyecek şekilde onu saran kalın, yapışkan sisin içinde kaybolmuştu. Yalnızdı.

Tamamen yalnızdı. Ve bir şeyler çok ama çok yanılttı. Sis ona korku ve ruhundan taşan acıya izin veriyordu. Çok fazla acı vardı - kalbinde, kafasında, vücuduna nüfuz eden, her türlü acıyı engelleyen neşe, tamamlanma ya da aşk şansı.

Kaybolmuştu ve bir daha asla sevemeyecekti. Ya da sevilmeyecekti.

Sahip olduklarınızın tadını çıkarmanız için size bolca zaman diliyorum. Her günün değerini bilin.

David Berus'un sesi kafasının içinde çınladı. Sonra Serpentes Prime'ın eli onun omzundaydı. Birlikte durdular-

Ve bir mezara baktı.

"Hayır," dedi Colin. Gözlerini kapadı ve döndü. "Hayır!" Mia gitmişti. Ölmüştü. Kaybolmuştu.

"İstedğin bu değil miydi?" Laurent sordu. "O sana layık değildi." Colin öldürmeye hazır bir şekilde Kabile Prime'a doğru döndü. Ama Laurent orada değildi.

"Yalancı!" diye bağırdı hayalete. Yine de yalan söyleyenin kendisi olduğunu, kimi istediği ve kime ihtiyaç duyduğu konusunda yalan söylediğini biliyordu. Ona layık olmayan kibirli bir aptaldı.

David Berus da ortalıkta görünmüyordu.

Colin sisin içinde yalnızdı, hızla ateşe dönüşen sisin içinde. Colin'in umurunda değildi. Artık içten içe yanıyor, açlık onu kemiriyordu.

"İşte böyle bir duygu," dedi Berus ateşin içinden, "sevdiğin şeyi kaybetmek." Colin'in hafızasında Berus'a bağ arkadaşını kaybettikten sonra hayatta kaldığı için çocukça hayranlık duyduğu bir anı vardı. Şimdi bu hayranlık merhamete dönüşmüştü.

Ve umutsuzluğa.

"Bu şekilde yaşayamam," diye seslendi

Berus'a. "Bu yaşamak değil."

Bu . Mia'nın ondan koparılması cehennemdi. Onsuz olmak cehennemdi. O her şeydi.

"Ölmüş olamaz."

"Neden olmasın?" Laurent alay etti.

"Çünkü."

"Cevap değil, Klan çocuğu."

Kabile piçini hiç . Bu yüzden Colin çok önemli kelimeleri içinde tuttu ve sadece boş ruhuyla konuştu.

Çünkü onu ne kadar sevdiğimi söyleme şansım hiç olmadı, diye düşündü Colin.

Colin'in göğsünün sol tarafı acıyla yırtıldı ve saf öfke dolu bir çığlık zihnine saplandı. Gözleri şok içinde parlayarak açıldı ve parlak, aydınlık odanın ışığıyla bir anlığına kör oldu.

"Oraya bir daha dokunursan kalbini sökerim!"

Colin o kadar hızlı doğruldu ki başının arkasını yaslandığı duvara çarptı. Mia'nın öfkesi korkusu ateşli sisi yırtarak onu tamamen kendine getirdi.

Mia!

Colin!

Yaşıyordu! Cehennemden çıkmıştı!

Colin! Yardım edin!

Ona ihtiyacı vardı ve onu hayata döndüren de onun şiddetli enerjisiydi. "Mia!"

diye bağırdı ve ayağa fırladı.

En azından denedi ama bir an için tek yapabildiği hücrenin zemininde çaresizce çırpınmak oldu. Sorun neydi-

Laurent. Acı dolu bir bıçak darbesi. Sonra başı döndü ve yere yığıldı. Manticore tarafından uyuşturulmuştu. Kadınının ona ihtiyacı varken burada yatıp halüsinasyon görüyordu.

Hareket et, dedi kendine. Dikkatlice. İstikrarlı bir şekilde. Yavaş, derin nefesler aldı. Bacaklarını aldı. Ayağa kalktı ve ayakta durabileceğinden emin olana kadar bekledi.

Tüm bunları yaparken, Mia'nın işkencesi zihninde canlanırken öfkeyle titrememek ve acıyı paylaşmamak için mücadele etti.

Çalışabildiğinden emin olmak için birkaç saniye yeterliydi, ama o Kapıdan uçup gitmeden önce saniyeler ona bir ömür boyu endişe getirdi.

Belisarius'un hoşuna gidecek kadar bağırmiyordu ve Laurent bağırmasını diliyordu, belki o zaman Belisarius onun canını bu kadar yakmazdı.

Belisarius çok iyi vakit geçiriyordu. Onun hareketleri diğerlerini heyecanlandırdı; kahkahalar cesaretlendirdiler ve ölümlünün ne kadar dayanacağı konusunda bahse girdiler.

Justinian kollarını kavuşturmuş bir şekilde geride durmuş, beta Prime'ının çaresiz bir kadına işkence edişini, oğlunu atletizm yarışında izleyen gururlu bir baba gibi izliyordu.

Laurent gölgelerin arasında hareketsiz ve sessiz duruyor, durmasını diliyordu. Yaşlı adam hiç dikkat etmiyor gibiydi.

Belisarius pençelerini sonuna kadar açmış olan elini kaldırdığı zaman Laurent başını çevirdi. Demek açık kapıdan gelen çizgiyi bir tek o görmüştü.

Foxe uyanıktı ve kurtarmaya geliyordu elbette. Asil arzularının nesnesinin etrafında heyecanlı, kana susamış bir Asallar sürüsü olduğunun elbette farkındaydı.

Ve Laurent odadaki yaklaşan tehdidin farkında olan tek Prime'dı. Foxe sadece hızlı hareket etmekle kalmıyordu, psişik kalkanı da inanılmaz derecede güçlüydü. Bu da yaklaşmasını iki kat daha sessiz ve tehlikeli kılıyordu.

Laurent Manticore kardeşlerine bir uyarıda bulunmanın kendi görevi olduğunu düşündü ama en başta onların tetikte olmaları gerektiğine karar verdi. Böylece gölgelerin içine doğru daha da yaklaştı ve ne olacağını görmek için bekledi.

Sayıların gücü mü yoksa kalbin saflığı mı? Bahse kesinlikle umursamıyordu.

Mia bir an sadece yüzüne doğru inen keskin pençelerin farkındaydı. Sonra gördüğü tek şey, kendisine doğru fırlayan siyah bir çizgiydi. Sonra Colin onunla işkencecisinin arasına girdi.

Colin'in saldırısı diğer vampiri Mia'nın üst kolundaki sıkı tutuşunu bırakmaya zorladı. Mia tökezleyerek geri çekildi ve dizlerinin üzerine düştü. Morarmış ve korkmuş olmasına rağmen, bağlandığı arkadaşının onu savunmasının verdiği sevinç her şeyin önüne geçmişti.

Colin'e yardım etmek istiyordu ama dövüşçüler o kadar hızlı hareket ediyorlardı ki, parlayan dişler, tırmık gibi pençeler ve şiddetle gerilen kaslardan başka bir şey göremiyordu.

Etrafına baktı ve diğer vampirlerin de saldırıya katılmadan önce Colin'in yoldaşlarıyla olan mücadelesinin nasıl sonuçlanacağını görmek için savaşın etrafında döndüklerini gördü. Adamının şansı olmadığını fark edince yüreği ağzına geldi. Dövüştüğü kişiyi yense bile diğerleri tepesine binecekti.

Mia elini yüzünde gezdirdi. Düşün! Colin'i bu ölümcül duruma o sokmuştu - onu bu durumdan kurtarmaya nasıl yardım edecekti? Onun Düşünceler yarıştı. Gümüş, sarımsak, alıç, güneş ışığı, yüksek kalibreli mermiler, havan mermileri, C4, napalm, nükleer radyasyon, Stinger füzeleri- Düşün, kadın! Elinde ne var? Burada vampirlere karşı bir silah cephaneliği olmalı. Yapması gereken tek şey vampirler ve kullanabileceği bir şey bulmak.

Colin Belisarius'u alçak bir masanın üzerine fırlattı ve eski mobilya çarpmanın etkisiyle ezildi. Tahta parçalandı ve iki Asal kazık olarak kullanabilecekleri sivri uçlu parçaları bulmaya çalıştı.

"Toz et onu, Colin!" Mia cesaretlendirmek için bağırdı.

Dövüşçüler daha da yaklaştı ve Colin'in yolundan çekilmek için geriye doğru kanepeye tırmanmak zorunda kaldı. Geçerken Belisarius'a tekme attı. Ayağı çenesine değdi ve Belisarius başını çevirdi.

Colin odun kıymığını diğer Prime'ın boynunun yan tarafına sapladı. Kan fışkırdı ve Belisarius uludu. Sonra Colin'in dişleri Belisarius'un boğazının diğer tarafına battı ve pençeleri Manticore'un göğsünün derinliklerine saplandı.

Mia, Belisarius'un öldüğü anı psişik bir mumun aniden sönmesi gibi hissetti. Colin'in hayatta kalmasına bir an sevindi ama Colin, yüzünde ve ellerinde Belisarius'un kanı olan Kabile Primleri çemberiyle yüzleşmek için ayağa fırladığında bu sevinç yerini dehşete bıraktı. Colin'in hırıltılı zaferine ve sürüye meydan okumasına rağmen, başları hâlâ çok ama çok büyük bir beladaydı.

Mia ayağa kalktı. Büyük büyükbabasının yere yığıldığının farkındaydı. Ama şu anda yaşlı adam için endişelenecek zamanı yoktu. Sürü yavaşça etraflarında dolanırken, gözleri parlıyor, dişlerini gösteriyor, bağ arkadaşıyla yan yana duruyordu.

"Onları ," diye emretti Justinianus. "Yavaşça yap."

Bu kesinlikle onun en kötü kâbusundan bir sahneydi. Sadece onun içinde Sevdiği adamın olmadığı kâbuslar görüyordu. Belki ölecekti ama en azından yalnız değildi.

"savaşmak için elimizde ne var?" diye fısıldadı ağzının kenarından.

Colin ağzındaki kanı sildi ve yaklaşan sürünün ötesine bakarken ellerini gömleğine sildi. Sonra parmaklarını büktü ve ona parlak, güven verici bir gülümseme verdi.

"Şahsen, diğer vampirlerin savaşmak için iyi olduğunu düşünüyorum," dedi.

Sonra Barak, Tony, Alec, David Barus ve isimlerini bilmediği diğerleri gölgelerin arasından çıkıp Kabile vampirlerinin etrafını sardılar.

"Orijinal B planına geri dönüyoruz," dedi Colin. Ardından, çatışma yeniden başlarken kendini onunla yakın tehlike arasına koydu.

Tony Crowe geldiğinde Mia bakışlarını kanepedeki cesetten ayırdı. "Bitti mi?" Colin dışarıdaydı ve kaçmaya çalışanları arıyordu.

Tony, "Örtbas dışında her şey bitti," diye cevap verdi.

Kavga çok uzun , ama bütün odaya yayılmıştı.
ev ve malikâne arazisi. Mia ; büyük büyükbabasına suni teneffüs yapıyordu.
Ve bunu umutsuz bir görev olarak yapmıştı, çünkü-

"O gitti," dedi Tony. "Ruhundan geriye ışık kalmadı."

"Biliyorum." Yaşlı adamın uzun süredir ruhunun olmadığını da biliyordu.
"Onu vampirlerden biri mi öldürdü, yoksa zamanı mı geldi bilmiyorum."
Boynunun arkasını ovuşturdu. "Elimden geleni yaptım."

"Eminim öyledir."

Garrison'ın ölümünün vampirlere çözmeleri gereken bir yarım kalmış iş daha bıraktığını düşündüğünü tahmin etti. Böyle hissettiği için onu suçlayamazdı ama bunu söylemeyecek kadar kibar olmasına da sevindi.

Onu omzundan tuttu ve kanepeden uzaklaştırdı. "Biz her şeyi halledeceğiz.
Ve teşekkür ederim," diye ekledi.

"Planın işe yaradı."

Mia ona alaycı bir bakış attı. "Planımın hangi kısmı senin ve kötü adamların ortaya çıkmasını içeriyordu?"

"Ah. Bu unsurlar sonradan dahil edildi. Manticore'ların kurallara uyacağına güvenemeyeceğimizi biliyorduk, bu yüzden biz-"

"Kurallara da uymadı," diye katkıda bulundu. "Umursadığımdan değil."

"Onlar Laurent'ı takip etti, biz de seni. Tek sürprizimiz
Buraya önce Justinianus'un adamları geldi." Etkileyici bir omuz silkme hareketi yaptı. "Her şey yolunda . Ölümçül kayıplar oldu," dedi ona.

"Üzgünüm ama

Manticorlar iki muhafızı öldürdü." Filmlerde ve televizyon şovlarında
Biri mızrak taşıyıcıları için endişeleniyordu. Gerçek insanların zarar görmesini engellemeyi umuyordu.

"Ortaya çıkmasaydın çok daha kötü olurdu. Manticore'ları öldürdün mü?"

"Birkaçı kaçtı ama çoğu teslim oldu," diye cevap verdi. "Bu neredeyse çok kötü, çünkü şimdi onları kilitlemek zorundayız.

Onları ayağa kaldırmak ve yeniden eğitmek yıllar alır."

Birdenbire içinden bir heyecan geçti ve Mia tüm duyuları dünyadaki en önemli şeye odaklanarak arkasını döndü. Colin odaya girmişti ve başka hiçbir şey umurunda değildi.

geldi, ellerini tuttu ve gülümsedi ama önce Tony ile konuştu. "Görünüşe göre Laurent ve Justinian kaçmışlar."

"Aramaya devam edeceğiz." Tony uzaklaştı.

Colin onu kollarının arasına aldı ve Mia minnetle onun koruyucu kucağına yığıldı. Uzun süre birbirlerine sarılmaktan başka bir şey yapmadılar.

"Ne geceydi ama," dedi sonunda. Sonra onu kol mesafesinde tuttu. "Sen iyi misin? Yardım etmek için ne yapabilirim?" Mia onun bu sözlerinden inanılmaz derecede etkilenmişti. nezaket ve endişe. Bir an cevap veremedi, sadece ona bakmaktan bile etkilenmişti. Güçlü, cesur ve yakışıklıydı. Her şeyi biliyordu. ama şimdi onun ne kadar çok şey olduğunu, onun bir parçası olduğunu fark etti ve özümsedi.

"Sen benim bir parçam olduğun için," dedi ona. "Gel ."

Kolunu onun beline doladı ve sabah ışığında dışarı çıktılar. Esinti çam kokuyordu ve sabah güneşinin ışıkları karla kaplı tepelerde parıldıyordu. Mia derin bir nefes aldı. Sonra Colin onu öptü ve nefesini kesti.

"Seni kaybetmekten çok korkuyordum," dedi sonunda hava almaya çıktıklarında. "Birbirimizi gerçekten bulmadan önce seni kaybetmekten korktum.

Ben bir aptal, bir pislik ve tam bir-"

"Biliyorum." Parmaklarını onun dudaklarının üzerine koydu. "Bu konuda nutuk atma, tamam mı?" Adam onun avucunu öptü ve kadın eriyeceğini sandı. "Sen

bir konuşmayı hak ediyor." Adamın içtenliği kadının içinde bir sevinç dalgası yarattı. "Evet, ama bu benim sevgiyle hayal ettiğim zillete uymazdı."

"Bu çok sert." Gözleri alaycı bir şekilde parlıyordu. "Senin fantezinde dizlerimin üzerine mi çökeyim?"

"Evet, ama özür dileme fantezisinde değil." Alçak sesle, hınzırca kıkırdaması Mia'yı heyecanlandırdı. "Sadece özür dile ve beni sevdiğini söyle, her şey yoluna girecek." Ona sıkıca sarıldı.

"Özür dilerim."

Ellerini onun sırtında gezdirdi ve düşünceli bir şekilde dağlara baktı. Bir an için korkuyla ürperdi. Belki de kelimeleri söyleyemiyordu.

"Sana seni sevdiğimi hiç söylemedim, değil mi Caramia?" Yumuşak bir şekilde güldü. "Elbette, adın her şeyi anlatıyor. Cara mia 'aşkım' demek, değil mi?"

"Evet."

Yanağını onunkine sürttü ve kulağına fısıldadı, "Sana asla başka bir şey demeyeceğim. Seni seviyorum, Caramia."

"Ve seni seviyorum."

"Gerçekten mi?" diye sordu hevesle. "Ne

zamandan beri?" "İlk senden beri."

"Muhtemelen rehine kurtarmaya geç kaldığım için bana bağırdığın zaman. Bunun şehvet olduğunu sanmıştım ama aramızdaki bağ çok daha derindi. Sen?" diye ısrar etti.

"İyi olup olmadığımı görmek için hastaneye geldiğin zaman."

"Sadece pantolonunun içine girmek istedim."

"Evet, ama yine de güzeldi. Ve beni Belisarius'tan kurtardığın için ekstra puan aldın. Bunun için seni gerçekten seviyorum." Ona kirpiklerini kırptırdı ama "Benim için geleceğini biliyordum, kahramanım" derken ciddiye.

"Aynen öyle. Her zaman yanında olacağımı , değil mi?"

"Aynen öyle." Colin'e tam ve mutlak güvenini verdi.

"Seni kaybetmekten çok korkuyordum. Kefalet arkadaşının tehlikede olması her şeyi bir perspektife oturtmama yardımcı oldu. Yorgun musun, Caramia?"

"Yorgun. Ve tüm bu durumdan yorulmuş. Hadi eve gidelim."

"Senin evine," dedi. "Daha çok var. Bir polisle evli olmaya alışman gerekecek. Bu kolay olmayacak, Caramia."

"Bir vampire bağlı olmaya alışmaktan daha kolay olmalı."

"Sanırım."

"Ve sen de bir vampir avcısıyla evli olmaya alışmak zorundasın."

"Ne!" Onu yine kol mesafesinde tuttu. "Olmaz öyle şey."

"Evet," diye cevap verdi. "Dışarıda polisliğe ihtiyacı olan kötü adamlar var. Bu benim mirasımın bir parçası ve ben de bunu yapacağım. Ama düzgün bir şekilde, resmi olarak, sizin yardımınız ve eğitiminizle."

Belli ki bundan hoşlanmamıştı ama tartışmadı. Mia eve döndüklerinde tartışmak için bolca zamanları olacağını düşündü. Tartışmak, birlikte çok iyi yaptıkları şeylerden biriydi. Birlikte pek çok şeyi iyi yapmak için uzun bir ömürleri vardı.

Kolunu bir kez daha kızın omuzlarına doladı ve onu garaj yoluna doğru götürdü; orada güzel, alçak kırmızı bir spor arabaya yaklaştılar. Arabanın kime ait olduğunu ya da içinde anahtar olup olmadığını bilmiyordu. Ama Colin Foxe'un onunla birlikte arabaya binip gitmeye niyetli olduğunu biliyordu.

"Los Angeles'a döndüğümüzde ne yapacağımı biliyor musun?" sordu yolcu kapısını onun için açık tutarken.

"Seninle birkaç gün seviştikten sonra mı?" "Ne?"

"Seni Harry Winston'a götürüp düzgün bir alyans alacağım. Bol pırlantalı bir şey."

"Ya da yakut," diye cevap verdi, ani bir dürtüye yenik düşerek. "Sanırım bana yakut almana izin vereceğim." Colin sürücü koltuğuna kayarken, dağın yamacına tünemiş malikâneye son kez baktı.

"Hadi eve gidelim." Arabayla uzaklaşırlarken ona ve sonsuza dek onunla birlikte olacağına gülümsedi.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.